พระพุทธศาสนา
ในยุโรป
และ
สหรัฐอเมริกา

รวม ๑๗ ประเทศ

อุทัย ธัมมสาโร แปลและเรียบเรียง

จากเอกสารภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส

ได้รับการสนับสนุนพิมพ์
จาก
มูลนิธิอาเซียประจำประเทศไทย

สำนักพิมพ์ บรรณาคาร
๒๓๖ เวิ้งนครเขษม โทร. ๒๒๗๗๕๖
ฉัตพิมพ์ ครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๑๘

พระพุทธศาสนา
ในยุโรป และสหรัฐอเมริกา
พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๑๘

ราคา ๔๕ บาท

พิมพ์ที่ โพธิ์สามต้นการพิมพ์
๒๗๔/๑๙ ถนนอิสรภาพ เยื้องวัดใหม่พิเรนทร์ กรุงเทพมหานคร
นายเที่ยง เพียรประกิจ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๘ โทร. ๖๖๕๔๖๐

คำนำ

สำนักพิมพ์บรรณาคาร มีความยินดีที่ได้จัดพิมพ์เรื่อง พระพุทธศาสนา ในยุโรป และสหรัฐอเมริกา รวม ๑๗ ประเทศ ซึ่งท่านผู้รวบรวม ได้แปลและเรียบเรียงจากเอกสารภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส รวมหลายฉบับ

เป็นที่ต้องการทราบกันโดยทั่วไปถึงความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนา ในประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรป และสหรัฐอเมริกา เพื่อประกอบการศึกษาว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่ไปในประเทศเหล่านั้น ตั้งแต่เมื่อไร ในปัจจุบันมีสมาคม, องค์การหรือสถาบันอะไรบ้าง ที่ตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศนั้น ๆ

เอกสารเล่มนี้ นับว่ามีคุณค่ามาก สำหรับผู้ประสงค์ค้นคว้า เกี่ยวกับความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ทั้งในตอนท้าย ยังกล่าวถึงพระพุทธศาสนาในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ แถมให้อีก ๒ ประเทศ อย่างน้อยที่สุด ก็ให้ความอบอุ่น ความปลื้มใจในความดีงามแห่งพระพุทธศาสนา อันเป็นเหตุให้ได้รับความสนใจ และการประพฤติปฏิบัติตามเป็นอย่างดี ในดินแดนที่มีศาสนาอื่นเป็นศาสนาประจำชาติ จะได้ช่วยให้เกิดความต้องการศึกษาค้นคว้า ว่าพระพุทธศาสนามีความดีอย่างไร จึงแพร่หลายไปอย่างกว้างขวางยิ่ง ในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และเจริญทางวิชาการ ดังที่ปรากฏ ในหนังสือเรื่องนี้

สำนักพิมพ์บรรณาคาร

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๘

หน้า

๙. พระพุทธศาสนาในประเทศเช็คโกสโลวาเกีย ๓๘๙

๑๐. พระพุทธศาสนาในประเทศโปแลนด์ ๓๙๔

๑๑. พระพุทธศาสนาในประเทศฮังการี ๓๙๙

๑๒. พระพุทธศาสนาในสหรัฐอเมริกา ๔๐๔

๑๓. พระพุทธศาสนาในประเทศแคนาดา ๔๓๖

๑๔. พระพุทธศาสนาในประเทศบราซิล ๔๔๙

๑๕. พระพุทธศาสนาในประเทศสวีเดน ๔๕๔

๑๖. พระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรเลีย ๔๖๖

๑๗. พระพุทธศาสนาในประเทศนิวซีแลนด์ ๔๘๐

สารบาญ

	หน้า
๑. พระพุทธศาสนาในประเทศเยอรมัน	๑
๒. พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษ	๙๑
๓. พระพุทธศาสนาในประเทศฝรั่งเศส	๒๓๑
๔. พระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยม	๒๔๕
๕. พระพุทธศาสนาในประเทศสวิตเซอร์แลนด์	๒๘๐
๖. พระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรีย	๒๙๐
๗. พระพุทธศาสนาในประเทศเนเธอร์แลนด์	๒๙๗
๘. พระพุทธศาสนาในประเทศสหภาพโซเวียต	๓๐๒

- ๑ -

พระพุทธศาสนา ในประเทศเยอรมัน

พระพุทธศาสนาและการศึกษาพระพุทธศาสนา ในประเทศเยอรมัน

การค้นคว้าพระพุทธศาสนาในประเทศเยอรมัน

โดย

HANS WOLFGANG SCHUMANN

ตำแหน่งประธานของคณะศาสตราจารย์เกี่ยวกับการค้นคว้าเพื่อศึกษาภาษาสันสกฤตและภาษาอินเดียนั้น ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นครั้งแรกที่มหาวิทยาลัยบอนน์ในปี ค.ศ. ๑๘๑๘ ผู้ที่ได้เข้าดำรงตำแหน่งคนแรกของสถาบัน

แห่งนี้คือ เอ้ากุสท์ วิลเฮล์ม ฟอน ชเลเกล (ในปี ค.ศ. ๑๗๖๗ - ๑๘๔๕) เขาเป็นบุคคลที่ชาวโลกซึ่งใช้ภาษาเยอรมันรู้จักกันดีว่าเป็นนักแปลผู้ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับผลงานต่าง ๆ ของเชคสเปียร หนังสือเรื่องอื่น ๆ ที่เขาได้แปลต่อจากนั้นก็คือ "เรื่องสถานะปัจจุบันของนิรุกติศาสตร์อินเดีย" (On the Present Condition of Indian Philology) (ในปี ค.ศ. ๑๘๑๘) ฟอน ชเลเกล ได้จัดตั้งสถาบันการค้นคว้าภาษาเยอรมันอินเดียขึ้นบนพื้นฐานทางวิชาการ

ต่อมาไม่นานนัก มหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกสองสามแห่งก็ได้จัดตั้งตำแหน่งคณะศาสตราจารย์เพื่อการค้นคว้าภาษาอินเดียขึ้นตามคำขอ ดังต่อไปนี้: ในปี ค.ศ. ๑๘๕๖ มหาวิทยาลัยทูบิงเก้นได้จัดตั้งตำแหน่งคณะศาสตราจารย์ขึ้น ในปี ค.ศ. ๑๘๖๒ มหาวิทยาลัย เก็ทติงเก้น ก็ได้จัดตั้งตำแหน่งคณะศาสตราจารย์ขึ้น และในปี ค.ศ. ๑๘๖๗ มหาวิทยาลัยมิวนิคก็ได้จัดตั้งตำแหน่งคณะศาสตราจารย์ขึ้นทุกวันนี้ (ปี ค.ศ. ๑๙๗๒) มีมหาวิทยาลัย ๑๗ แห่งในจำนวนมหาวิทยาลัย ๒๖ แห่ง ที่มิใช่มหาวิทยาลัยเทคนิคใน

สาธารณรัฐเยอรมันได้จัดตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ทางการค้นคว้าภาษาอินเดียและปรัชญา ส่วนภาษาบาลีนั้นก็ได้ใช้สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยทั้ง ๑๗ แห่งเหล่านั้นด้วย

อย่างไรก็ดี มิใช่จะมีผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์แห่งอินเดีย ได้รับความสนใจหรือวงการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอินเดียยอมรับบุคคลเหล่านั้นว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในทางภาษาอินเดียก็หามิได้ จะมีอยู่บ้างเป็นบางคนเท่านั้นที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องภาษาอินเดียนั้น เช่น เขามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องไวยากรณ์และภาษาอินเดีย–เยอรมัน ซึ่งเปรียบเทียบกันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการอื่น ๆ ก็เป็นแต่เพียงผู้รวบรวมเรื่องพระเวทและอุปนิษัทต่าง ๆ เรื่องรามเกียรติ์และมหาภารตะ เรื่องฮินดู เรื่องเชน และเรื่องปรัชญาแห่งสางขยะ เรื่องกาพย์หรือ เรื่องอุปรากรแห่งอินเดีย เรื่องกฎหมาย และวรรณคดีทางการเมือง หรือ เรื่องภาษาอินเดียสมัยใหม่และเรื่องภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อมด้วยวรรณคดีต่าง ๆ เท่านั้น ดังนั้น เรื่องราวทั้งหลายจึงมิได้ประติดประต่อกับเรื่อง

ร้อยแก้วในปัจจุบันนี้ แม้กระนั้นก็ยังมีผู้เชี่ยวชาญบางคน เช่น โอ๊ตโต ฟอน โบ๊ทลิงค (บี ค.ศ. ๑๘๑๕–๑๙๐๔) รูดันน์ ฟอน รอท (บี ค.ศ. ๑๘๒๑–๑๘๙๕) ฟริดริค มัค-มูลเลอร์ (บี ค.ศ. ๑๘๒๓–๑๙๐๐) เพาว์ ดอสเซน (บี ค.ศ. ๑๘๔๕–๑๙๑๙) แฮร์มานน์ ยอท์จ จาโคบี (บี ค.ศ. ๑๘๕๐ –๑๙๓๗) ริชาร์ด คาร์ล ฟอน การเบ (บี ค.ศ. ๑๘๕๗–๑๙๒๗) แฮร์มานน์ เวลเลอร์ (บี ค.ศ. ๑๘๗๘–๑๙๕๖) และ ไฮน์ริค ซิมเมอร์ (บี ค.ศ. ๑๘๙๐–๑๙๔๓) ได้รวมกลุ่มทำงานกับพวกยักษ์ใหญ่ทางตะวันตกแห่งคณะภาษา-อินเดีย บัญชีชาวเยอรมันที่อุทิศกำลังกายเพื่อการศึกษาพระ-พุทธศาสนาเหล่านี้ยังผังอยู่ในจิตใจของพวกเราเสมอ

ประเทศทางตะวันตกอื่น ๆ เช่น ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส เบลเยี่ยม ฮอลแลนด์ อิตาลี เดนมาร์ค โปแลนด์ สหรัฐอเมริกา (ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๐๐ – ๑๙๓๕) และสห-ภาพโซเวียต ก็ได้พยายามส่งนักศึกษาที่มีชื่อเสียงให้ไปศึกษาพระพุทธศาสนาตามความจำเป็นที่จะต้องจัดส่งไปตามประ-เทศต่าง ๆ มันเป็นสิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งซึ่งจะได้เห็นตาม

เวลาที่ประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นนำตัวเองเข้าไปศึกษาธรรมจนกระทั่งถึง ปี ค.ศ. ๑๘๓๐ ก็ได้ปรากฏออกมาในรูปสถานศึกษาสมัยใหม่ คือมีชาติต่าง ๆ ซึ่งมีความตั้งใจเท่า ๆ กันเพื่อศึกษาสาขาของพระพุทธศาสนาทั้งสาม คือ พระพุทธศาสนาแบบเถรวาท พระพุทธศาสนาแบบมหายาน และศึกษาพระพุทธศาสนาแบบตันตระ

งานเขียนซึ่งได้ถูกจัดพิมพ์ขึ้นใช้ก่อนที่จะมีสถาบันการแปลอันชัดเจนนั้น คือ งานของคาร์ล ฟริสดริค คอพเปน คาร์ล ฟริสดริคได้เขียนเรื่อง "ศาสนาของพระพุทธองค์" (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๕๗–๑๘๕๙) นี่แสดงให้เห็นถึงการริเริ่มการตรวจสอบของชาวเยอรมันที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนา หนังสือเล่มแรกนี้เกี่ยวข้องกับพุทธประวัติของพระโคตมะ และเขียนหัวข้อเรื่องพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท อย่างไรก็ตาม หนังสือเล่มนี้ได้เขียนอ้างถึงแหล่งกำเนิดของสถานที่ต่าง ๆ ไว้ยังไม่สมบูรณ์ และยังเป็นหนังสือที่เชื่อถือไม่ได้ อีกประการหนึ่งหนังสือเล่มนั้นจะเป็นที่เชื่อถือได้อย่างไรในเมื่อเขียนขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ.

๑๘๕๗ หนังสือเล่มที่ ๑ นั้นได้เขียนเรื่อง วัน เดือน ปี เกี่ยวข้องมาจนถึงปัจจุบันนี้ แต่หนังสือเล่มที่ ๒ ได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องลัทธิลามะ และยังเป็นหนังสือที่จะต้องมีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปรับปรุงกันใหม่อยู่

ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอินเดียชาวสวิสคนหนึ่ง ชื่อ คอนสแตนติน เรกาเมย์ ได้จัดพิมพ์หนังสือคู่มือพุทธปรัชญาขึ้นในประเทศเยอรมัน (เบิน ๑๙๕๐) เขาได้แบ่งงานต่าง ๆ ของยุโรป–อเมริกา เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาภายใต้สถาบันการศึกษา ๓ ประเภทซึ่งเขาให้ชื่อว่า

– สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบอังกฤษ–เยอรมัน

– สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบเลนิน-กราด

– สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยใหม่

เราจะได้ติดตามการจัดแบ่งงานในเรื่องนี้ต่อไป แต่ว่าเราจะผนวกการศึกษาเหล่านั้นให้เข้ากับจำนวนของชื่อคนและผลงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

– สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบอังกฤษ – เยอรมัน

ลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปของบุคคลผู้ที่ได้รับทุนต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาแบบนี้ก็คือว่า พวกเขาจะต้องยึดมั่นอยู่บนพื้นฐานการค้นคว้าหลักภาษาบาลีโดยแท้จริง ซึ่งเป็นผลงานที่จะต้องทำต่อเนื่องกับงานที่ได้รับการยกย่องของชาวอังกฤษคนหนึ่ง คือ ที. ดับลิว ไรส์ เดวิดส์ (T.W.RHYS DAVIDS) (เมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๔๗–๑๙๒๒) ที. ดับลิว ไรส์ เดวิดส์ นั้นได้จัดตั้งสมาคมพิมพ์ตำราภาษาบาลีขึ้นในกรุงลอนดอน เมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๘๑ และกลายเป็นผลงานในการจัดพิมพ์เป็นโนตประกอบหลาย ๆ เรื่องที่เข้ากันได้ สมาชิกต่างๆของสถาบันการศึกษาแห่งนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องพระอภิธรรมปิฎกเท่าที่พวกเขาสามารถจะเข้าไปเกี่ยวข้องได้ และพวกเขาจะต้องไม่เป็นผู้คัดลอกเอาพุทธพจน์มาจากต้นฉบับที่สมบูรณ์ในปิฎกเก่าทั้งสอง

งานชิ้นเอกของสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบอังกฤษ – เยอรมัน นั้น คือ หนังสือของ แฮร์มานน์

โอลเดนเบิร์ก ชื่อ "พระพุทธองค์ พุทธประวัติ พระธรรมคำสั่งสอน และการเสด็จออกทรงผนวชของพระพุทธองค์" (หนังสือเหล่านี้ได้เขียนขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๑ และได้แปลเป็นภาษาอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๒) ซึ่งในคำแปลที่เป็นภาษาเยอรมันได้กล่าวไว้ว่า โอลเดนเบิร์กได้ทบทวนแก้ไขหนังสือเหล่านี้หลายครั้ง และได้จัดพิมพ์ขึ้นถึง ๑๔ ครั้ง โอลเดนเบิร์ก (ปี ค.ศ. ๑๘๕๔–๑๙๒๐) นั้นเป็นบุคคลแรกที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่เกี่ยวกับการเขียนหนังสือพระพุทธศาสนาและแหล่งกำเนิดภาษาบาลี ก่อนที่เขาจะเขียนหนังสือเหล่านี้ เขาได้ออกเดินทางไปพิสูจน์เรื่องบ้านเกิดเมืองนอนของพระพุทธองค์โดยปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้เอง เขาจึงได้ปฏิเสธทฤษฎีของนักศึกษาชาวฝรั่งเศสที่เขียนอธิบายไว้ว่า "เรื่องราวชีวิตของพระโคตมะนั้นไม่มีอะไรมากนัก แต่ว่าเป็นเรื่องนิทานที่เกี่ยวกับดวงอาทิตย์ และพระพุทธเจ้านั้นถูกยกย่องให้เป็นบุคคลของสุริยะ" เพราะเหตุที่มีสมาคมพิมพ์ตำราภาษาบาลีนั่นเอง โอลเดนเบิร์กจึงได้จัดพิมพ์พระวินัยปิฎก ๕ เล่ม

ขึ้น (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๗๙–๑๘๘๓) ได้จัดพิมพ์เถรคาถา และเถรีคาถาขึ้น (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๓) ยิ่งไปกว่านั้น เขายังได้แปลพระปาติโมกข์ให้เป็นภาษาเยอรมัน และได้เขียนหนังสือเรื่อง "คำสั่งสอนของอุปนิษัท และการเริ่มต้นของพระพุทธศาสนาขึ้น" (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๕) หลังจากที่เขามรณกรรมแล้วเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๒ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ที่เขียนไว้เป็นภาษาเยอรมันเกี่ยวกับเรื่องพระสูตรในพระพุทธศาสนาก็ปรากฏขึ้น

เอินท์ วินดิสช์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๔๔–๑๙๑๘) ก็ได้เขียนหนังสือเรื่อง "มารและพระพุทธองค์" ขึ้น และ ริชาร์ด พีลเซน (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๔๙–๑๙๐๘) ก็ได้เขียนหนังสือเรื่อง "พุทธประวัติและพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์" ใน ปี ค.ศ. ๑๙๐๖ นั้น หนังสือเล่มนี้ก็ได้รับผลในการแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ริชาร์ด พีลเซน ได้ถูกยอมรับให้เป็นผู้ดำเนินงานออกเดินทางไปสอบถามเรื่องบ้านเกิดเมืองนอนของพระพุทธองค์ตามวิถีทางอย่างเดียวกับโอลเดนเบิร์ก ในปี ค.ศ. ๑๘๗๕–๑๙๓๗ แฮร์มานน์-

เบค ได้เขียนหนังสือเรื่อง "พระพุทธศาสนา–พระพุทธองค์และพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์" ในปี ค.ศ. ๑๙๑๖ เขาได้ปฏิเสธความคิดเห็นของ โอล เดนเบิร์ก เรื่องความสัมพันธ์กันระหว่างอุปนิษัทและพุทธธรรมนั้น แฮร์มาน์นเบคพยายามดำเนินการสอบค้นไปตามแนวธาตุแท้ในระบบสางขยโยคะแห่งปรัชญาฮินดู ไม่มีใครคัดค้านความคิดเห็นตามแนวทางธาตุแท้ในระบบสางขยโยคะแห่งปรัชญาฮินดูนี้อีกต่อไปได้

ยังมีสุภาพบุรุษเยอรมันผู้มีอายุโสและยิ่งใหญ่แห่งนิรุกติศาสตร์ภาษาบาลีอีกท่านหนึ่ง คือ ศาสตราจารย์ วิลเฮล์ม ไกเกอร์ (บี ค.ศ. ๑๘๕๖ – ๑๙๔๓) ในปี ค.ศ. ๑๘๙๕ เขาได้ออกเดินทางไปยังเอเซียเป็นครั้งแรก คือ เขาได้ไปที่ประเทศศรีลังกา ซึ่งประเทศนี้ได้กลายเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงของเขา ไกเกอร์ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องภาษาสิงหลไว้หลายเล่ม ต่อมาได้จัดพิมพ์และแปลให้เป็นภาษาอังกฤษ คือ การจดบันทึกหมายเหตุ ประวัติศาสตร์ภาษาบาลีสองเล่มของประเทศศรีลังกา แล้วเขายังได้

แปลหนังสือสังยุตนิกายสองเล่มให้เป็นภาษาเยอรมันเป็นครั้งแรก (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๐ – ๑๙๒๕) งานที่เป็นมาตรฐานของเขาอันจะขาดเสียมิได้ คือ "วรรณคดีภาษาบาลีและภาษาอื่น ๆ" ที่จัดทำขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๖ เขาเป็นผู้บ้องกันการปวดศีรษะของนักศึกษาภาษาบาลีอย่างแท้จริง เพราะว่าเขามิใช่แต่เพียงเขียนอธิบายไวยากรณ์ธรรมดาของภาษาบาลีเท่านั้น แต่เขายังได้เขียนเกี่ยวกับรูปศัพท์ภาษาบาลีที่ไม่เป็นไปตามกฎไว้เป็นจำนวนมาก และเขายังทำรูปศัพท์ให้เปลี่ยนแปลงไปตามกฎของไวยากรณ์ด้วย มันมิใช่เป็นหนังสือสำหรับเรียนภาษาบาลีเท่านั้น แต่ยังเป็นหนังสือที่ใช้สำหรับอ้างอิงในที่ ๆ มีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นด้วย

ยังมีบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์การศึกษาพระพุทธศาสนาของประเทศเยอรมัน ซึ่งมิได้เป็นแต่เพียงนักศึกษาธรรมดาเท่านั้น แต่ในเวลานั้นพวกเขายังได้แสดงตัวเป็นพุทธมามกะด้วย ในจำนวนบุคคลเหล่านั้นซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีมากที่สุด คือ พระญาณติโลกมหาเถระ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๗๘ – ๑๙๕๗) หรือ เมื่อเป็นฆราวาส ชื่อ อันโดน

วอลเตอร์ โฟลรุสเกิท พระญาณติโลกะ มหาเถระ นั้น ได้รับการบรรพชาเป็นสามเณรมาจากประเทศพม่า เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๓ และท่านได้รับการอุปสมบทเป็นภิกษุ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๔ ท่านเป็นภิกษุชาวเยอรมันรูปแรกที่ได้อุทิศชีวิตในพระพุทธศาสนา เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๑ ท่านได้สร้าง "โปลกัสดูวา" ขึ้นที่เกาะอาศรมฤาษี โปลกัสดูวาเป็นวัดที่อยู่ในเกาะในทะเลสาบหินปะการังราตากามา ทางทิศใต้ของประเทศศรีลังกา ในเวลานั้น วัดแห่งนี้เป็นสถานที่พักอาศัยของนักเดินธุดงค์ชาวเยอรมันด้วย ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๑ พระญาณติโลกะ มหาเถระ ได้ถูกกักตัวให้จำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกาและออสเตรเลีย หลังจากระยะเวลาอันมืดมนได้ผ่านไปแล้ว ท่านก็ได้ออกเดินทางไปจำพรรษาและสอนวิชาพระพุทธศาสนาอยู่ที่มหาวิทยาลัยโตเกียว เป็นเวลานานถึง ๕ ปี เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๖ ท่านได้รับอนุญาตให้เดินทางกลับไปจำพรรษาอยู่ที่อาศรมฤาษีในประเทศศรีลังกาได้ ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ก็มีเรื่องอย่างเดียวกันนี้เกิดขึ้นแก่ท่านอีก พระญาณติโลกะ มหาเถระ และ

เพื่อนภิกษุชาวเยอรมันของท่าน คือ พระญาณโปณิกะ ก็ต้องออกเดินทางไปจำพรรษาอยู่ที่ เตหราดุน ท่านทั้งสองมิได้กลับมาจำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกาจนกระทั่งถึงปี ค.ศ. ๑๙๔๖

ความสำเร็จผลทางวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาของพระญาณติโลกะนั้นยิ่งใหญ่มโหฬาร หนังสือพระพุทธศาสนาที่ท่านได้แต่งไว้ชื่อ "พุทธพจน์ของพระพุทธองค์" (The Word of the Buddha) หนังสือเล่มนี้ได้แปลเป็นภาษาเยอรมันเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๖ และได้กลายเป็นหนังสือพระพุทธศาสนาชั้นสูง ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงถูกตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษถึง ๑๒ ครั้ง (ครั้งแรกพิมพ์ที่ประเทศพม่า เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๗) และยังได้มีการแปลหนังสือเล่มนี้ออกเป็น ๙ ภาษา ท่านยังได้แต่งหนังสือเรื่อง "รากฐานของพระพุทธศาสนา" Fundamentals of Buddhism) และหนังสือ "ทางให้บรรลุถึงวิมุตติ" (Path to Deliverance) (แต่งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๖) ท่านได้แต่งหนังสือ "มัคคุเทศก์ให้เข้าถึงพระ

อภิธรรมปิฎก" Guide Through the Abhidhamma Pitaka (แต่งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๘) และแต่งพจนานุกรมพระพุทธศาสนา" Buddhist Dictionary" (แต่งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๓) หนังสือเหล่านี้ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง"

ยังมีหนังสือของพระญาณติโลกะมหาเถระอีกหลายเล่มที่ท่านได้แปลจากภาษาบาลีให้เป็นภาษาเยอรมัน หนังสือเหล่านั้นได้แผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ท่านได้แปลอังคุตตรนิกายเล่มที่ ๕ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๒–๑๙๒๓ หนังสือเล่มนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๙ ท่านยังได้แปลหนังสือวิสุทธิมรรคของพระพุทธโฆษาจารย์ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๐ และได้แปลพระอภิธรรมปิฎก (ปุคคลบัญญัติ) ไว้ด้วย นอกจากนั้นแล้วพระญาณติโลกะมหาเถระ ยังได้แต่งตำราไวยากรณ์ภาษาบาลีพร้อมกับการให้ศัพท์แปลไว้ด้วย ได้มีบุคคลจำนวนมากใช้หนังสือเหล่านี้ หนังสือต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้มิใช่จะแปลให้เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังเป็นที่รู้จักกันดีในการแปลเป็นภาษาเยอรมันอีกด้วย

นักศึกษาพระพุทธศาสนาชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงมากที่สุดอีกท่านหนึ่งซึ่งเป็นศิษย์ของพระญาณติโลกะ มหาเถระ คือ พระญาณโปณิกะ มหาเถระ (ท่านเกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๑) ท่านได้แสดงตัวเป็นพุทธมามกะ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๓ ปัจจุบันนี้ท่านได้จำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกาและได้รับการอุปสมบทครบบริบูรณ์ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๓๗ ยิ่งไปกว่านั้น ท่านยังเป็นผู้ส่งเสริมให้บุคคลภายนอกได้รู้เรื่องธรรมะมากที่สุด ท่านได้แปลธรรมสังคณีให้เป็นภาษาเยอรมัน เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๐ ท่านได้แปลสุตตนิบาต เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ และแปลพระสูตรในจำนวน ๓๔ สูตรในสังยุตนิกาย เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ต่อจากการแปลของเก่าของไกเกอร์และจบลงอย่างสมบูรณ์ ท่านได้แปลหนังสือเรื่อง "การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแบบมหาสติปัฏฐาน" เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๑-๑๙๕๖ ๑๙๖๐-๑๙๗๒ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มที่กระตุ้นจิตใจชาวพุทธทางตะวันตกอย่างสำคัญเท่าที่พวกเขาทั้งหลายมีความประมาทในการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานมาเป็นเวลานานหลายสิบปีมาแล้วพระญาณโปณิกะ

นั้นเป็นผู้ช่วยจัดตั้งและเป็นบรรณาธิการกิตติมศักดิ์ของ "สมาคมการพิมพ์หนังสือพระพุทธศาสนา แห่งเมืองแคนดี"

ยังมีชาวเยอรมันอื่น ๆ อีกหลายท่านที่เป็นนักค้นคว้า ในเวลาเดียวกันนั้น พวกเขาก็เป็นผู้ปฏิบัติธรรมด้วย บทบาทในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพวกเขาเหล่านั้นจะได้กล่าวในบทต่อไป ในที่นี้จะขอกล่าวถึงความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความรู้ของบุคคลเหล่านั้นต่อไป

คาร์ล ไซเดน สตุคเกอร์นั้น (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๗๖–๑๙๓๖) ได้ศึกษาวิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ ปรัชญา และภาษาศาสตร์ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๑๓ เขาได้รับปริญญาเอกด้วยการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "อุทาน" เขาได้แปลหนังสืออุทาน ขุททกปาฐะและอิติวุตตกะให้เป็นภาษาเยอรมัน และได้แต่งตำราไวยากรณ์ภาษาบาลี เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๖ ถึงแม้จะมีบุคคลอื่น ๆ แต่ละคนได้แต่งไว้แล้ว เช่น ไกเกอร์ และพระญาณติโลกะก็ตาม แต่ก็ยังหาตัวจับหนังสือนั้นมิได้ในการใช้ปฏิบัติสอน หนังสือซึ่งเป็นนิยมของประชาชนมากที่สุดของ ไซเดน สตุคเกอร์ คือ "การแปลภาษาบาลีของ

พระพุทธศาสนา" (ได้แปลไว้เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมใหม่เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๓) และเป็นหนังสือ โคลงกลอน กาพย์ ฉันท์ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องตามระบบการแต่งพร้อมด้วยการย่อความด้วย

นักนิรุกติศาสตร์อินเดียซึ่งเป็นชาวออสเตรีย ชื่อ คาร์ล ออยเกน นอยมาน์น (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๖๕–๑๙๑๕) ได้ออกเดินทางไปเยี่ยมประเทศต่าง ๆ ทั่วทวีปเอเชีย หลังจากที่ นางสาว เจ.บี. ฮอร์เนอ แห่งสมาคมตำราภาษาบาลี ได้รับตำแหน่งประธานสมาคมครั้งที่ ๒ และเป็นสมาชิกของสมาคมตำราภาษาบาลีซึ่ง คาร์ล ออยเกน นอยมาน์น เป็นผู้แปลไว้แล้ว เขาก็ได้เริ่มลงมือแปลทีฆนิกายและมัชฌิมนิกาย พระธรรมบท สุตตนิบาต เถรคาถา และ เถรีคาถา ให้เป็นภาษาเยอรมัน การใช้ภาษาในการแปลครั้งนี้ เขาได้รับการยกย่องจากบุคคลต่าง ๆ ให้เป็นนักกวีและนักศิลปชั้นสูง แต่เขาก็ได้รับคำตำหนิติเตียนจากบุคคลอื่นๆ บ้างว่า เป็นบุคคลที่อวดดีและใช้เล่ห์กะเท่ในการแปลครั้งนี้มาก ยิ่งไปกว่านั้น การแปลของนอยมาน์นยังได้รับชัยชนะจากบุคคลที่นิยม

นับถือเขาเป็นอันมากเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาถึงแม้จะมีความจริงอยู่บ้างว่า นักนิรุกติศาสตร์อินเดีย คือ รูดอลฟ์-โอโต ฟรังเค (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๒ – ๑๙๒๘) จะได้เขียนคำนำเพื่อให้เขาเลือกใช้ได้ด้วยตัวของเขาเองในการแปลหนังสือครั้งนี้ แต่การแปลหนังสือทีฆนิกาย (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๓) ก็ยังได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ไว้ว่า การแปลครั้งนี้ยังมีผิดพลาดอยู่มากที่สุด แต่ชาวพุทธเยอรมันที่มีอาวุโสกว่าก็ยังอ้างอิงเอาคำพูดที่แปลไว้ยาว ๆ ของนอยมานน์มาใช้โดยความสมัครใจ

หนังสือพระธรรมบทที่เขาแปลไว้แล้วนั้น ได้ถูกพิมพ์แล้วพิมพ์เล่าหลายหนหลายครั้ง การแปลหนังสือพระธรรมบททั้งหมดและการแปลทีฆนิกายและมัชฌิมนิกายที่เขาเลือกไว้แล้วนั้น เพาว์คัลเค ได้จัดพิมพ์ขึ้น (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๕ – ๑๙๒๘) เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๗๒ – ๑๙๕๘ จูลิอัส ดูฑอยท์ ได้แปลชาดกต่าง ๆ ให้มีเหตุผลเป็นที่น่าเชื่อถือได้แก่ชาวเยอรมัน (แปลเล่มที่ ๗ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๘–๑๙๑๑)

บุคคลผู้มีอาวุโสชาวเยอรมันฝ่ายเถรวาทอีกท่านหนึ่งซึ่งเป็นนักศึกษาภาษาบาลีอันมีชื่อเสียงมาก คือ เคิท-สมิตท์ เขาเป็นบุคคลที่มีร่างกายแข็งแรงมาก และมีอายุถึง ๙๓ ปี (เขาเกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๗๙) เขาได้ปฏิญาณตัวเป็นพุทธมามกะเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๑ และได้แปลมัชฌิมนิกายแบบรวบรัดให้เป็นภาษาเยอรมัน แล้วจัดพิมพ์ให้เป็นหนังสือฉบับกระเป๋า เคิท สมิตท์ มีหนังสือพระพุทธศาสนาทั้งหมด ๑๒ เล่ม เขาได้แปลขึ้นโดยเครดิตของเขาเอง รวมทั้งหนังสือ โคลง กาพย์ กลอน ฉันท์ ๒ เล่ม ซึ่งเขาได้แปลจากตำราพระพุทธศาสนาให้เป็นภาษาเยอรมันเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๑–๑๙๕๔ คำนำของหนังสือทั้งสองเล่มนั้นได้เขียนไว้อย่างแจ่มชัดต่อพระพุทธศาสนา เขาได้ให้ชื่อหนังสือนั้นว่า "พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์" (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๗ แล้วจัดพิมพ์ขึ้น เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๕) เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๘ เขาได้แต่งหนังสือพจนานุกรมของพระพุทธศาสนาพร้อมกับมีคำอธิบายภาษาบาลีที่ยาก ๆ และได้แก้ไขเพิ่มเติมการแปลคำที่อาจจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ

ผิดในคำบาลีนั้น ๆ โดยเจ้าหน้าที่อาวุโส นอกจากนั้นแล้ว เขาได้แปลหนังสือเรื่อง "พุทธสาวกผู้ยิ่งใหญ่ของพระพุทธองค์" (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๕) นับเป็นเวลานานหลายปีที่ ดร. เคิท สมิตท์ ได้ปฏิบัติตนตามแนวทางของธรรม และเผยแพร่ภาษาบาลีให้กว้างขวางออกไปแก่นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเบอร์ลิน

นักศึกษาธรรมอีกท่านหนึ่งซึ่งมีผลงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาบาลีและช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาษาบาลีเป็นอย่างดียิ่ง คือ วิลเฮล์ม สเตเด (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๒ – ๑๙๕๘) วิลเฮล์ม สเตเด ได้สำเร็จปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยไล้ซิก เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๔ เขาได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปตวัตถุ" เขาเป็นบรรณาธิการรวบรวมพจนานุกรมฉบับภาษาบาลี – อังกฤษของสมาคมพิมพ์ตำราภาษาบาลี เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๑ – ๑๙๒๕ เขาได้เดินทางไปประเทศอังกฤษในฐานะเป็นอาชญากรสงครามเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๖ ที. ดับลิว. ไรส์ เดวิดส์ ได้พบเขาในแค้มป์ พี. โอ. ดับลิว. แล้วได้ให้การคุ้มครองและแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ช่วยเหลือสมาคมตำราภาษาบาลี

– สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบเลนินกราด

บุคคลที่ได้รับทุนของสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบเลนินกราดนั้น มีความแตกต่างกันกับบุคคลที่ได้รับทุนการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบอังกฤษ – เยอรมันเล็กน้อย เพราะพวกเขามีความสนใจในการศึกษาพระอภิธรรม สมาชิกต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบเลนินกราดนั้นได้กำหนดเอาพระอภิธรรมเป็นจุดศูนย์รวมในการศึกษาพระพุทธศาสนาของพวกเขา สมาชิกเหล่านั้นได้วางมาตรฐานการค้นคว้าของพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องตำราภาษาบาลีอย่างเดียวและยังได้ศึกษาค้นคว้างานของพระพุทธศาสนาแบบหินยานซึ่งมีอยู่ในภาษาสันสกฤตเช่นเดียวกับอภิธรรมโกศของวสุพันธ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังยอมรับเอาวิธีการใหม่ ๆ ไปใช้ด้วย พวกเขาได้แปลตำราวิทยาศาสตร์พร้อมกับช่วยกันแปลประเพณีต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาที่มีอยู่ในเอเชียรวมกันเข้าไว้ด้วย วิธีการเช่นนี้นับว่าให้ผลอันมีคุณค่ามากแก่พวกเขา

แต่สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบเลนิน-กราดก็ไม่เคยได้รับผลแห่งความนิยมใด ๆ จากประชาชน เหมือนกับสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบอังกฤษ – เยอรมัน ซึ่งได้รับความนิยมยินดีจากประชาชนและผลแห่งความนิยมยินดีนั้น ๆ ยังมีเหลืออยู่ เพราะสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแห่งนี้ไม่ได้ผลิตหนังสือต่าง ๆ สำหรับผู้อ่านโดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น แต่ยังได้ผลิตผลงานพิเศษที่ทำให้บุคคลได้เรียนรู้และเคยชินกับการปฏิบัติธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักวิชาการต่าง ๆ หลายแขนง

นักปราชญ์ชาวเยอรมันหลายคนไม่เคยแสดงตนเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมแยกออกเป็นอีกส่วนหนึ่งจากสำนักศึกษาแห่งนี้ ในสำนักศึกษาแห่งนี้มีชาวรัสเซีย ๓ คน ในจำนวนบุคคลทั้ง ๓ นี้ มีชาวรัสเซียอยู่ ๒ คน ซึ่งเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลชาวเยอรมัน บุคคลทั้งสองยังได้รับการสนับสนุนในการปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ บุคคลทั้งสามที่กล่าวมาแล้วก็มี โอทโต โรสเซนเบิร์ก ที. สเตรสเชอร์บัสกี และ อี. โอเปอร์ มิลเลอร์ โรสเซนเบิร์กได้แต่งหนังสือ

เรื่อง "ปัญหาของพุทธปรัชญา" (The Problems of Buddhist Philosophy) (รัสเซียเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๘ และเยอรมันเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๔) และสเตรสเซอร์บัสกี ได้แต่งหนังสือเรื่อง "The Central Conception of Buddhism and the Meaning of the Word Dhamma" (ลอนดอนเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๓) หนังสือเหล่านั้นยังเป็นเอกสารที่สำคัญมากที่สุดของสถาบันการศึกษาแห่งนี้

สเตรสเซอร์บัสกีนั้นเป็นอาจารย์ของโรสเซนเบิร์กที่มหาวิทยาลัยเลนินกราด แต่เมื่อโรสเซนเบิร์กได้พิมพ์หนังสือของเขาออกมา สเตรสเซอร์บัสกีก็ต้องกลายเป็นศิษย์ของโรสเซนเบิร์ก หลังจากที่โรสเซนเบิร์กได้ตายโดยไม่ถูกกาละเทศะ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๙ แล้ว สเตรสเซอร์บัสกีก็ได้ดำเนินงานต่อไปตามแนวทางของโรสเซนเบิร์ก

– สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยใหม่

สมาชิกของสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยใหม่นี้ตั้งใจศึกษาพระพุทธศาสนาทั้งแบบหินยานและ

มหายานเท่า ๆ กัน เพราะว่าพระพุทธศาสนาทั้งสองแบบนั้น ชี้ให้เห็นถึงระบบธรรมของพระพุทธศาสนาซึ่งพวกเขาสามารถจะนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติอันมีคุณค่ามาก หลักปฏิบัติธรรมนั้นไม่เพียงแต่นำไปใช้เพื่อการเขียนเท่านั้น แต่ยังเป็นธรรมเนียมที่จะต้องท่องบ่นด้วยปากเปล่า และยังชี้ให้เห็นถึงโบราณคดีต่าง ๆ อีกด้วย เพราะว่าธรรมนั้นได้เกี่ยวข้องอยู่กับแหล่งกำเนิดของพระพุทธศาสนาที่ได้เขียนขึ้นมาด้วย พวกเขาจึงต้องใช้หนังสือภาษาบาลีและสันสกฤตเช่นเดียวกับตำราต่าง ๆ ของ ธิเบต จีน และ ญี่ปุ่น พวกเขาสามารถจะตรวจสอบดูถึงประเพณีต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาได้อย่างทั่วถึง แต่เพราะเหตุที่ไม่มีผู้ใดสามารถที่จะมีความรอบรู้ภาษาต่าง ๆ เหล่านั้น พวกเขาจึงมีความเชี่ยวชาญจำเพาะแต่ในด้านการปฏิบัติเท่านั้น และแต่ละคนก็ได้ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาแต่ละแบบโดยทั่วไป

เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีงานสำคัญของสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยใหม่เกิดขึ้น ผู้ที่ดำเนินงานสำคัญ

ครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวเบลเยี่ยมและชาวฝรั่งเศส ดังนั้น สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยใหม่แห่งนี้บางคราวจึงถูกเรียกชื่อว่า สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาของชาวฝรั่งเศสและเบลเยี่ยม ชื่อของบุคคลที่เป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาแห่งนี้จึงเป็นที่รู้จักกันดีในภายนอกว่าเป็นบุคคลชาวเบลเยี่ยม เช่น แอล เดอ ลา วัลลี ปูซิน และ เอเตียนเน ลา ม็อท เต (เปิดดำเนินงานเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๖๙–๑๙๓๙) หนังสือเล่มสำคัญที่พวกเขาใช้คือ "ประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาแห่งประเทศอินเดีย" (แต่งขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๘) หนังสือเล่มนี้ได้อธิบายครอบคลุมไปถึงลักษณะของธรรมและพระสงฆ์ตั้งแต่ศตวรรษแรก A.C. ไม่มีนักศึกษาคนใดจะเป็นผู้ประมาทในการศึกษาเล่าเรียน นักศึกษาจำนวนนั้นมีนักศึกษาชาวฝรั่งเศสหลายคนปนอยู่ด้วย เช่น เอส เลวี (S. Levi) อัลเฟรด โฟสเชอร์ (Alfred Foucher) โฟสเชอร์ได้แต่งหนังสือ "พุทธประวัติ" ไว้เล่มหนึ่ง (เขียนเป็นภาษาฝรั่งเศส เมื่อ

บี ค.ศ. ๑๙๖๓) บางทีอาจจะเป็นการดีที่สุดในการแปลหนังสือเล่มนี้ให้เป็นภาษาใดภาษาหนึ่งอีกต่อไป

อิตาลีและอังกฤษก็ได้ผลิตนักศึกษาที่มีชื่อเสียงด้วยกันที่สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแห่งนี้ ที่กล่าวมานี้ประเทศทั้งสองอาจจะผลิตแต่เพียงผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์แห่งอินเดีย – โรมันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญภาษาศาสตร์แห่งธิเบต คือ คูเซปเป ทุจจี (เกิดเมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๙๔) และเอดวาร์ด คอนเซ (เกิดเมื่อบี ค.ศ. ๑๙๐๔) นั้นได้รับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยโคโลญ เมื่อบี ค.ศ. ๑๙๒๘ นั้น บัจจุบันนี้ได้เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักเขียนทางตะวันตกว่าเขาได้แต่งเรื่องพระพุทธศาสนา เขาเป็นนักปราชญ์ที่สำคัญคนหนึ่งในทางภาษาบาลี–สันสกฤตและภาษาธิเบต เขาได้ปฏิญาณตัวเป็นพุทธมามกะและปรัชญา แปลตำราพระพุทธศาสนา ๑๒ เล่ม ให้เป็นภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนังสืออรรถกถา "ปรัชญาปารมิตา" ซึ่งเป็นหนังสือต้นตำรับของโลก และเขายังได้แต่งหนังสือและบทความที่สำคัญ ๆ อีกหลายเล่ม งานที่ยิ่งใหญ่และแพร่หลาย

ที่สุดของเขาคือ "เรื่องพระพุทธศาสนา – สาระสำคัญ และวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนา" (แต่งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๑ แปลเป็นภาษาเยอรมันเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๓) หนังสือเล่มนี้ได้กระตุ้นเตือนใจให้ผู้อ่านเกิดความพอใจเป็นอย่างมาก

มีผู้เชี่ยวชาญบางคนที่สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยแห่งนี้ ได้แต่งหนังสือพระพุทธศาสนาเป็นภาษาเยอรมัน แต่ว่าเขามิได้เป็นชาวเยอรมันโดยเชื้อชาติ เช่น มอริทซ์ วินเตอร์นิทซ์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๓ – ๑๙๗๓) เขาเป็นผู้รวบรวมและเรียบเรียงหนังสือพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทให้เป็นภาษาเยอรมัน และมีนักแต่ง โคลง กลอน กาพย์ ฉันท์ ได้รวบรวมและเรียบเรียงหนังสือพระพุทธศาสนาแบบมหายาน (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๙ – ๑๙๓๐) ผู้เป็นเจ้าของหนังสือ "ประวัติศาสตร์แห่งวรรณคดีอินเดีย" ซึ่งเป็นหนังสือที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเกี่ยวกับวรรณคดีของพระพุทธศาสนาอย่างกว้างขวาง คือ ศาสตราจารย์ท่านหนึ่งสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยปรากแห่งเช็คโกสโลวาเกีย ศาสตราจารย์ท่านนั้น คือ เอริค ฟลาว วัลล์เนอร์ (เกิดเมื่อ ปี ค.ศ.

๑๘๙๘) เรื่องราวต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ พวกเราขอขอบคุณเป็นอย่างมากแก่มวลสมาชิกผู้แต่งหนังสือพระพุทธศาสนาอันล้ำค่าเหล่านี้ เอริค ฟลาว วัลล์เนอร์ นั้นเป็นนักกวีผู้ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับเรื่อง "พุทธปรัชญา" (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๘) และเขายังได้รวบรวมเรื่อง "ประวัติศาสตร์ของปรัชญาอินเดีย" (เล่ม ๒ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๓ – ๑๙๕๖) ให้ครบบริบูรณ์โดยความร่วมมือของชาวออสเตรีย ส่วน อีมิล อับเบกก์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๘๕ – ๑๙๖๒) และคอนสแตนติน เรกาเมย์ (เกิดเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๗) บุคคลทั้งสองนี้เป็นชาวสวิตเซอร์แลนด์

ชาวเยอรมันคนแรกที่นับได้ว่าเป็นผู้ที่ฝักใฝ่อยู่กับสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบสมัยใหม่นี้ คือ มัค วอลเลสเซอร์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๗๔ – ๑๙๕๔) หนังสือเล่มใหญ่ ๔ เล่มของเขา คือ หนังสือ "พุทธปรัชญาและการวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนา" (แต่งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๔ – ๑๙๒๗) หนังสือเรื่อง "มูลเหตุทางปรัชญาของพระพุทธศาสนา" เมื่อเร็ว ๆ นี้ (แต่งเมื่อ

ปี ค.ศ. ๑๙๐๔) เขาได้แปลเรื่องอัษฎสหัสริกา (แปล เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๔) และแปลคัมภีร์มัธยมกศาสตร์ ของนาคารชุนจากฉบับธิเบตและจีนให้เป็นภาษาเยอรมัน (หนังสือสองเล่มนี้แปลเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๒) งานแปลหนังสือนี้เป็นงานที่จำเป็น ถึงแม้ว่ารายละเอียดบางอย่างของงานแปลนี้จะล้าสมัยไปแล้วก็ตาม วอลเลสเซอร์นั้นเคยเป็นศาสตราจารย์ประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยไฮเดนเบิร์ก เขาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาไว้ในวิทยานิพนธ์ของเขา ในจำนวนกระดาษพิมพ์และในหนังสือต่าง ๆ ของเขานั้น เขาได้แสดงความคิดเห็นไว้ในทำนองเดียวกันหมดบรรดานักศึกษาของเขานั้น เขาได้แนะนำให้ใช้หนังสือที่มีคุณค่าสองเล่มเกี่ยวกับเรื่องปรัชญาวิชญานวาทะซึ่งแต่งโดย อี โวลฟ์ และ เอม ชอทท์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๓๐–๑๙๓๕)

มันเป็นบันทึกเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งซึ่งเป็นตัวอย่างของ เซอร์ เอเรล สไตน์ที่ติดตามมาภายหลัง เมื่อคณะนักสำรวจชาวเยอรมัน ๓ คนนำโดย อัลเบิร์ท ฟอน เล

คอค (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๐ – ๑๙๓๐) และ อัลเบิร์ท กรืนเวเดล (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๕๖ – ๑๙๓๕) ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๐๔ และ ๑๙๑๔ พวกเขาได้ออกเดินทางไปที่ทัวฟั่น พวกเขาพักอยู่ที่เตอรกีสสตาน (ซินเกียง) เมื่อพวกเขาเดินทางกลับมาจากทัวฟั่น พวกเขาได้นำเอาสิ่งของต่าง ๆ มามากมาย เช่น ต้นตำรับที่เขียนด้วยลายมือชิ้นส่วนตำราของพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ซึ่งเป็นภาษาสันสกฤต และต๊อคชารี (ถ้วยเบียร์ที่ทำเป็นรูปคนสวมหมวกสามหยิบ) จำนวนสิ่งของทั้งหมดที่นำมานั้น เมื่อพวกเขาเปิดดูก็ปรากฏว่าเป็นคัมภีร์สรวัสติวาทิน ซึ่งความจริงแล้วสิ่งของเหล่านี้เปิดโอกาสให้เรารู้ถึงความเป็นมาที่เราสามารถจะเปรียบเทียบกันได้ และสามารถให้เราตรวจสอบรู้ถึงความเชื่อถือคัมภีร์ต่าง ๆ ของนิกายหินยาน พร้อมด้วยประเพณีต่าง ๆ ของนิกายนั้นชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่นำมาจากทัวฟั่นนั้น ส่วนมากเป็นของที่ซ่อมแซมขึ้นใหม่ตามความสามารถ คือได้มีการประสมประสานชิ้นส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นให้เข้ากันได้ ไฮน์ริค ลูเดอร์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๖๙ – ๑๙๔๓) ได้จัดพิมพ์ชิ้นส่วนตำรา

นั้นขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก ส่วน เฮิลสท์ วัลดชมิตท์ (เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๗ นั้น) ผลงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาของเขานั้นได้จัดทำขึ้นคนละอย่าง งานสำคัญของ เฮิลสท์ วัลดชมิตท์ นั้นก็คือ การเขียนเรื่อง "ประเพณีการเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานของพระพุทธองค์" (เล่ม ๒ เขียนเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ – ๑๙๔๘) และ "มหาปรินิพพานสูตร" (เล่ม ๓ เขียนเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ – ๑๙๕๑) เฮิลสท์ วัลดชมิตท์ได้เขียนเปรียบเทียบความประณีตของปรัชญาอันสูงสุด และเขียนคำแปลอันมีค่ามากของตำราเหล่านั้นไว้ด้วย เขาได้เขียนสรุปข้อความไว้ว่า "คำแปลสามส่วนในจำนวนสี่ส่วนนั้นเป็นมูลฐานแห่งความจริงโดยทั่วไป และทำให้เราต้องคิดย้อนหลังไปถึงศตวรรษที่ ๓ (B.C.) นั่นเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในประเพณีของพระพุทธศาสนาตามภาษาบาลี สันสกฤต ธิเบต และจีน อย่างน้อยที่สุดชีวประวัติของพระพุทธองค์ที่ได้เป็นมาแล้วก็มีความสัมพันธ์กับคัมภีร์ต่างๆ ที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้นด้วย

นอกจากงานเขียนอื่น ๆ ที่สำคัญอีกหลายอย่างแล้ว ไฮน์ริค ลูเดอร์ ก็ได้เขียนเรื่อง "การสังเกตเรื่องภาษาในคัมภีร์ดั้งเดิมของพระพุทธศาสนา" ไว้ด้วย หนังสือเล่มนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นในภายหลัง เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๔ ลูเดอร์ ได้พิสูจน์โดยผ่านการวิจัยทางภาษาว่า มีเรื่องราวบางเรื่องในคัมภีร์ภาษาบาลีได้แปลมาจากภาษามคธ ซึ่งเป็นภาษาบ้านเกิดเมืองนอนของพระพุทธองค์ หรือไม่ก็เป็นภาษาของคัมภีร์ดั้งเดิมซึ่งได้กลายเป็นรากฐานและแหล่งกำเนิดของคัมภีร์หินยานอื่น ๆ ทั้งหลาย ภาษามคธและภาษาบาลีนั้นเป็นภาษาพี่น้องกัน แต่ว่ามีความผิดแผกแตกต่างกันอยู่บ้างก็จำเพาะพยางค์ท้ายเท่านั้น คำบาลีที่ไม่สามารถจะเข้าใจได้บางคำนั้นได้กลายเป็นภาษาที่แจ่มชัดขึ้นและมีความหมายอย่างสมบูรณ์ เมื่อคำนั้น ๆ ได้ถูกแปลขึ้นใหม่ให้เป็นภาษามคธ

ผู้แทนของเยอรมันท่านหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแบบใหม่เขาเป็นบุคคลที่มีจิตใจเลื่อมใสในการปฏิบัติธรรมเป็นอย่างมากคือ เฮลมุท

ฟอน กลาสนัฟฟ์ (เมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๙๑–๑๙๖๓) เขาเป็นศาสตราจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยทูบิงเกน งานส่วนหนึ่งจากผลงานต่าง ๆ ของเขาคือ วิชาอินเดียเขาได้จัดพิมพ์หนังสือรวม ๑๒ เล่ม พร้อมด้วยบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาครอบคลุมไปถึงนิกายต่าง ๆ จากนิกายเถรวาท มหายาน ไปจนถึงนิกายตันตระ (วัชรยาน) เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคใหม่ก็คือหนังสือสองเล่มที่เขาเขียนเรื่อง "ประวัติศาสตร์" และ "แหล่งกำเนิดทางทฤษฎีของธรรมะในพระพุทธศาสนา" (เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๓๘–๑๙๓๙) เขาได้ตรวจสอบดูถึงเรื่องความเป็นอนิจจังในพระอภิธรรมตามคัมภีร์พระบาลีซึ่งกระตุ้นเตือนจิตใจของเขาตามที่ โอ โรสเซนเบิร์ก และ ที. เชอร์บัสกีได้ค้นคว้าไว้แล้ว ในคัมภีร์พระอภิธรรมนั้นได้กล่าวไว้ว่า สิ่งใดก็ตามที่ถูกเรียกว่า "บุคคล" โดยทั่ว ๆ ไปนั้น จะต้องถูกประกอบขึ้นด้วยธาตุต่าง ๆ ที่เราเรียกว่า "ธรรม" (พหูพจน์) เนื่องจากการประกอบขึ้นของส่วนผสมต่าง ๆ นี่เอง จึงกลายเป็น "ความมีความเป็น"

ธรรมทั้งหลายจึงเป็นสิ่งที่เป็นอยู่ในชั่วระยะเวลาอันสั้น เพราะเหตุแห่งการประกอบขึ้นของสิ่งต่าง ๆ นี่เองจึงทำให้เกิดธรรมใหม่ ซึ่งปรากฏออกมาในขณะที่ธรรมเก่าอันเป็นรากฐานต้องดับสูญสิ้นไป เนื่องจากการทำเบิดทางให้แก่สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นนั่นเอง ขบวนการเช่นนี้จึงไม่อาจจะเรียกได้ว่า "เป็นเหตุ" แต่เราเรียกได้ว่าเป็น "ปัจจัย" เท่านั้น และฟอน กลาสนัฟฟ์ ยังได้แนะนำคำนี้ไว้ในการแปล "ปฏิจจสมุปบาท" ตามที่กล่าวมาแล้วด้วย เนื่องจากผลการวินิจฉัยจาก ฟอน กลาสนัฟฟ์นี่เอง คำสอนเรื่องอนัตตาจึงกลายเป็นคำสอนที่ง่ายต่อการเข้าใจตามผลแห่งฑรรกวิทยาในทาง "ทฤษฎีแห่งธรรมะ" เพื่อที่จะอธิบายให้เห็นถึงการยอมรับเรื่องตายแล้วเกิดใหม่ในพระพุทธศาสนาว่ามิได้ทึกทักเอาถึงเรื่องวิญญาณออกจากร่างเดิมแล้วเข้าไปสิงสู่อยู่ในร่างอื่น ๆ อีก จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องนี้

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้ว ฟอน กลาสนัฟฟ์ กระหายที่จะเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ เขาจึงได้ออก

เดินทางไปบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ของอินเดียหลายร้อยครั้ง ในสาธารณรัฐเยอรมันประชาชนเป็นอันมากมีความสนใจในตัวเขาเกี่ยวกับเรื่องภาษาอินเดียและพระพุทธศาสนา ถึงแม้ว่าเขาเองจะไม่ยอมรับว่า เขาตั้งใจที่จะเอาชนะคนใดคนหนึ่งก็ตามที ในปี ค.ศ. ๑๙๖๓ เขาได้ตายด้วยอุบัติเหตุรถยนต์ชนกัน

เพราะเหตุแห่งการตายอย่างกะทันหันของ ฟอน กลาสนัพฟ นักนิรุกติศาสตร์แห่งเยอรมันนี่เอง เขาจึงยังมิได้ผลิตผลงานต่าง ๆ ที่พอจะเปรียบเทียบกับตำแหน่งของเขาพร้อมกับสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้กล่าวไว้แล้วนั้นได้ อย่างไรก็ดี ประชาชนทั้งหลายก็ยังมิได้ทอดทิ้งผลงานต่าง ๆ ของเขา พวกเขาจึงได้จัดพิมพ์บันทึกที่ค้นหาได้เป็นจำนวนมากเกี่ยวกับรายละเอียดของปัญหาต่าง ๆ ที่กระจัดกระจายอยู่เป็นบางครั้งบางคราว และยังได้จัดพิมพ์เรื่องการแสดงออกที่สำคัญของเขาเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาบางอย่างไว้ด้วย

พระพุทธศาสนาในธิเบตและมองโกเลีย" (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๐) เขียนโดย อัลเบิร์ท กรึนเวเดลส์ ALBERT GRUNWEDELS) ซึ่งเป็นหนังสือทางตะวันตกเล่มแรกที่เขียนเกี่ยวกับศิลปะการแสดงด้วยภาพของลัทธิลามะ หนังสือของเฮลมุท ฟอน กลาสนัฟฟ์เขียนเรื่อง "ความมหัศจรรย์ของพระพุทธศาสนา" และหนังสืออีกสองเล่ม คือ "ประวัติศาสตร์ของศาสนาธิเบต" (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๖) และหนังสือ "สัญญลักษณ์ของศาสนาธิเบตและลัทธิสมณะ" (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๗) เขียนโดย เฮลมุท ฮอฟมานน์ ยังมีหนังสือภาษาเยอรมันไม่มากไปกว่าหนึ่งเล่มที่ทำให้เกิดสะดุดตาแก่ประชาชน และสามารถจะพิจารณาเห็นได้ถึงเรื่องชาวพุทธทางตะวันตก เขียนโดย ลามะ อนาคาริกะ โควินทะ คือ หนังสือเรื่อง "มูลเหตุแห่งลัทธิความมหัศจรรย์ของธิเบต" (เขียนเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๖) (ลามะ โควินทะ นั้นเกิดเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๙๘) ชื่อเดิมของเขา คือ เอิล โลทตา ฮอฟมาน์น เขาเป็นสมาชิกอุปสมบทในนิกายการกียุทปาแห่งธิเบต (พวกหมวกแดง) เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๒ เขาได้

จัดตั้งสมาคมการอุปสมบทอารยะ ไมเตรยะ มัณฑละทาง ตะวันตกขึ้น (A.M.M.) และได้รับความสำเร็จในการที่ได้รับความอุปถัมภ์อย่างประหลาดซึ่งมาจากประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและสหรัฐอเมริกา

การศึกษาพระพุทธศาสนาที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศเยอรมันในปัจจุบันนี้

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ได้มีการจัดตั้งตำแหน่งประธานคณะศาสตราจารย์ ๑๗ คนในการค้นคว้าศึกษาภาษาบาลีและภาษาอินเดียตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสาธารณรัฐเยอรมัน ส่วนการค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนานั้นได้กระทำกันโดยทั่ว ๆ ไปในมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๔ แห่ง

ศาสตราจารย์ อุลริค ชไนเดอร์ แห่งมหาวิทยาลัยไฟร์เบิร์ก และศาสตราจารย์ แฟรง ริชาร์ด ฮัมม์ แห่งมหาวิทยาลัย บอนน์ เป็นผู้ที่มีความสนใจในภาษาบาลีเป็นอย่างมาก เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๓ ศาสตราจารย์ฮัมม์ ได้จัดพิมพ์บันทึกซึ่งเขาได้ตรวจสอบดูถึงต้นฉบับใหม่แห่งพระไตรปิฎกอย่างเป็นที่น่าไว้ใจได้และเป็นตำราที่เชื่อ

ถือได้เป็นส่วนมากที่เขาเคยใช้ คือตำราเล่มหนึ่งในจำนวน ๔๐ เล่มที่ได้ตรวจทานและจัดพิมพ์ขึ้นแล้วในครั้งทำสังคายนาพระพุทธศาสนาครั้งที่ ๖ ที่นครย่างกุ้งในประเทศพม่าเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๔–๑๙๕๖ ตำรานั้นได้พิมพ์ขึ้นไว้อย่างชัดเจนในลักษณะเป็นภาษาพม่า ส่วนการพิมพ์ผิดพลาดขาดตกบกพร่องในหนังสือเล่มนั้นหายากมาก เข้าใจว่าการพิมพ์หนังสือครั้งนี้ทำให้เกิดความสะดวก โดยใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่ในทางตะวันตก มีการเปลี่ยนแปลงในการพิมพ์ครั้งนี้บ้างก็คือการใส่ฟุตโนตและเป็นสิ่งที่มีค่ามาก แต่เครื่องหมายฟุตโนตนั้นมีจำนวนไม่เพียงพออยู่บ้าง ศาสตราจารย์อัมม์ได้ยกย่องสรรเสริญนักศึกษาภาษาบาลีแห่งประเทศพม่าไว้อย่างสูงสุด คำนำในการพิมพ์หนังสือครั้งนี้เขาได้เขียนไว้เป็นภาษาบาลีไม่มีการขาดตกบกพร่องและสละสลวยที่สุด

ที่มหาวิทยาลัยเกิทติงเก้น นั้น นับตั้งแต่ระยะเวลาที่ศาสตราจารย์ วัล ชมิตท์ ได้ยึดมั่นในการศึกษาพระพุทธศาสนาในประเทศเยอรมันแล้ว ศาสตราจารย์ไฮนซ์ เบเซ็ท

ก็ได้แต่งตั้งให้เขาเป็นหัวหน้าวิชาภาษาสันสกฤต นอกจากจะได้พิมพ์หนังสืออื่น ๆ อีกหลายเล่ม และกระดาษบันทึกวิชาพระพุทธศาสนาเหล่านั้นแล้ว ศาสตราจารย์ วัล ชมิตท์ ยังได้พิมพ์หนังสืออีก ๒ เล่ม คือ "หนังสือพระพุทธศาสนา" และหนังสือ "รัฐและสังคมในประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท" (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๖ – ๑๙๖๗) เนื่องจากมีการแสวงหาถึงอิทธิพลของพระพุทธศาสนาเถรวาทเกี่ยวกับเรื่องการเมืองและสังคมในประเทศศรีลังกา พม่า กัมพูชา ลาว ไทย และประเทศเวียตนาม ซึ่งยึดมั่นอยู่ตามแหล่งต่าง ๆ และตามวัตถุที่สำคัญของพระพุทธศาสนา จึงได้มีหนังสือแสดงหลักฐานไว้ว่า นักนิรุกติศาสตร์ภาษาอินเดียชาวเยอรมันนั้นมิได้มีความสนใจแต่เพียงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีตเท่านั้น แม้ในปัจจุบันนี้พวกเขาก็มิได้มีความสนใจต่อสภาวะที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทางเอเชียด้วย

"ตำแหน่งคณะศาสตราจารย์เกี่ยวกับการค้นคว้าและศึกษาพระพุทธศาสนา" นั้น คือ ตำแหน่งประธานคน

แรกในประเทศเยอรมัน ซึ่งจะต้องได้รับแต่งตั้งตามรายชื่อของบุคคลนั้น ๆ ตำแหน่งนี้ได้ถูกสถาปนาขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่มหาวิทยาลัยฮัมเบิร์ก ผู้ที่ได้รับตำแหน่งคนแรก คือ ศาสตราจารย์ แฟรง โจ เซฟ เบินฮาร์ด ศาสตราจารย์ได้จัดพิมพ์หนังสืออุทานวรรคขึ้น ๒ เล่ม เขาได้ถึงแก่มรณกรรมเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ ในมุสตัง (เนปาล) การตายของเขาครั้งนี้เนื่องมาจากการที่เขาเดินทางไปสำรวจยังภาคพื้นวัฒนธรรมลามะในครั้งที่สาม ส่วนงานการค้นคว้าของเขานั้นก็จะได้ดำเนินต่อไป ตามโครงการค้นคว้านั้น ๆ

พระพุทธศาสนาที่มองโดยทรรศนะของนักศาสนาเปรียบเทียบ

ในการค้นคว้าตามสารบาญและประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาที่อยู่ในขอบเขตของสาขาที่สองเพื่อการศึกษาเล่าเรียนนั้น คือ "ศาสนาเปรียบเทียบ" วิชาศาสนาเปรียบเทียบนั้นได้ถูกแนะนำให้รู้จักกันในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตามหลักสูตรที่ได้วางไว้แล้ว เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๖๗ โดยนักนิรุกติศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ชาวเยอรมัน ชื่อ มัคซ์ มูลเลอร์ (เมื่อ

ปี ค.ศ. ๑๘๒๓ – ๑๙๐๐) มัคซ์ มูลเลอร์ได้สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยอ๊อกฟอร์ดเป็นเวลาหลายปี และเขาได้เป็นบรรณาธิการพิมพ์หนังสือศักดิ์สิทธิ์ทางตะวันตก "จำนวน ๕๐ เล่มด้วย งานที่เป็นมาตรฐานของเขาซึ่งได้จัดทำให้สำเร็จลุล่วงไปโดยชาวสวีเดนและชาวดัชนั้น มิได้กระทำขึ้นก่อนการตายของเขา ยังมีนักศึกษาชาวเยอรมันอีกหลายคนที่พยายามทำการติดต่อกับศาสนาต่าง ๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้มิใช่เป็นชาวคริสเตียนมาก่อน ชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดซึ่งอยู่ในฐานะทำงานชั้นนี้ คือ ศาสตราจารย์ รูดอล์ฟ โอโต (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๙ – ๑๙๓๗) ศาสตราจารย์ ฟริดริค ไฮเลอร์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๙๒ – ๑๙๖๗) และ กุสตาฟ เมนชิง (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๑)

เพราะการจำกัดความหมายต่างๆ ของศาสนาในครั้งโบราณนั่นเอง จึงทำให้ศาสนาต้องขึ้นอยู่กับความเชื่อถือในพระเจ้าผู้สร้างที่ครอบคลุมจักรวาลนี้ พวกเขาจึงได้กีดกันพระพุทธศาสนามิให้เข้ามาปะปนอยู่ในที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้า

หรือพระเจ้าต่าง ๆ ถูกยึดถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเหนือกว่าพระพุทธศาสนาเล็กน้อย แต่ว่าโอโตได้ให้คำจำกัดความหมายไว้ว่า "ศาสนานั้นเป็นสิ่งหนึ่งที่จะต้องเผชิญหน้ากับความเป็นอนิจจังหรือไม่เป็นอนิจจัง และการแสดงออกถึงคำโต้ตอบของมนุษย์ต่อสิ่งนี้ เป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจของมนุษย์" ทั้งที่เป็นธาตุแท้ ประสบการณ์แห่งความจริงอันสูงสุด และการเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งนั้นเอง (เหมือนกับจริยศีลธรรมต่าง ๆ การเคารพบูชา พิธีกรรมต่าง ๆ การเจริญภาวนา การสวดอ้อนวอน) ก็เป็นสิ่งสำคัญเท่า ๆ กัน ในที่ใดก็ตาม ถ้าเกิดมีสิ่งหนึ่งขึ้นในจำนวนสองสิ่งก็จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดขึ้น และเราเองไม่อาจจะพูดถึงเรื่องศาสนานั้น ๆ ได้

ไฮเลอร์ ได้พิมพ์หนังสือเรื่อง "การเจริญภาวนาของพระพุทธศาสนา" (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๒) และ เมนชิง ก็ได้พิมพ์หนังสือเรื่อง "พระพุทธศาสนาเป็นวิชาการที่ให้ประโยชน์มาก" เมนชิงนั้นได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับธัมมะ

หลายเล่ม บรรดาหนังสือที่จัดพิมพ์ขึ้นนั้น หนังสือเรื่อง "โลกแห่งดวงวิญญาณของพระพุทธศาสนา" (พิมพ์เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๕) นั้น ได้ให้คำนิยามศัพท์ต่าง ๆ ไว้เป็นพิเศษ เกือบทุกศัพท์เกี่ยวกับเรื่องศาสนา แล้วเขายังได้อธิบายถึงความประณีตอันประหลาดเกี่ยวกับเรื่องศาสนาเปรียบเทียบไว้ด้วย เมนซิงได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ความละม้ายคล้ายคลึงกันของพระพุทธศาสนากับคริสตศาสนานั้นมีอยู่เพียงเปลือกนอกเท่านั้น เขาได้แยกความแตกต่างของศาสนาไว้เป็นพวกที่สำคัญสองพวก คือ ศาสนาที่มีศาสดาพยากรณ์ (Prophetical) และศาสนาที่เป็นรหัสยะ (Mystical) ศาสนาที่มีศาสดาพยากรณ์นั้น (Prophetical) ก็มีศาสนาของพวกยิว คริสเตียน และอิสลาม ศาสนาเหล่านี้เป็นศาสนาที่ชอบเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอก และเป็นศาสนาที่ทำให้มนุษย์ต้องการเปลี่ยนแปลงโลกอยู่เสมอ และเป็นศาสนาที่แสดงท่าทางออกให้กระตุ้นเตือนจิตใจไปตามหน้าที่ของมนุษย์ แต่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นการนำไปให้เกิดอติมานะ ส่วนศาสนาที่เป็นรหัสยะนั้นได้แก่ พระพุทธศาสนา ฮินดู และเต๋า ศาสนาเหล่านี้ปฏิเสธว่า

"โลกนั้นสามารถจะถูกเปลี่ยนแปลงไปได้เองตามมูลฐานของมัน" และสอนให้มนุษย์รวมพลังแห่งจิตใจเข้าไปค้นหาความจริงหรือสัจจธรรมที่มีอยู่ในโลกนี้ และค้นหากฎแห่งความเป็นอนิจจัง ศาสนาเหล่านี้ได้ให้แบบอย่างที่ดีเลิศของนักปราชญ์ไว้ด้วย แต่ว่าผู้ที่ปฏิบัติตามเข้าใจว่าเป็นเสมือนการนำไปสู่ความเฉยเมย พระเยซูนั้นเป็นพระเจ้าที่ยังมีกิเลส (คือ โลภะ โทสะ และ โมหะ) และต้องการศาสดาพยากรณ์ผู้คัดค้านการปฏิบัติทางศาสนาในสมัยของพระองค์ และผลอย่างหนึ่งที่พระเยซูได้รับก็คือ การตายอย่างทารุณ ส่วนพระพุทธองค์นั้นเป็นผู้ถอนพระองค์เองออกจากความยึดมั่นทั้งปวง พระพุทธองค์ไม่เคยสูญเสียขันติธรรม ทรงพร่ำสอนสาวกของพระองค์ให้ตั้งอยู่ในระเบียบวินัยอันดี และพระองค์ก็ทรงเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานอย่างสงบตามอายุขัยของพระองค์เอง เพราะเหตุที่ เมนชิง ได้พิสูจน์ความจริงไว้ในหนังสือต่าง ๆ หลายเล่มนั่นเอง ดังนั้นจึงไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่จะตัดสินว่าอุดมคติอันไหนสูงกว่า

ความเคลื่อนไหวของพระพุทธศาสนาเข้าไปสู่ประเทศเยอรมันนี

การเริ่มต้น

เมื่อเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. ๑๙๐๓ ชาวพุทธกลุ่มแรกของประเทศเยอรมัน ได้จัดตั้ง "สมาคมเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศเยอรมัน" ขึ้นในประเทศเยอรมัน คาร์ล ไซเดนสติ๊กเกอร์ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๗๖–๑๙๓๖) นั้น ได้ศึกษาภาษาศาสตร์ของอินเดียภายใต้การควบคุมของศาสตราจารย์ มอริทซ์ วินเตอร์นิทซ์ ที่มหาวิทยาลัยปราก เขาเป็นผู้จัดตั้งสมาคมเผยแพร่พระพุทธศาสนาขึ้นที่เมืองไลพ์ซิก วัตถุประสงค์ของสมาคมแห่งนี้ก็เพื่อทำการเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในประเทศเยอรมัน และเพื่อส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนาด้วย เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๕ นั้นเอง ไซเดนสติ๊กเกอร์ ได้พิมพ์วารสารฉบับหนึ่งให้ชื่อว่า "ชาวพุทธ" และเป็นวารสารอิสระรายเดือนสำหรับวางรากฐานของพระพุทธศาสนาทั้งสิ้น และเป็นวารสารของพระพุทธศาสนาฉบับแรกที่วางรากฐานของพระพุทธศาสนาไว้ในทางตะวันตก

เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๔ นั่นเอง สมาคมนี้ได้จัดตั้งสาขาสมาคมเผยแพร่พระพุทธศาสนาขึ้นในนครเบอร์ลิน และในปีเดียวกันหลังจากนั้นก็ได้เปลี่ยนชื่อสมาคมนั้นใหม่ ให้ชื่อว่า "พุทธสมาคมแห่งประเทศเยอรมัน" แม้จะมีสมาชิกเพียง ๕๐ คน และมีสมาชิกหนังสือพิมพ์ประมาณ ๕๐๐ คน รับวารสารนั้นก็ตาม แต่วารสารฉบับนี้ก็ยังไม่มั่นคงสมบูรณ์มากนัก การพิมพ์วารสารนั้นต้องหยุดชะงักอยู่ชั่วคราวจนกระทั่งถึง ปี ค.ศ. ๑๙๑๐ หลังจากได้ออกหนังสือวารสารเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว มันก็ต้องถูกปิดลง แต่ว่าสมาคมแห่งนี้ก็ยังเปิดดำเนินการอยู่ต่อไป

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๗ ไซเดนสตุ๊กเคอร์ ได้เริ่มดำเนินกิจการขึ้นใหม่อีกครั้ง โดยจัดตั้ง "ศูนย์กลางมหาโพธิ" (Mahabodhi Centre) ขึ้นในบ้านพักของเขาเองที่เมืองไลพ์ซิก เขาได้จัดพิมพ์วารสารเกี่ยวกับสารคดีต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ให้ชื่อว่า "The Buddhist Look-out" วารสารฉบับนี้เป็นวาสารรายเดือนสำหรับจริยศีลธรรมเพื่อเป็นการตระหนักรู้ถึงความจริงและวัฒนธรรมทางจิตใจ แต่ว่าในปีที่

สาม การพิมพ์วารสารฉบับนี้ก็ต้องหยุดชะงักลงไปอีก เพราะไม่มีเงินเป็นค่าใช้จ่าย

พระภิกษุสงฆ์ชาวเยอรมันรุ่นแรก

ชาวยุโรปคนแรกที่เข้ามาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา คือ อัลลาน เบเนท มักกรีเกอร์สัญชาติอังกฤษเขาได้รับการอุปสมบทครั้งแรกในประเทศพม่า เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๐๑ และชื่อฉายาที่พระอุปัชฌาย์ตั้งให้เขา คือ อานันทะ เมตเตยะ เมื่อเดือนกันยายน บี ค.ศ. ๑๙๐๓ เมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๗๘—๑๙๕๗ ชาวเยอรมันคนหนึ่งได้ติดตามพระภิกษุอานันทะ เมตเตยะมาด้วย คือ วอลเตอร์ โฟลรุส กุ๊ท การอุปสมบทเป็นพระภิกษุอันบริบูรณ์ของเขาได้กระทำกันในเดือน กุมภาพันธ์ บี ค.ศ. ๑๙๐๔ ในนครย่างกุ้ง เขาได้รับฉายาในการอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ว่า "ญาณติโลกะ"

อาชีพเดิมของพระญาณติโลกะนั้นเป็นนักเล่นไวโอลิน เมื่อท่านเดินทางมายังประเทศศรีลังกาในครั้งนั้น ท่านได้ศึกษาพุทธธรรมอันเป็นวิถีทางใหม่ในการดำเนินชีวิต

ของท่าน ท่านได้ศึกษาภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต เมื่อท่านได้ศึกษาภาษาบาลีและสันสกฤต เสร็จแล้ว ในปี ค.ศ. ๑๙๐๕ ท่านก็ได้จัดพิมพ์การแปลธรรมจากภาษาบาลีและสันสกฤตให้เป็นภาษาเยอรมันในวารสารรายเดือนของไซเตนสตุ๊กเคอร์ ในปีต่อมาเราก็ได้พบหนังสือที่ท่านพิมพ์ให้ชื่อว่า "พุทธพจน์ของพระพุทธองค์" (The word of the Buddha) ซึ่งได้รับผลในการหมุนเวียนออกไปเป็นอย่างมากในรอบสิบปี หนังสือเล่มนี้ไม่เพียงแต่ถูกแปลให้เป็นภาษาเยอรมันเท่านั้น แต่ท่านยังได้แปลให้เป็นภาษาอื่น ๆ อีก๑๐ ภาษา

ในไม่ช้าหลังจากพระญาณติโลกะได้ครองผ้าเหลืองเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาแล้วชาวเยอรมันคนอื่น ๆ อีกหลายคนก็ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุดำเนินตามตัวอย่างของท่าน เช่น พริทซ์ สตังเก (สุมโน ภิกขุ) และ วอลเตอร์ มัคกราฟ (สามเณรธัมมานุสารี) ก็ได้รับความสำเร็จในการอุปสมบทต่อไปอีกด้วย เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ พระญาณติโลกะและสามเณรธัมมานุสารี ได้เชื้อเชิญให้ชาวพุทธใน

เอเชียและยุโรปช่วยกันบริจาควัตถุบั่จจัยเพื่อก่อสร้างวิหารพระพุทธศาสนาขึ้นใหม่ในยุโรป แต่เมื่อท่านทั้งสองรวบรวมจตุบั่จจัยไม่ได้ตามผลที่คาดหมายไว้ สามเณรธัมมานุสารีก็ออกเดินทางไปประเทศเยอรมัน เพื่อส่งเสริมแผนการณ์ที่วางไว้แล้วนั้น

เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๐๙ นั้น สามเณรธัมมานุสารีได้ตั้งโรงพิมพ์ขึ้นที่ เบรสเลา และได้เริ่มออกหนังสือพิมพ์ "โลกแห่งพระพุทธศาสนา" หนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นหนังสือพิมพ์รายเดือนสำหรับพระพุทธศาสนา ผู้เป็นบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ คือ ไซเดน สตุ๊กเคอร์ และ โวล์ฟกัง บอน ซึ่งบุคคลทั้งสองนี้ได้แสดงตัวเป็นพุทธมามกะแล้วต่อมานายแพทย์คนหนึ่ง ได้ปฏิญาณตัวเป็นพุทธมามกะในปีเดียวกันนั้น (บี ค.ศ. ๑๙๐๙) สมาคมภาษาบาลีเยอรมันก็ได้ถูกจัดตั้งขึ้น และงานก่อสร้างวิหารพระพุทธศาสนาแห่งชาวตะวันตกก็ได้ดำเนินต่อไปเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนการณ์ที่วางไว้พระญาณติโลกะก็ได้ออกเดินทางไปยุโรปเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๐ และพักจำพรรษาอยู่ชั่วขณะหนึ่งที่ภูเขา

แอลป์ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งวิศวกรชาวฝรั่งเศสได้สร้าง "วิหารชาริตา" ถวายให้แก่ท่าน ณ ที่ใกล้เมืองโลซานในประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั่นเอง ได้มีชาวเยอรมันอื่น ๆ อีกหลายคนก็ได้รับการบรรพชาเป็นสามเณร เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๑ หลังจากที่พระญาณติโลกะได้ตระหนักรู้ว่า ยังไม่ถึงเวลาอันควรในการก่อสร้างวิหารในยุโรป ท่านจึงได้เดินทางกลับมาจำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกาอีก พวกสามเณรทั้งหลายจึงได้เดินทางติดตามท่านมา และช่วยกันจัดตั้ง "โปรกัสดูวา" ที่เกาะอาศรมฤาษีซึ่งพระญาณติโลกะได้จัดสร้างขึ้นทุก ๆ ปี ในเวลานั้นมีชาวเยอรมัน ๑๒ คน ก็ได้รับการอุปสมบทอยู่ในที่นั้น ในปี ค.ศ. ๑๙๕๗ หลังจากพระญาณติโลกะได้มรณภาพแล้ว บรรดาเพื่อน ๆ และผู้ที่นับถือท่านก็ได้ให้เกียรติจัดสร้างอนุสาวรีย์อันมีค่าไว้บนโปรกัสดูวา และยังดูแลรักษากระท่อมเล็ก ๆ หลังนั้นให้อยู่ในสภาพดีดังเดิมเพราะจะทำให้ชาวพุทธเยอรมันที่เดินทางมาเยี่ยมประเทศศรีลังกาจะได้พบเห็นพระเจดีย์บรรจุอัฐิของพระญาณติโลกะอยู่ในที่นั้นด้วย

การจัดตั้งสมาคมใหม่

แผนการณ์ในการจัดตั้งพระวิหารในยุโรปก็ยังไม่เป็นรูปร่างขึ้นมา แต่ว่าความไม่สมหวังเช่นนั้นก็มิได้ทำให้ชาวพุทธเยอรมันเกิดความท้อแท้ใจ เนื่องจากพระญาณติโลกะซึ่งจำพรรษาอยู่ที่เกาะอาศรมฤาษีได้ตั้งใจไว้ว่าจะนำชาวพุทธเยอรมันมาอยู่ในประเทศศรีลังกาโดยตรง ดังนั้นพวกเขาจึงเห็นว่า ประเทศศรีลังกานั้นเป็นประเทศผู้นำขององค์การนี้โดยตรง และในปีเดียวกันนั้น (ปี ค.ศ. ๑๙๑๑) พวกเขาจึงได้จัดตั้งสาขาสมาคมมหาโพธิแห่งเมืองเยอรมันขึ้นในเมืองไลพ์ซิก เป็นสาขาของสมาคมมหาโพธิซึ่งอนาคาริกะ ธัมมปาละได้จัดตั้งขึ้นในกรุงโคลัมโบ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๙๑ ในการเปิดสาขาสมาคมแห่งนี้จะเป็นประโยชน์แก่บรรดาเพื่อน ๆ และพวกอุบาสกอุบาสิกาที่อุทิศตนอยู่ในพระพุทธศาสนาโดยมิได้คำนึงถึงสิ่งตอบแทนใด ๆ ตามความสมัครใจของนิกายพระพุทธศาสนาเหล่านั้น ภายในสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศเยอรมันนั้น ได้มีการออกหนังสือเวียนเกี่ยวกับการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ไปให้แก่บุคคลที่เป็นสมาชิก

ของสมาคมที่ยินดีจะรับฟังความคิดเห็นไม่เพียงแต่การศึกษาธรรมะเท่านั้น แต่ยังได้นำชีวิตของบุคคลให้เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่กับหลักปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาด้วย ฟริดริค ซิมเมอร์มานน์ (เมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๕๑–๑๙๑๗) ก็ได้จัดพิมพ์หนังสือ "คำถามคำตอบของพระพุทธศาสนา" ขึ้น เมื่อ บี ค.ศ. ๑๘๘๘ ภายใต้นามปากกาว่า สุภัทรภิกขุ สุภัทรภิกขุนั้นได้รับเลือกให้เป็นประธานคนแรกของสมาคมแห่งนี้ และ คาร์ล ไซเดน สตุ๊กเคอร์ ได้รับเลือกให้เป็นเลขานุการของสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศเยอรมัน หนังสือพิมพ์วารสาร "โฉมหน้าแห่งพระพุทธศาสนา" ของเขาได้เริ่มออกขึ้นมาอีกในปี ค.ศ. ๑๙๐๗ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๑๒ หนังสือวารสารฉบับนั้นได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "ใบมหาโพธิ" และได้ดำเนินการออกไปตามปกติจนกระทั่งถึงปี ค.ศ. ๑๙๑๖

ในขณะนั้น "สมาคมพิมพ์ตำราภาษาบาลีแห่งประเทศเยอรมัน" ซักจะคลอนแคลนลง แต่ก็ยังแข็งแรงไม่ถึงกับล้ม แล้วในที่สุดก็ต้องแตกแยกกันไป เมื่อ บี ค.ศ.

๑๙๑๓ "สันนิบาตชีวิตของชาวพุทธ" (League for Buddhisf life) ก็เข้ามาตั้งอยู่ในสมาคมนั้น สันนิบาตชีวิตของชาวพุทธไม่เคยดำเนินกิจการจัดทำอะไรเลยเหมือนกับG.P.S. คือสันนิบาตนี้ส่งเสริมแต่เพียงการศึกษาภาษาบาลีเท่านั้น แต่ก็ได้ย้ำถึงความสำคัญในการปฏิบัติพระพุทธศาสนาที่เป็นประโยชน์บางประการ และยังได้จำกัดขอบเขตของตัวเองให้ขึ้นอยู่กับพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทเท่านั้น ผู้วางรากฐานและเป็นประธานของสันนิบาตนี้ คือ โวลฟกัง บอน

เลขาธิการของสันนิบาตแห่งนี้ คือ โอสก้า ชล้อส สาขาต่าง ๆ ของสันนิบาตนี้ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในกรุงเบอร์ลิน ฮัมเบิร์ก และที่มิวนิค สันนิบาตได้จัดพิมพ์นิตยสารรายเดือนชื่อ "หนังสือพิมพ์สำหรับพระพุทธศาสนา" ขึ้น และต้องปิดลงเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๔ แต่ก็ได้เปิดขึ้นมาใหม่อีก เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๐

ในปี ค.ศ. ๑๙๑๔ สงครามใหญ่ได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลร้ายแก่พระภิกษุชาวเยอรมันที่จำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกา ในปี ค.ศ. ๑๙๑๔ พระภิกษุชาวเยอรมันเหล่านั้น

ต้องถูกกักขังและถูกเนรเทศให้เดินทางไปจำพรรษาในประเทศออสเตรเลียทีละรูปจากสถานที่นั้น พระภิกษุชาวเยอรมันบางรูปได้ถูกส่งตัวกลับไปยังภูมิลำเนาเดิม ส่วนพระญาณติโลกะนั้นต้องเดินทางกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอนของท่านเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๘ หลังจากนั้นท่านก็ได้ใช้เวลาบางครั้งบางคราวเดินทางเข้าไปจำพรรษาอยู่ในออสเตรเลียและญี่ปุ่น ซึ่งในที่นั้นเอง ท่านได้แปลหนังสือ อังคุตตรนิกายให้เป็นภาษาเยอรมัน (๕ เล่ม เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๒ – ๑๙๒๓) ท่านมิได้รับอนุญาตให้เดินทางกลับไปจำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกาจนกระทั่งถึงปี ค.ศ. ๑๙๒๖ ท่านได้จัดตั้งโปรกัสดูวาขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งที่เกาะอาศรมฤาษี และต่อมาไม่ช้าสถานที่แห่งนี้ก็ได้กลายเป็นศูนย์กลางของพระภิกษุชาวเยอรมันอีก ในปี ค.ศ. ๑๙๓๖ นั้น มีสุภาพบุรุษชาวเยอรมันท่านหนึ่งซึ่งได้เกี่ยวข้องอยู่กับท่านโดยตรง คือ เป็นผู้ติดตามพระญาณติโลกะก็ได้รับการอุปสมบทเป็นพระภิกษุในประเทศศรีลังกา ท่านได้รับฉายาในการอุปสมบทครั้งนี้ว่า "พระญาณโปณิกะ"

ระหว่างสงครามโลก

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ สิ้นสุดลงแล้ว เราก็ได้พบรายชื่อสมาชิกใหม่ในพระพุทธศาสนาของประเทศเยอรมันเข้ามาร่วมงานอยู่ด้วยหลายคน (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๘) เพาล์ ดัลเค นั้น (เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๕ – ๑๙๒๘) เป็นบุคคลที่รู้จักกันดีแล้วว่า เป็นนักฟิสิคส์แห่งนครเบอร์ลิน และยังเป็นนักเขียนหนังสือพระพุทธศาสนาหลายเล่ม และเป็นผู้แปลตำราภาษาบาลี เพาล์ ดัลเคได้ริเริ่มจัดตั้ง "หนังสือพิมพ์พระพุทธศาสนาใหม่" ในปี ค.ศ. ๑๙๒๔ เขาได้ตั้งชื่อหนังสือพิมพ์ใหม่นี้ว่า "การรวบรวมเล็กๆน้อยๆ" คือ "หนังสือพิมพ์รายปักษ์ที่เป็นประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา" ในการใช้วิชาแพทย์และการผ่าตัดในทางวิทยาศาสตร์ของเขานั้น ดัลเคได้อธิบายพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ให้ควบคู่กันไปกับคำอธิบายของวิทยาศาสตร์ ดังนั้นเขาจึงได้อธิบายเน้นถึงลักษณะของพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาว่าเป็นกฎของธรรมชาติที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงให้เห็นจริงแล้ว ในปี ค.ศ. ๑๙๒๔ นั้น เขาได้สร้างอาคาร

ชาวพุทธขึ้นที่เบอร์ลิน – โฟรเนาว์ อาคารชาวพุทธนั้นประกอบไปด้วยตัวอาคารที่ติดต่อกันหลายหลังและล้อมรอบไปด้วยส่วนใหญ่ ซึ่งได้กลายเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาที่สำคัญในประเทศเยอรมันในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ อย่างไรก็ดี ดร. ดัลเค ก็ไม่ได้อาศัยอยู่เพื่อดูแลอาคารชาวพุทธในขณะที่เจริญเต็มที่ ในปี ค.ศ. ๑๙๒๘ ดร. ดัลเค ได้ถึงแก่มรณกรรมลง พระพุทธศาสนาในประเทศเยอรมันจึงต้องสูญเสียบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ไปคนหนึ่ง แต่ว่ายังโชคดีที่อาคารชาวพุทธของเขายังรอดพ้นจากการทำลายเมื่อสงครามครั้งที่แล้ว

ในขณะที่ "สมาคมตำราภาษาบาลีแห่งเยอรมัน" ได้เลิกล้มไปแล้ว ประธานของสมาคม คือ วอลเตอร์ มาร์คกราฟ ก็ได้ตกเป็นเชลยของรัสเซีย โดยมิได้ยิงปืนสักนัดเดียว สันนิบาตนี้อยู่ในฐานะที่จะต้องกลับมาดำเนินการพิมพ์ "หนังสือพิมพ์พระพุทธศาสนาและวิชาการต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน" ใหม่อีก ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นก็ได้จัดพิมพ์ขึ้นมาใหม่ให้ชื่อว่า "สถานการพิมพ์แห่งพารา-

ณสี" (Benaras Publishing House) ของโอสการ์ ชลอส ในเมืองมิวนิค นอยบิกเกอร์ ผู้พิมพ์และโฆษณา คือ โวลฟกัง บอน และ ลุคสวิค แองเคนบรานด์ ต่อมาไม่นานนัก นักศึกษาภาษาบาลีอันมีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่ง คือ วิลเฮมไกเกอร์ก็ได้รับตำแหน่งเป็นบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์นั้นได้ออกอยู่จนกระทั่งถึง ปี ค.ศ. ๑๙๒๘ และได้ออกอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๓๑

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๑ สาขาสมาคมมหาโพธิแห่งเยอรมันและสันนิบาตชีวิตของชาวพุทธก็ได้เข้ามารวมอยู่ด้วยกันเป็นสมาคมใหม่ขึ้น สมาคมใหม่นั้นได้รวบรวมหนังสือ "ทาง" (Path) ที. โอสการ์ ชลอส ได้จัดพิมพ์เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง อย่างไรก็ดี ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๒๗ สมาคมแห่งนี้ก็ได้สูญเสียชื่อเสียงไปอย่างมากมาย และองค์การพระพุทธศาสนาแห่งอื่น ๆ ก็ได้กลืนเอาสมาคมนี้ไป

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๑ นั้น คาร์ล ไซเดน สตุ๊กเคอร์ และย๊อชกริม ก็ได้จัดตั้งคณะชาวพุทธในประเทศเยอรมัน

ขึ้นที่เมืองมิวนิค (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๖๘ – ๑๙๕๔) ก่อนหน้านั้น ๑ ปี เขาทั้งสองก็ได้จัดตั้งสมาคมขึ้น และนำเอาหนังสือพิมพ์รายเดือน ชื่อ "กระจกส่องโลกของพระพุทธศาสนา" ออกไปจำแนกแจกจ่าย ในปี ค.ศ. ๑๙๒๔ บุคคลทั้งสองได้เปลี่ยนชื่อสมาคมนั้นใหม่ให้ชื่อว่า "สถานที่ประชุมทางพระพุทธศาสนาของพระรัตนตรัย" (The Buddhist Lodge for the Three Jewels) นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่า คณะผู้ทำงานไม่ได้ตั้งใจจะทำงานให้ดำรงคงอยู่ได้นาน เหมือนกับคณะผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาที่มีอยู่ภายในซึ่งได้รวมพลังกันทำให้เกิดความก้าวหน้าโดยความตั้งใจของสมาชิก เมื่อฮิตเลอร์ผู้เป็นนักสังคมนิยมแห่งชาติได้ขึ้นครองอำนาจเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๓๘ เขาได้ห้ามการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของที่ประชุมนั้น และได้เผาหนังสือเกี่ยวกับเรื่องการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ของกรีมจนหมดสิ้น หนังสือเรื่อง "สังสารวัฏ" ซึ่งเป็นหนังสือวรรณคดีแห่งความเสื่อมสลาย พร้อมกับหนังสืออื่น ๆ อีกเป็นจำนวนหลายพันเล่มที่เขียนโดยนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ชาวเยอรมันก็ได้ถูกเผาไฟ

ไปด้วย อย่างไรก็ดี เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๓๕ สมาชิกของคณะกริมก็ได้จัดตั้ง "กลุ่มชาวพุทธโบราณ" ขึ้นอย่างลับ ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้กลุ่มชาวพุทธคณะนี้ก็ยังมีเหลืออยู่ บ้านหลังสวยของกริมที่ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลสาบอัมแมร์ที่อุตติง (ในแคว้นบาวาเรียตอนบน) ทุกวันนี้ก็ยังเป็นศูนย์กลางของพวกเขา

ย๊อช กริม นั้นเดิมต้องการจะบวชเป็นพระคาธอลิค แต่ว่าเพราะหลักศีลธรรมทางศาสนาได้เปลี่ยนจิตใจของเขาให้ไปศึกษาวิชากฎหมาย และในเวลาต่อมาเขาก็ได้เป็นผู้พิพากษา การเป็นผู้พิพากษาของเขานี่เอง ที่ทำให้เขาพบวิถีทางของพระพุทธศาสนาเพราะเขาได้อ่านหนังสือของนักปราชญ์ชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่ง คือ ออร์เทอร์ โชพเปนฮาวเออ (เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๗๘๘–๑๘๖๐) งานหนังสือที่เป็นชิ้นสำคัญของโชพเปนฮาวเออ คือ (The World as Will and Idea) (พิมพ์เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๑๙ และแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งสุดท้ายเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๕๙)

เขาได้แสดงให้เห็นถึงพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาว่ามีลักษณะเป็นมูลฐานในที่ทั่ว ๆ ไปทั้งหมด

เต๋าชุนได้เดินทางกลับมาจำพรรษาอยู่ในนครเบอร์ลิน ท่านได้รับเลือกให้เป็นประธานสภาพระพุทธศาสนาระหว่างชาติเป็นรูปแรกซึ่งได้จัดตั้งขึ้นในกรุงลอนดอน ต่อมาคณะกรรมการของสมาคม "ชุมนุมรอบ ๆ พระพุทธองค์" ก็ได้กลายเป็นคณะกรรมการของชาวพุทธ แต่ในขณะนั้นเมื่อกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมนั้นได้เริ่มดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์ พวกคณะชาตินิยมก็ได้ห้ามการดำเนินงานนั้น ๆ หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้ว สไตน์เคก็ได้จัดตั้งสมาคมเยอรมันขึ้นใหม่ทางภาคใต้ของประเทศเยอรมัน เขาได้เขียนหนังสือต่าง ๆ และจัดบรรยายเรื่องพระพุทธศาสนาขึ้นจนกระทั่งเขาได้ถึงแก่มรณกรรมเมื่ออายุได้ ๘๔ ปี

ในระยะเวลาระหว่างสงครามนั้น มีกลุ่มชาวพุทธอื่น ๆ คือ "สมาคมแสวงหาความรู้แห่งพระพุทธศาสนา (The Society for Buddhist Knowledge) สมาคมแห่งนี้ได้จัดตั้งขึ้นที่เมืองไฮเดลเบิร์ก เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๘ แต่ก็ก็ตั้งอยู่ได้ไม่นานนัก

สงครามโลกครั้งที่ ๒

ในระหว่างที่ประเทศเยอรมันมีการปกครองแบบระบบนาซี (เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๓๓ – ๑๙๔๕) และเกิดสงครามเป็นเวลานานหลายปีอยู่นั้น (เมื่อ บี ค.ศ.๑๙๓๖–๑๙๔๕) ชีวิตของชาวพุทธทั้งหลายในประเทศเยอรมันได้ลดลงอย่างต่ำที่สุด พวกชาตินิยมทั้งหลายมิได้สนับสนุนกิจกรรมของศาสนาใดๆทั้งสิ้น ยิ่งไปกว่านั้นแสงสว่างของพระพุทธศาสนาที่มีอยู่ก่อนเพียงเล็กน้อยก็ได้ดับวูบลง ในนครเบอร์ลินนั้น เคิท พีชเชอร์ ซึ่งอาศัยอยู่ในบ้านชาวพุทธของเพาล์ ดัลเค ได้ออกหนังสือพิมพ์รายเดือนทุกสามเดือนในหัวข้อเรื่องว่า "ชีวิตและความคิดเห็นของชาวพุทธ" ซึ่งได้จัดทำไปจนกระทั่ง พีชเชอร์ได้ถึงแก่มรณกรรม เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๔๒ส่วนที่ อุตติงนั้น ย๊อช กริม ได้ดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่อย่างเงียบๆ ส่วนในเมืองเยอรมันแห่งอื่น ๆ ชาวพุทธทั้งหลายก็ได้ดำเนินงานใต้ดินอยู่ทั่ว ๆ ไป พวกเขาพยายามให้งานที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนายืนยงคงอยู่ต่อไป และหวังที่จะได้เห็นสงครามสิ้นสุดลงเร็วที่สุด

พระภิกษุชาวเยอรมันหลายรูปที่จำพรรษาอยู่ในประเทศศรีลังกา ก็มีความรู้สึกหวังผลของสงครามเช่นนั้นด้วย เพราะพระภิกษุเหล่านั้นได้ถูกกักขังอยู่ในค่ายกักกันในเตหราดุนประเทศอินเดียมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๔๑ แล้ว และท่านทั้งหลายจะได้รับอนุญาตให้เดินทางกลับประเทศศรีลังกาได้ใน ปี ค.ศ. ๑๙๔๖

การเริ่มต้นขึ้นใหม่

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๔๕ เป็นปีที่ความยุ่งยากของสงครามหลายปีได้สิ้นสุดลง พร้อมกับนำความพ่ายแพ้มาสู่ประเทศเยอรมัน และความฉิบหายของประเทศเยอรมันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ชาวเยอรมันหลายคนต้องแสวงหาวิถีทางที่จะทำจิตใจให้สงบจากศาสนา หลังจากปี ค.ศ. ๑๙๔๕ แล้ว ตามโบสถ์ต่าง ๆ ยัดเยียดไปด้วยผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองน้อยเมืองใหญ่หลายเมืองมาชุมนุมกัน ดังนั้นจึงมีกลุ่มชนที่มาอภิปรายถกเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องมูลเหตุแห่งวัตถุต่าง ๆ ที่

ขาดแคลนซึ่งจะทำให้พวกเขารอดพ้นจากความหายนะแห่งสงครามที่เกิดขึ้น แล้วก็ได้มีการอภิปรายกันถึงเรื่องพุทธธรรมด้วย ต่อมาไม่ช้านัก "สำนักพิมพ์ของ เคิท เวลเลอร์ ในเมืองคอนแสตนซ์ ก็ได้เริ่มออกหนังสือพระพุทธศาสนาต่าง ๆ ซึ่งได้ถูกส่งไปถึงมือผู้อ่านอย่างกว้างขวาง เนื่องจากสำนักพิมพ์ "อโศกการพิมพ์" ได้จัดทำหนังสือชุดขึ้น ทุกวันนี้ชาวพุทธเยอรมันเป็นอันมากได้คุ้นเคยกับพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์เป็นอันดับแรก

ความสนใจในพระพุทธศาสนาได้ทวีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปี ค.ศ. ๑๙๔๗ เมื่อพระภิกษุชาวเอเชียรูปหนึ่ง คือ อู สุนันทะ จากประเทศพม่า เดินทางไปเยี่ยมชาวเยอรมันในนครเบอร์ลิน ฮัมเบิร์ก ดุสเซนดอร์ฟ ฟรังเฟริท สตุตการ์ด และมิวนิค ชายแปลกหน้าผู้นี้ได้นุ่งห่มผ้าจีวรสีส้ม พร้อมด้วยบาตรและกลดกันแดดฝนได้สร้างความรู้สึกประทับใจให้เกิดขึ้นแก่ชาวเยอรมันยิ่งนัก ได้มีฝูงชนเป็นอันมากมาฟังการปาฐกถาของท่าน ถึงแม้ว่าการปาฐกถาของท่านจะไม่ได้ถูกแปลให้เป็นภาษาเยอรมัน และท่านได้แสดงปาฐกถา

เกี่ยวกับปัญหาเรื่องพระอภิธรรมก็ตาม แต่ก็ได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมากทีเดียว

หลังจาก บี ค.ศ. ๑๙๔๗ แล้ว ได้มีชาวพุทธกลุ่มเล็ก ๆ หลายกลุ่มได้ก่อตัวขึ้นทั่วประเทศเยอรมัน พวกเขาได้ทำงานกันในฐานะที่เริ่มต้นขึ้นใหม่อย่างอิสระแต่ละกลุ่ม และพวกเขาก็มิได้มีการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ที่นับถือพระพุทธศาสนาแต่อย่างใดทั้งสิ้น ดังนั้น เมื่อบี ค.ศ. ๑๙๔๘ จึงได้มีการต้อนรับกันเป็นอย่างดี เมื่อพุทธสมาคมแห่งเมืองมิวนิคถูกยอมรับให้เป็นสาขาของสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศศรีลังกาเมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๔๙ ต่อมาไม่นานนัก กลุ่มชาวพุทธแห่งเมืองมิวนิคก็ได้อยู่ในฐานะที่จะนำเอาหนังสือพิมพ์ของพระพุทธศาสนารายเดือนซึ่งเป็นปากเป็นเสียงของสมาคมมหาโพธิแห่งศรีลังกาและสาขาสมาคมแห่งเยอรมันมาใช้ได้ และต่อมาก็ได้ตั้งชื่อใหม่ว่า "โลกแห่งอินเดีย" แต่ในบี ค.ศ. ๑๙๕๓ ก็ต้องหยุดชงักลงอีก

เมื่อสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศศรีลังกาได้ยอมรับพุทธสมาคมแห่งเมืองมิวนิคว่าเป็นสาขาของสมาคมมหาโพธิ

แล้ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชาวพุทธกลุ่มอื่น ๆ ที่จะต้องสมัครเข้าร่วมเป็นพวกเดียวกับประเทศศรีลังกา คำร้องขอสมัครเข้าร่วมเป็นพวกเดียวกันต่าง ๆ ของกลุ่มชาวพุทธอื่น ๆ ก็ได้รับอนุญาต แล้วกลุ่มชาวพุทธเล็ก ๆ ส่วนมากในกรุงเบอร์ลิน ฟรังเฟริท ฮัมเบิร์ก คีล โคโลญ มอร์ สตุตการ์ด และ คัสเซล ก็ต้องกลายเป็นสาขาของสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศศรีลังกาไปด้วย

อย่างไรก็ตาม มิใช่มีแต่กลุ่มชาวพุทธของเยอรมันทั้งหมดเท่านั้นที่เข้ามาร่วมทำงานด้วยกันเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๔๙ สาธารณรัฐเยอรมันที่ก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาใหม่แถบตะวันตก และพวกคอมมิวนิสต์ซึ่งปกครองสาธารณรัฐประชาธิปไตยแห่งเยอรมันตะวันออกก็เข้ามารวมเป็นศูนย์กลางแห่งเดียวกันของชาวเยอรมัน แต่เพราะการแสดงท่าทีทางการเมืองของรัฐบาลเยอรมันตะวันออกจึงทำให้การติดต่อกันระหว่างชาวพุทธของรัฐบาลเยอรมันตะวันตกและรัฐบาลเยอรมันตะวันออกที่มีอยู่นั้นเองต้องกลายเป็นความยุ่งยากมากขึ้นทุกวัน ในที่สุดเพราะผลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่แสดงออกและ

ผลของความไม่เป็นมิตรที่มีต่อกันที่พวกคอมมิวนิสต์ทั้งหลายแสดงต่อศาสนา ชีวิตชาวพุทธของเยอรมันตะวันออกจึงต้องดับมืดลง ในเยอรมันตะวันออกนั้นมีองค์การแต่เพียงองค์การเดียวเท่านั้น ที่มีความสนใจในการศึกษาพระพุทธศาสนา องค์การแห่งนี้เป็นสถาบันแห่งหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยฮอลเลได้สอนวิชาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาให้แก่บุคคลที่นิยมลัทธิมากซ์ และความหมายของพระพุทธศาสนานั้นได้ถูกแปลให้เป็นวัตถุนิยม เพราะฉะนั้นการเรียงความทุกตอนดังต่อไปนี้จึงว่าด้วยสาธารณรัฐเยอรมันตะวันตกเท่านั้น

การร่วมมือทำงานกันอย่างฉันท์พี่น้องของกลุ่มบุคคลที่เป็นชาวพุทธทั้งหลายในสาธารณรัฐเยอรมันตะวันตกกับสมาคมมหาโพธิของประเทศศรีลังกานั้น ได้ดำเนินไปด้วยความสามัคคีของชาวพุทธเยอรมันทั้งหลาย แต่ว่ากฎหมายของประเทศเยอรมันก็ได้ป้องกันชาวพุทธเยอรมันโดยไม่รับรองว่าเป็นหมู่คณะของบุคคลที่นับถือศาสนาเป็นอิสระเสรี ดังนั้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๒ จึงได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่เมือง สตุ๊ตการ์ด อย่างไรก็ดี ข่าว

สารการประชุมปรึกษาหารือกันของกลุ่มชาวพุทธเยอรมันจึงได้ถูกตัดสินให้แสดงออกมาเพื่อให้ประชาชนทั้งหลายทราบว่า องค์การนี้ไม่เคยเป็นองค์การที่แสวงหาผลประโยชน์ใด ๆ อย่างแท้จริง ดังนั้น ใน ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ องค์การนี้จึงได้ตั้งสมาคมขึ้น และให้ชื่อสมาคมนั้นว่า "พุทธสมาคมแห่งประเทศเยอรมัน" สมาคมแห่งนี้เป็นองค์การสุดยอดและไม่ได้ขึ้นอยู่ในท่ามกลางของบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่ได้ขึ้นอยู่กับกลุ่มสมาชิกต่าง ๆ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๘ องค์นี้จึงได้ตั้งชื่อเสียใหม่ ว่า "สหภาพพระพุทธศาสนาแห่งประเทศเยอรมัน" ตั้งอยู่และดำเนินกิจการไปตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง สำนักงานเลขาธิการนั้นตั้งอยู่ที่เมืองฮัมเบิร์ก

ในสาธารณรัฐเยอรมันตะวันตกนั้น มีหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มชาวพุทธต่าง ๆ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อแถลงข่าวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เสมอ ความจริงในปัจจุบันนี้มีหนังสือพิมพ์ของพระพุทธศาสนาอยู่ถึง ๖ ฉบับ ในจำนวนหนังสือพิมพ์ทั้ง ๖ ฉบับนั้น มีหนังสือพิมพ์ที่เก่าแก่มากที่สุดอยู่ฉบับหนึ่งได้จัดพิมพ์มาเป็นเวลานานถึง ๑๘ ปีแล้ว หนังสือพิมพ์

ฉบับนั้นคือ "หนังสือความรู้และความประพฤติ" ที่จัดพิมพ์ขึ้นโดย เพาล์ เดเบส แห่งเมืองฮัมเบิร์ก เพาล์ เดเบส เป็นนักสอนพระพุทธศาสนามาเป็นเวลานานมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว และยังเป็นนักสอนพระพุทธศาสนาที่แสดงตัวออกหน้าออกตามากที่สุดในประเทศเยอรมัน ธรรมะส่วนมากที่ถูกทำให้แพร่หลายออกไปอย่างกว้างขวาง คือ "การพิมพ์แผ่นกระดาษประจำเดือนของพระพุทธศาสนา" เขาได้อัดสำเนาธรรมออกมาโดยใช้เครื่องอัดสำเนาของพุทธสมาคมแห่งเมืองฮัมเบิร์ก ส่วนหนังสือพิมพ์ "ญาณ" ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ของกลุ่มชาวพุทธเก่าแก่ที่เมืองอุตติงนั้น ผู้อ่านส่วนมากเป็นผู้เลื่อมใสต่อสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาของ ย๊อช กริม

เพื่อที่จะกล่าวเพิ่มเติมถึงเรื่องหนังสือพิมพ์แถลงข่าวพระพุทธศาสนาที่พิมพ์เป็นภาษาเยอรมัน แต่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งหลายในประเทศเยอรมันนี้ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญต่อภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอตามปรกติส่วนมาก เขาชอบอ่านหนังสือพิมพ์ "ทางสายกลาง" ซึ่งเป็นหนังสือ

พิมพ์ของพุทธสมาคมในกรุงลอนดอน และพวกเขายังชอบอ่านหนังสือพิมพ์อีกสองฉบับ คือ "หนังสือธรรมจักร" และ "มหาโพธิ" ที่พระญาณโปณิกะ จัดพิมพ์ขึ้นที่เมืองแคนดีในประเทศศรีลังกา กลุ่มชาวพุทธเยอรมันต่าง ๆ ได้มีการแลกเปลี่ยนเทปอัดเสียงที่บรรยายสาระของธรรมในพระพุทธศาสนาระหว่างกันและกันอยู่เสมอ

กลุ่มชาวพุทธและศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในสาธารณรัฐเยอรมัน

ปัจจุบันนี้มีกลุ่มชาวพุทธต่างๆ ในเบอร์ลินตะวันตก บอนน์ เบรเมนท์ เพลนสเบิร์ก ฟรังเฟริท กีสเซ่น ฮัมเบิร์ก ฮันโนเวอร์ ไฮเดลเบิร์ก มิวนิค ไรน์แคมฟ์ สตุ๊ทการ์ด อุตติง วิสมาเดน และวูดซเบิร์ก นับเป็นเวลานานหลายปีมาแล้วที่กลุ่มชาวพุทธในเมืองมิวนิคเป็นกลุ่มชาวพุทธชั้นนำในกิจกรรมต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนา แต่ในปัจจุบันนี้ กลุ่มชาวพุทธในเมืองฮัมเบิร์กเป็นผู้นำในกิจ-

กรรมต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนา (เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๕๔) พวกเขาได้ยึดเอาสถานที่แห่งนั้นดำเนินกิจการต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาเป็นแห่งแรกตั้งแต่ บี ค.ศ. ๑๙๖๑ กลุ่มสมาชิกชาวพุทธแห่งเมืองฮัมเบิร์กได้ไปซื้อบ้านสวยงามในชนบทหลังหนึ่ง ในบริเวณบ้านหลังนั้นมีสวนสาธารณะใหญ่ ๆ และมีทะเลสาบตั้งอยู่ในเมืองโรสเบิร์ก ห่างไกลออกไปจากเมืองฮัมเบิร์กประมาณ ๓๐ ไมล์ ดังนั้น เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๖๒ พวกเขาจึงได้ตั้งชื่อบ้านหลังนั้นว่า "อาศรมวิเวก" (House of Quiet) และใช้บ้านหลังนี้เป็นที่ประชุมของชาวพุทธเยอรมัน และยังใช้เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแห่งแรกของนิกายต่าง ๆ และของชาวเยอรมันด้วย บ้านหลังนี้ได้รับการอุปถัมภ์บำรุงโดยมูลนิธิซึ่งได้แจ้งวัตถุประสงค์ไว้แล้วตั้งแต่ บี ค.ศ. ๑๙๕๙ พระภิกษุวิมโลได้เป็นผู้ดูแลคุ้มครองบ้านหลังนี้มาเป็นเวลานานหลายบีแล้ว พระภิกษุเยอรมันรูปนี้บัจจุบันจำพรรษาอยู่ในประเทศไทย ตลอดบีได้มีการสัมนาเรื่องพระพุทธศาสนาในสถานที่แห่งนี้ คือบีหนึ่งมีการสัมนามากกว่า ๑๒๐ ครั้ง

ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแห่งอื่น ๆ ที่สำคัญ คือ "สำนักงานพระพุทธศาสนา" ซึ่ง เพาล์ ดัลเค ได้สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๔ ในเบอร์ลิน-โฟรเนาว์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งนี้ยังเหลืออยู่ตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ และอยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมมากเกือบจะถูกประมูลขายหรือถูกรื้อถอนไปแล้ว ถ้าหาก "สมาคมพระธรรมทูตแห่งเยอรมัน" ของชาวศรีลังกา (ตั้งขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๒) ไม่ได้รับมรดกเป็นจำนวนเงินก้อนใหญ่จากชาวพุทธเยอรมันเข้ามาช่วยเหลือซื้อไว้ สมาคมพระธรรมทูตแห่งเยอรมันได้รับซื้อบ้านหลังนี้ไว้เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๕๘ และได้ซ่อมแซมใหม่จนสำเร็จพร้อมกับต่อเติมห้องขึ้นใหม่ และสร้างห้องสมุดไว้เป็นอย่างดี แล้วได้นิมนต์พระภิกษุชาวศรีลังกาบางรูปให้ไปจำพรรษาอยู่ที่นั่น ซึ่งอยู่ในตำแหน่งผู้บรรยายธรรมและสอนวิปัสสนากรรมฐาน ปัจจุบันนี้ คือ ตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๖๖ เป็นต้นมา บ้านหลังนี้อยู่ภายใต้การดูแลรักษาของ เอ. เซ่อ ญาณวิมล มหาเถระ ซึ่งท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยของ อู. วิทยายโสมะ มหาเถระ ถึงแม้ว่าบ้านหลังนี้จะ

ตั้งอยู่ในเขตเบอร์ลินตะวันตกก็ตาม แต่มันก็ไม่ได้รับความสะดวกสบายสำหรับชาวเบอร์ลินตะวันตกจะเข้าไปในบ้านหลังนั้น เพราะว่าบ้านหลังนี้ตั้งอยู่ทางทิศเหนือตอนบนของเมืองที่ถูกแบ่งไว้จากทางทิศเหนือไปทางทิศใต้มีความยาวประมาณ ๒๐ ไมล์

ทางเขตเบอร์ลินตะวันตกที่มีบ้านของบุคคลที่นับถือพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทตั้งอยู่นั้นถูกล้อมรอบไปด้วยบ้านเล็ก ๆ ของกลุ่มชาวพุทธที่นับถือพระพุทธศาสนาแบบมหายานทั้งสองแบบ คือ แบบ "อารยะ ไมเตรยะ มัณฑละ" (AMM) ซึ่งตั้งขึ้นพร้อม ๆ กันในอินเดียและในเบอร์ลินตะวันตก เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๒ ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่นั่น ผู้เป็นหัวหน้าของ "อารยะ ไมเตรยะ มัณฑละ" คือ พระ ลามะ อนาคาริกะ โควินทะ (เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๙๘) ท่านเป็นบุคคลสัญชาติเยอรมันท่านได้กลายเป็นอนาคาริกะของพระพุทธศาสนา เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๘ และได้รวบรวมพระวินัยต่าง ๆ ของท่านลงในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท พร้อมด้วยอุดมคติของพระโพธิสัตว์

แห่งลัทธิมหายาน ท่านเคยอุปสมบทในนิกายการกียุทปะ (Rargyutpa) แห่งธิเบต และท่านได้พิมพ์ตำราเรื่องพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทกับตำราพระพุทธศาสนาแบบมหายาน และพระพุทธศาสนาแบบธิเบตไว้หลายเล่ม สำนักงานของท่านได้จัดพิมพ์หนังสือ "มูลเหตุแห่งความมหัศจรรย์ของธิเบต" ขึ้น และหนังสือเล่มนั้นได้ใช้เป็นหนังสือสวดมนต์และหนังสือนำทางของมวลสมาชิกทั้งหลายในสำนักงาน "อารยะ ไมเตรยา มัณฑละ" การอุปสมบทบุคคลที่เลื่อมใสต่อนิกายนี้มิใช่จะกระทำกันแต่ในประเทศเยอรมันเท่านั้น แต่ยังได้มีการอุปสมบทกันทั่วไปในยุโรปและอเมริกาด้วย "อารยะ ไมเตรยะ มัณฑละ" นั้นเป็นศูนย์กลางคำสั่งสอนของพระโพธิสัตว์แห่งมหายาน และได้สอนย้ำหนักถึงการใช้มนตร์ให้สมควรด้วย อย่างไรก็ตาม มนตร์เหล่านั้นก็มิได้เกี่ยวข้องว่าเป็นเครื่องรางของขลังแต่อย่างใดทั้งสิ้นแต่ถือว่าเป็นเสมือนยาขนานเอกที่แสดงออกทางจิตใจ และคลี่คลายจิตใจให้ตระหนักรู้ถึงความจริงแห่งการหลุดพ้นทุกข์ (คือ วิมุตติ)

ชาวพุทธมหายานทั้งสองกลุ่มนี้ตั้งศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาแบบมหายานอยู่ในเบอร์ลินตะวันตก พร้อมกับบุคคลที่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาแบบมหายานในสาธารณรัฐเยอรมันอีกพวกหนึ่งคือ "กลุ่มชนชาวพุทธ โจ โด ชิน ชู" ผู้สอนศาสนานิกาย ฮอง วัง จิ ซึ่งเป็นนิกายสาขาของพระพุทธศาสนาในประเทศญี่ปุ่น บุคคลพวกนี้มีความเชื่อถือและเลื่อมใสในพระอมิดา (อมิตาภะ) พระพุทธเจ้าผู้ช่วยให้มนุษย์พ้นจากภัยพิบัติทั้งปวง พระอมิดานั้นได้ทำให้บุคคลผู้ร้องขอพรในนามของพระองค์ ให้ไปเกิดในสรวงสวรรค์แดนสุขาวดีทางทิศตะวันตก (แดนอันเป็นที่สุขเกษมสำราญ) ซึ่งพวกเขาสามารถจะฝึกฝนตัวเองให้ได้รับความสมบูรณ์พูลสุขและเป็นผู้ที่สามารถทำตนให้แก่กล้าบรรลุถึงพระนิพพานได้

พุทธศาสนิกชนเยอรมันและคณะผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาแห่งเอเซีย

ปัจจุบันมีชาวเยอรมันอุปสมบทเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาประมาณ ๒๐ คน พระภิกษุเหล่านั้นส่วนมาก

จำพรรษาอยู่ตามวัดต่าง ๆ ในประเทศศรีลังกาและประเทศไทย พระภิกษุบางรูปดำเนินการปฏิบัติไปตามปรัชญาและเรียนภาษาที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย ยังมีพระภิกษุชาวเยอรมันอีกสองสามรูปที่ได้รับปริญญาจากวิทยาลัย

ความสำคัญของพุทธศาสนิกชนชาวเยอรมันพวกนี้ก็คือ อุทิศตัวเป็นสาวกของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท จำนวนบุคคลที่อุทิศตัวเป็นสาวกของพระพุทธศาสนาเหล่านี้อาจจะเป็นการคาดคะเนเอา และอาจจะแผ่ขยายออกไปในบางแห่งระหว่าง ๒๐๐๐ ถึง ๓๐๐๐ คนเท่านั้น ส่วนบุคคลที่อุทิศตัวต่อพระพุทธศาสนาแบบมหายานนั้น อาจจะอ้างเอาได้ว่ามีอยู่เพียง ๒๐๐ คนเท่านั้น ส่วนบุคคลที่อุทิศตัวต่อ โจ โต ชิน ชู อื่น ๆ อาจจะมีผู้เลื่อมใสเพียง ๒๕ คนเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีกลุ่มพุทธศาสนิกชนกลุ่มใดแม้แต่กลุ่มเดียวหรือคนเดียวที่ยึดถือมั่นในนิกายเซน ถึงแม้ว่าจะมีหนังสือของนิกายเซนถูกส่งหมุนเวียนไปให้แก่ผู้อ่านเป็นจำนวนมากมายก็ตาม

ในขณะเดียวกันนี้ จำนวนสมาชิกชาวพุทธของเยอรมันที่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาก็มีมากจนท่วมท้น มีประชาชนเป็นจำนวนมากในประเทศเยอรมันที่มีความสนใจในธรรมะนั้นมีมากกว่า ๒๐,๐๐๐ คน จำนวนตัวเลขที่กล่าวมานี้ ได้มาจากผลของการจำหน่ายหนังสือพระพุทธศาสนาต่าง ๆ อย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่ง ได้มาจากประชาชนที่ไปฟังการบรรยายเรื่องพระพุทธศาสนาในชั้นการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่

ถ้าเช่นนั้นชาวพุทธในเอเชียที่ไปสอนศาสนาซึ่งเป็นผู้แสดงกิจกรรมต่าง ๆ ก็ได้รับความสำเร็จในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาทางตะวันตกใช่ไหม? คำตอบในที่นี้ก็ คือ ใช่และไม่ใช่

ชัยชนะในการชักจูงจิตใจให้บุคคลนับถือศาสนาซึ่งเกี่ยวข้องอยู่กับการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ค่อยจะได้รับผลตอบแทนมากมายนัก งานของเจ้าหน้าที่ชาวยุโรปที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนานั้นก็มีอยู่ คือ เกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นชาวเยอรมันโดยตรง เช่น

โอลเดนเบิร์กไซเดน สตุ๊กเกอร์ ดัลเค และฟอนกลาสนัพพ์ เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ได้ริเริ่มชักจูงชาวตะวันตกให้เข้าไปหาธรรมะมากกว่าผู้สอนศาสนาชาวเอเชียที่เคยไปแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ของศาสนาร่วมกัน พวกเขาเหล่านั้นเป็นนักศึกษาและได้เตรียมการหาหนทางไว้สำหรับพระพุทธศาสนาในทางตะวันตกมากกว่าบุคคลที่ประกาศศาสนาคนอื่น ๆ

สิ่งนี้เองที่กลายเป็นสิ่งที่รู้จักกันได้ดีว่า ถ้าบุคคลใดอยากจะตรวจสอบดูถึงวิธีที่ชาวตะวันตกจะเปลี่ยนจิตใจมาเป็นพุทธมามกะนั้น พวกเขาจะไม่เรียนธรรมเหมือนอย่างเด็ก ๆ ที่เรียนจากบิดามารดาของเขา แต่ตามปกติแล้วบุคคลที่ถูกชักจูงหรือถูกดึงดูดจิตใจโดยธรรมะนั้นส่วนมากจะมีอายุระหว่าง ๑๓–๑๙ ปี หรือ ๒๐ ปี ซึ่งพวกเขาอยู่ในฐานะที่จะทำอะไรก็ได้ตามความพอใจของเขาหรือเป็นไปตรงกันข้ามกับข้อที่ว่า ความเชื่อถือเกี่ยวกับเรื่องศาสนาของสังคมนั้น ได้ห้อมล้อมตัวของพวกเขาอยู่ ดังนั้นในยุโรปจึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีวัดหรือพระเจดีย์ที่สามารถจะดล

จิตใจของบุคคลให้หันมานับถือศาสนาหรือเกิดความเกรงกลัว เพื่อดึงดูดความรู้สึกของพวกเขาให้หันมานับถือศาสนา ชาวตะวันตกนั้นจะเข้าถึงธรรมะได้ด้วยความเฉลียวฉลาดของพวกเขาเองเท่านั้น เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงยอมรับเอาปรัชญาตามความพอใจของเขาได้ง่ายกว่าความเข้าใจในศาสนา และพวกเขาจะปฏิบัติตัวเองอย่างเคร่งครัดในพิธีกรรมต่าง ๆ ด้วย ดังนั้นการยอมรับเอาพระพุทธศาสนาของพวกเขา จึงได้ถูกสนับสนุนจากเรื่องตำราของพระพุทธศาสนาที่ได้แปลขึ้น และจากเหตุผลหลาย ๆ กรณีเช่นนี้เอง พระพุทธศาสนาจึงเกี่ยวข้องอยู่กับอุดมการณ์ของพวกเขาคือว่า พระพุทธศาสนานั้นตั้งอยู่ในความบริสุทธิ์ทุก ๆ แห่งในโลกนี้เพื่อขจัดความอ่อนแอและกิเลสของมวลมนุษยชาติ

อย่างไรก็ดี เราจะได้เห็นจากแง่อื่น ๆ บ้างที่ชาวเอเชียเข้าไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาและได้รับความสำเร็จ เช่น การให้ความช่วยเหลือจัดตั้งองค์การต่าง ๆ จัดตั้งพุทธสมาคมต่าง ๆ และเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ ในเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลจากประเทศศรีลังกา ที่ได้พยายาม

แผ่ขยายพระพุทธศาสนาให้ออกไปตามระยะเวลาที่เกิดฉุกเฉิน และยังคงรักษาดวงประทีปแห่งธรรมะไว้ได้ในประเทศเยอรมัน มิให้ดับลงโดยพายุของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทางประวัติศาสตร์ ชาวเยอรมันที่เป็นพุทธมามกะทั้งหลายคงจะจดจำสิ่งเหล่านี้ได้พวกเราขอแสดงความชื่นชมยินดีในความกรุณาปรานีอย่างสุดซึ้งในครั้งนี้ด้วย

พุทธสมาคมและสถาบันต่าง ๆ แห่งประเทศเยอรมัน

๑. สหภาพพระพุทธศาสนาแห่งประเทศเยอรมันนี – Deutsche Buddhistische Union (German Buddhist Union)

ประธาน Max Glashoft, 2000 Hamburg 57, Teinstucken 10 i (The Roof Organization of all German Buddhist Societies Member of the World Fellowship of Buddhists)

๒. พุทธสมาคมเบอร์ลิน – Buddhistische Gesellschaft Berlin (Berlin Buddhist Society)

ประธาน Horst Hockert, I Berlin 31. Maxdorfer Steig 4

เลขาธิการ Mrs. Gerda Koenig, I Berlin 42, Manteuffelstr 68.

๓. สถานพระพุทธศาสนาเบอร์ลินโฟรเนาว์ – Buddhistisches Haus. Berlin-Frohnau (Berlin – Frohnau Buddhist house)

สำนักงานเลขาธิการ I Berlin 28 (Frohnau), Edelhofdamm 54.

๔. พุทธสมาคม โจโด – ชิน – ชู Buddhistische Gemeinschaft Jodo–Shin–Shu) (Buddhist community Jo – Do – Shin – Shu)

ประธาน Harry Pieper, I Berlin 41, Friedrichsruher Str. 18

๕. ศูนย์พระพุทธศาสนาบอนน์ – Buddhistischer Kreis Bonn (Bonn Buddhist Circle)

ประธาน Claus Heinsch, 53 Bonn, Bennauer Str. 1

๖. ศูนย์พระพุทธศาสนาเบรเมน – Buddhistischer Kreis Bremen (Bremen Buddhist Circle)

ประธาน Kurt E. Stieler AMM, 28 Bremen 1, Mathilden Str. 88

๗. ศูนย์พระพุทธศาสนาเฟลนสเบิร์ก – Buddhistischer Kreis Flensdurg (Flensburg Buddhist Circle)

๘. ศูนย์ดำเนินงานแห่งพระพุทธศาสนาฟรังเฟิร์ท – Buddhistischer Arbeitskreis Frankfurt (Frankfurt Buddhist Working Circle)

ประธาน Arno Gaeth, 6 Frankfurt/M, Wittelsbacher Allee 58.

๙. ศูนย์พระพุทธศาสนา แฟรง เฟิร์ท Buddhistischer Kreis Frankfurt (Frankfort Buddhist Circle)

ประธาน Mrs. L.Haenisch–Doebel AMM, 6 Frankfurt / M., Hermannstr. 26

๑๐. ศูนย์พระพุทธศาสนากีสเซน – Buddhistischer Kreis Giessen (Giessen Buddhist Circle)

ประธาน Mrs. Irmgard Menk AMM, 63 Giessen/L – KI. Linden. Saarlandstr. 42.

๑๑. พุทธสมาคมฮัมเบิร์ก – Buddhistische Gesellschaft Hamburg (Hamburg Buddhist Society)

ประธาน J. Ruedel, 2 Hamburg 63, Buschkamp 16. DY.

ประธาน Ortwin Adler

สำนักงานเลขาธิการ 2 Hamburg 64, Rehmkoppel 17.

๑๒. สถานสัมนาพระพุทธศาสนา – Buddhistisches Seminar (Buddhist Seminary)

ประธาน Paul Debes. 2104 Hamburg 92, Moisburger Weg 50 .

๑๓. ศูนย์ดำเนินงานแห่งพระพุทธศาสนาฮันโนเวอร์ – Buddhistischer Arbeitskreis Hannover (Hannover Buddhist Working Circle)

สำนักงานเลขาธิการ K. Stort, 3 Hannover–Kirchrode, Bünteweg 50,

๑๔. อารยะ ไมเตรยะ มัณฑละ – Arya Maitreya Mandala – Zweig Fuer Westeuropa (AMM – Western Europe Branch)

ประธานสงฆ์ The Ven Lama Anagarika Govinda, Almora.

๑๕. พุทธสมาคมมิวนิค – Buddhistischer Gesellschaft Muenchen (Munich Buddhist Society)

ประธาน J.G. Bauer, 8 Muenchen 22, Rosenbuschstr. 1.

เลขาธิการ Mrs. Schroeder

๑๖. พุทธสมาคมแห่งฝั่งแม่น้ำไรน์ตอนล่าง – Buddhistische Gemeinde am Niederrhein (Buddhist Community on the Lower Rheine)

ประธาน Wilhelm Mueller AMM, 413 Rheinkamp Meerback, Lindenstr. 41 G.

๑๗. อาศรมวิเวก – Haus der Stille (House of Quiet)

สำนักงานเลขาธิการ 2059 Roseburg ueber Buechen (Lbg.)

๑๘. ศูนย์พระพุทธศาสนาส่วนบุคคลแห่งสตุ๊ทการ์ด – Privater Buddhistischer Kreis Stuttgart (Stuttgart Private Buddhist Circle)

ประธาน Dr. E. Thriemer, Stuttgart W.

เลขาธิการ DR. H. Lauckner, 7015 Korntal, Hans – Sachs – Str. 31.

๑๙. พุทธสมาคมโบราณ – Alfbuddhistische Gemeinde (Old Buddhist Community)

ประธาน Max Hoppe. Mrs M. Keller–Grimm, Herbert Buerger.

สำนักงานเลขาธิการ 8919 Utting AM Ammersee, "Buddhistisches Haus G. Grimm"

๒๐. ศูนย์พระพุทธศาสนาวิสบาเดน – Buddhistischer Kreis Wiesbaden (Wiesbaden Buddhist Circle)

ประธาน W.A. Rink AMM, 62 Wiesbaden, Luxemburgplatz 3)

๒๑. ศูนย์การดำเนินงานพระพุทธศาสนาวู้ด-ซเบิร์ก – Buddhistischer Arbeitskreis Wuerzburg (Wuerzburg Buddhist Working Circle)

ประธาน Willi Crallop, 87 Wuerzburgl Erthalstr. 27

๒๒. ผู้อำนวยการสาขายุโรปตะวันตก – Dr. K.H. Gottmann, 7758 Meersburg – Daissendorf, Am Wohrenbuerg 8.

ประธานสมาคม ๑ (Chairman Brotherhood 1) L. Stuetzer, I Berlin 44, kar, Marx – Str 192.

ประธานสมาคม ๒ (Chairman Brotherhood 2) W.A. Rink, 62 Wiesbaden, Luxemburgplatz 3.

หมายเหตุ : ข้อ 22 เป็นสาขาของข้อ 14.

- ๒ -

พระพุทธศาสนา ในประเทศอังกฤษ

มองย้อนหลังไป ๓๕ ปี เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ในประเทศอังกฤษ (ปัจจุบันนี้ ๔๕ ปีแล้ว)

โดย

CHRISTMAS HUMPHREYS

สมาชิกท่านหนึ่งของสมาคมได้ถามข้าพเจ้าว่า "ทำไมจึงต้องมองย้อนหลังไปถึง ๓๕ ปี (ปัจจุบันนี้เป็นเวลานาน ๔๕ ปีแล้ว) ในเมื่อได้มีการจัดงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษตามเหตุการณ์ซึ่งได้จัดทำขึ้นอย่างครบถ้วนบริบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะตอบคำถามนี้ให้แจ่มแจ้งได้อย่างไร

แต่ข้าพเจ้าก็สามารถจะให้ข้อเสนอแนะได้สองทาง คือ ทางแรกนั้นเกี่ยวกับเรื่องบุคคล เพราะดูเหมือนว่ามันเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าทันทีในข้อที่ว่า ระยะเวลา ๓๕ ปีที่ต้องนับย้อนหลังไปนั้นเป็นเวลานานมาก สำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่กับสมาคมเหมือนอย่างข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเองมีความปรารถนาจะหยุดคิดย้อนหลังเข้าไปดูเหตุการณ์ต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ ส่วนทางที่สองนั้นมิได้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคล แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความจริงตามข้อที่ว่า สิ่งที่มีชีวิตใด ๆ นั้นมิได้ดำรงอยู่ในสูญญากาศเลย เพราะสิ่งต่าง ๆ ที่มีชีวิตเหล่านั้นก็ยังมีการเกิด เจริญเติบโต มีการแก่และมีการแตกสลายไปในที่สุด ในขณะใดก็ตามที่พวกเราได้เรียนรู้ถึงเหตุการณ์ หรือควรจะต้องเรียนรู้จากความสำเร็จและความล้มเหลวที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต สิ่งต่าง ๆ ที่เราได้เรียนรู้นั้น ๆ เป็นความเฉลียวฉลาดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปตามอำนาจของกรรมเสมอ และอนาคตนั้นก็ต้องอาศัยความปรารถนาและคุณภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทุก ๆ วันนี้ด้วย

มันเป็นเหตุผลที่เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าเอง ในขณะที่ข้าพเจ้าได้หันกลับไปมองดูประวัติศาสตร์ย้อนหลังของสังคมเมื่อ ๓๕ ปีแรก เพราะข้าพเจ้ามิได้มีเจตนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผิด ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าเลย อย่างน้อยก็เริ่มตั้งแต่เวลานั้นมาจนกระทั่งถึงวันที่เวียนมาบรรจบครบรอบปีที่ ๓๕ ต่อไปนี้เขาจะได้เริ่มพูดถึงเรื่องราวของพระพุทธศาสนา ซึ่งได้วางรากฐานลงในประเทศอินเดียตั้งแต่ศตวรรษที่ ๖ ก่อน ค.ศ. แล้วได้แผ่ขยายตัวออกไปทางทิศใต้ ตะวันออก และทางทิศเหนือ อย่างรวดเร็วตามลำดับ แต่ดูเหมือนว่าตามระยะเวลาของพระเยซูคริสต์นั้น พระพุทธศาสนาได้แผ่ขยายออกไปตามสถานที่ต่าง ๆ แล้ว แม้ตามสายแม่น้ำอันยาวเหยียดไปทางทิศตะวันตกจนจดถึงกรีก และโรมก็ได้รับความรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาแล้วเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ดี แต่มันก็มิใช่จนถึงศตวรรษที่ ๑๙ แห่งคริสตศักราช แล้วนักปราชญ์ผู้คงแก่เรียนทั้งหลายทางตะวันตก จึงได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาโดยที่บุคคลเหล่านั้นได้รับทุนเล่าเรียนแล้วเดินทางไปศึกษาพระพุทธศาสนา เรื่องที่

กล่าวมานี้มีความหมายแตกต่างไปจากเรื่องราวต่าง ๆ ของนักเดินทาง และเป็นเรื่องงานของสมาคมที่เคยจัดพิมพ์ตำราภาษาบาลีซึ่งได้นำไปวางไว้บนโต๊ะของบุคคล ที่เป็นนักศึกษาเกือบทุกคน ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ทางตะวันออก และก็มิใช่เป็นเครื่องมือที่จะใช้สำหรับเป็นเครื่องประเมินราคาได้อย่างถูกต้องแน่นอนนัก ศาสตราจารย์ ดี.ที. ซูซูกิ (D.T.SUZUKI) นั้นได้ทำงานที่ยิ่งใหญ่ให้แก่พระพุทธศาสนาแบบมหายาน เช่นเดียวกับศาสตราจารย์ ไรส์ เดวิดส์ (RHYS ADVIDS) ก็ได้ทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นแก่พระพุทธศาสนาแบบเถรวาท

ในเบื้องแรก คำพุทธธรรม ซึ่งชาวตะวันตกใช้หมายถึงพระพุทธศาสนา นับเป็นศาสนาหนึ่งในศาสนาใหญ่ทั้ง ๕ ของโลก และโดยทั่วไปก็ยังได้รับนับถือเช่นนั้นอยู่แม้ในปัจจุบัน

แต่ศาสนาเต๋าและขงจื๊อ ในฐานะเป็นศาสนาอเทวนิยม (ไม่สอนโดยมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง) ไม่มีศาสนาไหนมีอิทธิพลมาก นอกประเทศจีนและญี่ปุ่น

คนที่ชอบประนีประนอมมากกว่าชอบความแจ่มชัดทางความคิดเห็น ย่อมมองข้ามความแตกต่างกัน โดยใช้ถ้อยคำนุ่มนวลว่า "ถึงอย่างไร ผู้จงรักภักดีของทุกศาสนาก็ยังบูชาสิ่งที่เป็นสัจจะอันเดียวกัน แม้ว่าจะบูชาไปทางที่แตกต่างกัน" ข้าพเจ้าเองคิดว่า พระพุทธศาสนา ได้ตั้งมั่นลงไปตะวันตกอย่างถูกต้อง ก็เมื่อได้มีการมองเห็นว่า พระเจ้าประจำเผ่าของพวกยิว ซึ่งในบัจจุบันได้ครอบครองจิตใจของผู้นับถือ ศาสนาคริสต์นั้น เป็นตัวแทนของอะไร และเอกชนแต่ละคน ก็ได้รับการสนับสนุนให้ใช้ความคิดได้อะไรเป็นอิสสระ.

แท้ที่จริงแล้วจุดทัศนะที่สำคัญของพระพุทธศาสนาและอุดมการของพระผู้เป็นเจ้านั้นเกิดขึ้นตามตำราอันเป็นต้นฉบับเดิมเท่านั้น จิตใจอย่างเดียวเท่านั้นที่จะถูกอบรมสั่งสอนให้กัมศีรษะลงไปสู่อำนาจของดวงวิญญาณ และเป็นความพอใจมากกว่า ซึ่งจะต้องทำในสิ่งที่มีความสมดุลย์ในทางการเมืองเช่นนั้น ชาวพุทธนั้นเป็นผู้มีความเชื่อถือในลัทธิเฉพาะบุคคลอันสูงสุด เพราะว่าบุคคลนั้นสามารถจะทำงานต่าง ๆ

ออกไปเพื่อทำตัวเองให้หลุดพ้นได้ด้วยตนเองตามความเฉลียวฉลาดรอบรู้ของเขาเอง เขาได้ทำงานไปเช่นนั้นตามความรอบรู้ที่ขึ้นอยู่กับความเป็นอนิจจัง (ไม่เที่ยง) ซึ่งเป็นเอกภาพของชีวิตในที่ซึ่งเป็นเสมือนกับว่าทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านั้นเป็นความจริง (สัจจะ) ซึ่งไม่อาจจะแยกออกจากกันได้ ดังนั้น บุคคลเหล่านั้นจึงไม่มีห้องไว้สำหรับรองรับพระผู้เป็นเจ้าเลย

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๗–๑๙๐๘ มีนักปราชญ์หลายคนได้ถูกผลักดันให้ไขว้เขวไปอีกด้านหนึ่ง เพื่อทำทางใช้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน ขบวนการสำหรับสิ่งต่าง ๆ ที่พวกนักปราชญ์เหล่านั้นสามารถจัดทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้เกิดความแคลงใจแก่บุคคลทั่ว ๆ ไป คือ การแสดงออกถึงสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รักใคร่ชอบใจของนักปราชญ์เหล่านั้น ดังนั้น อานันทะ เมตเตยะ ชาวอังกฤษคนหนึ่งซึ่งได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๒ จึงได้ลงเรือเดินทางมาขึ้นบกที่ประเทศอังกฤษในฐานะเป็นประธานคณะผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาคนแรก และในเวลาต่อมาท่านผู้นี้ได้เป็นบุคคลที่รู้จักกันดีในประวัติศาสตร์ของประ

เทศอังกฤษ ท่านได้นำเอาแนวทางของชีวิตในพระพุทธศาสนามาให้ชาวอังกฤษปฏิบัติตามหรือ หรือว่าท่านได้นำเอาอุดมการของพระพุทธศาสนาอะไรบ้างมาให้ชาวอังกฤษถือปฏิบัติ ไม่เป็นที่น่าประหลาดใจอะไรเลยตามข้อที่กล่าวมานี้ เพราะว่ามีชาวอังกฤษดั้งเดิมอยู่ในท้องถิ่นนั้นคนหนึ่ง ชื่อ นาย อาร์. เจ. แจคสัน (MR. J. JACKSON) ซึ่งอาศัยอยู่อย่างสงบสุขกับพวกเรา บุคคลผู้นี้ได้สร้างความประหลาดใจให้เกิดขึ้นแก่ชาวอังกฤษมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อเขานำเอากล่องสีส้มอันมีชื่อเสียงของเขาไปวางตั้งไว้ในสวนสาธารณะ รีเจนท์ (REGENT) เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๐๕ แล้วตัวเขาเองได้บ่าวประกาศเรื่องธรรมแก่ประชาชนซึ่งมีลูกนัยน์ตาเกือบจะถูกปกบิดไปด้วยผุ่นละออง คือ "โมหะ" ผุ่นละออง คือโมหะที่เกิดขึ้น เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๐๕ แม้ตัวข้าพเจ้าเองก็ตกอยู่ในความเคลื่อนไหวเช่นนั้นด้วย หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ธรรมะคำว่า "อหิงสา" ก็ถูกจำกัดให้ใช้ต่อการไม่เบียดเบียนกัน ซึ่งเป็นสภาวธรรมที่แสดงออกให้เห็นเป็นสักขีพยานในลัทธิแห่งการบริโภคอาหาร

ที่เป็นมังสวิรัติ (คือลัทธิงดเว้นจากการบริโภคเนื้อสัตว์) และยังเป็นข้อพิสูจน์ที่แสดงให้เห็นว่า ไม่เป็นความจริงแก่บุคคลที่ยังต้องใช้เสื้อผ้าที่ทำด้วยขนสัตว์ และการแปลความหมายของธรรมะอันบริสุทธิ์ในพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทนั้นยังมีอยู่อีกข้อหนึ่ง เมื่อได้เอาธรรมวินัยข้อนี้ไปเปรียบเทียบกับลัทธิต่าง ๆ ของพวกเควเกอร์ในอีกด้านหนึ่ง และนำเอามาเปรียบเทียบกับลัทธิของบุคคลผู้ยึดถือเอาแต่เหตุและผลกับด้านอื่น ๆ แล้ว ธรรมวินัยข้อนี้ก็ไม่อาจที่จะหลีกเลี่ยงได้ แต่ว่าธรรมวินัยทั้งสองข้อนี้ก็เกิดขึ้นมานานแล้ว และก็ยังดำรงคงอยู่มาเป็นเวลายาวนานในพุทธธรรม และตั้งอยู่ในความรุ่งโรจน์ตลอดมา

ต่อจากนั้นไม่นานนัก พุทธสมาคมแห่งใหม่ คือ สถานที่ชุมนุมของชาวพุทธ (BUDDHIST LODGE) ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๔๒๔ ก็ได้รับการสถาปนาจัดตั้งขึ้นใหม่ให้ชื่อว่า "พุทธสมาคมดั้งเดิมแห่งสหราชอาณาจักรและอาณาจักรไอร์แลนด์" พุทธสมาคมแห่งได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นพาหนะสำหรับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของท่าน

อานันทะ เมตเตยะ ท่าน อานันทะ เมตเตยะ นั้นได้ตั้งกลุ่มชาวพุทธเล็ก ๆ ขึ้นมากลุ่มหนึ่งซึ่งมีบุคคลเกือบพันคนหรือน้อยกว่านั้นจากจำนวนบุคคลทุกเชื้อชาติที่อาศัยอยู่ในกรุงลอนดอน บุคคลแต่ละพวกได้ส่งข่าวสารและแลกเปลี่ยนอุดมการซึ่งกันและกัน และพวกเขามีความกระหายที่จะแนะนำตัวของพวกเขาให้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่ว ๆ ไป กลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่มได้ตั้งใจที่จะชักจูงบุคคลให้นับถือศาสนาตามแนวความคิดบางอย่าง เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการความคิดของพวกเขาเอง ได้มีชาวพุทธท่านหนึ่งซึ่งมีความเลื่อมใสและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ตามข้อที่ว่า “จงประกาศสัจจะธรรมคำสั่งสอนเพื่อความเจริญรุ่งเรืองในเบื้องต้น ในท่ามกลาง และในที่สุด” นั่นเป็นหน้าที่และเป็นขอบเขตของหน้าที่ของเขา หน้าที่นั้นมิใช่เป็นไปเพื่อตัวของเขาเองซึ่งจะต้องคล้อยตามบุคคลอื่นซึ่งมีความพอใจอยู่กับความเชื่อถือของเขาเอง แล้วพยายามเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคลอื่น ชาวพุทธนั้นเป็นผู้หว่านเมล็ดพืชลงในดิน แต่การเก็บเกี่ยวพืชผลที่หว่านลงไปนั้น มิได้

เกี่ยวข้องอยู่กับเขา บุคคลทั้งหลายที่มีความจำเป็นต่อการใช้ธรรมะ และรับเอาธรรมะนั้น ๆ แล้วใช้ธรรมะเพื่อความจำเป็นของพวกเขา แม้บุคคลทั้งหลายที่มิได้เก็บเกี่ยวพืชผลนั้นก็ควรจะรับเอาธรรมะนั้น ๆ ไว้เพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามวิถีทางที่ชาวพุทธผู้นั้นได้แสดงไว้แล้ว

เมื่อเร็ว ๆ นี้เราได้มีการทดลองเพื่อให้เกิดความสนใจมากที่สุด ก็ คือ การเปิดโอกาสให้สาธารณชนทั่ว ๆ ไปเข้าไปชมภายในห้องที่ตั้งเครื่องบูชาของพระพุทธศาสนาขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๖ ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๗๘ ที่ประตู ลังคัสเตอร์ ภายในห้องมีหิ้งบูชาพร้อมด้วยดอกไม้และพระพุทธรูปและปัจจุบันนี้พระพุทธรูปองค์นั้นได้ประดิษฐานอยู่ในห้องบูชาที่ศูนย์กลางใหญ่ของพระพุทธศาสนา ภายในห้องนั้นมีเก้าอี้อยู่สองสามตัวและมีหีบใบหนึ่งสำหรับการบริจาคทาน เรามีหนังสือต่าง ๆ ไว้สำหรับแจกแขกที่มาเยี่ยมศูนย์กลางใหญ่นั้น และข้าพเจ้าเองได้แจกหนังสือพระพุทธศาสนาให้แก่ประชาชนมาก่อนที่ข้าพเจ้าจะเขียนเรื่องนี้ แต่ว่าไม่เคยมีบุคคลใดเอาใจใส่หรือสนใจต่อหนังสือเหล่านั้น มีบุคคลแปลกหน้า

หลายพันคนได้เข้ามาชมห้องที่ตั้งเครื่องบูชาแห่งนี้ และห้องนี้ยังได้ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานด้วย มีบุคคลได้ช่วยกันบริจาคทานอยู่เสมอ บุคคลเหล่านั้นไม่เคยนำเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปจากห้องนั้นเลย

ต่อมาอีกไม่นานนัก ถึงแม้ว่าชื่อเสียงของพวกเราจะเป็นไปอย่างสุภาพเสมอก็ตาม แต่เราก็ได้กลายเป็นองค์การของโลกตามข้อเท็จจริง เพราะว่าเราได้เขียนจดหมายโต้ตอบต่าง ๆ ซึ่งได้เขียนมาถึงเราจากทุกมุมโลก แล้วการพิมพ์หนังสือต่าง ๆ ของเราก็ได้กระทำขึ้นติดตามมาภายหลัง เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๖ นั้น นาย เอ. ซี. มาร์ช (MR. A.C. MARCH) สมาชิกคนหนึ่งของสมาคมของเราได้วางรากฐานพระพุทธศาสนาลงใหม่ในประเทศอังกฤษ และต่อมาเขาได้ตั้งชื่อสมาคมนี้ใหม่ว่า "ทางสายกลาง" "THE MIDDLE WAY" เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๘ เราได้จัดพิมพ์หนังสือต่าง ๆ ออกมาโดยที่พวกเราไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการบริหารธุรกิจ หรือมีนายทุนสนับสนุนมาก่อน หนังสือเล่มแรกที่พวกเราจัดพิมพ์มีชื่อว่า "พระพุทธศาสนาคืออะไร?"

คำพูดแต่ละคำที่จะพิมพ์ลงในหนังสือเล่มนี้ได้ถูกอ่านในที่ประชุมรายบ๊กษ์ของเรารับทราบก่อน แล้วก็ได้มีการอภิปรายโต้เถียงกันก่อนที่จะส่งผ่านเข้าไปจัดพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่ม หนังสือเล่มนี้ได้จำหน่ายออกไปอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลานานถึง ๒๓ ปี หนังสือเล่มนั้นได้จัดพิมพ์รูปนกเพลิแกนหรือนกกระทุงไว้ตรงกลางซึ่งเป็นสัญญลักขณ์ของหนังสือพระพุทธศาสนาของเรา และการพิมพ์บทความนั้นได้เริ่มพิมพ์เรื่องสมาธิและการเจริญวิปัสสนากรรมฐานก่อน หลังจากนั้นสมาคมก็ได้จัดพิมพ์หนังสือนั้นขึ้นอีก ๔ คราว ปัจจุบันนี้ เจ. เอ็ม. วัทคินส์ (J.M. WATKINS) ได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนั้นลงในหนังสือพิมพ์ประจำวัน

บรรทึกเรื่องงานอื่น ๆ จากบัญชีรายชื่อหนังสือพระพุทธศาสนาที่จำหน่ายออกไปแล้วในราคา ๒๑ ชิลลิงค์ ส่วนหนังสือพระธรรมบทจำหน่ายในราคา ๑ ชิลลิงค์ ๖ เพนนี เรายังมีเงินทุนไม่เพียงพอ และหนังสือก็ยังไม่สมบรูณ์นัก ซึ่งเราจะจัดส่งไปให้ถึงมือของท่านผู้อ่าน แต่อย่างน้อยที่สุดหนังสือทั้ง ๓ เล่ม ก็ยังเป็นผลงานที่เราควรจะจดจำถึง

บุคคลผู้วางรากฐานในการจัดพิมพ์หนังสือเหล่านั้น คือ นาย เอ. ซี. มาร์ช เรามีบัญชีรายชื่อหนังสือและผลงานต่าง ๆ ที่ได้เขียนบรรยายถึงเรื่องพระพุทธศาสนาอยู่ในมือของเรามากกว่า ๒,๐๐๐ ฉบับ และหนังสือเหล่านั้นได้เขียนแยกแยะผลงานต่าง ๆ ที่เราควรจะต้องจดจำเอาไว้ใช้เป็นตัวอย่าง ดังนั้นการพิมพ์หนังสือครั้งแรกเกี่ยวกับการให้คำศัพท์โดยย่อของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในพระพุทธศาสนาจึงต้องจัดพิมพ์ออกมาในรูปเล่มสมุดคู่มือของนักศึกษาพระพุทธศาสนาซึ่งปรากฏโฉมหน้าออกมาในไม่ช้านี้ แต่ว่าผลงานที่เราควรจะได้จดจำและเอาใจใส่มากเป็นพิเศษนั้น เป็นผลงานที่ผลิตขึ้นโดยนักศึกษา ซึ่งได้กระทำขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ คือ การวินิจฉัยคัมภีร์ภาษาบาลี หนังสือนี้ได้มีการแก้ไขใหม่และพิมพ์ออกเป็นรูปหนังสือคู่มือของนักศึกษา ส่วนหนังสือพระพุทธศาสนาฉบับที่บริษัทเพลิแกนบุคจัดพิมพ์ของข้าพเจ้า และหนังสือพระพุทธศาสนาแบบนิกายเซนนั้นได้เขียนเรื่องราวใหม่ๆ และได้จัดพิมพ์ขึ้นโดยผู้พิมพ์โฆษณาที่มีชื่อเสียง การพิมพ์หนังสือครั้งนี้เราได้จัดส่งออกไป

จำหน่ายตามท้องตลาดซึ่งเป็นการสมัครเล่นและไม่เคยทำงานนี้มาก่อน

ในขณะเดียวกันนี้ บท.รียงความฉบับแรกเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาแบบนิกายเซนของ ดร. ซูซูกิ ก็ได้ถูกจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อชาวตะวันตกเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๗ ในเวลานั้นเป็นช่วงระยะเวลาใหม่ของพระพุทธศาสนาแบบนิกายเซน และบุคคลทั้งหลายได้ยอมรับนิกายใหม่นี้ไม่เพียงแต่ธรรมเท่านั้น แต่พวกเขายังยอมรับเอาวิถีทางใหม่เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตามวิถีทางนั้นด้วย หลังจากนั้นแล้วงานต่าง ๆ ของ ดร. ซูซูกิ ก็ได้แผ่ขยายไปทั่วโลก และตำแหน่งอันสำคัญของเขาเกี่ยวกับความรู้เรื่องพระพุทธศาสนานั่นเองได้กรุยทางให้เขาได้แสดงออกถึงเรื่องราวของพระพุทธศาสนาซึ่งทำให้เข้าไปฝังอยู่ในจิตใจของชาวตะวันตก และสามารถทำให้ชาวตะวันตกค้นหารากเง่าของความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ จิตวิทยา และจุดทรรศนะพิเศษของพวกเขาได้ด้วยตนเอง

เป็นครั้งแรกและยังเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญด้วย ที่

พระพุทธศาสนาทั้งสองนิกายได้ทำงานร่วมกันอย่างอิสรเสรี และพวกเราเองก็ยังอยู่ไกลจากวันเวลาที่นักศึกษาชาวตะวันตกมีความพอใจในการเป็น "ชาวพุทธ" โดยมิได้มีความคิดเห็นว่า มันเป็นความจำเป็นอย่างนั้นหรือที่เราจะต้องหาทางคิดเอาตัวเราเองเข้าไปรวมอยู่กับนิกายของพระพุทธศาสนาต่าง ๆ ตามประวัติศาสตร์ พระภิกษุสงฆ์จากประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทหลายประเทศที่มาเยี่ยมเยือนไม่อาจที่จะลืมได้เลยว่า พระพุทธศาสนาแบบมหายานในประเทศต่าง ๆ หลายประเทศนั้นสามารถจะแสดงความคิดเห็นออกมาได้โดยทางส่วนตัวจากบุคคลผู้เคยเหยียดหยามทั้งหลาย บุคคลผู้ไปเยือนจากประเทศญี่ปุ่นท่านหนึ่งมีความประหลาดใจเล็กน้อยเมื่อเขาพบว่า ชาวพุทธคนหนึ่งกำลังนำตัวเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่กับการปฏิบัติตามแนวทางตรัสรู้ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากกว่าการปฏิบัติตามแนวทางแห่ง "ความบริสุทธิ์" ของพระพุทธศาสนาแบบมหายานในครั้งก่อนโน้น อย่างไรก็ดี ความรู้สึกต่าง ๆ ที่มีอยู่ระหว่างเชื้อชาตินั้นได้เกิดขึ้นแก่บุคคลอย่างรวดเร็ว

และมิใช่เป็นการง่ายนักที่จะรวมเอาบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นชาวพุทธให้เข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพุทธธรรมโดยปราศจากการอ้างอิงถึงเรื่องความรู้ทางสรีรวิทยาในสถานที่ ๆ นักศึกษาทั้งหลายกำลังศึกษาพระพุทธศาสนาอยู่นั้น

สถานที่พักอาศัยของพระสงฆ์ที่อุทิศตัวต่อพระพุทธศาสนานั้น เป็นความยุ่งยากอย่างหนึ่งในการที่จะทำให้เกิดความเจริญเติบโตขึ้นได้ ถ้าหากไม่มีคณะสงฆ์เข้ามาจำพรรษาอยู่เป็นประจำด้วยแล้ว บางทีพระพุทธศาสนาก็อาจจะต้องดับลง เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่ควรสนใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องอยู่กับประวัติศาสตร์ที่จะต้องสังเกตดูถึงความเจริญเติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ แต่ว่าเป็นไปอย่างแน่นอน ส่วนพระภิกษุสงฆ์จากประเทศต่าง ๆ ที่จะเข้าไปจำพรรษาอยู่บนเกาะอังกฤษนั้นจะต้องรอจนกระทั่งบุคคลเหล่านั้นได้แสดงตัวออกมาให้เห็นว่าพวกเขาเป็นบุคคลที่มีอิสระในการนับถือพระพุทธศาสนาเสียก่อน ปัจจุบันนี้พระสงฆ์จากผืนแผ่นดินของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทและพระสงฆ์จากประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และพยายามจะ

เข้าไปอบรมสั่งสอนและศึกษาเล่าเรียนในประเทศอังกฤษ เรามีความจำเป็นอยากได้พระเถระเพียง ๑๐ รูปและสามเณรเพียง ๑ รูปให้เท่ากับตำแหน่งสมณศักดิ์ของพระภิกษุสงฆ์เท่านั้น มันอาจจะกล่าวได้ว่า เมื่อก่อนหน้านี้นานมาแล้ว พวกเราได้รับใช้พระภิกษุสงฆ์ในเวลาที่มีการประชุมกันเช่นในยุโรปเป็นต้นก็ได้ ถ้าหากมีเจ้าอาวาสนิกายเซนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ก็จะต้องมี ROSHIS มาเยือนประเทศอังกฤษมากขึ้นด้วย เราอาจจะต้องมีเจ้าอาวาสแต่เพียงรูปเดียวหรือมากกว่านั้น ในจำนวนเจ้าอาวาสเหล่านั้น เจ้าอาวาสรูปหนึ่งจะต้องพูดภาษาอังกฤษได้ดี และจะต้องจำพรรษาอยู่ที่นั้นเป็นเวลานานพอที่จะอยู่กับพวกเราได้ แต่ไม่จำเป็นจะต้องอธิบายเรื่องพระพุทธศาสนาแบบนิกายเซนหรือเทคนิคของนิกายเซนได้แท้จริงแล้ว "การให้สัมภาษณ์" ในสถานที่ซึ่งเป็นการสื่อสารนั้น มีเจ้าอาวาสตำแหน่งไม่น้อยไปกว่า ธยานะ (DHYANA) สามารถจะให้บรรลุถึงการตรัสรู้ธรรมของพระพุทธองค์ได้

ในขณะนั้น ผลงานต่าง ๆ ของสมาคมก็กำลังดำ-

เนินออกไปได้อย่างกว้างขวาง และมีความสมดุลย์กัน ระหว่างชีวิตของบุคคลที่อยู่ภายในตามประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทางจิตใจของบุคคลเหล่านั้นแต่ละส่วนและเกิดขึ้นแก่กลุ่มชนส่วนรวมด้วย ส่วนความกดดันที่มีอยู่ในภายนอกตามอำนาจที่มีอยู่ภายในเช่นนั้นก็เกิดขึ้นในที่ประชุมต่าง ๆ เช่นได้มีการแสดงปาฐกถาและมีการบรรยายวรรณคดีต่าง ๆ แก่กลุ่มชนที่นับถือศาสนาโดยทั่ว ๆ ไป บางกลุ่มที่อยู่ใกล้ "คือ โลกของบุคคลที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลยจากกลุ่มชนเหล่านั้น" ส่วนกลุ่มชนหมู่อื่น ๆ ก็พยายามสนองตอบต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มันจะไม่ทำความยุ่งยากใด ๆ ให้เกิดขึ้นแก่พวกเขา มันอาจจะเป็นเหมือนกับว่าในที่แห่งเดียวเท่านั้นที่มีการปฏิบัติไปตามทางสายกลางอันประกอบไปด้วยเหตุผล และมีการปฏิบัติเหมือน ๆ กันไปทุก ๆ ที่ และในชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น งานทั้งสองด้านของพวกเราก็เริ่มเจริญแผ่ขยายออกไป

เราไม่เคยมีความตั้งใจมาก่อนที่จะให้มีการปฏิบัติสมาธิ และปฏิบัติไปตามปฏิปทาของบุคคลแต่ละคนเช่นนั้น

คือว่า เราไม่เคยมีความตั้งใจมาก่อนที่จะให้ธรรมแผ่ขยายออกไปสู่สายตาของสาธารณชนอย่างกว้างขวางและเป็นไปอย่างมั่นคงเช่นนั้น และพวกเราไม่เคยมีความตั้งใจมาก่อนว่าจะได้รับหนังสือพระพุทธศาสนาต่าง ๆ ที่หลั่งไหลมาจากสถานการพิมพ์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลก และไม่เคยมีความตั้งใจที่จะได้รับหนังสือพิมพ์รายปักษ์จาก SPECTATOR TO PICTURE POST พร้อมด้วยการขอบทความต่าง ๆ จากสถานีวิทยุกระจายเสียง B.B.C. และสถานีโทรทัศน์ซึ่งเคยตระหนักรู้ดีว่า พระพุทธศาสนานั้นมีอยู่จำเพาะในกลุ่มของบุคคลที่กำลังก่อร่างสร้างตัวขึ้นเท่านั้น สมาชิกใหม่และสมาชิกหนังสือพิมพ์ขึ้นอยู่กับเรานั้นไม่เคยรู้จักสถานีวิทยุโทรทัศน์นี้มาก่อนผู้บริจาคทานที่ไม่ประสงค์จะออกนามได้บริจาคจตุปัจจัยไทยทานให้แก่พวกเราตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ และเป็นการบริจาคทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของสมาคม ดูเหมือนว่าพวกเรากำลังจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแล้ว เพราะว่ามันเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในบรรดาเหตุการณ์ทั้งหลายที่มีความเคลื่อนไหวติดต่อกันมา

เป็นระยะเวลานานมากกว่า ๓๕ ปี ซึ่งพวกเราเคยขยี้ลูกนัยน์ตาของพวกเรา แล้วมองดูถึงเรื่องราวต่างๆของพวกเราเอง บางทีงานชิ้นสำคัญนี้จะไม่สูญเสียเปล่าประโยชน์เลย

แล้วมีสิ่งใดอีกเล่าที่กำลังจะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต? จงนิ่งเงียบไว้ก่อนแล้วรอดูว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง จงนิ่งเงียบไว้เสมอ เด็กเล็กที่เกิดขึ้นในบั่จจุบันนี้เรายังไม่รู้อนาคตของเขา ความพยายามทุกๆ อย่างจะต้องกระทำขึ้นเพื่อปลดเปลื้องความเข้าใจผิด เพราะว่าความเข้าใจผิดนั้นมีอยู่ไม่มากนักระหว่างนิกายทั้งสองของพระพุทธ-ศาสนา คณะสงฆ์จะต้องได้รับการสถาปนาขึ้นในทางตะวันตกอย่างแน่นอน โลกของพระพุทธศาสนาจะต้องกลายเป็นความจริงขึ้นมาก่อนที่โลกนี้จะกลายเป็นปลักตม เป็นเวลานานหลายศตวรรษผ่านมาแล้วที่ศาสนาแห่งการเมืองในที่ซึ่งหลักธรรมอันเป็นมูลฐานได้รับการทบทวนให้เกิดขึ้นมาใหม่และดำเนินงานไปภายใต้ดิน งานต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาก่อนพวกเราในเวลานี้ ได้ดำเนินมาเป็นเวลาหลายปีมาแล้ว และยังเป็นงานที่พวกเราจะต้องจัดทำให้สะอาดหมดจดตามข้อที่

ว่า" จงจัดพิมพ์และจัดทำให้หลักพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาให้เป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลก และจงช่วยกันสนับสนุนการศึกษาธรรมะและใช้ธรรมะนั้น ๆ ให้เป็นประโยชน์ หรือจงช่วยกันสนับสนุนหลักพระธรรมคำสั่งสอนให้เจริญก้าวหน้า "สิ่งใดก็ตามที่บังเกิดขึ้นและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพุทธสมาคมแห่งนี้ ขอให้สิ่งนั้น ๆ จงได้รับความสำเร็จสมดังความประสงค์ทุกประการ"

ธรรมทูตคณะแรกเดินทางไปประเทศอังกฤษและการจัดตั้งพุทธสมาคมแห่งแรก

ธรรมทูตคณะแรกที่เดินทางไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษนั้นมี อานันทะ เมตเตยะ (ANANDA METTEYA) เลขาธิการพุทธสมาคมระหว่างชาติแห่งกรุงย่างกุ้ง ประเทศพม่า นางหลาอวง (MRS.HLA OUNG) เหรัญญิกของพุทธสมาคม บุตรชายของนางหลา อวง และภรรยาของเขาแน่นอนละ ดร. โรสท์ (DR. ROST) เลขาธิการพุทธสมาคมได้ให้การต้อนรับคณะธรรมทูตเป็นอย่างดียิ่ง แต่ว่าการเตรียมการต้อนรับคณะธรรมทูตครั้งแรกนี้ไม่ค่อย

จะเป็นไปอย่างราบรื่นมาก อย่างไรก็ดี คณะธรรมทูตยังมิทันจะได้ขึ้นบก ความยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับสมาชิกของสงฆ์รูปหนึ่งซึ่งสมาทานศีลเป็นพระภิกษุก็ปรากฏขึ้นเป็นอุปสรรคขัดขวางในเมืองทางตะวันตก เพราะตามพระวินัยของพระสงฆ์นั้นมิได้อนุญาตให้พระภิกษุร่วมหลับนอนอยู่ในบ้านหลังเดียวกับสุภาพสตรีที่พักอาศัยหลับนอนอยู่ก่อนแล้ว ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดหาบ้านพักสองหลังให้ ที่ (BARNES) พระภิกษุรูปนั้นต้องฉันอาหารตามชั่วโมงที่กำหนดเวลาไว้ให้โดยเฉพาะเท่านั้น ในตอนเที่ยงแล้ว พระภิกษุรูปนั้นจะฉันอาหารอะไรอีกมิได้เป็นอันขาด ท่านได้จำวัตรอยู่ในเตียงนอนบนพื้นห้องเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการล่วงละเมิดสิกขาบทในข้อที่ว่า "จงงดเว้นจากการนอนบนที่นอนสูงและอ่อนนุ่ม" และหลีกเลี่ยงการล่วงละเมิดสิกขาบทอื่น ๆ และพยายามรักษาเกียรติยศในการบำเพ็ญพรตพรหมจรรย์ในเพศที่ท่านได้อุทิศตัวยอมรับเอาไว้ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์อันน่าอึดอัดใจส่วนมากเช่นนั้นได้เกิดขึ้นไม่เพียงแต่การอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นเท่านั้น แม้

นอกบ้านก็เกิดขึ้นด้วย ท่านต้องปฏิบัติตามสิกขาบทในข้อที่ว่า "จงงดเว้นจากการหยิบเงินทองเพื่อจับจ่ายใช้สอยด้วย" ด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงไม่เคยเดินทางออกไปในที่ไหน ๆ แต่เพียงคนเดียว แต่ท่านก็ได้ครองผ้ากาสาวพัสตร์สีเหลืองสดใสอยู่ตลอดเวลาตามแบบแผนของการเป็นสมณะ ด้วยการใช้ผ้ากาสาวพัสตร์เช่นนั้นเอง จึงได้สร้างความประหลาดใจให้เกิดขึ้นแก่บุคคลที่ได้พบเห็น คนลากรถเข็นขายผลไม้และพวกเด็กเล็ก ๆ เริ่มไม่ยำเกรง ดังนั้นจึงต้องจัดการหาวิธีใหม่โดยนำพระภิกษุรูปนี้ไปในที่ชุมนุมชนต่าง ๆ และให้ท่านได้มีโอกาสพบปะสนทนากับบุคคลต่าง ๆ ในรถโดยสารประจำทางบ้าง แต่ว่ากฎระเบียบของพระวินัยก็ยังล้อมกรอบตัวท่านอยู่เป็นประจำวัน เมื่อท่านจะขี่ม้า ท่านก็ต้องวางท่าทางอันสง่าผ่าเผยและทำตัวให้เหมาะสมกับกรณีแวดล้อมต่าง ๆ เพราะว่าระเบียบของพระวินัยนั้นได้ห้ามการเดินทางไปไหนมาไหนและห้ามมิให้พระภิกษุถือบรถจักรยานย่างก้าวไปตามถนน มันเป็นเรื่องยุ่งยากมากที่จะได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามารบกวนซึ่งอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลายจะต้องหาวิธีแก้

ไขอยู่เสมอ เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมานั้นเป็นเรื่องที่น่าขบขันมากที่สุด เมื่อพระภิกษุชาวสิงหลรูปหนึ่งที่สังกัดอยู่กับคณะธรรมทูตเดินทางเข้ามาจำพรรษาอยู่ในประเทศอังกฤษในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อมา พวกเราได้พบพระภิกษุรูปนี้เดินทางออกไปชมทิวทัศน์ทางทิศตะวันตก ในประเทศศรีลังกานั้น ประชาชนชาวลังกาได้มีการสั่นศีรษะกันอย่างแรง แล้วก็มีการบ่นพึมพำกันออกมาว่า ความศักดิ์สิทธิ์ของคณะสงฆ์นั้นจะไม่มีเหลืออยู่อีกแล้ว ถ้าบุคคลใดได้พบเห็น อานันทะ เมตเตยะในเวลานั้น ก็จะได้รู้เหตุผลเป็นอย่างดีในการเพ่งมองดูนั้น อานันทะ เมตเตยะนั้นมีอายุเพียง ๑๖ ปี ท่านเป็นคนที่มีรูปร่างสูงผอมบาง มีมารยาท่อนช้อย.และสง่าผ่าเผย มีเบ้าตาลึกและมีขนยาวตามร่างกาย บอกลักษณะว่าเป็นผู้บำเพ็ญพรตบางอย่าง ท่านปลงผมบนศีรษะจนหมดเกลี้ยง ลักษณะต่าง ๆที่กล่าวมานี้ได้สร้างความประทับใจอันยิ่งใหญ่ให้เกิดขึ้นแก่บุคคลที่ได้พบเห็นท่านอยู่ตลอดเวลา และทุก ๆ คนจะจำท่านได้เมื่อท่านสนทนาด้วยน้ำเสียงอันไพเราะและระรื่น

หูต่อบุคคลผู้พ้ง ดูเหมือนว่าการสนทนาของท่านได้รับความสนใจอยู่เสมอ ในขณะที่แสงไฟอันสว่างส่องมาที่ตัวของท่าน ๆ ได้แสดงความรู้สึกเป็นที่น่ายินดีและมีอารมณ์ขบขันอยู่เสมอ ท่านมีความเข้าใจในธรรมอันลึกซึ้ง และพวกเรายังได้พบเห็นการเปรียบเทียบต่าง ๆ ของท่านอันเกิดจากความรู้ซึ้งเกิดขึ้นในชั่วขณะเดียวกันนั้นด้วย ความรู้นั้นมีอำนาจและมีขอบเขตแห่งการนึกคิดที่มารวมลงเพื่อเป็นการบอกลักษณะของบุคคลที่จะต้องได้รับการยอมรับนับถือและการยกย่องมากที่สุด นักเขียนท่านหนึ่งได้อธิบายไว้ว่า "อานันทะ เมตเตยะ นั้นเหมือนกับว่า เป็นบุคคลที่มีจิตใจจดจ่อเกี่ยวข้องอยู่กับการคิดคำนึงอยู่เสมอ ท่านเป็นบุคคลคนหนึ่งในบรรดาบุคคลที่มีความรู้ดีที่สุดตามที่ข้าพเจ้าได้เคยพบมาและบรรดาผู้มีความรู้ทั้งหลายตามที่ข้าพเจ้าได้พบมาแล้วนั้น อานันทะ เมตเตยะ นั้นเป็นบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องศาสนาที่สำคัญมากคนหนึ่งด้วย" แต่ว่าท่านเป็นคนโชคร้ายที่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนอยู่เสมอ เช่นเดียวกับ เจ.เอฟ. มเคชนี (J.F. M'KECHNIE) ได้เคย

กล่าวในที่ประชุมเรียกร้องให้ระลึกถึงวันเวียนมาบรรจบครบรอบปีที่ ๑๐ แห่งการมรณกรรมของนาย เบนเนทท์ (MR. BENNETT) ซึ่งเป็นผู้ที่รู้ถึงสภาวะแห่งความทุกข์ยาก คือ รู้ถึงสภาวะแห่งความทุกข์ อันเกิดขึ้นแก่ร่างกายและจิตใจ และความบ่วยไข้อันเรื้อรังที่เป็นผลอันเกิดขึ้นในทางส่วนตัว ระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่เมื่อไม่นานมานี้ เมื่อครั้งที่นาย เบนเนทท์ เป็นหนุ่มอยู่นั้น เขาทำงานอยู่ในห้องทดลองเรื่องการวิจัยถึงการล้างขวดในกรุงลอนดอน เขาได้รับค่าแรงงานอาทิตย์ละ ๑๐ ชิลลิง เขาได้เริ่มทำงานตั้งแต่เขามีอายุได้ ๑๔ ปี ถึง ๑๘ ปี เขาไม่เคยรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มันบรรจุอยู่ในท้องของเขาเพื่อระงับความหิวโหยอย่างเต็มที่เลย เมื่ออายุเขาย่างเข้า ๑๘ ปี เขาก็เป็นโรคหืดเรื้อรัง ความอ่อนแอนั่นเองที่ทำลายสุขภาพร่างกายของเขาอยู่ตลอดเวลา และเขาต้องประสบกับความบ่วยไข้ซึ่งเป็นการทรมานที่เขาได้รับตลอดมา เมื่ออายุของเขาย่างเข้าวัยชราเมื่อเร็วนี้ เขาได้รับการรักษาโรคภัยไข้เจ็บโดยการใช้ยาเสพติดเพื่อปลดเปลื้องอาการชักกระตุกอย่างรุนแรงของเขา และยาเสพติด

นั่นเองได้กำหนดชะตากรรมเพื่อทำลายความยิ่งใหญ่ของเขาให้ศูนย์เสียไป แต่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นสามารถจะทำลายร่างกายและจิตใจของบุคคลซึ่งเป็นสมณะที่ยึดมั่นในธรรมก็ได้ เนื่องจากยาเสพติดนั้นได้ทำลายร่างกายและจิตใจอยู่อย่างนั้น ความรู้สึกบางอย่างที่เกิดขึ้นเล็ก ๆ น้อยจึงติดตามเขามาตั้งแต่บัดนั้น ฉะนั้นการใช้ยาเสพติดเพื่อปลดเปลื้องการป่วยไข้นั้นเองจึงทำให้บุคคลที่ได้รับทุกขเวทนาต้องการยาเสพติดเพื่อใช้เป็นประโยชน์แก่ตัวเองในคราวต่อไป ความป่วยไข้นั้นดูเหมือนว่าจะเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น จากเหตุผลที่กล่าวมานี้เอง จึงเป็นก้าวแรกที่จะนำบุคคลไปให้ถึงจุดประสงค์ตามความพยายามเพื่อป้องกันโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นทั่วป่วง และด้วยความพยายามเช่นนี้เองจึงทำให้บุคคลติดยาเสพติดขึ้นอย่างมากมาย แต่ก็ไม่มีบุคคลใดจะมองเห็นความทารุณโหดร้ายอันแท้จริงของโรคหืดที่เกิดขึ้นแก่บุคคล และหาวิธีบำบัดโรคหืดนี้เพื่อป้องกันบุคคลให้พ้นจากอันตรายได้ ปัจจุบันนี้นักวิทยาศาสตร์ได้พยายามป้องกันและแก้ไขด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายอย่าง และสามารถทำให้เกิดผลในการรัก-

ษาโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ได้ แต่ว่าอานันทะ เมตเตยยะนั้นได้รับอนุญาตให้อยู่คลุกคลีกับผู้ที่มีเคราะห์กรรมติดยาเสพติดเหล่านั้นเป็นเวลานานกว่า ๓๐ ปี และท่านต้องรับการวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ นานาจากบุคคลผู้ไม่มีความเมตตาที่ลงความเห็นเช่นนั้น และบุคคลที่ไม่มีความรู้ในวิชาการทางด้านการแพทย์ในครั้งนั้น

เมื่อใดก็ตามที่โรคหืดของท่านไม่ได้ทำให้ท่านต้องได้รับความทนทุกข์ทรมานแล้ว ผลงานของท่านก็ดำเนินไปอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการเขียนจดหมายโต้ตอบและการสัมภาษณ์เรื่องราวบางสิ่งบางอย่างที่แน่นอน ท่านได้รวบรวมเรื่องคณะธรรมทูตจากตัวนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนในผลงานนั้น ๆ อย่างแรงกล้า ตามความเป็นจริงแล้ว ท่านเองได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ก่อนหน้าที่ท่านจะออกเดินทางจากกรุงย่างกุ้งว่าท่านรับรองที่จะดำเนินงานให้เป็นไปตามวิถีทางของพระพุทธศาสนาตามที่ท่านปรารถนาไว้ทุกประการ และนายฟรันซิส เปเน (FRANCIS PAYNE) พร้อมด้วยภรรยาและบุตรชายของเขาก็ได้รับการขอร้องให้

เป็นผู้ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาเป็นครอบครัวแรก นายฟรันซิสนั้นได้เก็บรักษาใบประกาศนียบัตรที่พระภิกษุ อานันทะ เมตเตยะ ได้มอบให้ไว้แก่ครอบครัวของเขา และบัจจุบันนี้ใบประกาศนียบัตรฉบับนั้นก็ยังมีอยู่ นอกจากนั้นการเขียนจดหมายโต้ตอบและการสัมภาษณ์หัวหน้าคณะธรรมทูตที่ได้ให้คำบรรยายไว้ทั้งที่ร้านและในสถานที่ทุก ๆ แห่งก็ยังมีเหลืออยู่ เรื่องการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อไปก็คือ ดร.โรสท์ (DR. ROST) ได้ขอร้องให้มีการบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ในห้องประชุมของคณะอุบาสกอุบาสิกาที่ CLAPHAM และขอให้บรรจุคนเข้าทำงานด้วย ซึ่งในที่นั้นเขาได้ให้บริการแก่ผู้เข้าฟังได้รับความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ดร. เอดวาร์ด กรีนลี (DR.EDWARD GREENLY) ได้เข้าไปสังเกตความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของคณะธรรมทูตครั้งสุดท้าย แล้วได้ให้ทรรศนะที่แตกต่างกันออกไปหลายอย่าง ดร. เอดวาร์ดกลีนลีตั้งใจที่จะจัดให้มีการประชุมกันที่ภัตตาคารโฮลบอร์น (HOLBORN) ถึงแม้ว่าเขาจะได้เตรียมตัวศึกษาเล่าเรียนธรรมไว้เป็นเวลานานถึง ๒ ปีก็ตาม แต่ความรู้ในทางธรรมก็มิได้

เข้าไปฝังลึกอยู่ในจิตใจของเขามากนัก เพื่อเป็นการอ้างอิงถึงคำพูดที่เขาได้กล่าวไว้ดังนี้ "แน่นอนละ คณะธรรมทูตนั้นมีโอกาสดีเพียงครั้งเดียว เพราะภาพที่แสดงออกอันแปลกประหลาดนั้น คือ พระภิกษุสงฆ์ที่ห่มผ้าจีวรสีเหลือง รูปร่างสูงโปร่งมีสมณสารูปอันอ่อนช้อยมีท่าทางอันสง่าผ่าเผยพร้อมด้วยรูปร่างหน้าตาบอกลักษณะว่าเป็นคนสำคัญ และมีความเฉลียวฉลาดแสดงให้เห็นได้อย่างเด่นชัด" แล้วเขายังได้เขียนไว้อีกว่า "บุคคลนั้นมีคุณสมบัติประจำตัว มีริมฝีปากสีแดง ท่านอาจจะมีความเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในกรุงลอนดอน เพื่อให้ประชาชนทั้งหลายเกิดความเข้าใจในส่วนลึกซึ้งของวัฒนธรรมนั้น ๆ ถ้าเรากล่าวถึงธรรมชาติที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสง่างามพร้อมด้วยคุณสมบัติประจำตัวของท่านหลายอย่างมากยิ่งขึ้นไปอีก ท่านเป็นสุภาพบุรุษที่มีความรู้ เป็นนักคิด และเป็นนักเขียนด้วย ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวถึงชาติตระกูลของท่าน ท่านเป็นบุคคลที่กล้าหาญและเป็นผู้นำที่สามารถกล้าได้ กล้าเสีย ยกเว้นคุณสมบัติประจำตัวที่จำเป็นในการพูดโน้มน้าวจิตใจของบุคคล

เสียแล้ว" ในที่ใดก็ตามท่านมักจะกล่าวเพิ่มเติมตัวของท่านไว้ว่า ท่านขาดคุณสมบัติประจำตัวที่จะเป็นเครื่องชักจูงให้ผู้ฟังเกิดความเลื่อมใส และท่านอาจจะเลือกเอาเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความลึกซึ้งมาสอนในชั้นเรียนของบุคคลที่กำลังเริ่มต้นศึกษาก็ได้ และในขณะเดียวกันนั้นเอง ท่านก็ใช้แผนต่าง ๆ ของท่านให้เข้าไปพัวพันอยู่กับการศึกษาเป็นอย่างมาก "เพราะการบ่วยไข้ทั้งปวงนั้นเอง ท่านจึงต้องอ่านคำปราศรัยของท่านเอง พวกเราได้นั่งฟังอยู่แถวหน้าสุดใกล้ ๆ ท่าน และไม่อาจจะจำได้ว่า ท่านเคยเงยหน้าขึ้นจากกระดาษจดบันทึกของท่านหรือไม่" เพราะการไม่เห็นด้วยกับสิ่งนี้เองจึงเป็นการชี้ให้เห็นได้ว่า พระภิกษุสงฆ์นั้นควรจะต้องตอบคำถามต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนและไพเราะที่สุดในที่ประชุม ดังนั้นจึงเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งตามข้อที่ว่า ท่านไม่เคยเรียนรู้การพูดจากกระดาษบันทึกอย่างเดียวเท่านั้นในการกล่าวสุนทรพจน์ตามธรรมดาของท่าน

นั่นเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างหนึ่งจากบุคคลที่เคยเป็นนักเขียนที่ดีเลิศซึ่งไม่อาจจะมีข้อแก้ตัวใดๆ ได้ เจ. เอฟ.

มเคชนี (J. F. M'KECHNIE) นั้นได้ออกเดินทางไปยังประเทศพม่า และเขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการหนังสือพิมพ์พระพุทธศาสนาในครั้งนั้น ครั้งหนึ่งเขาได้เคยร้องขอว่า ในการมาเยือนประเทศพม่าของเขานั้น งานชิ้นแรกของเขาก็เพื่อจะมาตรวจสอบดูบทความต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาตามที่ ดร. ดัลเก (DR. DAHLKE) ได้เขียนบรรยายไว้ "ดร. ดัลเคนั้นได้ส่งข่าวคราวไปหาข้าพเจ้า และขอร้องให้ข้าพเจ้าดูแลเขาด้วย" เจ. เอฟ. มเคชนี ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า "นั่นมิใช่เป็นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ คณะธรรมทูตนั้นล้วนแต่เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมดีเลิศ จะหาบุคคลอื่นใดมาเปรียบเทียบได้ยากมาก เพราะมันเป็นวิถีทางที่แสดงออกให้เห็นถึงความจริงใจของคณะธรรมทูตนั้น ๆ "ดร. ดัลเคยังได้เล่าให้ เจ. เอฟ. มเคชนี ฟังต่อไปอีกว่า ตัวเขาเองได้เขียนบทความต่าง ๆ หลายครั้ง ก่อนที่เขาจะได้รับความนิยมชมชอบ"

ฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว กาลเวลานั้นเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งที่กำหนดให้สิ่งเหล่านั้นเกิด

ขึ้นมาก่อน คณะธรรมทูตที่ไปทำการทดลองเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษนั้นเข้ากันได้กับบุคคลต่าง ๆ อย่างสนิทสนมแน่นแฟ้นยิ่งนัก และยังมีบุคคลอื่น ๆ อีกหลายคนที่คิดว่า ดูเหมือนจะเป็นการแล่นเรือออกไปตามคำพูดของ ดร. กรีนลีในข้อที่ว่า "อานันทะ เมตเตยะ นั้นได้กล่าวคำปราศัยเหมือนอย่างที่ท่านได้เขียนไว้ ไม่มีบุคคลใด ๆ ที่จะทราบล่วงหน้ามาก่อนถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น" สมาชิกของคณะธรรมทูตชาวพม่าหลายคนดูเหมือนว่าจะไม่ได้สวดมนต์อ้อนวอนให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายนัก ตัวนางหลา อวง นั้นเป็นบุตรีของนายพลพม่าคนสุดท้าย ในเวลานั้น เธอได้แต่งงานกับสุภาพบุรุษท่านหนึ่งซึ่งรับราชการเป็นอธิบดีกรมบัญชีกลางแห่งกระทรวงการคลังของประเทศอินเดีย สุภาพสตรีผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ได้เดินทางมาเยือนประเทศอังกฤษเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๘๙ เธอได้เข้าเฝ้าพระราชินีวิคตอเรีย และได้รู้จักมักคุ้นกับบุคคลอื่น ๆ อีกหลายคน เมื่อเธอเดินทางมาเยือนประเทศอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ ดูเหมือนว่าเธอได้ใช้เวลาบางครั้งไปเยือน

สภาศาสนาแห่งมหาวิทยาลัยอ๊อกฟอร์ด บุตรชายของเธอและภรรยาของข้าพเจ้าได้เคยสนทนาปราศัยกันเล็กน้อย เธอได้รับเชิญให้เป็นแขกไปร่วมรับประทานอาหารในบาร์แห่งหนึ่งในอังกฤษ และในเวลาต่อมา เธอได้รับความสำเร็จในการปฏิบัติพระพุทธศาสนาในนครย่างกุ้ง โชคร้ายที่สามีของเธอได้เป็นไข้ตายเป็นเวลาถึง ๒ ปี ก่อนที่คณะธรรมทูตจะเดินทางกลับมายังประเทศพม่า ดังนั้นจึงเป็นไปไม่ได้เลยที่จะกล่าวว่า มีอะไรบ้างที่แผ่ขยายออกไป บุตรชายของเธอนั้นควรจะได้ติดตามผลงานของมารดาที่เคยมีชื่อเสียงว่าเธอได้วางรากฐานนิกายของพระพุทธศาสนาและให้บริการแก่สังคมอย่างอื่น ๆ อะไรบ้างด้วย

อานันทะ เมตเตยะ ได้ลงเรือที่เมืองลิเวอร์ปูลแล่นไปยังนครย่างกุ้งกับ ดร. โรสท์ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ปี ค.ศ. ๑๘๐๙ ในการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ที่นครย่างกุ้งเกี่ยวกับเรื่องการมาเยือนประเทศพม่าในครั้งนี้มีใจความโดยย่อดังนี้ "พระภิกษุนั้นได้แสดงตัวให้เกิดความพอใจและเป็นที่น่าเลื่อมใสอย่างสูงสุดเกี่ยวกับงานที่ท่านได้ดำเนิน

การไปแล้ว "บางทีอาจจะทำให้เกิดความพอใจแก่สาธารณชนโดยทั่วๆไป เพราะว่าท่านได้ทำงานนั้นๆ ไปแล้วอย่างมากมาย คือว่า ท่านได้ปฏิบัติภาระกิจของพระพุทธศาสนาให้เกิดความพอใจและเป็นที่น่าเลื่อมใสแก่สาธารณชนทั่วๆ ไป แต่ว่าสุขภาพของอานันทะ เมตเตยะนั้นไม่ดีขึ้นเลย ท่านมีความทุกข์ทรมานเป็นอย่างมาก ท่านได้ใช้เงินทองเพื่อรักษาตัวไปจนหมดสิ้น ส่วนพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์นั้น บุคคลยังไม่ได้ยอมรับนับถือด้วยศรัทธาอันแรงกล้าเหมือนอย่างที่ท่านเคยหวังเอาไว้ และพร้อมกันนั้นท่านก็มิได้ถูกโจมตีแต่ประการใด ตามจดหมายเหตุที่เปิดออกมาอ่านได้กล่าวถึงเรื่องชาวพุทธในประเทศอังกฤษ ซึ่งท่านได้เขียนไว้เมื่อเดือน ธันวาคมนั้น อานันทะ เมตเตยะ ได้เรียกร้องให้ประชาชนเกิดความสนใจ และสนับสนุนงานของพุทธสมาคม ท่านได้บรรยายถ้อยคำที่สามารถจะโน้มน้าวจิตใจของบุคคลให้เกิดความปีติยินดีในเรื่องต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความจำเป็นขึ้นแก่ทางตะวันตกทันที และสะกิดใจบุคคลให้หันกลับมาเลื่อมใสพระพุทธศาสนา แม้ว่าท่านจะ

ได้ใช้ความพยายามต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความจำเป็นในการดำเนินงานร่วมกันไปกับงานที่มีแผนผังต้องใช้เป็นประจำวัน ซึ่งจะทำให้เกิดความยุ่งยากขึ้นก็ตาม แต่ก็ยังเป็นที่จดจำกันได้ว่า มเคชนีนั้น "เมื่อเขาไม่สามารถจะคลานขึ้นบนบันไดที่พักอาศัยของเขาได้บ่อยนัก แต่ละครั้งถ้าเขาได้รับการช่วยเหลือให้คลานขึ้นไปบนบันได เขาก็จะเริ่มทำงานของเขาอีกต่อไป"

เพื่อเป็นการกล่าวเพิ่มเติมถึงความลำบากของคณะธรรมทูตต่อไป คณะธรรมทูตของพระพุทธศาสนานั้นได้อวสานลงด้วยหนี้สินต่าง ๆ ดร. กรีนลีนั้นได้เล่านิทานเรื่อง "อาหรับราตรี" (ARABIAN NIGHTS) ให้ชาวพม่าที่ได้ช่วยเหลือคณะธรรมทูตและมาเยี่ยม อานันทะ เมตเตยะพั้ง แล้วเขาได้ให้พลอยสีทับทิมเม็ดใหญ่แก่ อานันทะ เมตเตยะพร้อมด้วยมรดกต่าง ๆ ที่จะต้องขายในราคาแพงเพื่อนำเงินมาชดใช้ค่าโสหุ้ย อนิจจา! เอยเมื่อเงินทองเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายไปในทางเลวร้ายเช่นนั้น พลอยสีทับทิมเม็ดนั้นก็ต้องถูกนำมาขาย สมาคมนั้นได้ถูกเรียกร้องเป็น

พิเศษเพื่อให้จ่ายเงินค่าหนี้สินซึ่งได้นำมาใช้จ่ายถึง ๗๕ ปอนด์ หนี้สินจำนวนนี้ ดร. ดร. กรีนลี ได้บริจาคเงินช่วยเหลือให้ ๓๐ ปอนด์ภรรยาของ ดร. กรีนลี ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า เงินจำนวนที่ได้รับจากการบริจาคนั้นควรจะใช้จ่ายในระยะเวลาที่แน่นอน ที่เหลือจากนั้นแล้วก็ควรจะนำมาใช้ชำระหนี้สิน สมาคมจะได้มีอายุดำรงคงอยู่ต่อไป

ความมั่นคงที่เกิดขึ้นจากการมีศรัทธาอย่างแรงกล้าก็ได้ติดตามมากับข่าวคราวของสมาคมแห่งใหม่นี้อยู่เสมอ แต่ว่าวัตถุประสงค์ที่แน่นอนของสมาคมแห่งใหม่นี้ ซึ่งบุคคลทั้งหลายพยายามอยากจะรู้เห็นยังไม่ได้กระทำให้เกิดความแจ่มแจ้งแน่ชัดมากนัก และเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ก็ยังมีความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกันอยู่และกลายเป็นสิ่งที่พวกเราได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ วัตถุประสงค์ดั้งเดิมของสมาคมนั้นมีอยู่สองประการด้วยกัน คือ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ในทางพระพุทธศาสนาให้กว้างขวางออกไปประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษาด้านภาษาบาลี แต่ว่าประธานของสมาคมมีความมุ่งหวังเป็นอย่างมากในการ

ที่จะรับเอาตามวัตถุประสงค์ตามข้อหลัง และวัตถุประสงค์ตามข้อหลังนี้ขาดการรับผิดชอบ จึงทำให้ประธานต้องผิดหวังเป็นอย่างมาก แม้แต่วัตถุประสงค์ข้อแรกก็ยังมีการโต้เถียงคัดค้านกันอย่างรุนแรงเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็นไปในนามของสมาคมก็ตาม แต่การบริจาคทานบางอย่างก็เป็นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์บางอย่าง ดังนั้น ประชาชนจึงปฏิเสธที่จะร่วมงานตามเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่สมาคม ดังนั้นจึงเห็นได้ตามความเป็นจริงในข้อที่ว่า บทความต่าง ๆ ของสมาคมนั้นได้ทำให้เกิดความกระจ่างชัดขึ้นว่า มวลสมาชิกทุกคนนั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นชาวพุทธอย่างเดียว แต่ก็ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับชื่อของเรื่องราวต่าง ๆ ตามบทความเหล่านั้นได้ บุคคลที่เป็นฝ่ายตรงกันข้ามอาจจะเข้าใจว่า เพราะการลังเลใจของไรทส์ เดวิดส์ (RHYS DAVIDS) ที่จะยอมรับเป็นประธานของสมาคมนั้นก็ได้ เพราะว่า ไรทส์ เดวิดส์ นั้นเป็นนักศึกษาศาสนาทั้งหลายคนหนึ่ง เขาปรารถนาที่จะติดชื่อป้ายของสมาคมนั้น แต่เขาก็ไม่เคยได้ติดป้ายเลยแม้

แต่แผ่นเดียว แน่นอนละ! นักศึกษาภาษาบาลีทั้งหลายจึงต้องผิดหวังในการที่จะค้นดูว่า สมาคมแห่งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะโฆษณาเพื่อการเผยแพร่พระพุทธศาสนาหรือไม่ ในขณะเดียวกันนั่นเอง บุคคลทั้งหลายที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่ายเกี่ยวกับเรื่องการยอมรับนับถือศาสนาก็ได้ประสบกับปัญหาเรื่องการประชุม ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไกลออกไปมากยิ่งขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมิใช่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาใหม่เลย แต่มันเป็นปัญหาที่พวกเราได้เคยพบเห็นเกิดขึ้นแก่สมาคมนั้นมากที่สุด ความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษากับบุคคลผู้มีศรัทธานั้นเป็นปัญหาเก่าแก่ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ ด้วยเหตุผลทั้งสองประการนี้เอง อเล็ก ซันเดอร์ พีชเชอร์ (ALEXANDER FISHER) จึงได้ตั้งปัญหาถามเรื่องราวของสมาคมแห่งนี้ขึ้น อเล็ก ซันเดอร์ พีชเชอร์นั้นกำลังจัดวางกลุ่มของบุคคลที่เป็นสมาชิกของสมาคมแห่งนี้ ซึ่งมีชื่อเรียกตัวเองว่า "คณะอุบาสกและอุบาสิกา" ขึ้น เช่นเดียวกับที่เขาได้เคยอธิบายเรื่องนี้ไว้แล้วต่อที่ประชุมประจำปี ค.ศ. ๑๙๐๙ แต่ว่าความสัมพันธ์ของบุคคลเหล่า

นี้เป็นไปตามแบบอย่างที่มีความบริสุทธิ์ต่อกัน และมีความสนใจเกิดขึ้นต่อกันโดยมิได้เป็นบุคคลที่เห็นแก่ตัว และยังอุทิศตัวเองเพื่อจรรโลงพระธรรมคำสั่งสอนต่อไป และเลียนแบบชีวิตของพระพุทธองค์ด้วย "อานันทะ เมตเตยะ นั้นได้พบเห็นเรื่องราวต่าง ๆ อย่างนี้มาก่อน ๆ ที่ท่านจะออกไปจากประเทศอังกฤษ เช่นเดียวกับบทความที่ท่านได้เขียนบรรยายไว้แล้วซึ่งมีชื่อว่า" ผู้ปฏิบัติตามรอยบาทของพระพุทธองค์" บทความนี้ท่านได้เขียนไว้เมื่อเดือนตุลาคม ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ และได้กล่าวไว้ว่า "เพราะบุคคลที่ได้เข้ามาร่วมดำเนินงานอยู่ในพุทธสมาคมแห่งใหม่นี้ไม่ได้มองดูสิ่งต่างๆ ที่ทางตะวันตกเรียกว่า "พระพุทธศาสนา" นักปรัชญาหรือบุคคลที่มีความรู้ภาษาต่าง ๆ หรือ นักโบราณคดีไม่มีความสนใจต่อพระพุทธศาสนามากมายนัก แต่บุคคลเหล่านั้นถือว่า พระพุทธศาสนานั้นก็เป็นเพียงศาสนาหนึ่งเท่านั้น แลเป็นศาสนาที่ทำให้พวกเขาเกิดความกระหยิ่มใจ และทำให้พวกเขาต้องถ่อมตัวเพื่อเรียกตัวของพวกเขาเองว่า เป็นชาวพุทธ" ความพยายามของพีชเชอร์ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ดูเหมือนจะมี

อายุอยู่ได้เพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น และอาจจะเป็นความล้มเหลวที่จะช่วยทำลายสมาคมแห่งนี้อีกด้วย เพราะว่าร่างกายที่ปราศจากหัวใจนั้นเป็นสิ่งที่สามารถสะสมความรู้ไว้ได้ดีที่สุด และความรู้ที่ไม่ได้นำมาใช้นั้นจะไม่นำบุคคลให้เข้าไปใกล้ต่อการตรัสรู้

ตามประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษทั้งหมดนั้น ได้มีการรวบรวมกันไว้แต่เพียงสาขาของพุทธสมาคมที่ได้รับความสำเร็จในจังหวัดต่าง ๆ เพียงสาขาเดียวเท่านั้น สาขาสมาคมที่ใหญ่ที่สุดและมีอายุตั้งอยู่ได้นานที่สุดคือ สาขาของสมาคมที่ตั้งขึ้นในเมืองลิเวอร์ปูล (LIVERPOOL) หลังจากได้มีการประชุมตกลงกันโดยนางอเวรี (Msr. AVERY) ซึ่งเป็นผู้วางแผนการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้เกิดความสนใจต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะโดยพระภิกษุได้กระทำขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ ดร. กรีนลี ซึ่งมีนิวาศสถานอยู่ที่ บังเกอร์ (BANGOR) ก็ได้ร่วมงานอยู่ในชั้นเรียนของนักศึกษาพระพุทธศาสนาใหม่ด้วย "และในฤดูใบไม้ผลิ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๙ นั่นเอง คณะนักศึกษา

พระพุทธศาสนาในสมาคมแห่งใหม่นี้ก็ได้ถูกยอมรับให้เป็นสาขาของพุทธสมาคมแห่งกรุงลอนดอน และ ดร. กรีนลี ก็ได้รับเลือกให้เป็นประธานของสมาคมคนแรก หลังจากนั้นแล้ว ประธานคนต่อมาก็ได้แก่ ไรส์ เดวิดส์ สาขาพุทธสมาคมแห่งใหม่นี้ได้ถูกย้ายไปตั้งอยู่ที่เมืองแมนเชสเตอร์ และมีศาสตราจารย์ท่านหนึ่งได้เข้าร่วมศึกษาอยู่ในชั้นเรียนที่ให้การบรรยายเรื่อง "พระพุทธศาสนา" ทุกครั้งไป สถานที่แห่งนั้นจึงกลายเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์และปรัชญาของศาสนา" และซึ่งเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่แก่คณะบุคคลกลุ่มเล็ก ๆ ที่ได้ร่วมกันจัดตั้งสาขาพุทธสมาคมแห่งนี้ขึ้นด้วย สาขาพุทธสมาคมแห่งนี้ไม่เคยรับสมาชิกมากมายนัก แต่เรื่องการศึกษาพระพุทธศาสนานั้นได้จัดให้มีการประชุมกันตามปกติอยู่เสมอจนกระทั่งถึง ปี ค.ศ. ๑๙๑๔ เมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสาขาสมาคมต้องสิ้นสุดลงชั่วขณะหนึ่ง

สาขาพุทธสมาคมแห่งอื่น ๆ ก็ได้เปิดขึ้นอีกหลายสาขา เช่น สาขาพุทธสมาคมแห่งเมืองเอดินเบิร์ก และ เคมบริจด์ แต่ว่าสาขาของพุทธสมาคมเหล่านั้นก็ตั้งอยู่ได้ไม่นาน

นัก ดร. กรีนลีได้เขียนรายงานไว้ว่า สาขาพุทธสมาคมทั้งสองแห่งนั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยนักศึกษาพระพุทธศาสนาจากตะวันออก และเมื่อสาขาพุทธสมาคมทั้งสองแห่งนี้ถูกทอดทิ้งโดยมิได้มีการแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้รับมรดกสืบแทน งานของสาขาพุทธสมาคมทุกอย่างก็ต้องหยุดชะงักลง และสาขาพุทธสมาคมที่สำคัญอย่างเดียวกับสาขาพุทธสมาคมทั้งสองแห่งนี้ก็ได้เปิดขึ้นอีกที่อ๊อกฟอร์ดและแมนเชสเตอร์

รายงานข่าวเกี่ยวกับเรื่องงานต่างๆ ของสมาคมเมื่อเร็วๆ นี้ ได้แสดงให้เห็นถึงเรื่องกองเลขาธิการอันน่าแปลกประหลาด นอกจากจะมีเลขาธิการทั่วๆ ไปแล้วยังมี เฟรนซิส เปเน (FRANCIS PAYNE) เป็นเหรัญญิกอยู่ด้วย อเล็กซันเดอร์ พีซเซอร์ ผู้จัดตั้งสมาคม "สาวกของพระพุทธองค์" (THE FOLLOWERS OF THE BUDDHA นั้นเป็นเลขาธิการฝ่ายธรรมบรรยาย และ ท่าน อีริค คอลเลีย (HON. ERIC COLLIER) เป็นเลขาธิการฝ่ายต่างประเทศ สมาชิกเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๙ นั้นมีจำนวน ๑๕๐ คน สมาชิกส่วนมากต้องจ่ายค่าบำรุงสมาคม ๒๑ ชิลลิงต่อ ๑ ปี

งานของสมาคมนั้นแบ่งออกเป็น ๓ แผนก คือ แผนกจัดการประชุมสาธารณะทุกเย็นวันอาทิตย์ แผนกจัดการประชุมส่วนบุคคลจำเพาะสมาชิก และแผนกจัดนิทรรศการเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา แผนกจัดการประชุมส่วนบุคคลจำเพาะสมาชิกนั้นไม่ค่อยมีพิธีรีตรองอะไรมากนัก และได้มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ กันตามปกติเท่านั้น ส่วนแผนกจัดการประชุมสาธารณะนั้น มีบุคคลต่าง ๆ มาแสดงทรรศนะของเขาตามปกติ และบุคคลผู้เป็นประธาน คือ ดร. อี. เจ. มิลส์ (Dr. E.J. MILLS) ถ้าประธานของที่ประชุมไม่มา ที่ประชุมจะเปิดโอกาสให้สมาชิกอ่านพระคัมภีร์ในระยะเวลาอันสั้น แล้วฟรันซิส เปเน จะเป็นผู้แปลให้เป็นภาษาอังกฤษอย่างไพเราะ การแปลพระคัมภีร์ให้ไพเราะนั้นเป็นความพยายามอย่างหนึ่งที่สมควรจะได้รับการยกย่อง และใช้พระคัมภีร์ของพระพุทธศาสนาเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพภาษาอังกฤษกับคำภาษาอังกฤษของคัมภีร์คริสตศาสนา หลังจากนั้นก็จะเป็นรายการกล่าวสุนทรพจน์หรือการแสดงปาฐกถา ซึ่งเป็นตอนสุดท้ายของรายการ ในที่ประชุมนั้นได้เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายกัน

ระหว่างความเข้าใจของบุคคลผู้บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ของเขาว่า อาจจะเป็นการบรรยายถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกรณีนั้น ๆ ที่อาจจะเป็นไปได้ ผู้เข้าฟังคำบรรยายแต่ละครั้งนั้นมีจำนวนไม่คงที่แน่นอนคือจาก ๒๕ คน ถึง ๕๐ คนก็ได้ และการประชุมต่าง ๆ นั้นอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการประชุมที่มีอิสระเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นได้ทั้งทัศนะของฝ่ายคริสเตียน และทรรศนะของพระพุทธศาสนา ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปหลาย ๆ อย่าง การร้องขอผู้บรรยายต่อสมาคมเพื่อให้ไปกล่าวสุนทรพจน์แก่องค์การอื่น ๆ บางแห่งนั้นมีอยู่บ่อยครั้งที่ยังไม่ได้รับคำตอบจาก ดร. กรีนลี การเสี่ยงต่ออันตรายเช่นนั้นเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดและเกิดขึ้นแก่เขานานาประการ ส่วนบุคคลผู้เข้าฟังคำบรรยายของเขานั้น ดร.กรีนลีได้เขียนสรุปข้อความไว้มีดังนี้ "บุคคลใดที่เชื่อว่าไม่มีพระเจ้าหรือนรกสวรรค์นั้น เพราะไม่มีใครรู้จริง บุคคลที่ยอมรับนับถือลัทธิเช่นนั้น ก็มีสมาชิกต่าง ๆ ของโบสถ์คริสเตียน บุคคลที่เป็นพวกโรมันแคทธอลิคบางคน" และได้มีบุคคลเป็นจำนวนมากได้คัดค้านพวกเขา แต่เรื่องราว

ต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่เคยรบเร้าจิตใจของบุคคลใด ๆ ให้เกิดความสนใจเพื่อทำความลัมเหลวให้เกิดขึ้น มีเรื่องราวที่ขมขื่นที่สุดอยู่เรื่องหนึ่ง ซึ่งถูกเปิดเผยออกมาจากนักเรียนในชั้นที่ยากจนที่สุด แต่ว่าในขณะเดียวกันนั้น ดร.กรีนลีก็สรุปความเห็นไว้อย่างน่าเศร้าใจที่สุดว่า "ข้าพเจ้าเพียงแต่ได้รู้จากสุภาพบุรุษสองท่านในที่ประชุมนั้น ซึ่งได้เคยติดตามเรื่องนี้มาเท่านั้น ข้าพเจ้าคาดคะเนไว้ว่า พระพุทธศาสนาซึ่งกำลังเรียกร้องขอความคิดเห็นต่าง ๆ นั้นกำลังดึงดูดบุคคลให้อ่านคัมภีร์ต่าง ๆ มากกว่าการมาพูดอภิปรายกัน" ความรู้สึกอย่างสุดท้ายนี้จะต้องไม่ถูกลืมอย่างแน่นอน เมื่อพวกเราได้พิจารณาถึงวิธีการที่ดีเลิศ เพื่อเป็นการแสดงออกให้เห็นโดยประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษ

ในขณะเดียวกันนั่นเองเมื่อเดือน พฤศจิกายน ร้านจำหน่ายหนังสือซึ่งตั้งอยู่ในถนนบูรี (BURY) ก็ได้อวสานลง ในร้านจำหน่ายหนังสือแห่งนั้น อย่างน้อยก็ต้องมีหนังสือเล่มเล็ก ๆ เล่มหนึ่งเหลืออยู่ หนังสือเล่มนั้นได้ถูกจัดพิมพ์ขึ้น

จากการกล่าวสุนทรพจน์ในหัวข้อเรื่อง "พระพุทธศาสนา" ซึ่ง อานันทะ เมตเตยะ ได้มอบต้นฉบับให้แก่สมาคมแห่งเอเชียในพระบรมราชูปถัมภ์ (ROYAL ASIATIC SOCIETY) เมื่อเดือน พฤษภาคม ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ แน่นอนละ! หนังสือเล่มใหญ่ ๆ และหนังสือเล่มเล็ก ๆ เป็นจำนวนมากมายได้ใช้จ่ายออกไป แต่ว่าการใช้จ่ายในการจัดพิมพ์หนังสือนั้นก็ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากจากสมาคมเล็ก ๆ เช่นนั้น ถึงแม้จะได้ตกลงกันไว้ว่า ร้านจำหน่ายหนังสือนั้นควรจะใช้เงินไปตามวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการดึงดูดบุคคลที่มาสอบถามและเพื่อให้ได้รับค่ายกเว้นในการโฆษณาแจ้งความตามที่ได้ประกาศไว้ในหนังสือพิมพ์อันน่าสนใจอย่างเรียบร้อยแล้วก็ตาม แต่เมื่อคณะธรรมทูตได้เดินทางออกนอกประเทศไปแล้ว มันก็เป็นความคิดเห็นที่ดีอีกอย่างหนึ่งที่ควรจะต้องเคลื่อนย้ายสิ่งของต่าง ๆ จากสถานที่ของสมาคม ซึ่งเราไม่อาจจะซื้อเอาสถานที่นั้น ๆ ได้ออกไปเสีย หลังจากนั้นแล้วทางแผนกจำหน่ายหนังสือของร้านนั้นซึ่งนายเอ บรอบสเทน (MR. A. PROBSTHAIN) ผู้แทน

จำหน่ายหนังสือทางตะวันออกก็ได้ยึดเอาสถานที่นั้นใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวและการประชุมต่าง ๆ ก็ต้องโยกย้ายไปกระทำกันที่ห้องของ อเล็กซันเดอร์ พีชเชอร์ ที่ ๑๒ ST MARY ABBOTS PLACE ฉะนั้นผลร้ายที่เกิดขึ้นจากเรื่องเศรษฐกิจ จึงต้องถูกพิจารณาให้อยู่ในงบประมาณของสมาคมด้วย

เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ปี ค.ศ. ๑๙๐๙ นั้น ก็ได้มีการพิมพ์หนังสือพิมพ์ ของพระพุทธศาสนาฉบับแรกขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวในประเทศนี้ หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น คือ "BUDDHIST REVIEW" บุคคลที่จัดพิมพ์ขึ้น คือ นายเอ บรอบสเทน (MR.A.PROSTHAIN) ซึ่งอาศัยอยู่ที่ ๔๑ ถนน GREAT RUSSEL นายร้อยเอก เอลลาม เป็นบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นคนแรก และต่อมาได้มีบรรณาธิการอื่น ๆ อีกหลายท่านรวมทั้ง ฟรัน ซิส เปเน (FRANCIS PAYNE) โฮเวลล สมิท (HOWELL-SMITH) เซ่อร์ ดี.บี. ชยติลกะ (SIR D.B. JAYATI LAKA) และบรรณาธิการคนสุดท้าย คือ อานันทะ เมตเตยะ

หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ออก ๑๑ เล่มทุกระยะสามเดือน และเล่มแรกคือเล่มที่ ๑๒ เล่มสุดท้ายนั้นจัดพิมพ์ขึ้นเมื่อเดือนมกราคม บี ค.ศ. ๑๙๒๒ การใช้คำพูดต่าง ๆ ทุกคำได้ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในหนังสือพิมพ์เรื่อง "พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษ" ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เล่มที่ ๑๒ No ๒ หนังสือพิมพ์เล่มแรกนั้นมีเรื่องราวต่าง ๆ บรรจุอยู่หนาถึง ๗๐ หน้า รวมทั้งบทความต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นโดยนายกสมาคมและบรรณาธิการ คือ อานันทะ เมตเตยะ ฟรันซิส เปเน อี. เจ. มิลลส์ โฮเวลล สมิท นางไรส เดวิดส์และของบุคคลอื่น ๆ อีกหลายท่าน การเขียนนั้นมีมาตรฐานอันสูงสุดพร้อมด้วยเรื่องราวและรูปเล่มหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้รักษาคุณภาพและมาตรฐานไว้เป็นอย่างดียิ่ง เป็นเวลานานหลายปีมาแล้ว เพียงชั่วระยะเวลาสองสามเดือนเท่านั้น หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ก็ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือไปทั่วโลก ภายในระยะเวลาเพียง ๑ ปี เราก็ได้รับบทความต่าง ๆ จาก ดร. ซูซูกิ ในประเทศญี่ปุ่น และได้รับบทความจากพระภิกษุสีลาจาระจากประเทศพม่า และได้รับบทความจาก

สุภาพสตรีซึ่งต่อมาเธอได้เป็นนักสำรวจแห่งประเทศธิเบต อันมีชื่อเสียง คือ นาง เดวิดนีล และเมื่อไม่นานมานี้เอง เราได้พบข่าวคราวต่าง ๆ ของอนาคาริกะธัมมปาละจากประเทศศรีลังกาในหนังสือพิมพ์เล่มที่ ๒ และชั่วระยะเวลาอีกสองสามเดือนต่อมา เราก็ได้รับการสนับสนุนเรื่องบทความต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาเรื่องยาว ๆ แม้ว่าเราจะได้คาดหมายไว้ว่า คณะธรรมทูตที่มาจากประเทศพม่า และนายกสมาคมจะได้เป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งในการบรรยายเรื่องภาษาบาลีก็ตาม แต่บทความต่าง ๆ พร้อมด้วยคำบรรยายก็ยังเป็นพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทอยู่นั่นเอง ส่วนจุดทัศนะตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาแบบมหายานนั้นไม่เคยที่จะเข้ามารวมอยู่ในหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เลย และความเป็นอิสระในช่วงระยะเวลาที่เราสามารถจะเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเข้าไปครอบงำอยู่ในมหาวิทยาลัยนาลันทานั้น เป็นลักษณะอีกอย่างหนึ่งซึ่งทำให้การดำเนินงานทั้งปวงของสมาคมมีความแจ่มใสมากยิ่งขึ้น ลักษณะอย่างอื่น ๆ ที่เรา

ควรจะสังเกตเห็นได้นั้นคือ จำนวนบุคคลที่มีความเสียดายต่อท่าทีของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รีวิว ซึ่งได้ดูถูกดูแคลนต่อบทกวี ลักษณะเช่นนั้นได้แสดงให้เห็นถึงจำนวนกาพย์หรือกลอนที่ปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ และมีบุคคลหลายคนได้เขียนบทกาพย์กลอนไว้ด้วย นักศึกษาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันส่วนมากนั้นกำลังเลือกกล่าวแต่สิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาได้กล่าวไว้ในกาพย์กลอนนั้น ๆ และสามารถจะเชื่อถือได้ทุก ๆ ตอนมากกว่าการกล่าวคำร้อยแก้วตามธรรมดาของพวกเขา

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์นั้นได้จำหน่ายในราคาเล่มละ ๑ ชิลลิง หนังสือพิมพ์เล่มแรกนั้นได้พิมพ์ออกเป็นจำนวน ๑๐๐๐ ฉบับ ค่าพิมพ์ประมาณ ๒๕ ปอนด์ ถึงแม้ที่ตรงขอบของหนังสือพิมพ์จะได้พิมพ์บอกราคาผลิตและการจำหน่ายไว้แล้วก็ตาม แต่การพิมพ์หนังสือเล่มแรกก็ต้องขาดทุนไปเป็นจำนวนมากเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. ๑๙๐๙ นั้นเอง เอลลามก็ได้ขอลาออกจากตำแหน่งงานต่าง ๆ ของเขาและได้เสนอแต่งตั้งให้ ฟรันซิส เปเน ขึ้น

มาดำรงตำแหน่งแทน เพื่อให้เขาดำเนินงานนี้ร่วมกับเลขาธิการและเป็นบรรณาธิการในระหว่าง ๔ ปีแรก

เพื่อจะกล่าวถึงความแตกต่างกันของสมาคมต่าง ๆ การให้ความอุปถัมภ์ของบุคคลผู้ให้ความอุปถัมภ์อันยิ่งใหญ่ตามความจำเป็นของพระพุทธศาสนาทั้งปวง กษัตริย์องค์สุดท้ายของประเทศไทยนั้นได้ถูกขอร้องให้ช่วยดำเนินงานในเรื่องนี้ เพื่อให้เกิดความสำเร็จแก่สมาคม เจ้าชายแห่งแคว้นสิขิมและเอิลแห่งเมกโบรันก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอุปนายกของพุทธสมาคม แม้แต่ในหนังสือพิมพ์ฉบับแรกก็ได้พิมพ์รายชื่อของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งมีความสนใจต่อธรรมะหลายคน และบุคคลเหล่านี้ยังได้เข้าไปช่วยดำเนินงานต่าง ๆ ของสมาคมซึ่งกระทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้ต่อไปอีกด้วย บุคคลที่มีรายชื่อเหล่านั้น เช่นรีจินัลด์ ฟาร์ราร์ (REGINALD FARRAR) เอิล เนสท์ อัดนี (ERNEST UDNY) ดัดลีย์ไรท์ (DUDLEY WRIGHT) พระตุสซุลเดวิส REV, TUSSUL DAVIS) ดร. ไว้เทเคอ (Dr. WHITAKER) และเซอร์ พีลลิพ เซอร์ยันท์ (SIR. PHILIP

SERGEANT) แต่ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจอีกอย่างหนึ่งซึ่งบัญชีรายชื่อของบุคคลอีกสองสามคนที่เคยให้เกียรติแก่สมาคมในการดำเนินงานในครั้งนี้มิได้ปรากฏให้เห็นมาเป็นเวลานานถึง ๓๐ ปีแล้วจนถึงทุกวันนี้ ฉะนั้น ชื่อของบุคคลเหล่านั้นจึงไม่เป็นชื่อของคนหนุ่มอีกต่อไปแล้ว

บุคคลที่เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ซึ่งมีความแตกต่างกันมากที่สุดคนหนึ่งจากสมาชิกของสภาแห่งสมาคมในเวลานั้นคือ นาย ดี.บี. ชยติลกะ (Mr. D.B. JAYATILAKA) เขาเคยเป็นนายกสมาคม Y.M.B.A. ในกรุงโคลัมโบ เขาได้เดินทางเข้ามารับใช้สภาศาสนาในนครเบอร์ลิน เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๐ หลังจากนั้นแล้วเขาก็ได้เดินทางไปเยือนประเทศอังกฤษ และในไม่ช้า เขาก็เป็นผู้ให้การสนับสนุนหนังสือพิมพ์รีวิว (REVIEW) นาย ดี. บี. ชยติลกะนั้นเคยเป็นผู้นำทางการเมืองคนหนึ่งของประเทศศรีลังกา ชีวิตทางสังคมของเขาได้พิสูจน์ตัวเขาเองว่าเป็นมิตรที่มีคุณค่าต่อการเคลื่อนไหวของประเทศอังกฤษ หลังจากสงครามโลกได้เสร็จสิ้นลงแล้ว เขาก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นขุนนางเพื่อบริการ

ทางการเมืองภายในประเทศของเขา และเขายังเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความรู้ในทางพระพุทธศาสนาเป็นคนแรกด้วย ต่อมาเขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยของรัฐบาลศรีลังกา

บุคคลชาวสิงหลอื่น ๆ ที่ให้การสนับสนุนแก่สมาคม คือ ดร. ดับลิว เอ เดอ ซิลวา (Dr.W.A. DE SILVA) บุคคลผู้นี้ได้พำนักอยู่ในกรุงลอนดอนระหว่างที่คณะทูตพวกแรกเดินทางมาถึงและพักอยู่ในกรุงลอนดอนเป็นเวลาหลายปี กระเป๋าใส่เงินและจิตใจของเขาได้เปิดต้อนรับความจำเป็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษอยู่ตลอดเวลา ดร. ดับลิว เอ. เดอ ซิลวานั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมแห่งเอเชียเป็นคนแรก

มาตรฐานตามตัวอักษรของหนังสือพิมพ์รีวิวที่จำหน่ายได้นั้นเป็นไปอย่างสูง ได้มีบุคคลผู้ให้การสนับสนุนใหม่ ๆ ปรากฏขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เช่น นายโฮเวลล สมิท เซ่อร์ วัลเตอร์ สตริคแลนด์ ดร. แฮร์มานน โอลเดนเบิร์ก ดร. เพาว์ ดัลเค่ และมวลสมาชิกชาวพุทธต่าง ๆ ที่มาจาก

ทางตะวันออกก็เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ภายในสมาคมนั้น ได้มีบุคคลท่านหนึ่งในบรรดาสมาชิกทั้งหลาย "ได้สร้างเหตุการณ์อันร้ายแรงให้เกิดขึ้น" เมื่อสุภาพบุรุษผู้นี้ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับสมาคมเพียงคนเดียวเท่านั้น ดูเหมือนว่าเขาเกือบจะเป็นผู้ทำให้สมาคมต้องสลายตัวลงไป เขาได้โจมตีเกี่ยวกับความประพฤติของสมาชิกที่นำเงินต่าง ๆ ของสมาคมออกไปใช้ และความเหลวแหลกต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือได้อย่างกว้างขวาง แล้วเขาก็ได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกของสมาคม หลังจากนั้นแล้วข่าวคราวของสมาคมก็ปรากฏรู้กันทั่ว ๆ ไปในที่ใดก็ตามที่เขาได้เสนอเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงของสมาคมอย่างเต็มที่ ข่าวคราวเช่นนั้นก็อาจจะเป็นการทำลายผลงานของสมาคมลงก็ได้ ความแตกร้าวกันในทำนองนี้แม้ในสมาคมต่าง ๆ ที่มิใช่เป็นสมาคมคริสเตียนก็เคยพบเห็นกันอยู่บ่อย ๆ เสมอ งานของสมาคมคริสเตียนต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินไปตามปกติอยู่นั้นได้รับการสนับสนุนเพื่อพระเยซูเจ้าเท่านั้น แม้ว่าจะเป็นงานที่ได้วางรากฐานไว้อย่างไรก็ตาม แต่มันก็ต้องประสบกับความยุ่งยากเกิดขึ้นอยู่บ่อย ๆ เสมอ

ในเวลาเดียวกันนั้นเอง พระภิกษุ อานันทะ เมตเตยะ ก็ได้พยายามดิ้นรนต่อสู้กับเรื่องสุขภาพของท่าน ที่มีการบ่วยไข้อย่างหนัก ท่านได้พยายามหาเงินทองมาใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นสำหรับโครงการของพระธรรมทูต โดยหาซื้อขายสิ่งของที่ท่านได้ประดิษฐคิดทำขึ้น แม้ก่อนหน้าที่คณะธรรมทูตจะเดินทางมาถึงประเทศอังกฤษก็ตาม ท่านก็ได้ทำการทดลองเครื่องจักรที่ท่านได้ประดิษฐ์ทำขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงอำนาจความคิดเห็นของท่าน ท่านได้บรรลุผลสำเร็จในการฉายแสงสว่างให้เคลื่อนเข้าไปหาฉากตามความมุ่งหมายของท่านอย่างแน่นอน เมื่อท่านได้เพ่งเข้าฌาณด้วยการใช้อำนาจทางจิต เกี่ยวกับเครื่องอุปกรณ์สายแสงที่ท่านได้ประดิษฐ์ขึ้นมานั้น ท่านได้เชื่อมต่อเข้ากับเครื่องวัดกระแสร์ไฟฟ้าเครื่องแรก แล้วท่านก็ได้ทดลองดูอยู่นานเพียงพอจนเกิดความมั่นใจแก่ผู้เข้ามาชม และสามารถจะหาเครื่องมือชนิดใหม่นี้มาเป็นที่ยึดถือเอาไว้ใช้ได้ และเครื่องมือชนิดใหม่นี้เองได้เปลี่ยนแปลงความตั้งใจของท่านให้หันเข้าไปหาวิธีใหม่ ๆ ในการกลั่นกรองอ๊อกซิเย็นที่มาจากอากาศ เพราะวิธีการ

แบบใหม่นี้เอง ท่านจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องจักรกลน้ำมัน ดร. กรีนลี ซึ่งเคยทำงานรับผิดชอบร่วมอยู่กับท่านเป็นเวลานานหลายปี จึงได้ส่งเครื่องจักรกลน้ำมันเครื่องหนึ่งจากประเทศอังกฤษไปถวายท่าน ไม่มีสิ่งใดเลยที่มีคุณค่าอันสำคัญยิ่งจะเทียบได้จากค้นคว้าในครั้งนี้ และต่อมาเมื่อเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๙๑๓ นั่นเอง ดร. โรสท์ ได้วางแผนการผ่าตัดโรคนิ่วอันร้ายแรงให้แก่ท่าน ถึงแม้จะมีข่าวลือต่าง ๆ จากกรุงย่างกุ้งในระหว่างสองสามเดือนต่อมา ซึ่งเป็นข่าวลือที่ทำความอบอุ่นใจให้แก่บรรดามิตรสหายก็ตาม แต่สุขภาพของท่านก็ดีขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จดหมายเหตุที่ท่านได้เริ่มเขียนไปถึง ดร. กรีนลี เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านได้พยายามแก้ไขอยู่นั้นได้เริ่มแสดงอำนาจลดน้อยลง การใช้ถ้อยคำต่างๆ ของท่านซึ่งครั้งหนึ่งเคยแจ่มชัดก็ได้กลายเป็นสำนวนที่ผิดพลาดมากและยุ่งยากในการอ่าน แต่ท่านก็ยังสามารถเขียนได้อย่างหลักแหลมเช่นเดียวกับบทความต่าง ๆ ที่เคยจัดพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รีวิวมาแล้ว เพื่อที่จะทำให้จดหมายเหตุและบทความดีขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวหลังจาก

การกลับมาอยู่ในประเทศอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๔ ท่านก็ยังสามารถเขียนจดหมายเหตุและบทความต่าง ๆ พร้อมด้วยการใช้ถ้อยคำเก่า ๆ และสำนวนต่าง ๆ ต่อไปได้อีก

ยังมีเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะต้องรายงานข่าวแจ้งให้ทราบในระหว่างสามปีต่อจากนั้นมา คือได้จัดให้มีการประชุมกันที่บ้านเลขที่ ๑๑ ถนน HART อยู่ระยะหนึ่ง และต่อมาก็ได้มีการประชุมกันที่ เอมเมอสันคลับ เลขที่ ๑๙ ถนน บัคกิงแฮม สแตรนด์ ในการประชุมครั้งนี้ สมาชิกมีความตั้งใจดีอย่างยิ่ง เพื่อจะจัดงานวันวิสาขะบูชาในเดือนพฤษภาคมตามปกติ และรายงานข่าวในการประชุมครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า มีสมาชิกมาเข้าร่วมการประชุมประมาณสามสี่ร้อยคน ในการประชุมประจำปี ค.ศ. ๑๙๑๑ นี้ นาง ไรส์ เดวิดส์ ได้รับเลือกให้เป็นนายกพุทธสมาคม ซึ่งตั้งอยู่ในสถานที่ของสามีของหล่อนเอง และนายลาน ฟ็อก บิท ก็ได้รับเลือกให้เป็นประธานสืบแทน ดร. มิลลส์

การประชุมประจำปีครั้งที่ ๕ ของสมาคมนั้น ได้กระทำกันก่อนวันประชุมจัดงานวันวิสาขะบูชา เมื่อ ปี ค.ศ.

๑๙๑๓ ในการประชุมครั้งนี้ ที่ประชุมได้แจ้งจำนวนสมาชิกจากสมาคมต่าง ๆ เกือบ ๒๐๐ คน สมาชิกเหล่านั้นมีนักบรรยาย ๒๕ คน ที่พ้นจากการเป็นสมาชิกภาพในปีนั้น หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ หลายฉบับ ที่ใช้สำหรับอ่านได้ถูกทำขึ้นใหม่รวมอยู่ในหนังสือพิมพ์รีวิวแต่เพียงเล่มเดียว

ในการประชุมครั้งนี้ ฟรันซิส เปเน ได้ขอลาออกจากตำแหน่งทุกตำแหน่ง ดัดลีย์ ไรท์ (DUDLEY WRIGHT) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รีวิวต่อไปแฟรงค์ บอลลส์และพี่สาวของเขาคือ นางสาว แอล บอลลส์ (Miss. L. BALLS) ก็ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการทั่วไป แฟรงบอลลส์เป็นคนที่มีร่างกายแข็งแรงมาก และเขาได้ตายเมื่อเร็ว ๆ นี้ในปี ค.ศ. ๑๙๒๑ เขาเป็นคนใจเร็วด่วนได้ในการทำงานที่กว้างใหญ่ไพศาล และเขาได้รวบรวมเอางานต่าง ๆ มาไว้ในสมาคมเป็นอันมาก รายงานประจำปีถึงผลงานของเขาครั้งแรกนั้น เขาได้กล่าวถึงการสิ้นสุดของสาขาสมาคมแห่งเมืองเอดินเบิร์กและสาขาสมาคมแห่เครมบริดจ์ไว้ด้วย เขา

ได้เรียกร้องให้จัดพิมพ์หนังสือ "ดอกบัวบาน" (LOTUS BLOSSOMS) ของพระภิกษุศีลาจาระและหนังสือ "พุทธพนจ์" (THE WORD OF THE BUDDHA) ของพระภิกษุญาณติโลกะขึ้นใหม่ ซึ่งหนังสือทั้งสองเล่มนี้ได้มีการแปลไว้แล้วตั้งแต่ครั้งก่อนโน้น ส่วนหนังสือ "พระธรรมบท" หรือ หนังสือ "หนทางแห่งความจริง" นั้น สมาคมได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ในปีต่อไปด้วย การพิมพ์หนังสือครั้งนี้ สมาคมได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างมากเพราะทำให้หนังสือพิมพ์รีวิวนั้นเป็นหนังสือที่ดีเลิศซึ่งได้รับการสนับสนุนอยู่เสมอ การพิมพ์แต่ละครั้งนั้นหนังสือพิมพ์ ฉบับนี้ได้ขายไปเพียง ๑๖๐ ถึง ๑๙๐ ฉบับต่อหน่วยหนึ่งเท่านั้น ถึงแม้จะมีห้องสมุดสาธารณอยู่ประมาณ ๕๐–๕๕ แห่งที่บอกรับหนังสือพิมพ์ฉบับนี้โดยไม่ต้องจ่ายเงินค่าซื้อก็ตาม ส่วนหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่ต้องจ่ายเงินซื้อนั้นก็ได้จัดส่งไปให้แก่พระภิกษุ ๙ รูป และบรรณาธิการต่าง ๆ อีก ๑๐ คนด้วย หนังสือพิมพ์นั้นดูเหมือนว่าพิมพ์แต่ละคราวไม่มากไปกว่า ๓๐๐ ฉบับ มันเป็นเรื่องเศร้าที่จะต้องคิดว่า การบอกรับ

หนังสือพิมพ์พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษนั้นยังเป็นตัวเลขที่ขาดแคลนอยู่เป็นทวีคูณมาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. ๑๙๑๔ นั้น หนังสือพิมพ์ได้ตีพิมพ์เรื่องราวที่น่าเศร้าใจที่สุดในระยะเวลา ๕๐ ปี ของประวัติศาสตร์ย่อๆดังนี้ คือ ดร. กรีนลี นั้นเป็นบุคคลๆ หนึ่งในจำนวนบุคคลอีกสองสามคนที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งรู้ความจริงและได้อธิบายเรื่องราวอันเลวร้ายเกี่ยวกับการผ่าตัดที่เขาได้วางแผนไว้แล้วแก่พระภิกษุอานันทะ เมตเตยะ เมื่อเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๙๑๓ เพื่อแก้ไขให้ง่ายเข้ากว่าการกระทำอย่างอื่นๆ ทั้งหมด และเขาได้พิสูจน์ดูแล้วว่า การผ่าตัดนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลยเพราะสุขภาพของพระภิกษุอานันทะ เมตเตยะ นั้นเป็นที่น่าสลดใจอย่างยิ่งในบัจจุบันนี้ ความหวังนั้นมีอยู่เพียงอย่างเดียว คือ พระภิกษุอานันทะ เมตเตยะ นั้นควรจะหยุดพักผ่อนให้ยาวนานในบรรยากาศที่ดีกว่าในนครย่างกุ้ง และพี่สาวของท่านที่อาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนียได้แจ้งให้ท่านทราบว่า ท่านควรจะเดินทางไปเยี่ยมหล่อนโดยมิต้องล่าช้า เพราะว่าหล่อนจะเดินทาง

ไปเยือนประเทศอังกฤษในระยะเวลาอันสั้น พวกเราควรจะได้จัดให้บุคคลทั้งสองได้พบปะกันในเมือง ลิเวอร์ปูล แล้วเขาทั้งสองจะได้เดินทางไปด้วยกันยังแคลิฟอร์เนีย ค่าเดินทางของพระภิกษุอานันทะ เมตเตยะ นั้นพวกเราควรจะได้เรี่ยไรกันในระหว่างเพื่อนฝูงในประเทศพม่า แต่ว่าท่านต้องเดินทางไปรูปเดียวเท่านั้น ฉะนั้นท่านจะต้องจับต้องเงินทองในการใช้จ่าย ด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงต้องลาสิขาบท ซึ่งท่านได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุมานานถึง ๑๒ พรรษาแล้ว ท่านก็ได้ลงเรือเดินทางไปยังประเทศอังกฤษด้วยการครองเพศเป็นฆราวาสโดยการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบชาวตะวันตก ท่านได้เดินทางมาถึงเมืองลิเวอร์ปูล เมื่อเดือน พฤษภาคม และได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวของสมาชิกบางคนของสาขาพุทธสมาคมในท้องถิ่นนั้น ร่างกายของอุบาสกอานันทะ เมตเตยะ ต้องผิดแปลกไปเกินกว่าที่เราจะเชื่อถือได้ แทนที่เขาจะเป็นคนมีรูปร่างสูง ตัวตรง ทรงผมดัดสั้น และอยู่ในเพศสมณะที่ห่มจีวรยาวอันเป็นที่น่าประทับใจแก่บุคคลที่ได้พบเห็นเหมือน เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ เขากลับเป็นคน

หลังงอ เดินกระย่องกระแย่ง และมีผมเผ้ารุงรังซึ่งตัดไว้อย่างเลว ๆ ไม่เรียบร้อย เขาสวมเสื้อกางเกงคับอย่างน่าเกลียดแน่นอนละ ในเวลานั้นถึงแม้ว่าเขาจะมีอายุได้เพียง ๔๑ ปี และมีร่างกายเป็นไปเช่นนั้น และเป็นแขกที่บ่วยไข้ก็ตาม แต่พวกเราทุกคนที่ไปฟังการบรรยายธรรมของเขา ก็ไม่มีใครแสดงตัวว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวกับเขา พวกเรายังมีความเมตตากรุณาและนึกถึงเขาอยู่เสมอ

เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ได้มีเรื่องที่น่าสลดใจเกิดขึ้นอีก เมื่อน้องชายและพี่สาวได้มาพบกันบนเรือลำนั้น เพื่อน ๆ ของ อานันทะ เมตเตยะ ก็ได้เดินทางร่วมไปด้วย เพื่อดูการจากไปของเขาที่ประตูรั้วแห่งนั้น แต่เขาก็ต้องถูกคัดค้านการเดินทางจากไปของเขาขึ้นมาทันทีว่าเป็นคนที่มีโรคร้ายแรงประจำตัวของเขา และเขายังได้รับการบอกเล่าอีกหลายๆ อย่าง ซึ่งเขาอาจจะไม่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นบกได้ที่นครนิวยอร์ค้วย เพราะภาวะของสุขภาพที่เลวร้ายเช่นนั้น ดังนั้นเขาจึงจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเมืองนั้น ในขณะนั้นพี่สาวของเขาก็ได้ถูกอุ้มรับมาจากกราบเรือ แล้วทั้งสอง

พี่น้องก็ได้จากกันไปนานเป็นเวลาหลายปี ซึ่งไม่เคยพบหน้ากันเลย เรือลำนั้นกำลังติดเครื่องยนต์จะเคลื่อนลำออกจากท่าจอดแล้วและต่อมาอีกประมาณ ๕ นาที สุภาพสตรีที่น่าสงสารถูกนำกลับไปยังเรือลำนั้น แล้วเรือก็ได้แล่นออกไปจากท่าจอดทันที

สภาพของสาขาสมาคมลิพเวอปูลนั้นกำลังได้รับการขัดสนตามฐานะแห่งการรับผิดชอบไม่มีบุคคลใดในจำนวนผู้นำทั้งสี่คนนั้นจะเป็นคนที่มีรายได้มากเพียงพอ แต่ว่านางกรีนลีซึ่งเป็นผู้มีเจตนาดีอย่างแน่วแน่ และเป็นไปตรงกันข้ามกับมวลสมาชิกและมิตรสหายของสมาคม เธอได้อุทิศเงินส่วนตัวของเธอที่ได้จากการเก็บหอมรอมริบไว้ให้แก่พระภิกษุที่จะเดินทางไปต่างประเทศให้แก่สมาคม และในเวลาต่อมาประชาชนทั้งหลายได้เรียกร้องให้สมาคมจัดพิมพ์หนังสือพิมพ์รีวิวขึ้น ดังนั้นสมาคมจึงได้ยกเอาเงินจำนวนนั้นขึ้นมาใช้จ่ายในการดำเนินงาน ด้วยเหตุนี้เอง อานันทะ เมตเตยะจึงได้ถูกกักตัวให้อยู่ในประเทศอังกฤษเป็นเวลานานถึง ๙ ปี จนกระทั่งเขาได้ถึงแก่มรณกรรม เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๓

เพราะผลของสงครามที่เกิดขึ้นนั่นเอง ความยุ่งยากต่าง ๆ จึงได้เกิดขึ้น ชาวพุทธทั้งหลายจึงได้แสดงความคิดเห็นที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้เกี่ยวกับเรื่องการวางตัวในการแสดงออกเพื่อต่อต้านสงครามนั้น อานันทะ เมตเตยะ ได้ยอมรับว่า "มันเป็นกรรมของชาติบ้านเมือง" และเป็นกรรมของเชื้อชาติที่เขาได้เกิดมาในชาตินั้น ๆ ด้วยเหตุนี้เอง ประเทศของเขาจึงต้องต่อสู้กับศัตรูและต่อสู้ด้วยอารมณ์อันสงบและกล้าหาญโดยปราศจากความพยาบาทมุ่งร้าย ต่อสู้ด้วยความกล้าหาญตามความตั้งใจอันดี หรือว่าเขาควรจะมีแนวทางความคิดต่อสู้ด้วยศีลธรรม ซึ่งจะต้องปฏิบัติไปตามแนวทางแห่งการปฏิบัติศีลธรรมตามความเชื่อถือที่เขาได้สมาทานไว้แล้ว และปฏิเสธหรืองดเว้นจากการฆ่าสิ่งที่มีชีวิตอันเป็นความเสียหายใด ๆ ที่จะเป็นโทษของการกระทำผิดเช่นนั้น มีบุคคลบางคนได้เลือกเอาทางแห่งการต่อสู้ แต่บางคนก็เลือกเอาทางแห่งสันติ บางคนได้เดินขบวนและต่อสู้กับศัตรู สุภาพสตรีบางคนได้ทำงานให้แก่สงครามซึ่งเกี่ยวข้องอยู่กับหน้าที่หลาย ๆ อย่างของหล่อน เอฟ. อี บอลลส์ (F.E.

BALLS) นั้นเป็นบุคคลตัวอย่างซึ่งเขาได้วางตัวอยู่ภายนอกตรงตามวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นไปตามทำนองคลองธรรมอย่างแท้จริง เขาได้ปฏิเสธการต่อสู้ศัตรู เพราะว่าเขาได้รับการชี้แจงให้เห็นตามแนวความคิดเห็นที่ได้อภิปรายกันถึงเรื่องการตอบคำถามเกี่ยวกับเครื่องบินทิ้งบอม (BOMB-DROPPING ZEPPELIN) ซึ่งได้ยิงคนใดคนหนึ่งที่เป็นเพื่อนหรือศัตรูของเขา BOMB – DROPPING ZEPPELIN นั้นเป็นเครื่องบินชนิดหนึ่งซึ่งมีรูปร่างเหมือนบุหรี่ซิการ์ โครงสร้างของเครื่องบินชนิดนี้แข็งแรงมาก ใช้เครื่องยนต์ที่มีกำลังแรงสูง ชาวเยอรมัน ชื่อ COUNT VON ZEPPELIN เป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๘๓๘–๑๙๑๗ อย่างไรก็ดี เอฟ. อี. บอลลส์ นั้นเป็นผู้มีสุขภาพไม่แข็งแรงในเวลานั้น และเขาได้ทำงานเป็นข้าราชการพลเรือนมาเหมือนกับความจำเป็นที่เขาขาดไม่ได้เลย แต่ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงจิตใจของเขาที่ยึดมั่นอยู่ในศีลธรรม โดยที่เขาได้ยอมรับเอาการคัดค้านตามแบบฉบับต่าง ๆ ที่มีความรุนแรง ซึ่งเขาเองจะต้องเผชิญหน้ากับความไม่เป็นที่นิยมอย่างรุนแรงของปวงชนทั้งหลาย

หนังสือพิมพ์วิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาฉบับแรกที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่นั้น ได้ดำเนินไปโดยมิได้ถูกรบกวน เว้นไว้แต่บทความเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาและสงครามที่เขียนโดย LOFTUS HARE ซึ่งได้เขียนพาดพิงไปถึงเรื่องสงครามเล็กน้อยเท่านั้น และสมาคมก็ได้ถูกวิวัฒนาการขึ้นใหม่อย่างเงียบถึง ๒ ครั้ง การดำเนินงานวิวัฒนาการขึ้นครั้งแรกนั้นได้อธิบายไว้แล้วในหนังสือพิมพ์ที่ออกเมื่อเดือน มกราคม ปี ค.ศ. ๑๙๑๕ ว่าเป็น "ก้าวทั้งสองต่อไป" เพื่อเป็นการรวมเข้าด้วยกัน มันมีคุณประโยชน์ที่แน่นอนหลายประการในการที่จะทำให้สมาคมไม่ต้องผิดกฎหมาย แต่ว่ามันก็เป็นการผลิตที่ทำให้สมาคมต้องเกิดความยุ่งยากในการใช้จ่ายเงินทองไปตามปกติ คุณประโยชน์ต่าง ๆ นั้น สมาคมสามารถจะได้รับจากทางอื่น ๆ อีกด้วย อย่างไรก็ดี มันอาจจะเป็นเพราะว่า สมาคมแห่งนี้ได้จัดตั้งขึ้นเป็นไปในรูปของบริษัทอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ปี ค.ศ. ๑๙๑๔ ซึ่งตั้งขึ้นเป็นบริษัทจำกัด (LIMITED LIABILITY COMPANY)

และพร้อมกันนั้น บริษัทนั้นก็มีอำนาจที่จะยกเอาคำว่า "จำกัด" ไปไว้ตอนท้ายชื่อของบริษัทนั้นก็ได้ และคำว่า "จำกัด" นี้ก็ยังมีอยู่จนกระทั่งมันเกิดการรวนเรขึ้นในตัวของมันเอง

ก้าวทั้งสองครั้งที่สองนั้นได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความผิดพลาดอย่างร้ายแรงมาก และครั้งนี้เป็นโชคร้ายมาก ท่านอนาคาริก อัมมปาละ ได้ตรวจสอบดูเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๕ ก็ได้พบว่า ครั้งนั้นสำนักงานใหญ่ของสมาคมได้เคลื่อนย้ายให้เข้าไปทำงานอยู่ในบ้านที่ถาวรมากยิ่งขึ้น ในที่นั้นหน่วยงานต่าง ๆ ของสมาคมทั้งหมด การประชุมต่าง ๆ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน พิพิธภัณฑ์ สำนักงานต่าง ๆ ก็ได้เคลื่อนย้ายเข้าไปอยู่รวมกันภายในบ้านหลังนั้น แน่นอนละ! อุดมการณ์ครั้งนี้เป็นไปอย่างประหลาดมาก แต่ว่าการเลือกสถานที่ตั้งสมาคมนั้นไม่เป็นความฉลาดมากนัก บ้านเลขที่ ๔๓ ถนน PENYWERN EARL'S COURT S.W. นั้นเป็นบ้านที่ดีเลิศตามความต้องการ แต่ว่าสถานที่แห่งนี้ตั้งอยู่ไกลจากศูนย์กลางของกรุงลอนดอน เพื่อเป็น

การประหยัดค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นในการที่จะต้องนำเงินของสมาคมออกไปใช้ โครงการในการตบแต่งบูรณะสถานที่แห่งนี้เป็นที่น่ายินดีมาก นายช่างของบริษัท LIBERTY ได้ตบแต่งห้องบูชาภายใต้การอำนวยการของ ดร. ดับลิว. เอ. เดอ ซิลวา (Dr. W.A DE SILVA) มีห้องเป็นจำนวนหลายห้องตามความต้องการทุก ๆ อย่าง และห้องรับแขกนั้นใช้เป็นห้องบรรยาย ห้องนี้บรรจุคนได้เป็นจำนวนร้อย ๆ คนอย่างสะดวกสบาย ห้องชั้นบนสุดใช้เป็นที่พักสำหรับพระภิกษุ และห้องนี้ได้พยายามก่อสร้างไว้เป็นอย่างดีที่สุดเพื่อจะนิมนต์พระภิกษุศีลาจาระให้ไปจำพรรษาอยู่ในประเทศอังกฤษชั่วระยะหนึ่งเพื่อให้งานต่าง ๆ ของสมาคมได้ก้าวหน้าไปเป็นแบบฉบับใหม่

สิ่งของต่าง ๆ ที่นำมาใช้ภายในบ้านหลังใหม่นี้มีความแตกต่างกันหลายอย่างเกิดขึ้นในสภานั้น เพราะว่าสมาคมนี้ไม่เคยใช้สิ่งของเหล่านั้นมาก่อน ดร. เดอ ซิลวา และ อีริค คอลเลียนั้นเป็นผู้วางกฎเกณฑ์ให้นำเอาสิ่งของต่าง ๆ ไปใช้ภายในบ้านหลังนั้น และได้เปิดโอกาสให้บุคคล

ที่เข้ามาชมได้ใช้ขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ของสมาคมในชนบท แต่ว่าบุคคลส่วนมากได้ออกเสียงคัดค้านให้รักษาขนบธรรมเนียมของชาวพุทธไว้ใช้อย่างเดียวโดยเฉพาะ ถึงแม้ว่าจะมีผู้ลี้ภัยทางการเมืองชาวเบลเยี่ยมเป็นจำนวนกลุ่มใหญ่ได้เดินทางมาถึงกรุงลอนดอนก็ตาม ดร. เอ ซิลวา ก็ได้เสนอแนะว่า ห้องที่จำเป็นทั้งหมดนั้นควรจะให้ผู้ลี้ภัยเหล่านั้นได้ใช้สอยบ้าง แต่ก็ได้รับการปฏิเสธอย่างหน้าชื่นตาบาน ในที่สุดบ้านหลังนั้นก็ถูกใช้ไปในเรื่องต่าง ๆ แต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในไม่ช้าหลังจากขนมธรรมเนียมต่าง ๆ ได้ถูกนำไปใช้แล้ว ดร. เอดวาร์ด กรีนลี (Dr. EDWARD GREENLY) ก็ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกพุทธสมาคม แต่ในขณะต่อมา ดร. กรีนลี ได้รู้ตัวเองดีว่า เขาเองเคยเป็นกัปตันเรือและได้ทำเรือลำนั้นจมลงในทะเล หลังจากที่เขาได้รับเลือกให้เป็นนายกพุทธสมาคมแล้ว เขาก็ออกเดินทางไปเยี่ยมสำนักงานใหญ่แห่งใหม่เพื่อพบกับเลขาธิการ "แต่ว่าข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่า พวกเราได้พบบุคคลใดในที่นั้น ข้าพเจ้าจำได้อย่างเดียวว่าพวกเราได้พบภาระโรงคนหนึ่งเท่านั้น" ความ

เลวร้ายหลายอย่างหลายประการกำลังเกิดขึ้น เพราะว่านายกพุทธสมาคมคนใหม่ได้พบว่า สมาคมได้มีหนี้สินแยกจากหนี้สินที่เป็นส่วนสำคัญเพิ่มขึ้นมาใหม่อีก ดร. กรีนลี ได้เคยออกเสียงคัดค้านเรื่องสถานที่ประชุมซึ่งได้จัดตั้งขึ้นอย่างไม่ถูกต้องเสมอมา นอกจากนั้นแล้ว สมาชิกส่วนใหญ่ก็มีความเห็นพ้องต้องกันว่าไม่ถูกต้อง และไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะไปโฆษณา ครั้งหนึ่ง ดร. กรีนลี ได้เดินทางออกจากกรุงลอนดอนไปทำธุรกิจบางอย่างเขาตระหนักรู้ดีว่า ถ้ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สามารถจะรักษาสมาคมไว้ให้ปลอดภัยได้ มันก็อาจจะไม่ได้กระทำขึ้นโดยนายกสมาคมซึ่งมิได้อยู่รับผิดชอบ ดังนั้นเขาจึงได้ลาออกจากตำแหน่งนายกสมาคมพร้อมกับสมาชิกทั้งหลายในปีต่อมา เหตุผลในการเคลื่อนไหวของเขาครั้งนี้ถูกสนใจเป็นพิเศษ ตามทรรศนะของเขานั้นมีอยู่ว่า "หลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาอันมีค่ายิ่งซึ่งได้ถูกรวบรวมลงไว้ในพุทธธรรมนั้น ชาวตะวันตกไม่เคยได้รับเอาไว้ได้เลย ถ้าหากได้แสดงหลักคำสอนนี้ในนามของระบบโบราณตามความเชื่อถือโดยทั่ว ๆ ไปแต่เพียงอย่างเดียว มัน

เป็นแต่เพียงแสดงออกให้เห็นถึงหลักคำสอนเกี่ยวกับเรื่องกุศลที่มีผั่งอยู่ในสันดานของพวกเขาเท่านั้น "เพื่อเป็นการสนับสนุนทรรศนะในเรื่องนี้ ได้มีเหตุการณ์อย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นที่ร้านค้า คือ หนังสือวรรณคดีต่าง ๆ ที่พวกเราได้สะสมไว้ในบ้านพักของชาวพุทธเป็นเวลานานหลายปีมาแล้ว เป็นผลที่ทำให้บุคคลต้องติดป้ายจำหน่ายให้แก่บุคคลที่ไม่ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาได้ดีกว่าจำหน่ายให้แก่บุคคลที่ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนา

เมื่อ ปี ค.ศ ๑๙๑๖ นั้น สงครามได้เกิดขึ้นอย่างร้ายกาจเพื่อการดิ้นรนต่อต้านอย่างไม่มีวันจะยุติลงได้ตามทรรศนะที่เรามองเห็นกันโดยทั่ว ๆ ไป สมาคมได้รับความยุ่งยากจากสงครามนั้นเป็นอย่างมาก แต่ว่าหนังสือพิมพ์รีวิวของสมาคมก็ยังได้รับการยอมรับมาตรฐานตามความมุ่งหมายของหนังสือนั้น แต่ว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับก็เริ่มพิมพ์ออกมามีหน้าน้อยกว่าในเวลาปกติ และสังเกตเห็นได้ว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ค่อย ๆ คืบคลานเข้าไปหาอันตรายเกี่ยวกับเรื่องเงินทองของสมาคมมากที่สุด สมาชิกต่าง ๆ ได้รับความเดือด

ร้อนจากอิทธิพลต่าง ๆ ของสงครามอันขมขื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และสมาชิกที่เข้ามาร่วมประชุมในวันวิสาขะบูชา เมื่อเดือนพฤษภาคมนั้นมีอยู่เพียง ๗๐ คนเท่านั้น ในรายงานประจำปีของเลขาธิการสมาคมยังได้กล่าวถึงเรื่องการพิมพ์และการแปลหนังสือพระธรรมบทของพระภิกษุศีลาจาระไว้ด้วย เหตุผลเกี่ยวกับการแปลครั้งนี้ ก็เพราะผู้แปลนั้นเป็นผู้มีชีวิตอยู่โดยปราศจากการครองเรือนนั่นเอง และผู้แปลคนเดียวกันนี้ยังได้แปลบาลีในทีฆนิกายในปีต่อไปอีก และในรายงานข่าวยังได้กล่าวถึงการแสดงปาฐกถาที่ได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่อีกเล็กน้อย และการพิมพ์หนังสือพิมพ์รีวิวของพระพุทธศาสนาพร้อมด้วยบัญชีการพิมพ์หนังสือต่าง ๆ ของสมาคมไว้ด้วย

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้น ฟรันซิส เปเน ได้ให้หัวข้อการแสดงปาฐกถาต่าง ๆ ซึ่งได้จัดให้มีการบรรยายขึ้นที่บ้านเลขที่ ๕๓ ถนน PENYWERN แก่สมาคมด้วย แต่หัวข้อการแสดงปาฐกถาเรื่องแรกนั้น เขาได้มอบให้แก่สมาคมหลังจากกิจการของสมาคมได้เลิกล้มไปแล้ว การดำเนิน

งานเกี่ยวกับเรื่องข่าวสารของพระพุทธองค์นั้นได้ผ่านระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อไปได้ก่อนที่สมาคมอื่น ๆ จะถูกจัดตั้งขึ้น แต่สมาคมที่จัดตั้งขึ้นใหม่เหล่านั้นก็ไม่อาจที่จะได้รับผลประโยชน์อะไรจากน้ำขึ้นน้ำลงของสมาคมเก่าแก่แห่งนี้ได้ นายโฮเวลล สมิท ผู้เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รีวิวได้พยายามขออภัยเกี่ยวกับการออกหนังสือพิมพ์ล่าช้าเป็นเวลานานของสมาคม แล้วเขาได้ยื่นงานชิ้นนี้ให้แก่ ซี.อาร์. ปาร์รี (C.R. PARRY) พยายามทำต่อไป เพื่อจะได้นิมนต์พระ-ภิกษุศีลจาระมาจำพรรษาอยู่ในประเทศอังกฤษ และเพื่อจะมอบเงินตามวัตถุประสงค์ให้แก่สมาคมเป็นพิเศษ และเพื่อเป็นการเรียกร้องให้พุทธสมาคมต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษที่จัดตั้งขึ้นให้มาร่วมเป็นกรรมการแผนกปฏิคม

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้น สงครามได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์รีวิวที่จัดพิมพ์ออกจำหน่ายสามฉบับเล็ก ๆ ก็ออกไม่เป็นไปตามปกติ เพราะกระดาษและค่าจ้างพิมพ์ทั้งสองรายการนี้ตกอยู่ในภาวะที่มีราคาแพงมาก สมาชิกผู้ออกเงินบำรุงจากต่างประเทศก็ได้ถูกตัดออก

จากสภาพการเป็นสมาชิกของสมาคมโดยสงคราม เงินทุนที่จะได้รับจากบุคคลผู้มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องปรัชญาก็หายาก

อย่างไรก็ดี อีกสิบสองเดือนต่อมา เวลาเป็นเงินเป็นทองของสมาคมก็หมุนเวียนกลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการประชุมประจำปีในวันวิสาขะบูชา อานันทะ เมตเตยะ ก็ได้กลับเข้ามารับตำแหน่งเผยแพร่ใหม่ "เพื่อการต่อสู้" และเขาได้รบเร้าให้สมาชิกผู้มาเข้าร่วมประชุมเกิดมีศรัทธาอย่างแรงกล้าขึ้นมาอีก และในฤดูใบไม้ผลิในปีต่อไปนั่นเองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์คนใหม่ คือ ดี.บี. ชยติลกะ ก็ได้เขียนบทความในทำนองรบเร้าเพื่อเรียกร้องให้มีการกระทำบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น และบทความนั้นชี้ให้เห็นชัดว่า "สภาพอันยุ่งยากของงานต่าง ๆ ที่ได้จัดทำขึ้นในระหว่างสองสามปีที่ผ่านมาแล้วนั้นไม่ได้รับผลปรากฏออกมาอย่างรวดเร็วนัก และเราก็หวังที่จะได้เห็นกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมดำเนินไปตามระเบียบแบบแผนเป็นปกติ" อานันทะ เมตเตยะ ได้ดำเนินงานนั้นต่อไป และเขายังได้เรียกร้องให้

ขยายงานของสมาคมออกไปให้กว้างขวางตามวิถีทางด้วย และเป็นการชี้ให้เห็นว่า ไม่มีสมาคมใดที่จะสามารถเป็นอยู่ได้อย่างคงที่ คือเป็นสมาคมที่ดำเนินงานไปในทางก้าวหน้าหรือไม่ก็ล้าหลัง เขาได้เรียกร้องให้ชาวพุทธทั้งหลายทางตะวันออกช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องเงินทองที่จะนำมาใช้จ่ายในเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคม แน่นอนละ! เงินทองต่าง ๆ จะต้องหลั่งไหลมาจากประเทศศรีลังกา ในเวลาต่อมา นาย ซี เอ. เหวาวิตารเน (C.A. HEWAVITARNE) และ อนาคาริกะ ธัมมปาละ สองพี่น้องที่เกิดในตระกูลเดียวกันก็ได้ส่งเงินไปยังประเทศอังกฤษเพื่อใช้จ่ายเป็นทุนดำเนินงานของสมาคมให้บรรลุล่วงไป เมื่อ ดี.บี. ชยติลกะ เดินทางกลับมาประเทศศรีลังกา อานันทะ เมตเตยะ ก็ได้เข้ารับหน้าที่แทนเป็นผู้จัดพิมพ์และผู้โฆษณาร่วมกับนายร้อยเอก เอลลาม (CAPTAIN ELLAM) อาคารของสมาคมซึ่งเคยตั้งอยู่ที่ถนน เพนนีเวิร์น (PENYWERN) ก็ได้เลิกใช้การประชุมต่าง ๆ นั้นได้จัดขึ้นที่เอมเมอสันคลับ (EMERSON CLUB) และในเวลาต่อมาก็ได้จัดให้มีการประชุมกันที่

ภัตตาคารมินเนอวา (MINERVA CAFE) ที่ถนน บูรี ตรงกันข้ามกับพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอังกฤษ ได้จัดให้มีการประชุมพิเศษขึ้นหลายครั้งเพื่อให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปรู้เรื่องงานต่าง ๆ ของสมาคม การประชุมครั้งแรกนั้นได้จัดทำขึ้นที่ แคกซตัน ฮอลล์ (CAXTON HALL) ร่วมกับ ดร. ดับลิว เอ เดอ ซิลวา นายกของสมาคมซึ่งได้รับเลือกให้เป็นประธานในที่ประชุม นักแสดงปาฐกถาต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมก็มี ฟรันซิส เปเน ดร. วิลเลี่ยมแมคโคพเวิน ซึ่งเคยอุปสมบทเป็นพระภิกษุอยู่ในประเทศญี่ปุ่น และต่อมาเขาได้เขียนหนังสือเรื่อง พระพุทธศาสนาแบบมหายานไว้เป็นจำนวนมาก อัลลัน เบนเนทท์ ซึ่งเคยทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน อานันทะ เมตเตยะ และ เอ. ดับลิว พี. ชยติลกะ และประธานคนอื่น ๆ อีกหลายคน

เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๐ นั้น หนังสือพิมพ์รีวิว ซึ่งได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นบางครั้งบางคราวนั้นครั้งหนึ่งได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ตามแบบและขนาดดั้งเดิม ครั้งแรกซึ่งได้ออกเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๑ หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้บรรจุบทความของ นาง

ไรส์ เดวิดส์ เขียนเกี่ยวกับเรื่อง "สภาพของเทวดา" (THE DIVINE STATES) และยังได้บรรจุบทความอันเป็นที่น่ายินดีบทแรกคือ เรื่อง "การปฏิบัติพระพุทธศาสนา" ที่เขียนขึ้นโดย เอลลาม ในเวลานั้นเหมือนกับว่าเป็นเวลาฤกษ์งามยามดีที่กำลังจะปรากฏขึ้นในอนาคตแล้ว แต่ว่าก็โชคร้ายที่มัจจุราชได้เอื้อมมือเข้าไปหาสมาชิกซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีและเป็นผู้มีความกระตือรือร้นอย่างมากสองคน คือ ศาสตราจารย์ เอดมุนด์ มิลลส์ (PROFESSOR EDMUND MILLS) ศาสตราจารย์ เอดมุนด์ มิลลส์ นั้นเป็นสมาชิกของสมาคมแห่งนี้ เขาเป็นบุคคลที่มีความรู้เชี่ยวชาญตามวิถีทางของเขา เขาได้ถึงแก่มรณกรรมเมื่อเดือนเมษายน ปี ค.ศ. ๑๙๒๑ หลังจากที่เขาได้เคยปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานของนายกสมาคม และเคยเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รีวิวอยู่ตลอดระยะเวลาของเขา เขามีความรู้เรื่องพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง "เขามีความรู้เรื่องพระพุทธศาสนาเหนือความเข้าใจตามความหมายอันลึกซึ้งของพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งบุคคลอื่น ๆ ไม่สามารถที่

จะรับเอาความรู้ของเขาไว้ได้ เขารู้พุทธประวัติในอดีต และรู้ความนึกคิดของพระพุทธองค์ว่าอะไรเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา" เพราะว่าเขาเคยถูกเลือกให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานเป็นอุบาสกประจำราชสมาคมในยุคก่อนที่ผ่านมาแล้วเป็นระยะเวลานานถึง ๓๓ ปีเมื่อครั้งก่อนโน้น เขาได้ถึงแก่มรณกรรม เมื่อเขาอายุย่างเข้า ๘๐ ปี เขาเป็นบุคคลหนึ่ง ๆ ในบรรดาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ในยุคของเขาแต่ถ้าเรายอมรับนับถือเขาว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้แตกต่างจากบุคคลอื่นมากที่สุดในยุคนั้น แฟรง-บอลลส์ (FRANK BALLS) เป็นอีกคนหนึ่งซึ่งจัดว่าเป็นบุคคลที่อยู่ในประเภทเดียวกับเขา แฟรงบอลลส์ นั้นได้ถึงแก่กรรมเมื่อเดือน ธันวาคม ในปีต่อมา บางทีแฟรงบอลลส์อาจจะเป็นบุคคลที่ทำงานหนักที่สุดคนหนึ่ง เขาได้ยอมเสียสละเวลาและกำลังกายทำงานให้แก่สมาคมเป็นอย่างมาก แฟรงบอลลส์นั้นมิใช่แต่เพียงทำงานเกี่ยวกับเรื่องพิธีฝังศพของชาวพุทธที่ป่าช้าเวสท์ลอนดอนเท่านั้น (THE WEST LONDON CREMATORRIUM) แต่เขาได้จ่ายเงินบริจาค

ทานไปเป็นจำนวนมาก เราจะเห็นได้จากข่าวมรณกรรมในหน้าหนังสือพิมพ์รีวิวที่ได้บรรยายถึงผลงานของเขาต่อสมาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระหว่างที่เกิดสงครามโลกเป็นต้น ถึงแม้จะมีข่าวคราวอันน่าสลดใจเกิดขึ้นบ่อย ๆ เขาเองก็ยังทำงานอยู่เสมอ ถ้าเขามีเวลาว่างจากหน้าที่ในส่วนราชการของรัฐบาลที่เขาได้สัญญาไว้แล้ว เขาก็อุตสาห์ทำงานให้แก่สมาคมอย่างอดทน และยื่นมือของเขาอีกข้างหนึ่งออกไปทำงานนั้น ๆ "เขาเป็นผู้ขมักเขม้นในการทำงานและรักษาระเบียบการประชุมให้ดำรงคงอยู่ตลอดไป ถึงแม้ว่าเขาจะต้องพบกับอุปสรรคทุก ๆ อย่างที่เข้ามาขัดขวาง ซึ่งทำให้เขาต้องเกิดความท้อแท้ใจก็ตามดังนั้นจึงกล่าวไว้ว่า "เพื่อรักษาระเบียบแห่งการประชุมไว้ให้มีติดต่อกันไปอยู่เรื่อย ๆ"

ในเวลาเดียวกันนั้น พระภิกษุอานันทะ เมตเตยะก็ได้ออกเดินทางจากลิเวอร์พูลมาถึงกรุงลอนดอน ท่านได้พักอาศัยอยู่ในกรุงลอนดอนจนกระทั่งท่านได้มรณภาพ นางสาวหลุย บอลล์ส์ (Miss. LOUIS BALLS) น้องสาวของท่านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการกิตติมศักดิ์

ต่อมา เธอได้สร้างความประทับใจเป็นอย่างมากที่เธอได้เดินทางไปเยี่ยมศูนย์ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนน ECCELS, CLAPHAM JUNCTION "ที่ศูนย์นั้นมีห้องชั้นดีอยู่ด้านหน้า มีห้องนั่งเล่นอยู่ในที่ทำงาน อีกด้านหนึ่งมีห้องบูชา และมีพระพุทธรูปประดิษฐ์ฐานอยู่บนโต๊ะหมู่ด้วย มีดอกไม้สำหรับบูชาวางอยู่ข้างหน้าพระพุทธรูปองค์นั้นเสมอ" พระภิกษุ อานันทะ เมตเตยะนั้นเป็นคนที่มีธุรกิจยุ่งมาก ท่านได้ประดิษฐ์และคิดถึงเรื่องการถ่ายภาพแบบใหม่ขึ้น "แทนที่ท่านจะอัดแผ่นเสียงบันทึกการแสดงละครให้ติดต่อกันไป ท่านก็มิได้สนใจต่อการทำงานเช่นนั้น ท่านมีความพอใจที่จะกินอยู่หลับนอนอย่างง่าย ๆ และชอบประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่เสมอ ท่านเป็นผู้ไม่ประมาทในการฉันอาหาร และเป็นผู้มีความกระตือรือร้นที่จะนำเอาวัตถุนิยมมาใช้ตามอุดมการของท่าน" มีผู้ช่วยเหลือเกื้อกูลอันซื่อสัตย์สุจริตได้พยาบาลรักษาท่าน และได้บริจาคเงินช่วยเหลือกิจการของท่านอยู่เสมอ แต่เมื่อท่านได้รับความสำเร็จในการประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ แล้วท่านก็พบว่า ความคิดอ่านอย่างเดียวกันนี้ได้รับ

อนุญาตให้ผู้อื่นมีสิทธิมาก่อนหน้าท่านแล้ว ๑ เดือน ความผิดหวังต่าง ๆ นั้นได้เตือนให้ท่านทราบถึงเรื่องสุขภาพอันอ่อนแอของท่าน และยังมีบุคคลอีกสองสามคนสามารถจะจดจำถึง พื้นหัก รูปร่างสูง หลังโกงของท่านได้ ท่านเป็นผู้นำของคณะธรรมทูต ซึ่งได้เดินทางมาถึงประเทศอังกฤษเป็นครั้งแรกเมื่อประมาณ ๑๐ ปีก่อนโน้น "การสนทนาของท่านยังเป็นที่น่าสนใจของคนทั้งหลายอยู่เสมอ ท่านเป็นบุคคลที่มีอารมณ์ขบขันมาก" ท่านได้เริ่มแสดงปาฐกถาอีกครั้งหนึ่ง และท่านได้พยายามต่อสู้กับสุขภาพอันอ่อนแอเพื่อทำงานที่ท่านเคยวางรากฐานไว้แล้ว ซึ่งงานต่าง ๆ เหล่านั้นกำลังจะซบเซาอยู่ต่อหน้าต่อตาของท่าน

ในฤดูใบไม้ร่วง เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๑ นั้น โครงการต่าง ๆ ก็ได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาจัดทำใหม่อีก กรรมการต่าง ๆ ของประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาแต่ละประเทศในกรุงลอนดอนก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิก และส่งจดหมายของสมาคมเวียนไปทั่วโลก PROBSTHAIN ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนน GREAT RUSSELL ก็ได้ถูกจัดให้เป็นที่

จำหน่ายหนังสือพระพุทธศาสนาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง งานต่าง ๆ ก็ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อฟื้นฟูสาขาพุทธสมาคมในจังหวัดต่าง ๆ ความมุ่งหมายที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในเวลานั้นก็คือ การจัดตั้งสหภาพพระพุทธศาสนาขึ้นระหว่างชาติต่าง ๆ ได้มีการออกแบบทำเหรียญสัญญลักขณ์ของสมาคมขึ้น เพื่อให้สมาชิกของสมาคมได้ใช้ประดับ และได้จัดพิมพ์รูปเหรียญสัญญลักขณ์นั้นลงบนหน้าแรกของหนังสือพิมพ์รีวิวที่จะออกใหม่ในเล่มต่อไปด้วย

ดังนั้น เหตุการณ์ต่าง ๆ จึงขึ้นอยู่กับความหวังอันสูงสุดในข้อที่ว่า ในปี ค.ศ. ๑๙๒๒ นั้น สมาคมจะกลับฟื้นฟูขึ้นมาใหม่อีกหรือไม่ ในบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รีวิวที่จะพิมพ์ออกในเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ เล่มที่ ๑๒ (๑) นั้น พระภิกษุอานันทะ เมตเตยะ ได้ประกาศจำนวนหนังสือพิมพ์ที่จะออกจำหน่ายเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่มีการประชุมประจำปีซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๔ มกราคม และยังได้มีการอภิปรายกันถึงเรื่องแผนการจัดตั้งสหภาพพระพุทธศาสนาระหว่างชาติด้วย แล้วได้จัดทำบัญชีรายชื่อ

ของสมาชิกทั่วทุกภาคของโลกขึ้น บรรดาสมาชิกชาวพุทธเหล่านั้น เราได้พบชื่อเพื่อนสนิทของเรา คือ อู คยอ หลา แห่งสหภาพพม่า และอาร์. เฮช นิกสัน ซึ่งเป็นบุคคลที่รู้จักกันดีว่า เป็นนักศึกษาปรัชญาตะวันออก เช่นเดียวกับ ศรี กฤษณะ เปรม (SRI KRISHNA PREM) เป็นต้น

แล้วในทันใดนั้นเอง นางสาวหลุย บอลส์ก็ได้ถึงแก่กรรมลง สุขภาพของพระภิกษุ อานันทะ เมตเตยะ ก็ทรุดลงอย่างรวดเร็ว ฟรันซิส เปเน ก็ได้ก้าวเข้ามาสู่สมาคมด้วยการทะเลาะวิวาทกันอย่างขนานใหญ่ แม้ในขณะนั้นสมาคมจะได้ยุติเรื่องราวต่าง ๆ ของเขาไปแล้วก็ตาม สมาคมได้ส่งมอบหัวข้อปาฐกถาเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนา๑๒ เรื่องไปให้แก่ THE EXSEX HALL เพื่อรักษาความสามัคคีให้มีเหลืออยู่แก่ชาวพุทธในกรุงลอนดอน และเพื่อทำให้กิจการต่าง ๆ ของสมาคมกลับฟื้นคืนมาอยู่ในสภาพปกติ หัวข้อปาฐกถา ๑๒ เรื่อง นั้นได้รับความสำเร็จในการจัดพิมพ์ขึ้น และยังดึงดูดบุคคลผู้ฟังและผู้อ่านให้เข้ามาเป็นสมาชิกของสมาคมได้ประมาณสองร้อยคน ในฤดูใบไม้ร่วงปีต่อไป ได้มี

การจัดพิมพ์ปาฐกถาต่าง ๆ มากกว่าสิบสองครั้ง ถึงแม้ว่าหนังสือพิมพ์รีวิวจะไม่ได้พิมพ์ออกจำหน่าย และไม่ได้จัดให้มีการประชุมกันที่สมาคมจนกระทั่งได้มีการประชุมกันครั้งสุดท้ายแล้วต้องยุติการประชุมไปก็ตาม แต่หัวข้อปาฐกถาเหล่านั้นก็ยังดึงดูดความสนใจของประชาชนอยู่เสมอ ซึ่งทำให้สมาคมต่าง ๆ สามารถบั่นเบาความร้อนอันคุกรุ่นอยู่ให้หายไปได้

ในเวลาเดียวกันนั้น พญามัจจุราชก็ได้เอื้อมมือเข้าไปหาบุคคลที่ทำงานอันมีชื่อเสียงเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษ เขาผู้นั้น คือ ศาสตราจารย์ ที. ดับลิว. ไรส์ เดวิดส์ เขาได้ถึงแก่มรณกรรมที่บ้านของเขาที่ CHIPSTEAD, SURREY เมื่อเดือน ธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๒ ศาสตราจารย์ ไรส์ เดวิดส์ มีอายุได้ ๘๐ ปี เขาเป็นนายกสมาคมคนแรกที่มีความสนใจต่อพระพุทธศาสนา และเป็นที่น่ายินดีอย่างมากที่เขาเป็นผู้คงแก่เรียนเป็นบุคคลแรกที่กำหนดเอาวัตถุต่าง ๆ ที่ชาวพุทธอังกฤษจะต้องศึกษาหาความรู้ และพยายามใช้วัตถุนั้น ๆ ให้เป็นประโยชน์ สิ่งที่น่า

สนใจที่เราควรจะสังเกตเห็นได้ก็คือ ภาพใหญ่ที่สุดสองภาพ ซึ่งติดตั้งอยู่ในสมาคมนั้น แสดงให้เห็นถึงความนึกคิดที่เต็มไปด้วยความรู้สึก และความต้องการถ้อยคำที่เขียนติดไว้ดีกว่านั้น ซึ่งเป็นสัญญลักษณ์ของงานในทางศาสนาโดยเฉพาะ เพราะเขาได้ถึงแก่มรณกรรมก่อนหน้าคนอื่น ๆ ภายใน ๔ เดือน ด้วยเหตุผลเช่นนี้เองสมาคมจึงต้องถูกเลิกล้มตามเขาไปด้วย

เมื่อ เดือน มกราคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๓ นั้น ได้มีการจัดพิมพ์ตำราพระพุทธศาสนาที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งตำราเล่มนี้มีชื่อว่า "ปัญญาของพระอริยะ" (WISDOM OF THE ARYAS) ได้มีการเก็บรวบรวมกระดาษบันทึกของพระภิกษุ อานันทะ เมตเตยะ แล้วส่งไปให้ผู้พิมพ์รายการวิทยุกระจายเสียงส่วนตัวที่ขึ้นอยู่กับนักเขียนท่านหนึ่ง คือ คลีฟฟอร์ด แบกซ์ (CLIFFORD BAX) ท่านผู้นี้เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในรายการหนังสือต่าง ๆ

ร่างกายของพระภิกษุ อานันทะ เมตเตยะ กำลังซีดเผือดจางลง เมื่อเดือนมีนาคมนั่นเอง โรคร้ายก็เข้ามาแทรก

ด้วยความทุกขเวทนาอย่างสาหัสต่อผู้ที่ได้พบเห็น นางสาว-บอลส์ได้เขียนคำยกย่องสรรเสริญถึงชีวิตของท่านไว้ในระยะเวลาสองสามวันก่อนวาระสุดท้ายว่า "ถึงแม้ว่าท่านจะมีความทุกขเวทนาอย่างแสนสาหัสก็ตาม ท่านก็ยังได้สำนึกถึงคนขอทานที่ร้องเพลงอยู่ข้างถนนด้วยความเมตตากรุณา ท่านได้ส่งเงินของท่านไปให้ขอทานคนนั้นก่อนหน้าที่ท่านจะมรณภาพเพียงสองสามชั่วโมงเท่านั้น" ท่านได้มรณภาพ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๓ และรวมอายุได้ ๕๐ ปีพอดี ระหว่างที่ท่านมรณภาพแล้วนั้น บุคคลที่แสดงตัวให้คนทั้งหลายรู้จัก คือ ฟรันซิส เปเน ท่านผู้นี้ได้ทำงานเกี่ยวกับการบริการปลงศพของชาวพุทธ เราได้นำเอาเรื่องราวตอนที่น่ายินดีที่สุด คือ วาระสุดท้ายของพระพุทธองค์มาบรรยายไว้ในที่นี้ด้วย พระพุทธพจน์วาระสุดท้ายของพระพุทธองค์ก่อนที่จะเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานนั้น เราได้กล่าวเพิ่มเติมเรื่องธรรมชาติของพระนิพพานไว้ในตอนที่น่ายินดีที่บุคคลทั้งหลายได้มาแสดงคารวะท่านอยู่ข้างหลุมฝังศพนั้น เขามีความกดดันทางจิตใจอย่างลึกซึ้ง ส่วน ดร. ซี เอ. เหวาวิตารเน นั้น

ได้ส่งเงินมาซื้อหลุมฝังศพซึ่งมีความยาวสี่เหลี่ยม ๑๕ ฟุต แล้วหีบศพของท่านก็ถูกนำเข้าไปในป่าช้าสมัยใหม่นั้น สมาชิกของสมาคมได้นำดอกไม้ธูปเทียนไปจุดวางคารวะลงบนหลุมฝังศพนั้น เมื่อมีบุคคลใดได้ถึงแก่มรณกรรม บุคคลนั้นจะอยู่ในความทรงจำ เนื่องจากการบริจาคทานนั้น ๆ บางคราวก็ได้รับเกียรติอย่างสูงนำมาสู่ประเทศอังกฤษด้วยศรัทธาที่มีอยู่ต่อบุคคลนั้น และเขาผู้นั้นจะเป็นทูตสวรรค์ของพระพุทธองค์ด้วย

สำนักงานและงานพระธรรมทูต

เป็นเวลาตอนนี้เองที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปร่วมงานในวงการพระพุทธศาสนา และสามารถจะพูดถึงความรู้ที่ข้าพเจ้าได้รับมาด้วยตนเอง ความสนใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องราวพระพุทธศาสนานั้นมีมานานแล้ว วันหนึ่งข้าพเจ้าได้เข้าไปในร้านขายหนังสือแห่งหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าจำไม่ได้แล้วว่าร้านนั้นตั้งอยู่ที่ตรงไหน แล้วข้าพเจ้าจะได้ซื้อหนังสือเก่า ๆ เล่มหนึ่งมีชื่อว่า “พระพุทธศาสนากับพระวรสาร” ของ

พระพุทธศาสนา เขียนโดยท่านกุมารสวามี (COOMARASWAMY) เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๑๘ ในเวลานั้น ข้าพเจ้าพึ่งมีอายุได้ ๑๘ ปี หลังจากที่ข้าพเจ้าได้หัดทำสมาธิ และพยายามจดจำหลักธรรมคำสั่งสอน ซึ่งข้าพเจ้าท่องจำได้จนหมดสิ้น ตอนแรกข้าพเจ้าก็ทำเหมือนกับเพื่อนคนอื่น ๆ เขาทำกัน ข้าพเจ้าได้รู้จักธรรมในสมัยข้าพเจ้าเรียนอยู่ที่เคมบริดจ์ เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๑๙ พวกเรามีความสนใจปรัชญาทางตะวันออกมาก ข้าพเจ้าได้รับการแนะนำให้รู้จักกับสมาคมอัทยาร์ (ADYAR) เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๐ และข้าพเจ้าศึกษาวิชาปรัชญานั้นอย่างจริงจัง หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ทราบว่า พันเอก โอลค็อทท์ (COLONEL OLCOTT) ผู้เป็นประธานคนแรกของสมาคมได้พันฟู พระพุทธศาสนาทางตะวันออกอย่างใหญ่หลวง แต่ว่าแนวความคิดของท่านผิดกับ เฮช. พี. บลาวัสกี (H.P. BLAVATSKY) เมื่อข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนั้นข้าพเจ้าก็ลาออกจากสมาคมโดยที่ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านบลาวัสกีนั้นได้ยึดหลักธรรมดั้งเดิมซึ่งเป็นธรรมขนานแท้ของพระพุทธศาสนา

ข้าพเจ้าต้องขออภัยที่จะต้องพูดตามตรงที่จะต้องกล่าวว่า ผู้นำชาวพุทธใหม่ ๆ นั้น มีความคิดแปลกออกไปจากพื้นฐานปรัชญาซึ่งข้าพเจ้าได้ยึดมั่นอยู่

พุทธสมาคมแห่งกรุงลอนดอน
ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของที. เอส.
(THE BUDDHIST "CENTRE OF THE T.S.")

ข้าพเจ้าได้เคยไปฟังการอภิปรายซึ่งท่าน เปเน (PAYNE) ได้ให้ไว้ที่ห้องประชุมเอสเสก (ESSEX HALL) เมื่อฤดูใบไม้ผลิ บี ค.ศ. ๑๙๒๓ และข้าพเจ้ารู้สึกทราบซึ้งในความซื่อตรงของท่าน และยังรู้สึกทราบซึ้งขึ้นไปอีก เมื่อได้ฟังท่านอภิปรายเรื่อง "สมาคมพุทธบริษัทและสภาชาวพุทธแห่งกรุงลอนดอน" คราวมีการประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ เดือน พฤษภาคม บี ค.ศ. ๑๙๒๔ สภาชาวพุทธแห่งกรุงลอนดอนนั้น เป็นชื่อซึ่งผู้เข้าฟังการอภิปรายอย่างสม่ำเสมอได้จัดตั้งขึ้น และได้พยายามบีดช่องโหว่ของนิกายเก่าๆ และนิกายใหม่ ๆ ผู้ที่เข้าร่วมอภิปรายในวันนั้นก็มี ดร. ดับลิว

เอ. เดอ ซิลวา ซึ่งคราวต่อมาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ก็เพราะว่าการบรรยายในครั้งนั้นเองที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องรวบรวมพรรคพวก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มยุวสมาคมซึ่งข้าพเจ้าได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปีก่อน ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะทำเป็นศูนย์นักปรัชญาชาวพุทธ ศูนย์ซึ่งไม่มีระเบียบข้อบังคับอะไร และได้สถาปนาตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. ๑๙๒๔ และพวกเราก็ได้มาประชุมกันที่บ้าน นางฟอร์สซิท (Mrs. FORSYTH) ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมเดิมที่ตำบล เวสท์โบน เทอเรส (WESTBOURNE TERRACE) ผู้ที่เข้าร่วมประชุมมีทั้งหมดมี ๘ คน อีกสามคนมาจากประเทศศรีลังกา อีกคนหนึ่งมาจากประเทศพม่า ที่เหลืออีก ก็คือนางฟอร์สซิท (Mrs. FORSYTH) เฮช เอน เบรลส์ฟอร์ด (H.N. BRAILSFORD) นางสาวไอลีน เอม. โฟล์คเนอร์ (Miss. AILEEN M. FAULKNER ซึ่งต่อมาได้ทำการสมรสกับนาย คริสตมัส ฮัมฟรีส์ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๗ และตัวข้าพเจ้าเอง ในการประชุมครั้งนี้พวกเราได้ตกลงกันไว้ว่า กลุ่มของพวกเราจะไม่เป็นปฏิปักษ์

ต่อผลงานของสมาคมชาวพุทธเดิม จุดประสงค์ในการประชุมที่สำคัญคือ เรามุ่งที่จะศึกษาเล่าเรียนมากกว่าที่จะทำการเผยแพร่พระพุทธศาสนา และนโยบายนี้ก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงจนถึงทุกวันนี้ เป้าหมายอื่น ๆ ก็ตกลงกันได้ซึ่งท่านจะเข้าใจได้จากหน้าปกของวารสารฉบับวันนี้ นั่นก็คือ "เพื่อจะเสริมสร้างบุคคลชั้นนำขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของสมาคมปรัชญา หรือสมาชิกที่เป็นพระภิกษุสงฆ์ของพระพุทธศาสนาหรือไม่ก็ตาม ผู้ประสงค์ที่จะศึกษาเล่าเรียน และพยายามใช้ชีวิตด้วยหลักการพื้นฐานทางพระพุทธศาสนา ซึ่งเราสามารถจะเข้าใจได้ด้วยแสงสว่างแห่งลัทธิเทววิทยา "เนื่องจากได้มีการใส่ร้ายป้ายสีของพวกชาวสิงหลบางคน ซึ่งกระทำต่อสำนักของเราเกี่ยวกับเรื่องความเอนเอียงทางด้านปรัชญา ซึ่งข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ในสมุดประจำวันของข้าพเจ้าว่า "อาเธอร์ เดอ ซอยซ่า) (ARTHUR DE ZOYSA) (สมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มริเริ่มของเรา) ซึ่งได้สืบทราบมาว่า เราได้ติดต่อกับสถาบัน ที. เอส. ก็แสดงความยินดีว่า พระพุทธศาสนาทางตะวันตกนั้นได้แผ่ขยายกิจการออกไปก็เพราะงานริเริ่มของกลุ่ม ที. เอส."

การประชุมครั้งที่ ๒ ซึ่งมี ดร. และคุณนาย ดับลิว. เอ. เดอซิลวา เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมะขั้นมูลฐานจากประชุมโดยมิได้เป็นทางการ เมื่อเดือน สิงหาคม "เราได้ตัดสินใจยกขบวนร่วมกับสมาคมชาวพุทธเพื่อให้การสนับสนุนในกิจกรรมทุกชนิดของสมาคม" และเราก็ได้กระทำเช่นนั้นจริง ในขณะเดียวกันเมื่อเราทราบข่าวว่า สมาคมเดิมกำลังประสบกับความยุ่งยากอยู่ เราจึงได้พยายามอย่างเต็มที่ ๆ จะเอาสมาชิกเข้ามาอยู่ร่วมกับพวกเราให้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ซึ่งมีนาย เอ. เฮช. เปอกินส์ (A.H. PERKINS) จาก ปอร์ทสมัธ (PORTSMOUTH) ผู้ซึ่งภายหลังเขาได้เป็นสมาชิกก่อสร้างสำนักงานแห่งนี้ และยังเป็นสมาชิกที่มีค่าตัวสูงของสมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษด้วย

เอ. ซี. มาร์ช และศาลาการเปรียญ

"เมื่อวันที่ ๙ เดือน กันยายน ข้าพเจ้าได้จดบันทึกไว้ว่า "นาย เอ. ซี มาร์ช (A.C. MARCH) ผู้เดินทาง

มาจากไฮเก็ท (HIGHGATE) เข้าประชุมล่าช้าไป และเขาได้แสดงตัวว่าเป็นสมาชิกผู้สันทัดกรณีจากโรงเรียนทางภาคเหนือ "เอ. ซี มาร์ชผู้นี้เป็นบุคคลซึ่งสถาบันถาวรจะขาดเสียมิได้ เขาเป็นคนมีความมานะอดทนอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไป ถ้าหากว่าสถาบันขาดบุคคลผู้นี้ วารสารฉบับนี้ก็คงจะออกมาไม่ได้ด้วยความอุตสาหวิริยะของเขานี้เอง สมาคมชาวพุทธทางตะวันตกคงจะไม่มีผู้ช่วยแปลและงานประชาสัมพันธ์ที่ยาก ๆ เขาได้กระทำไว้โดยใช้เวลาประมาณ ๕ ปีเต็ม ๆ และจากการประชุมที่สำคัญนั้นเอง เราจึงได้ตัดสินใจที่จะสร้างศาลาการเปรียญเพื่อเปิดให้บุคคลภายนอกผู้มีความสามารถเข้ามาศึกษาและปฏิบัติธรรม ซึ่งตั้งอยู่ไกลจากเสียงอึกทึกของโลกภายนอก ได้มีผู้ถามและติดต่อมาเพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรมแล้ว และเราก็ได้เริ่มตั้งสำนักงานอยู่ที่บ้านเลขที่ ๗๘ ถนนลังคัสเตอร์เก็ท (LANCASTER GATE) ข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ว่า "ข้าพเจ้าขอประกาศว่า บ้านหลังนี้เป็นของเรา เราจ่ายค่าเช่าปีละ ๕๕ ปอนด์" ด้วยประการ

นี้เอง เราจึงได้พบกับอุปสรรคในด้านการเงิน มีหลายคนได้คิดว่า สมาคมซึ่งได้สถาปนาขึ้นมาเพื่อไม่ประสงค์จะแสวงหาผลกำไรทางด้านการเงินนั้น มักจะไม่ค่อยขัดข้องทางด้านการเงินนัก เพราะจุดประสงค์ของเรานั้นมีไว้เสริมสร้างปัญญาแทนที่จะมีไว้เพื่อเสริมสร้างทรัพย์สินเงินทอง เราขาดเรื่องการเงินนั้นก็ดีแล้ว เพราะตามปกติแล้ว ถ้ากิจการใดๆ ก็ตามต้องหมกมุ่นอยู่กับการเงิน มักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายและกิจการใดซึ่งมีทุนทรัพย์สำรองอยู่มากมาย กิจการนั้นก็มักจะแห้งแล้งทางด้านน้ำใจ

เท่าที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ ไม่มีสมาคมชาวพุทธแห่งใดในประเทศนี้ ซึ่งสามารถจะเลี้ยงตัวเองได้และประวัติศาสตร์ของวงการชาวพุทธเกี่ยวกับด้านการเงินก็เป็นเช่นนั้นเสมอมา กล่าวคือ ผู้ที่เห็นอกเห็นใจเรานั้น มักจะบริจาคด้วยกำลังทรัพย์และกำลังใจ

เมื่อปลายเดือน ตุลาคม ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปอภิปรายที่สมาคมชาวพุทธจากการเชื้อเชิญ ของ ซี. เอส. ฮาวาร์ด (C.S. HAVARD) เลขานุการของสมาคม และ

ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ทางศูนย์และทางสมาคมให้มีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น ทุก ๆ คนในที่นั้นเห็นด้วยกับคำขอร้องของข้าพเจ้า ยกเว้นแต่ ฟรันซิส เปเนเท่านั้น ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้บันทึกไว้ว่า "เขายังกินแหนงแคลงใจอยู่กับลัทธิเทว-ปรัชญา"

สำนักชาวพุทธของสถาบันที. เอส. หรือสมาคมเทววิทยา

ในขณะเดียวกันนั้น สมาชิกใหม่ก็เริ่มเข้ามาสมทบกันอย่างรวดเร็ว และก็ถึงเวลาแล้วที่พวกเราจะได้ก้าวหน้าต่อไปอีกสักก้าวหนึ่ง นั่นก็คือ การเปลี่ยนแปลงจากสำนักซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์เป็นทางการให้เป็นสำนักที่มีแบบแผนอย่างรัดกุม ใบสมัครของสมาชิกใหม่เริ่มหลั่งไหลเข้ามา ซึ่งมีข้าพเจ้าเป็นประธาน นางสาว เอ. เอม. โฟล์คเนอร์ เป็นเลขานุการินีกิตติมศักดิ์ พร้อมด้วยสมาชิกผู้ริเริ่มก่อตั้งอีก ๕ ท่าน คือ เบน เบลิสส์ (BEN BAYLISS) ผู้เป็นเจ้าของที่ดินสร้างศาลาการเปรียญ พันเอก เฮช. เอม. เมลเลอร์ (COLONEL

H.M. MEYLER) เป็นแผนกปฏิคม เอ. ซี. มาร์ช (A.C. MARCH) เอ. เฮช. เปอร์กินส์ (A.H. PERKINS) ร้อยเอก สเปรสมิท (CAPT. SPREY-SMITH) ซึ่งมาจากปอร์ท สมัธเหมือนกัน และ รอย เดอ เมน (ROY DE MEL) มาจากประเทศศรีลังกา ในโอกาสเดียวกันนั้น เราได้นัดกันมาประชุมทุกวันจันทร์เว้นจันทร์ และเราก็ได้มาประชุมกันอย่างสม่ำเสมอรวมเวลา ๑๓ ปี

การขออนุญาตจดทะเบียนสำนักชาวพุทธแห่งประเทศอังกฤษและเวลส์ของเราได้กระทำขึ้นเมื่อเช้าวันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน ปี ค.ศ. ๑๙๒๔ และก็ได้รับอนุญาตในค่ำวันนั้น ถึงแม้ว่าสำนักของเราจะได้เคร่งครัดในด้านกฎหมายเกี่ยวกับสมาคมในสองปีต่อมาก็ตาม แต่เราก็ได้ยึดเอาวันสำคัญในวันนั้นเป็นวันเกิดของสำนักของเรา และพวกเราได้จัดให้มีการสังสรรค์กันทุกปีในวันนั้น ทางสถาบันได้แต่งตั้งข้าพเจ้าให้เป็นประธานต่อหน้าสมาชิกทั้งหมดของสำนักงานใหม่นี้ ได้กระทำขึ้นที่ห้องประชุมมอร์ติเมอร์ (MORTIMER HALL) ซึ่งเป็นสมบัติของสมาคมเทวปรัชญา

ในที่นั้นมีรองประธาน คือ พระภิกษุ จ. ชินราชทาส (C.-JINARAJADASA) ผู้เป็นพระภิกษุสงฆ์จากประเทศศรีลังกา ท่านได้กล่าวไว้ในวันนั้นว่า "บัดนี้เป็นโอกาสอันดียิ่งสำหรับภิกษุสงฆ์ชาวพุทธที่จะให้กฎข้อบังคับแก่สำนักเทวปรัชญานี้"

เปิดศาลาการเปรียญ

เมื่อเดือน มกราคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๕ เราได้เริ่มจัดการประชุมของเราที่สำนักงานใหญ่แห่งสมาคมในปัจจุบันนี้ ที่ห้องเลขที่ ๒๓ สี่แยก เบดฟอร์ด ซึ่งในที่นั้นสมาชิกของยุวสมาคมเป็นจำนวนมากได้มาพบปะสังสรรค์กันในคืนวันจันทร์เว้นจันทร์ และอีกสองสามวันต่อมาศาลาการเปรียญอยู่ที่บ้านเลขที่ ๗๘ ถนน ลังคัสเตอร์เก๊ทก็ได้เปิดให้สาธารณชนเข้าไปใช้ได้ การประกอบพิธีเปิดเป็นทางการนั้นได้กระทำกันในห้องเมื่อเดือน กรกฎาคม ต่อมา จะเป็นด้วยเหตุอะไรไม่ทราบ บุคคลประมาณ ๓๔ คนที่นั่งอยู่ภายในห้องนั้นส่วนมากนั่งลงบนพื้นห้องสมาชิกชาวสิงหลบางคนที่

สวมเครื่องแต่งกายประจำชาติของเขาได้จัดพิธีอันสำคัญนี้ เขาได้จุดธูปเทียนบูชาลงข้างหน้าพระพุทธรูป ที่ลูกเขยของเลดี บลอมฟีลด์ (LADY BLOMFIELD) ได้นำมาจากทุ่งนาใกล้ ๆ นครย่างกุ้ง ซึ่งคนได้นำเอาไปทิ้งไว้

มีโอกาสดีแต่เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในระหว่าง ๑๕ เดือน ที่ได้เปิดศาลาการเปรียญเป็นปูชนียสถานซึ่งคำพูดทุก ๆ คำได้ถูกกล่าวในห้องนี้ แล้วยังได้พบชื่อบุคคลต่าง ๆ มากกว่า ๔๕๐ ชื่อ ที่มาเซ็นลงในสมุดเยี่ยม บรรยากาศในห้องนั้นได้สร้างความเงียบกริบให้เกิดขึ้นภายในห้องนั้นพร้อมกันนั้น พรหมสีน้ำเงิน ม่านสีทองเก่า ๆ และเครื่องประดับห้องชั้นเล็ก ๆ ก็ถูกจัดให้อยู่ในสภาพที่จะหาสิ่งอื่นมาเปรียบเทียบมิได้ในเมืองที่ใหญ่โตและมีเสียงอึกทึกเช่นนั้น เพื่อให้เกิดความเงียบสงบขึ้น ความคิดคำนึงถึงกิจการภายในซึ่งไม่เร็วก็ช้าทางตะวันตกจะได้พบความจำเป็นเพื่อให้จิตใจเป็นปกติ

ต่อไปนี้เป็นสำเนาแห่งคำประกาศซึ่งได้ใส่กรอบแขวนติดไว้ในห้องนั้นดังนี้ : –

"ห้องนี้ใช้เป็นสถานที่บริการแก่ชาวพุทธที่ขึ้นอยู่กับนิกายใดก็ได้ หรือจากประเทศใดก็ได้ ในนามขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สำนักงานพระพุทธศาสนาของสมาคมเทวปรัชญาขอต้อนรับท่านสมาชิกทุก ๆ ท่าน"

ห้องนี้ได้ถูกบัดกวาดอย่างสะอาดใช้เป็นห้องปูชนียสถานเพื่อการอ่านหนังสือเงียบ ๆ คิด และทำสมาธิและจะเปิดใช้จาก ๘ น. ตอนเช้า ถึง ๑๐ น. ตอนกลางคืนทุก ๆ วัน

หนังสือและธูปเทียนได้จัดแบ่งไว้ให้แล้ว ส่วนดอกไม้นั้นอาจจะให้และจงวางบูชาไว้บนแท่นบูชา

ถ้าห้องนั้นหนาวเย็น โปรดจุดไฟ

ผู้ที่มาเยี่ยมทุกคนโปรดเซ็นชื่อของท่านลงข้างล่างในโอกาสที่ผ่านมาเยี่ยมเยือนแต่ละครั้ง

เพราะสมาชิกสองท่านของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งนี้ได้รับประกันค่าเช่าและจ่ายค่าบำรุงรักษาห้องนี้ หีบบริจาคทานได้จัดเตรียมไว้สำหรับบุคคลที่มีความประสงค์จะบริจาคทานด้วยสิ่งของบางอย่างในราคา ๕๕ ปอนด์ต่อปี เงินนี้ต้องเอาไปใช้จ่าย

องค์การพระพุทธศาสนาที่สำคัญสองแห่งในกรุงลอนดอน คือ พุทธสมาคม และสำนักงานแห่งพระพุทธศาสนาตามที่กล่าวมาแล้วข้างบนนั้น สำหรับข่าวคราวที่จะส่งมาถึงพุทธสมาคมแห่งนี้ โปรดเขียนไปถึง ซี. เอส. ฮาวาร์ด บ้านเลขที่ ๑๗๐ ถนนไฮน์ เลย์ตันสโตน อี. ๑๑ (C.S. HAVARD, 170, HIGH ROAD, LEYTONSTONE, E. 11) สำหรับข่าวคราวต่อไปเกี่ยวกับสำนักงานพระพุทธศาสนา โปรดเขียนส่งไปถึง นางสาว ไอลีน เอม. โฟล์คเนอร์ ๑๐๑ เอ. ถนน ฮอสเสพเฟอรี เวสมินสเตอร์ เอส. ดับลิว วัน. (Miss AILEEN M. FAULKNER, 101 A, HORSEFERRY ROAD, WESTMINSTER, S.W.I.)"

เอ.ซี มาร์ช เป็นเลขานุการฝ่ายข่าวสาร

ในขณะที่ นาย เอ. ซี มาร์ช ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นเลขาธิการฝ่ายข่าวสารของสำนักงานนั้น พืชผลของชาวพุทธที่หว่านลงไปครั้งแรกได้เกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราว คือ

หนังสือรีวิวของพระพุทธศาสนานั้นต้องลดจำนวนการพิมพ์จำหน่ายลง เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๒๒ งานของเขานั้นได้สร้างความสนใจอันเฉลียวฉลาดให้เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวใหม่ ๆ โดยการเขียนข่าวของเขา พร้อมกับบุคคลที่ไม่สามารถจะมาร่วมประชุมในกรุงลอนดอนได้ และในระยะสิบปีต่อไปข้างหน้านั้น นอกเหนือไปจากงานของเขาเกี่ยวกับเรื่องหนังสือพิมพ์และการรวบรวมคำแปลศัพท์และความรู้เกี่ยวกับเรื่องหนังสือแล้ว งานทุกอย่างก็จะดำเนินไปในตอนสุดท้ายของงานประจำวันในสำนักงานแห่งหนึ่ง เขาได้ควบคุมให้สร้างแผนงานอันประณีตเกี่ยวกับการติดต่อกับชาวพุทธที่มีชื่อเสียงทั่วโลก มันเป็นเรื่องขบขันที่จะต้องคิดถึงเขาที่อยู่ในบ้านไฮเก็ทได้แนะนำด้วยจดหมายให้ไปหาชาวพุทธสองคนซึ่งอาศัยอยู่ในถนนใกล้ ๆ กันในเมืองเล็ก ๆ ในประเทศนิวซีแลนด์ แต่ละคนนั้นไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย

วัตถุประสงค์สามประการของเรา

ในหลายเดือนต่อมาอีก เขาได้ตั้งระเบียบแบบแผนการประชุมประจำปีขึ้น ครั้งหนึ่งผลของการเลือกตั้งตามวัตถุ

ประสงค์อย่างรอบคอบได้ทำให้ตัวของมันเองต้องตกไป เพราะว่าเราได้กำหนดให้ทำ "จุดศูนย์กลางของบุคคลเช่นนั้นให้เป็นผู้ปรารถนาที่จะศึกษา ให้เป็นผู้เผยแพร่ และพยายามที่จะมีชีวิตอยู่ตามหลักข้อมูลของพระพุทธศาสนา" เกี่ยวกับงานของสำนักงานนั้น วัตถุประสงค์ทั้งสามประการนั้นได้ถูกพิจารณาอยู่เสมอว่าเป็นลักษณะทั้งสามประการของสิ่งทั้งหลายที่จะแยกออกจากกันไม่ได้ ตามทรรศนะของเรานั้นเห็นว่า บุคคลควรจะต้องศึกษาเสียก่อนแล้วจึงทำการสอน และการศึกษาก่อนนี้ยังเป็นเครื่องยืนยันเกี่ยวกับเรื่องความจำเป็นในการสอนแก่บุคคลอื่นถึงสิ่งที่ตัวท่านเองได้เคยศึกษาเล่าเรียนมา ถ้าบุคคลใดยังไม่ได้ศึกษาหรือไม่เคยทำการเผยแพร่มาก่อน เขาก็ไม่สามารถจะได้รับผล แม้จะมีความพยายามอันมั่นคงเพื่อใช้หลักการที่ได้ศึกษามา และไม่สามารถจะสอนเรื่องชีวิตประจำวันได้ วัตถุประสงค์ทั้งสามประการนี้ได้ทำความแตกต่างให้แก่สำนักของเราผิดจากสมาคมเดิมมาก และสมาชิกของสำนักเดิมนั้นยิ่งมีความแตกต่างไปไกลจากสำนักใหม่ของเรานี้อยู่ตลอดเวลา เรามีความภูมิใจในตัวของเราเอง

อย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานการคงแก่เรียน ความสนใจเกี่ยวกับสำนักงานใหม่แห่งนี้เป็นจุดศูนย์รวมเรื่องราวของชาวพุทธที่ถูกผลิตขึ้นมาใหม่นั้น สมาชิกส่วนมากมีความยินดีต่อสำนักงานใหม่ของเรา เพราะว่าพวกเขาปรารถนาที่จะร่วมเดินทางไปตามวิถีทางของพระพุทธศาสนา และสมาชิกอีกหลายคนมีความพอใจที่จะปฏิบัติไปตามวิถีทางของพระพุทธศาสนาเท่าที่พวกเขามีเวลาพอ และสามารถจะยึดถือใช้เป็นหลักปฏิบัติของชีวิตประจำวันได้ อีกประการหนึ่ง สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษได้สร้างจุดหมายปลายทางแห่งการบรรยายสาธารณะเป็นประจำสัปดาห์ขึ้น แต่ตามบัญชีรายชื่อของนักแสดงสุนทรพจน์ซึ่งได้ปรากฏตัวบนเวทีในระยะสิบปีต่อมานั้น อาจจะรวมผู้เป็นต้นตำรับเกี่ยวกับลักษณะของชาวพุทธ และแนวทางความคิดทางตะวันออกไว้อย่างมากมายด้วย เพราะว่าสำนักงานนี้มีส่วนสำคัญมากที่สุดที่เพ่งเล็งถึงเรื่องวงการศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมืออภิปรายหลักของพุทธศาสนา และการใช้หลักธรรมให้เป็นประโยชน์และจำกัดหน้าที่ของสำนักงานให้ออกไปอยู่ภายนอกเพื่อรวบ

รวมตำราต่าง ๆ และหนังสือเล็ก ๆ น้อยเข้ามาเก็บไว้ สมาคมทั้งสองแห่งนี้ได้ดำเนินงานธุรกิจต่าง ๆ ให้กลุ่มชาวพุทธออกไปปฏิบัติหน้าที่ไกลออกไปจากผืนแผ่นดินของชาวพุทธ

ความแตกต่างตามความมุ่งหมายที่เป็นข้อมูลฐานนั้นได้ถูกอภิปรายกันอยู่บ่อย ๆ และมันเป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่ความมุ่งหมายนั้นได้ถูกพิจารณากันแล้วกันเล่า เพื่อจะทำให้เกิดความรอบรู้เกี่ยวกับข่าวสารของพระพุทธองค์ทุกประการในทางตะวันตก ดังนั้นเราจึงได้แบ่งห้องนี้ไว้เป็นสำนักงานทนายความของสมาคมตามทรรศนะของพวกเขาที่เกี่ยวข้องอยู่กับความประพฤติของบุคคลในปัจจุบันซึ่งกำลังเป็นไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับพวกเรา เพราะว่าเรามีสมาชิกเป็นอันมากที่มีความประพฤติเหมือน ๆ กัน ในห้องเดียวกันนี้เราได้สร้างบ้านชั่วคราวของสำนักงานห้องสมุดไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่บริจาคทานในการซื้อหนังสือต่าง ๆ ส่งไป เรามีหนังสือพิมพ์รีวิวและหนังสือเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาอยู่เกือบ ๘ ร้อยเล่ม และเป็นหนังสือวิชาการต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน หนังสือบางเล่มราคาแพงมากและหายากด้วย

พระภิกษุ อรดิสส วันทา
(ARDISSA WUNTHA)

ในเวลานั้น ได้มีพระภิกษุชาวพม่ารูปหนึ่งเดินทางมาถึงประเทศอังกฤษ พร้อมกับสามเณรรูปหนึ่งด้วย ท่านเป็นพระสงฆ์ชาวพม่ารูปแรกที่เดินทางเข้ามาประเทศนี้ตั้งแต่อานันทะ เมตเตยะ ได้เดินทางมาถึง เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๘ พระอรดิสส วันทา นั้นถูกกดดันด้วยความพยายามที่จะนำเอาคำว่า "ปั๋ญจศีล" ในภาษาบาลีมาใช้ และท่านได้ใช้เวลาตอนเย็นสอนพวกเราถึงเรื่องการออกเสียงคำนี้ให้ถูกต้อง การสมาทาน ปั๋ญจศีล อยู่เบื้องหน้าพระพุทธรูปนั้นเป็นการเข้าไปใกล้ที่สุด ซึ่งสำนักงานได้ยอมรับเอาเป็นหนทางของพิธีกรรม ถึงแม้ว่านายเปอร์กินส์จะกำหนดเรื่อง "การบริการ" ของชาวพุทธไว้ซึ่ง ได้จัดพิมพ์ลงในหนังสือประจำเดือนรายสัปดาห์แล้วก็ตาม แต่สำนักงานของเราไม่เคยใช้มันเลย

งานวิสาขะบูชาประจำปี ค.ศ.๑๙๒๖

การประชุมในวันงานวิสาขะบูชานั้นได้จัดทำขึ้นที่

ห้องโฮลบอร์น ทาวน์ (HOLBORN TOWN HALL) และเป็นการประชุมครั้งสุดท้าย ซึ่งสมาคมเก่าและพุทธสมาคมใหม่ได้จัดทำขึ้น เป็นเวลานานอีกสิบสองเดือนต่อมา สมาคมทั้งสองแห่งนี้ก็ได้สิ้นสุดลง อีกประการหนึ่งท่าน อนาคาริกะ ซึ่งได้ประกาศตัวเองเป็นเลขาธิการของสมาคมมหาโพธิ์ ได้ร่วมกันเป็นเจ้าของสมาคมทั้งสามแห่งนี้ด้วย และเพราะการประชุมครั้งแรกและครั้งสุดท้ายนั่นเอง กลุ่มชาวพุทธที่สำคัญ ๔ กลุ่มที่ยังเหลืออยู่ในประเทศนี้จึงได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคมสาธารณะแต่ละด้านขึ้น เพราะฉะนั้นในครั้งแรกธงเสมาธรรมจักรจึงได้ถูกแขวนห้อยประดับอยู่ข้างหลังของนักแสดงปาฐกถาทุกคน อนาคาริกะนั้นได้จดบทเรียงความของแต่ละกลุ่มไว้ และอันดับสีต่าง ๆ ของธงนั้น เป็นเสมือนกับการแสดงความสลับซับซ้อนซึ่งเป็นสัญญลักขณ์ตามความหมายของธงนั้น ๆ อนาคาริกะนั้นได้ทำการต้อนรับหนังสือพิมพ์เพื่อให้นำเอาการประชุมต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้เป็นประจำเดือนตามความอยากรู้อยากเห็นออกไปตีแผ่ แต่ว่าในจำนวนหนังสือวรรณคดีอื่น ๆ นั้น พวกเขาได้ซื้อหนังสือพิมพ์ที่ออกครั้ง

ที่สองไปเป็นจำนวนหนึ่งร้อยฉบับ ซึ่งได้พิมพ์ออกมาในตอนบ่ายวันนั้น การประชุมครั้งนี้มีนักแสดงปาฐกถา ๙ คน รวมทั้ง อนาคาริกะซึ่งยังไม่เคยถูกเชิญให้พูดเรื่องใด ๆ อย่างแจ่มแจ้งเลย และตำแหน่งของข้าพเจ้านั้นเป็นประธานในที่ประชุมเพื่อรักษาเวลาที่กำหนดไว้ไม่ได้ทำอะไรเลยแต่ก็น่าอิจฉา

เมื่อคืนวันที่ ๒๗ พฤษภาคม นั้น เป็นคืนที่พวกเราควรจะจดจำเอาไว้ เพราะว่าวิทยุกระจายเสียงจาก 2. LO ได้อ่านข่าวสารของพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก การแสดงความจำนงค์ขอกระจายเสียงจากวิทยุ B.B.C. ของเรานั้น เราได้รับอนุญาตให้การพูดของเรานั้นต้องติดป้ายการกล่าวสุนทรพจน์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และไม่ให้บรรจุอะไรไว้เลย ตามธรรมชาติของการโฆษณา นายมาร์ช และข้าพเจ้าได้ช่วยกันร่างคำพูด ๑๕๐๐ คำในระหว่างที่ใช้พูด และนายมาร์ชจะต้องอ่านในไมโครโฟน และข้าพเจ้าได้นั่งพิงอยู่ที่เก้าอี้ในห้องโฮลบอร์น ได้มีผลเกิดตามมาทันที โบสถ์ในอังกฤษนั้นเป็นโบสถ์ที่มีอิทธิพลมากและได้ปฏิบัติหน้าที่ขึ้นมาทันทีจนทำให้คณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งขึ้นนั้นต้องเซ็นเซอร์การกระ

จายเสียงเช่นนั้นในอนาคต ถึงแม้ว่าเราจะได้ร้องขออนุญาตเพื่อทบทวนทดลองกระจายเสียงที่ได้รับผลสำเร็จเช่นนั้นแต่ละปีต่อมาอีก แต่เราไม่เคยได้รับอนุญาตให้ออกอากาศได้อีกต่อไป

สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษ

เมื่อเดือน กรกฎาคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๖ เป็นเดือนที่ยุ่งยากและตื่นเต้นมาก ความพยายามของอนาคาริกะเพื่อจะหาบ้านที่สมควรในกรุงลอนดอนต้องล้มเหลว อนาคาริกะจึงได้ซื้อบ้านหลังหนึ่ง เลขที่ ๑๘๖ ถนนเมดเลย์เอนลิง (MADELEY ROAD, EALING) เขาตั้งชื่อบ้านหลังนั้นว่า ฟอสเตอร์ เพื่อเป็นอนุสรณ์ในการอุปถัมภ์ของเขา เมื่อวันที่ ๒๔กรกฎาคมนั่นเอง ได้มีประชาชนประมาณ ๕๐ คนได้มาชุมนุมกันที่บ้านหลังนั้นเพื่อเปิดค้นหาดูธงผืนใหญ่ที่เคยปลุกให้ชาวบ้านใกล้เคียงเหล่านั้นให้ตื่นขึ้น เกี่ยวกับการบันทึกประจำวันของข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ว่า "การปาฐกถาในครั้งนั้น ก็

มี อนาคาริกะ เปเน มาร์ช โมคเครจี ข้าพเจ้า และคนอื่น ๆ" เป็นผู้แสดง ในโอกาสเดียวกันนั้น สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษก็ได้ตั้งขึ้น จากวันนั้นจนถึงวันนี้ ภาระและสิทธิพิเศษในการแสดงธรรมในประเทศอังกฤษก็ได้แบ่งกันจัดทำกับสำนักงานแห่งนี้

สำนักงานและสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศอังกฤษ

เราได้รับการเสนอแนะหลายครั้งจากผู้แสวงหาบุญและแขกผู้มาเยี่ยมจากต่างประเทศว่า ไม่ควรจะต้องมีสมาคมถึงสองสมาคม มีเพียงสมาคมเดียวก็พอ ในการตอบปัญหาคำวิพากษ์วิจารณ์เช่นนั้น มีความจริงอย่างหนึ่งได้ปรากฏขึ้นเป็นที่แจ่มชัดว่า ครั้งแรกนั้นสำนักงานของเราได้พยายามเป็นอย่างมากเพื่อสนับสนุนอนาคาริกะและคณะธรรมทูต โดยให้เคลื่อนย้ายห้องบูชาเข้าไปอยู่ในบ้านในกรุงลอนดอนแล้ว เราก็ได้ให้เขาใช้หนังสือพิมพ์เรื่องพระพุทธศาสนาในอังกฤษที่พิมพ์เรียบร้อยแล้วโดยทั่วๆ ไป แล้ว

เราได้ขอให้เขาเป็นผู้นำเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของชาวพุทธ ซึ่งพวกเราได้จัดตั้งขึ้นใหม่ เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๒๔ อย่างไรก็ดี จากการมาถึงครั้งแรกของอนาคาริกะนั้นเอง เขาจึงได้กระทำเรื่องนั้นขึ้นอย่างแจ่มแจ้งว่า เขามีวิธีทำงานหลาย ๆ ทางด้วยตัวของเขาเอง และเขามีความประสงค์ที่จะจัดตั้งองค์การนั้นขึ้นใหม่อีกเป็นครั้งที่สอง และเป็นอิสระพร้อมที่จะทำหนังสือพิมพ์แข่งขันกัน ความพยายามของเขาต่อไปอีกก้าวหนึ่งก็คือ การสมทบกำลังของพวกเราที่เคยถูกทำลายไปแล้ว โดยการยึดเอาบ้านหลังหนึ่งไปไว้ที่เอลลิง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์แก่มวลสมาชิกของสำนักงานแห่งนี้เลย เมื่อครั้งก่อนนั้นพวกเขาต้องการจัดสถานที่การประชุมแห่งนั้นให้เป็นศูนย์กลางมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปสมาคมทั้งสองแห่งก็ได้ดำเนินงานไปตามวิถีทางของพวกเขาหลายอย่าง แต่ว่าวิธีการทำงานของสมาคมทั้งสองแห่งนั้นก็ยังได้รับการอภินันทนาการหลาย ๆ อย่าง หรือมันอาจจะเป็นเพราะว่ากิจกรรมต่างๆ ที่เป็นอิสระนั้นได้ถูกเก็บรักษาไว้ตามความประสงค์โดยทั่ว ๆ ไปดีกว่าการที่จะเอามารวมกัน บาง

ที่สำนักงานของเราอาจจะได้พบเงื่อนงำของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทที่กำลังเกี่ยวข้องอยู่กับเราคือคณะธรรมทูตนั้น อาจจะไม่ชอบงานอย่างนี้แน่นอน เพราะว่าเหตุผลที่เกิดความยุ่งยากขึ้นนั้นได้แสดงออกให้เห็นความหมายไว้แล้ว นี่เป็นความสนใจที่ไม่มีวันเสื่อมสูญของเราตามคำสั่งสอนที่กล่าวไว้โดยครูของอนาคาริกะเอง คือ เฮช ที. บลาวัสกี

จากเหตุการณ์ครั้งแรกที่สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษได้ดำเนินการประชุมเมื่อวันอาทิตย์ตอนบ่ายและตอนเย็นนั้นเองจึงทำให้บุคคลที่มีความสามารถไปร่วมประชุมกันได้ แต่ไม่อาจที่จะไปร่วมประชุมได้ในวันสุดสัปดาห์ และในขณะนั้น อนาคาริกะเองก็ยังอยู่ในประเทศอังกฤษ เขาได้ไปบรรยายธรรมะมากที่สุด หลังจากนั้นแล้วเขาขาดการบรรยาย แล้วคนอื่น ๆ ก็เข้ามาบรรยายแทนเขา เราไม่เคยขาดนักบรรยายที่จะมาให้ความคิดเห็นต่าง ๆ แก่สาธารณชนเลย ในขณะนั้นนับได้ว่ามันขึ้นอยู่กับเงินทองจากประเทศศรีลังกา และขึ้นอยู่กับผู้แทนต่าง ๆ ของพระ-พุทธศาสนาแบบทางใต้ คณะธรรมทูตนั้นได้ให้การสนับ

สนุนความคิดเห็นของพระพุทธศาสนาแบบหินยานหรือเถรวาทอยู่เสมอ เนื่องจากบุคคลไม่มีความซื่อสัตย์ต่อประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนานั้นเอง สำนักงานของเราจึงได้ให้การสนับสนุนการศึกษา และประกาศคำสั่งสอนของนิกายที่สำคัญ ๆ ตามความคิดเห็นของชาวพุทธอย่างยุติธรรม การเป็นปฏิปักษ์ต่ออิทธิพลของเทวปรัชญาของสมาชิกจากสำนักเราส่วนมากเกี่ยวข้องอยู่กับการศึกษาธรรมะของพวกเขานั่นเอง ฟรันซิส เปเน นั้นเป็นบุคคลแรกที่ทำให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อการช่วยเหลืออันสงบระหว่างสมาคมทั้งสองนั้น และการเป็นปฏิปักษ์ต่อกันนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นคำพูดของ อานันทะ เมตเตยะ และปรัชญานันทะ ซึ่งเป็นพระภิกษุสงฆ์ทั้งสองรูปของคณะสงฆ์แห่งประเทศพม่า และของอนาคาริกะผู้จัดตั้งสมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษก็ตาม คำพูดนั้นก็ยังไม่จางหายไปโดยสิ้นเชิงจนกระทั่งทุกวันนี้ อย่างไรก็ตาม การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันของสมาคมทั้งสองก็ยังมีความมั่นคงอยู่โดยจัดสมาชิกออกเป็นส่วน ๆ อย่างเดียวกันโดยจัดประชุมร่วมกันเป็นส่วน ๆ เหมือนกับ

การประชุมในวันงานวิสาขะบูชาทุกปี และการประชุมนั้นจะต้องถูกบันทึกไว้ด้วยความเป็นมิตรต่อกัน และความเข้าใจซึ่งกันและกันนั้นก็ยังมีอยู่ระหว่าง ทยานันทะ เหวาริดาระเน ผู้เป็นหลานชายของอนาคาริกะ และตัวข้าพเจ้าเอง พฤติการณ์อันยุ่งยากเหมือนยุคก่อน ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่ถนน เมดเดอร์เลย์ นั้น คือ เมื่อ ทยานันทะ เหวาติดาระเนเป็นผู้แทนของลุงของเขา บางคราวเขาก็ได้ยึดถือเอาธาตุแท้แห่งความไม่ปองดองกัน ในยุวสมาคมเข้ามารวมกันโดยผ่านการเปลี่ยนแปลงโชคชะตาทั้งหมด เขาได้ดำเนินงานรับผิดชอบ พฤติการณ์อันยุ่งยากนั้นอย่างทรหดอดทน เพราะเป็นที่รู้จักกันดีถึงความแตกต่างกันของสำนักนั้นแล้ว ฉะนั้นคณะธรรมทูตของสำนักนี้จึงมีความก้าวหน้าไปอย่างมั่นคง ถึงแม้ว่าจะมีรายได้ไม่แน่นอนจากประเทศศรีลังกาก็ตาม แต่ว่าความไม่ก้าวหน้าของประชาชนผู้เปลี่ยนแปลงวิถีทางของนักศึกษาชาวสิงหลก็มิได้เกิดขึ้น นักศึกษาชาวสิงหลส่วนมากนั้นได้เดินทางเข้ามาประเทศอังกฤษตามระยะเวลาที่ถูกจำกัดไว้ และพวกเขาจะต้องกลับไปประเทศ

ศรีลังกาเมื่อพวกเขาได้สำเร็จการศึกษาเรียบร้อยแล้ว อีกประการหนึ่ง สำนักงานของเรานั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการสนับสนุนจากที่ไหน ๆ มากไปกว่ามวลสมาชิกและเพื่อน ๆ ก็ตาม แต่สำนักงานของเราก็ยังถูกควบคุมอยู่โดยบุคคลทั้งสามหรือสี่คนจากการเริ่มแรกจัดตั้งมา ซึ่งยังมีความก้าวหน้าหลายอย่างเกิดขึ้นแก่ความคงอยู่ต่อไปตามนโยบายของบุคคลนั้น ๆ

พระภิกษุโดรเจ ปรัชญานันทะ (DORJE PRAJNANDA)

ให้เราหันกลับไประลึกถึงเดือนอันเป็นที่ระลึก แขกผู้มาเยี่ยมเยือนอันน่าประหลาดแก่สำนักงานของเราท่านหนึ่ง คือ พระภิกษุ โดรเจ ปรัชญานันทะผู้เกิดในกรุงลอนดอน เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๗๗ ในตระกูล เฟรดริค เฟลทเชอร์ ในขณะที่ท่านเป็นนักศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยอ๊อกฟอร์ดอยู่นั้น ท่านได้อ่านหนังสือ "THE LIFE OF ASIA" ต่อมาท่านได้หยุดงานและเดินทางไปเยี่ยมประเทศศรีลังกา ณ ที่นั้นเอง ท่านได้

รับการแนะนำให้รู้จักกับพระภิกษุสุมังคโลและอนาคาริกะธัมมปาละ แล้วท่านได้ศึกษาธรรมอยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ของบุคคลทั้งสอง จากประเทศศรีลังกา ท่านได้ออกเดินทางไปแสดงปาฐกถาในสหรัฐอเมริกา แล้วก็เดินทางกลับไปประเทศอังกฤษ ณ ที่นั้น ท่านได้ถูกเกณฑ์ให้เป็นทหารระหว่างสงครามโลก ท่านได้รับตำแหน่งนายทหารเป็นนายพันตรี แต่ว่าความทุกข์และความตายนั้นได้เป็นสักขีพยานแก่ท่าน ท่านจึงได้หนีออกจากโลกฆราวาส แล้วอุปสมบทเป็นพระภิกษุในขณะที่สงครามได้สิ้นสุดลง เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๓–๑๙๒๓ แล้วท่านได้ออกเดินทางไปกับ แม็คโกฟเวิน เอลลาม และ จี. อี. โอ. คไนท์ เพื่อสำรวจประเทศธิเบตเป็นเวลานาน ในประเทศธิเบตนั้น ท่านได้พักจำพรรษาอยู่ที่ชีกาเซ (SHIGADZE) เป็นเวลา ๑ ปี แล้วท่านได้ไปศึกษาอยู่กับ ตาชิ ลามะ (TASHI–LAMA) ท่านได้รับการบรรพชาเป็นสามเณร ท่านเป็นชาวอังกฤษคนแรกที่ได้ทำเช่นนั้น แล้วท่านได้เดินทางกลับไปยังประเทศศรีลังกาอีกเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๔ เพื่ออุปสมบทเป็นพระภิกษุในนิกายทางใต้ ในขณะ

นั้น พระภิกษุรูปนี้ได้เดินทางไปยังแดนอินเดียที่มีความยาวและกว้างด้วยเท้าเปล่าของท่าน เพื่อไปนมัสการปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์จากแหล่งนี้ไปยังแหล่งนั้น แล้วท่านก็ได้ยินเรื่องความงามของผืนแผ่นดินประเทศพม่า และได้ทราบว่าประเทศพม่านั้นได้จัดตั้งสำนักงานใหญ่ของพระพุทธศาสนาอยู่ที่เมืองย่างกุ้งและให้ความอุปถัมภ์และให้ความอารักขาแก่นักธุดงค์ตามระยะเวลาที่อยู่ในอินเดียและภูเขาหิมาลัย แล้วนักธุดงค์นั้นต้องเดินทางต่อไปยังกรุงลอนดอน ท่านได้ทำงานอยู่ที่สำนักงานนั้นอยู่ระยะหนึ่ง ท่านเป็นผู้มีสำนวนโวหารในการแสดงธรรมอันไพเราะและเป็นที่น่าสังเกตได้ว่าท่านเองควรจะได้กลับไปอยู่ประเทศอังกฤษ ท่านเป็นนักเทศนาธรรมที่มีอิทธิพลที่สุดตามที่เราได้เคยฟังมา ท่านควรจะพักอยู่กับเรา แต่เมื่อท่านเดินทางกลับไปประเทศพม่าแล้วท่านก็จากพวกเราไปอย่างไม่มีวันกลับ

สำนักงานพระพุทธศาสนาในกรุงลอนดอน

เมื่อเดือน ตุลาคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๖ สำนักงานของ

เรากำลังล่มจมลงในอ่าวลึก ในขณะนั้น ข้าพเจ้าได้บันทึกสมุดประจำวันไว้ว่า "เมื่อวันที่ ๒๑ เดือนตุลาคม บี ค.ศ. ๑๙๒๖ ข้าพเจ้าได้คลานลงจากเตียงคนไข้เข้าไปยังสำนักงานของเราเพื่อดูสมาชิกทั้งสามคนและสมาชิกอื่น ๆ อีก ๕ คนไม่มีองค์ประธานในที่ประชุม ตำแหน่งนี้หมดหวังเสียแล้ว เรามีสมาชิกเหลืออยู่เพียง ๑๑ คนเท่านั้น อีกสามคนอยู่ที่ปอรทสมัท อีกสามคนเป็นคนไม่ค่อยรู้เรื่องและที่เหลืออีก ๕ คนเท่านั้นที่มีความจำเป็นสำหรับองค์ประชุม" การแก้ไขเรื่องเช่นนี้อยู่ในมือของข้าพเจ้า "แล้วข้าพเจ้าก็ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าเราควรจะทิ้งสถาบัน ที. เอส. (T.S.) ได้แล้ว แล้วเราตกลงโห่ร้องไชโยกัน" การประชุมพิเศษของสำนักงานของเราได้ดำเนินไปอย่างแต่ก่อน และเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคมนั้นเอง สำนักงานของเราก็ได้ผ่านการลงมติให้กลับไปใช้กฎระเบียบเดิมของเราได้ และได้กลายเป็นองค์การอิสระขึ้นมาทันที เหตุผลที่เขียนในจดหมายส่งไปถึงสำนักงานพร้อมด้วยกฎระเบียบนั้นมีอยู่ว่า" สำนักของเรารู้สึกว่างานที่ได้ดำเนินจัดทำไปแล้ว คือการศึกษาและการเผยแพร่พระพุทธศาสนาใน

ทางตะวันตกนั้น ได้รับผลสำเร็จมากกว่าองค์การที่เป็นหน่วยงานของสมาคม พร้อมกันนั้นการจัดแจงเรื่องสิ่งที่สำคัญของสมาชิกนั้นจะตกลงกันได้ยาก และกิจการที่ทำในนามของสำนักงานก็จะถูกโจมตีอย่างที่เคยพบเห็นกันมาแล้ว สมาคมสมัยใหม่นั้นค่อนข้างจะมีอุปสรรคในการช่วยเหลือเพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานนั้น" การลงมติเช่นนี้มีผลกระทบกระเทือนต่อสำนักงานเช่นนั้นและสมาชิกของสำนักงานก็ได้ออกไปอย่างอิสรเสรี เพื่อจะเข้าไปสังกัดอยู่กับสำนักงานของสมาคมแห่งอื่น หรือไม่เช่นนั้น พวกเขาก็จะไม่เลือกเข้าไปอยู่ในสังกัดของสำนักงานใดสำนักงานหนึ่งโดยเฉพาะ เหตุการณ์เช่นนี้เองที่เกิดขึ้นแก่สำนักงานของพระพุทธศาสนาในกรุงลอนดอน และได้กลายเป็นระเบียบปฏิบัติของทางการของเรา จนถึงทุกวันนี้

หลังจากนั้นแล้ว ได้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในสำนักงานของเรา แต่แล้วเหตุการณ์อย่างหนึ่งก็ได้บังเกิดขึ้น และเป็นสาเหตุของก้าวต่อไป ซึ่งจะนำไปให้ถึงการ

เผยแพร่ธรรมในประเทศอังกฤษ เราได้มีความผูกพันอยู่อยู่กับการศึกษาในหนังสือคำถามคำตอบ เรื่องพระพุทธศาสนาของโอลคอทท์ และได้มีการตกลงกันไว้ว่า หนังสือนั้นมิใช่เป็นหนังสือที่เกี่ยวข้องอยู่กับอุดมการที่เขียนไว้เพื่อการแลกเปลี่ยนอารมณ์ของชาวตะวันตกสมัยใหม่ มีบางคนได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า "ทำไมจึงไม่เขียนด้วยตัวของท่านเองเล่า? และหนังสือเล่มนั้นได้ทำให้หนังสือตำรา "พระพุทธศาสนาคืออะไร" เกิดขึ้นหรือ? คณะกรรมการได้ชี้แจงให้เห็นถึงการตัดสินใจตามรูปการณ์ของมันแล้ว และได้เขียนรายงานไว้ในหน้าที่ ๑๐๐ แล้วว่า หนังสือหุ้มปกผ้านั้นได้เขียนรวบรวมเรื่องการประชุมของสำนักงานของเราจากฉบับร่างที่ข้าพเจ้าได้เตรียมไว้ในบรรทัดที่มีคำว่า "กุญเจไข เทววิทยา" (Key To Theosophy) ตอนต่าง ๆ ของหนังสือนั้นได้ถูกตรวจสอบดูเรียบร้อยแล้ว และได้พิมพ์ติดต่อกันมาในหนังสือพิมพ์หลายครั้งแล้ว ต้นฉบับของหนังสือนั้นได้ถูกเก็บรักษาไว้อย่างถาวร โครงร่างของสารบาญได้ถูกจัดเตรียมงานและถูกพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ และงานต่าง ๆ ก็

ได้เริ่มขึ้นแล้ว ในเวลานั้นเอง นาง ไรส์ เดวิดส์ มีความสนใจต่อสำนักงานของเรา เธอได้มอบบทความให้ไปลงในหนังสือพิมพ์ และเมื่อเราบอกแก่เธอถึงเรื่องหนังสือตำราที่ถูกเสนอแนะให้ใช้เล่มนั้นเราก็ได้เชิญให้เธอเป็นผู้ช่วยเราได้ เธอวางรูปคณะกรรมการของเธอขึ้น มี ดร. เอดวาร์ด กรีนลี ดร. ดับลิวสเตด และคนสุดท้ายคือ ดร. เอสลิน คาร์เปนเตอร์เพื่อวิพากษ์วิจารณ์หนังสือแต่ละตอนในขณะที่สำนักงานของเราได้พิมพ์ออกมา มันได้ทำให้เกิดความแจ่มแจ้งขึ้นมาว่า การรับผิดชอบเรื่องการพิมพ์นั้นเป็นของพวกเราเองโดยสิ้นเชิง เพราะว่าเรามิได้ตกลงเกี่ยวกับเรื่องการดัดแปลงต่างๆที่เราได้รับการเสนอแนะไว้ เกี่ยวกับเรื่องทุนการศึกษานั้น แน่นอนละ ผู้ช่วยเหลือคณะกรรมการของเรานั้นมีค่าเหลือล้น คือว่า เกี่ยวกับเรื่องข้อวินิจฉัยการเลือกตามความจริงอันได้มาจากข้อพิสูจน์อื่น ๆ การเลือกข้ออุปมาอุปมัยตามทรรศนะของเราเองนั้นเป็นไปตามแบบแผนเพื่อป้องกันความเห็นพ้องของพวกเขาว่าได้ร่างด้วยอะไร ทบทวนดูอย่างไร อภิปรายกันอย่างไร ร่างใหม่อย่างไร และการ

ทบทวนดูอีกครั้งในแง่ของการวิพากษ์วิจารณ์ที่แยกออกมาทั้งสี่จากคณะกรรมการใช่ไหม ข้าพเจ้าต้องเก็บข้อมูลอันยุ่งยากนี้จนกว่าจะถึงอีก ๑๘ เดือนข้างหน้า แต่ว่ามันก็ได้เป็นบทเรียนที่สอนเรื่องพระพุทธศาสนาให้แก่ตัวเองมากกว่าการเขียนหนังสือเช่นนั้นโดยที่ได้อ่านเรื่องการเขียนนั้นมาทั้งหมด

ชาวพุทธอังกฤษ

ในขณะนั้น อนาคาริกะ เกิดมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางกลับประเทศศรีลังกาเป็นเวลาสองสามเดือนเกี่ยวกับธุรกิจภายในครอบครัวของเขา และการประชุมนั้นต้องเลื่อนออกไปไกลซึ่งจะได้จัดทำขึ้นที่บ้านของเขาเองที่เอลลิงในวันที่ ๒๐ เดือนตุลาคม สิ่งที่น่าเสียดายของเราก็คือเขาได้ผลิตหนังสือเล่มแรกชื่อ "ชาวพุทธแห่งอังกฤษ" "(BRITISH BUDDHIST)" ขึ้นตามระยะเวลาของเขาเอง หนังสือนั้นหนา ๘ หน้า จัดพิมพ์เป็นหนังสือพิมพ์เขียนขึ้นโดยตัวของเขาเองทุกอย่าง ราคาเล่มละ ๓ เพนนี บทความที่น่าสนใจมากที่สุดของพวกเราคือ เรื่องเทววิทยาและ

พระพุทธศาสนา ซึ่งเขาได้เริ่มเขียนมีใจความว่า" บุคคลที่สถาปนาสมาคมเทววิทยา คือ ชาวพุทธทั้งหลาย เฮช. ที. บลาวัสกี นั้นได้รับเลือกให้เป็นผู้เชี่ยวชาญของพี่น้องชาวพุทธแห่งภูเขาหิมาลัยคนหนึ่งในจำนวนบุคคลสองคนและเป็นปากเป็นเสียงแทนพวกเขาเพื่อสอนประชาชนที่ได้รับเลือกเข้ามาเป็นสมาชิกแล้วสองสามคนของชาวตะวันตกและสอนความจริงของคำสั่งสอนที่เป็นหลักทั้งสองซึ่งเป็นข้อมูลฐานของพุทธธรรม

การอวสานของพุทธสมาคมแห่งแรก

ในระหว่างเดือนนั้น บางคราวก็ได้มีการประชุมกันที่สภาของพุทธสมาคมแห่งสหราชอาณาจักรและที่ไอแลนด์ เพื่อตรวจดูถึงปริมาณหนังสือต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ และหนังสือเล่มเล็ก ๆ ซึ่งได้เก็บรักษาไว้เพื่อจำหน่ายเมื่อคราวสมาคมนี้อวสานลง การงานต่าง ๆ ต้องถูกยื่นโยนไปให้อนาคาริกะดำเนินการต่อไป และชั่วระยะเวลาอันสั้นนั้นเอง

สมาคมก็ได้ถูกยุบไปตามระเบียบ นายมาร์ชได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า เราควรจะสงวนลิขสิทธิ์ชื่อนั้นไว้ แต่ข้อเสนอแนะของนายมาร์ชให้สงวนลิขสิทธิ์ชื่อนั้นไว้ก็ต้องถูกโยนทิ้งลงตะกร้าไป แต่ว่าเราควรจะได้รับรู้ถึงเรื่องกรรมขององค์การแห่งเก่านั้น ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลเข้มแข็งเพียงพอแก่พวกเราที่มิได้ใช้ชื่อนั้นด้วยความจงใจ

เมื่อวันที่ ๑ เดือนพฤศจิกายนนั่นเอง อนาคาริกะก็ได้ลงเรือกลับไปประเทศศรีลังกา และได้ทิ้งหน้าที่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องธรรมทูตและหนังสือพิมพ์ให้อยู่ในความควบคุมของหลานชาย การออกหนังสือพิมพ์ครั้งที่สามในครั้งต่อมาปรากฏว่าหนังสือพิมพ์นั้นออกมาตอนเดียวและเป็นภาษาที่ใช้กันอยู่ระหว่างชาติ ข้าพเจ้าได้ทำเช่นนั้นซึ่งดูเหมือนว่าจะทำให้สมาชิกบางคนในสำนักงานได้เลียนแบบอันน่าขบขันในตอนใหญ่ ๆ ของเราเองให้เป็นภาษาที่ต้องขบคิดกันขึ้นมาเองเพื่อใช้ให้เป็นภาษากลางโดยทั่วไปในนามของนายมาร์ชผู้ดูแลรักษาซึ่งเขาไม่เคยเหน็ดเหนื่อยเลย อย่างไรก็ดี หนังสือทั้งสองตอนนั้นก็ต้องให้ยกเลิกไป เพราะว่ามันขาดช่องไฟและขาดการสนับสนุนให้ออกใช้

แผนการณ์ของอนาคาริกะ

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนนั้น เราได้จัดให้มีการประชุมใหญ่ที่ถนน ฮาร์ท เพราะสำนักงานทนายความได้ประกาศว่า พวกเขาได้สืบสวนพบส่วนรายได้จากค่าเช่าเป็นจำนวนมากสำหรับโภคทรัพย์ของพวกเขา และเราไม่อาจที่จะให้จัดการเกี่ยวกับเรื่องห้องอย่างเดียวได้ เพราะในเวลานั้น ข้าพเจ้าได้สังเกตพบว่าถ้าไม่มีบ้านช่องอยู่ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าพระพุทธศาสนานั้นเป็นสิ่งที่ดี สำนักงานนั้นเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างสูง หลังจากนั้นแล้วเราก็จะได้จัดให้มีการประชุมกันที่ห้องพักของนางสาว โฟลคเนอร์ บ้านเลขที่ ๑๐๑ เอ ถนนฮ๊อส เซฟเฟอรี เวสมินสเตอร์ จนกระทั่งถึงเดือนพฤศจิกายนในปีต่อไป ในระหว่างนั้นเมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๒๖ การประชุมก็ต้องสิ้นสุดลงด้วยจดหมายอันยาวจากอนาคาริกะได้เขียนเล่าเรื่องการเดินทางไปประเทศศรีลังกา ในจดหมายนั้นได้เริ่มต้นด้วยคำว่า “ขณะที่นั่งอยู่คนเดียวในห้องบนเรือลำนั้น ข้าพเจ้ากำลังคิดถึงเรื่องงานใหญ่ของพระพุทธองค์ในประเทศอังกฤษ” เขาได้หวลกลับไปหา

อุดมคติซึ่งมีอำนาจเหนืออีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องพุทธวิหารในกรุงลอนดอน แต่ดูเหมือนว่าเขาจะได้ตระหนักรู้ดีหมดแล้วว่า สถานที่ตั้งพุทธวิหารที่เอลลิงนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย ความรู้สึกอย่างเดียวกันของเขาต่อไปก็คือว่า เขาต้องเปิดเผยถึงสาเหตุในการปฏิเสธของเขาเพื่อร่วมงานกับสำนักงานดังนี้ "เราอย่าไปทะเลาะกันเสียตั้งแต่ต้นมือเลย จงร่วมใจกันแสดงออกให้เห็นถึงความจำเป็น เราจงให้อิสรภาพแก่ชาวหินยานให้เหมือนกับชาวมหายาน" นี้เป็นรางวัลของเราที่พยายามให้อิสรภาพเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามอุดมการของชาวมหายานให้เหมือนกับบุคคลทั้งหลายที่มาจากประเทศศรีลังกา อีกสองสามอาทิตย์ต่อมา จดหมายอีกฉบับหนึ่งก็ได้ส่งมาถึงเรา ในจดหมายนั้นได้เขียนประกาศความตั้งใจของเขาที่จะยกเอาเงินกู้ ๕๐๐๐ ปอนด์ ในประเทศศรีลังกาไปซื้อที่ดินย่านศูนย์กลางแห่งกรุงลอนเป็นที่สร้างวิหาร แล้วจดหมายนั้นก็จบลงด้วยคำว่า "ความปรารถนาของข้าพเจ้าที่จะสร้างวิหารอันสวยงามเล็ก ๆ หลังหนึ่งในกรุงลอนดอนนั้นเป็นเรื่องราวใหญ่โตมาก" เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คล้ายกับเรื่อง

การออกหนังสือพิมพ์ต่างประเทศตามวัตถุประสงค์ของคณะธรรมทูตในประเทศอังกฤษ ทางสำนักงานและอนาคาริกะไม่เคยเห็นด้วยตาเลยในการออกหนังสือพิมพ์พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษ เมื่อเดือนมกราคม ปี ค.ศ. ๑๙๒๗ เราได้แสดงทรรศนะของเราอย่างยืดยาวตามแนวทางความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องข่าวสารต่างๆ ซึ่งอนาคาริกะได้เรียกร้องไปถึงชาวพม่าขอเงิน ๑๐,๐๐๐ ปอนด์ เพื่อใช้สร้างวิหารในกรุงลอนดอน ความคิดเห็นของเราก็คือว่า การสร้างวิหารครั้งนี้จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากอย่างเต็มที่เกี่ยวกับเรื่องตัวอาคารนั้น จนกระทั่งความพอใจของบุคคลนั้นจะถูกรบเร้าให้ปรารถนาที่จะใช้อาคารหลังนั้น เราได้ชี้แจงให้เห็นว่า ค่าดูแลรักษาอาคารนั้นอาจจะเป็น ๕ เท่าของจำนวนเงินค่าเช่าห้อง ๆ หนึ่ง ซึ่งทุก ๆ อัตราสำนักงานของเราจะต้องจ่ายเงินออกไปอย่างผิดเคืองมาก ความคิดเห็นของเรานั้นได้เรียกร้องเพื่อคัดค้านจาก ทยานันทะ เหวาวิตารเนซึ่งกำลังจัดพิมพ์หนังสือ "ชาวพุทธแห่งอังกฤษ" แทนลุงของเขาอยู่แล้ว แต่ว่ากาลเวลาเท่านั้นที่จะพิสูจน์ให้เราได้รู้ถึงความถก

ต้องได้อย่างน่าเสียใจ ตามทรรศนะของเรานั้นเห็นว่า ชั่วโมงนั้นยังไม่มาถึงเพื่อการทำงานใหญ่โตใด ๆ เช่นนั้น ถ้าหากชาวพม่ายังไม่ยกเงินจำนวนก้อนใหญ่ที่อนาคาริกะหามาได้ให้แก่พวกเรา พวกเขาก็จะได้พิสูจน์ให้เห็นถึงผู้สนับสนุนสำนักงานของเราโดยทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานแห่งการต่ำต้อยเช่นนั้น อู คยอ หลา แห่งกรุงมันดเลย์ ซึ่งได้แสดงตัวเป็นตัวแทนของสมาคมเก่านั้นได้ให้บริการอย่างใหญ่หลวงแก่สำนักงานนี้ เช่น เป็นตัวแทนหนังสือพิมพ์และเป็นผู้รวบรวมเงินทุนที่จำเป็นไว้มาก ถ้าเรามีความประหลาดใจอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องบิลเงินสดของผู้พิมพ์โฆษณาที่อาจจะต้องจ่ายอยู่ร่ำไป เขาจะได้ส่งเช็คมาให้เราตามกำหนดเวลาแล้วรวบรวมเงินจำนวนเล็ก ๆ น้อยจากผู้อ่านและพวกเพื่อน ๆ ของเรา ประเทศพม่านั้นได้จัดส่งคณะธรรมทูตมาให้แก่พวกเราเป็นพวกแรก และได้ให้การสนับสนุนแก่สมาคมเก่าและสำนักงานของเรา ประเทศศรีลังกานั้นได้ส่งคณะธรรมทูตพวกที่สองมาให้เรา และให้การสนับสนุนแก่สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษ แล้วจะเห็นได้ต่อไปอีกว่า

ประเทศจีนนั้นได้จัดส่ง พระไตซูมาให้เรา ในบัจจุบันนี้ ท่านได้ให้การแนะนำฟื้นฟูความรู้ของพระพุทธศาสนาในทวีปยุโรปให้แก่ประชาชนส่วนน้อยที่พุทธสมาคมแห่งชาวยุโรป เราต้องกล่าวพาดพิงไปถึงประเทศญี่ปุ่นถึงการไปเยี่ยมเยือนของ ดร. ดี ที. ซูซูกิ นั้น และได้รบเร้าให้พวกเราเกิดความพอใจในศาสนานิกายเซน

การจัดงานวันวิสาขะบูชา ประจำปี ค.ศ. ๑๙๒๗

เมื่อเดือน พฤษภาคม นั่นเอง อนาคาริกะได้เดินทางกลับไปยังกรุงลอนดอนตามกำหนดเวลาเพื่อร่วมงานฉลองวันวิสาขะบูชาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม การจัดงานครั้งนี้ เราได้ส่งบัตรเชิญไปให้สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศอังกฤษและสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งกรุงลอนดอน "มีคนประมาณ ๑๕๐ คนมาชุมนุมกันที่ห้องประชุมเอ๊กเซ๊กก์เพื่อฟังผู้บรรยายธรรมซึ่งรวมทั้ง เอ. พี เดอ ซูซ่า ชาร์ล แกลโลเว่ย์ และ อนาคาริกะกับข้าพเจ้านั้นได้นั่งฟังอยู่ที่โต๊ะ ในโอกาสนี้

พวกเราได้เริ่มการปฏิบัติธรรมและยังได้กระทำต่อไปอีก พวกเราได้นำเอาดอกไม้ไปวางบูชาไว้ข้างหน้าพระพุทธรูปข้าง ๆ แท่นบูชา ออกจากสมาคมชาวพุทธแห่งกรุงลอนดอน พวกเราก็ไปยังโรงพยาบาลเวสตมินสเตอร์ ในเวลานั้นสมาคมทั้งสองแห่งได้เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว หนังสือพิมพ์ "ชาวพุทธแห่งอังกฤษ" ซึ่งมีคุณภาพดีและมีบทความหลายๆ อย่างก็ได้ถูกจัดพิมพ์ขึ้นหนา ๑๒ หน้า การประชุมงานวิสาขะบูชาครั้งปฐมฤกษ์นี้ คณะธรรมทูตที่เอลลิงได้จัดทำขึ้นในคืนวันนั้นก่อนที่พระจันทร์จะเต็มดวง ได้มีผู้มาร่วมงานอย่างน้อย ๗๐ คน

อนึ่ง เมื่อกล่าวถึงเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษแล้ว เราอดที่จะกล่าวถึงสถาบันทางพระพุทธศาสนาของประเทศนี้มิได้ ในประเทศอังกฤษนี้มีสถาบันของพระพุทธศาสนาทั้งฝ่ายเถรวาท และมหายานมีสมาคมต่าง ๆ ทั้งน้อยและใหญ่ตั้งอยู่ในเมืองต่าง ๆ หลายแห่งพร้อมทั้งวัดพระพุทธศาสนาของประเทศไทยด้วย ในที่นี้เราขอแจ้งรายละเอียดและสถานที่ ๆ พุทธสมาคมต่าง ๆ ตั้งอยู่ดังนี้: –

LONDON :

๑) สมาคมมหาโพธิ์แห่งอังกฤษ (BRITISH NÂHABODHI SOCIETY) (LONDON BUDDHIST VIHÂRA),5 Heathfield Gdns, W4 AJU) (01-995-9493)

๒) พุทธสมาคม (THE BUDDHIST SOCIETY, 58 Eccleston SQ,SW1) (01-828 1313)

๓) วัดพุทธประทีป (วัดไทย) (THE BUDDHA PADIPA TEMPLE, 99 Christchurch RD, SW 147 AT (01-876 9188)

๔) ธรรมประทีป (DHAMMAPADIPA, 131 Haverstock Hill N.W. 3. (01-722 2618)

๕) วิทยาลัยคณะดนตรีแห่งลอนดอน (LONDON COLLEGE OF MUSIC GROUP: DR.W.R. PASFIELD, FLATS,119 Haverstock HILL N.W 2) (01-722 8258)

๖) ศูนย์ธรรม (ศูนย์กลางนักศึกษาศรีลังกา) (THE DHAMMA CIRCLE) (CEYLON STUDENTS' CENTRE): PALITHA DE SILVA, 23 Marylands RD. (WG 2 DU) (01-289 8918)

๗) มิตรนิกายของพระพุทธศาสนาแห่งชาวตะวันตก (FRIENDS OF THE WESTERN BUDDHIST ORDER, 1 A Balmore ST.N. 19) (263-2339)

๘) คณะพุทธศาสนาอมิตปา (AMITABHA BUDDHIST COMMUNITY, 94 Marney RD, S.W. 11) (01-228 3250)

๙) นีจิเรน โชชู โซกากัคไก (NICHIREN SHOSHŪ SOKAGAKKAI : MRS. BARBARA CARTER, 10 ST. Mark's Rise, E 8) (01-254 2801)

BERKSHIRE:

๑๐) ยอร์ช โอคิลล์ (GEORGE OKILL, 46 Falstaffave Earley, Reading) (0734 85504)

BRISTOL:

๑๑) โรเยอร์ เดย์ (ROGER DAY, 24 Furnwood, Stgeorge Bristol 5)

CAMBRIDGE:

๑๒) มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (THE MIDDLE WAY)

CORNWALL:

๑๓) ดับลิว. บี บีคารด์. (W.E. PICARD, THE MOUSE HOLE POTTORY, MOUSEHOLE (073-673449)

DEVON:

๑๔) นาง เอไลล์ รีคส์ (Mrs. ELAINE REAKES, "AVONLEA," CREDITON

เดวิด เอวันส์ (DAVID EVANS, 24 Old Tiverton RD, Exeter

DURHAM:

๑๕) นางสาว เฮเลน วัทสัน (Miss HELEN WATSON, ST Mary's College, The, University, DHI 3LR)

ESSEX:

๑๖) แฮร์รี่ ไนท์ (HARRY KNIGHT, 262 Halling Hill, Harlow (027-96 25432)

GLOUCESTERSHIRE:

๑๗) ศูนย์กลาง ตถตา (TATHATA CENTRE, BOTLOES FARM, NR. NEWENT) (053-182 772)

HAMPSHIRE:

๑๘) นาง ซู ทุคเคอร์ (Mrs. SUE TUCKER, "LORAINE" HAMBLE RIVER BOAT-YARD, LOWER SWANWICK

๑๙. เจ อาร์ ดิมมิค (J.R DIMMICK, 39 West ST. Ryde, Isle of Wight

KENT:

๒๐) นาง เจ. เคกกิน (Mrs. J. KEGGIN, 78 Alexandra Cre, Bromley, BRJ 4 Ex(01-490 9437)

๒๑) นางสาว เอ. ไอรอน (Miss A. IRON, 3 Maison Dieu RD. Dover)

LANCASHIRE AND CHESHIRE:

๒๒) รัลฟ์ เดวิดสัน (RALPH DAVIDSON, 106 Park RD, Prestwich, Manchester. M 25 5 P.T.)

๒๓) อลัน โดลัน (ALAN DOLAN, 26 Green Walk, Manchester 16) (061-881 4649)

๒๔) นางสาว ซี อี. วอเตอร์ตัน (Miss. C. E. WATERTON, 3 Grosvenor SG, Sale Cheshire)

๒๕) บุญช่วย เกตุทัสสา (BOONCHAUY KETU-TASSA, Cartmel College, University of Lancaster, Bailri 99)

NORTHAMPTON:

๒๖) ซี อาร์ เปตติทท์ (C. R. PETTITT, 16 Liddington way)

NORTHAMBERLAND:

๒๗) ศูนย์กลางปฏิบัติเซน (ZEN TRAINING, CENTRE, Throsel Hole Priory, Car Shield, Nr. Hoxham)

NOTTINGHAM:

๒๘) ดับลิว. ปรินซ์ (W. PRINCE, 6 North, RD, West Bridgford) (0602 84722)

OXFORDSHIRE:

๒๙) นางสาว เฟรดา วินท์ (Miss. FREDA WINT, 50 Park Town)

๓๐) ศูนย์กลางพระพุทธศาสนา (THE BUD-

DHIST CENTRE, "OAKENHOLIT" Farmoor, OX 2 GNY 086-76 2231)

SHORPSHIRE:

๓๑) นางสาวอี.จี.แบนชารด (Miss. E.G. BLANCHARD, 3 Market st. Shrewsbury)

SURREY:

๓๒) อารเทอร์ บลุนเดลล์ (ARTHUR BLUNDELL, 10 Graylands Horsell Park Woking)

๓๓) ศูนย์กลางวิปัสสนา (VIPASSANA CENTRE, Wood Rd Beacon Hill, Hindhead) (042-873 5279)

๓๔) สารัม เฮาว์ (SARUM HOUSE, 3 Plough Lane, Purley, C.R.2 3 GS) (01-660 2542)

SUSSEX:

๓๕) ชารล์ วรักก (CARL WRAGG, 23 Wilbury Ave, Hove B.N. 6 ES (0373 70016)

๓๖) อาร์ ฮุนเตอร์ (R.HUNTER, "Moffats" Maitineau Lande Hastings)

WARWICKSHIRE:

๓๗) นางโร สินา อีตัน (MRS. ROSINA EATON, 38 Orton Ave, Sutton Codfield) (021–351 1966)

WORCESTERSHIER:

๓๘) นางสาว ดอร๊อทธี ไปเลย์ (MISS. DOROTHY BAILEY, 41 Barclay Rd. warley (021–429 4680)

๓๙) โจนัทตัน เอดวาร์ดส์ (JONATHAN EDWARDS, 34 Exmouth St, Hull)

๔๐) อาร์ สเปนเซอร์ (R. SPENCER, 263 Beckfield Lane, Acomb, York)

๔๑) นาง รุท รอลินสัน (MRS. RUTH RAWLINSON ,30 Sandringham, RD, Doncaster

SCOTLAND:

๔๒) ศูนย์กลางธิเบต ซัมเยลิง (SAMYELING TIBETAN. CENTRE, Eskdalemuir, NR. Langholm, Dumfriesshire)

๔๓) เอม. อี. บรีเซ (M. E. BRYCE, 7 Bruntsfield Gdns Edinburgh.

๔๔) นาง เค เทอบิค (MRS. KAY TURPIC 46 Kingsboroughgdns, Glas Gow W2)

IRELAND:

๔๕) เพาว์ แฮคเนย์ (PAUL HACKNEY, 105 D Fitzroy Ave, Belfast, Northern Ireland (0232 35438)

OTHERS:

๔๖) ดีเรค ไวท์ (DEREK WHITE, 18 Greenless RD, Cambuslang, Glasgow)

๔๗) นางสาว ซี. ไอ. แมคโดแนลด์ (MISS.

C. I. MACDONALD, 18 Chasewater Cre, Worcester, WR 3–7 AN)

๔๘) พุทธสมาคมแห่งอินเดีย (INDIAN BUDDHIST SOCIETY:

S.D. Khobragade (Hon. Secretary)

61 Great Titchfield St. London, W1

๔๙) สมาคมบาลีปกรณ์ (PALI TEXT SOCIETY: Miss. I.B. Horner (President) 62 South Lodge, Circus Rd. London, NW 8 Get (01–268–4280)

- ๓ -

พระพุทธศาสนา ในประเทศฝรั่งเศส

โดย

E. BARBARIN

สมาคม "มิตรสหายของพระพุทธศาสนา" *LES AMIS DU BOUDDHISME* ได้จัดตั้งขึ้นในกรุงปารีส เป็นเวลานาน ๔๐ ปีแล้ว ผู้ที่จัดตั้งสมาคมนี้ คือ พระมหาเถระ ไต ซู (*TAI HSU*) และนางสาว จี. คอนสตังเลาส์เบรี (*Miss G. CONSTANT LOUNSBERY*) บุคคลทั้งสองนี้คนแรกเป็นพระภิกษุชาวจีน (เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๘ พ.ศ. ๒๔๓๑) ในมณฑล เชเกียง (*CHE-*

KIANG) พระมหาเถระไต ซู ได้บรรพชาครั้งแรก เมื่ออายุท่านได้ ๑๖ ปี และเมื่ออายุท่านได้ ๒๐ ปี ท่านได้ร่วมมือทำงานกับพระ ปาชี (PA-CHIII) ในการจัดตั้งศูนย์กลางอบรมพระพุทธศาสนาในประเทศจีน อีกสามปีต่อมาท่านได้จัดตั้งพุทธสมาคมจีนขึ้นที่เมือง นานกิง (NAN-KIN) และออกหนังสือวารสารรายเดือนซึ่งเป็นหนังสือประจำของสมาคมนั้น ท่านเป็นนักเขียนและทำงานอย่างกล้าหาญไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ในปี ค.ศ. ๑๙๒๘ (พ.ศ. ๒๔๗๖) ท่านได้เดินทางไปจำพรรษาอยู่ที่ไต้หวันและญี่ปุ่น อีก ๕ ปีต่อมาท่านได้จัดตั้งวิทยาลัยพระพุทธศาสนาขึ้นที่ วูชาน และในปีเดียวกันนั้นท่านได้จัดให้มีการประชุมชาวพุทธจากประเทศจีน อินเดีย ประเทศไทย และประเทศญี่ปุ่นที่เมือง โลบฮาน (LOBHAN) ในแคว้น เกียงสี (KIANG-SI) ในปี ค.ศ. ๑๙๒๘ (พ.ศ. ๒๔๗๖) ท่านได้ออกเดินทางไปจำพรรษาในยุโรป และเมื่อท่านจำพรรษาอยู่ที่กรุงปารีส ท่านได้แสดงปาฐกถาเป็นภาษาจีนโดยมีชาวฝรั่งเศสเป็นผู้แปลที่พิพิธภัณฑ์กีเม (GUIMET) การ

ปราศัยของท่านในครั้งนั้นได้แปลเป็นภาษาอังกฤษ และจัดพิมพ์เป็นหนังสือที่กรุงปารีสในปีเดียวกันนั้น ในเวลานั้นท่านได้อธิบายธรรมของพระพุทธศาสนาให้ นางสาว จี.-คอนสตัง เลาส์เบรีฟั่ง และแนะนำให้เธอปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในปีต่อมาท่านได้ร่วมกับนางสาว จี. คอนสตัง เลาส์เบรี จัดตั้งสมาคมมิตรสหายของพระพุทธศาสนาขึ้น (LES AMIS DU BOUDDHISME)

นางสาว จี. คอนสตัง เลาส์เบรี มีโอกาสดีที่ได้มาตาม ลา เฟ็อนเต (M. LA FUENTE) มาเป็นผู้ช่วยงานอย่างเสียสละ เธอเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๑ เพราะคนทั้งสองได้ร่วมทำงานอยู่ด้วยกันในโรงพยาบาล มาตาม ลา เฟ็อน เต เคยรับหน้าที่ในตำแหน่งเลขานุการในโรงพยาบาล มาตาม ลา เฟ็อน เต รู้ภาษาบาลีและภาษาอื่น ๆ อีกหลายภาษา เธอได้อาศัยความรู้ที่เธอมีอยู่ เธอจึงได้ทำการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออก และต่อมาเธอได้ติดต่อกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก เธอได้ติดต่อกับพุทธสมาคมต่าง ๆ มหาวิทยาลัยที่สำคัญ ๆ

และสถานทูตต่าง ๆ ในเวลาเดียวกันนั้น นางสาว จี คอนสตัง เลาส์เบรี ก็ได้ทำการสอนวิชาพระพุทธศาสนาและปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแบบวิธีสอนของวัดต่าง ๆ ด้วย

นางสาว จี คอนสตัง เลาส์เบรี ได้รับตำแหน่งเป็นประธานของสมาคมใหม่นั้น เธอได้ตั้งคณะกรรมการของสมาคมนั้นขึ้น ในบรรดาพวกคณะกรรมการนั้นมี นางสาว ซูซาน คาร์เปเลส์ (Miss SUZANNE KARPELÉS) และนักกวี โมริช มาร์เกร (MAURICE MARGRE) ซึ่งตายเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๒ นางสาว ซูซาน คาร์เปเลส์ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองประธานของพุทธสมาคมนั้น (LES AMIS DU BOUDDHISME) เธอได้ติดต่อกับต่างประเทศมากที่สุด และเธอรู้จักทางตะวันออกไกลเป็นอย่างดียิ่งเนื่องจากเธอได้เดินทางไปประเทศต่าง ๆ ทางตะวันออกไกลหลายครั้ง ซึ่งทำให้สมาคมของเธอเป็นที่รู้จักกันดีในประเทศต่าง ๆ ทางตะวันออกไกล ครั้งแรกเธอได้เขียนและพิมพ์หนังสือที่เป็นประโยชน์มากเพื่อความรู้และการเข้าใจถึงพระพุทธ

ศาสนา หนังสือเล่มนั้นคือหนังสือวิปัสสนากรรมฐาน และหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่เธอเขียนและจัดพิมพ์ก็คือ หนังสือหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหนังสือเล่มสุดท้ายของเธอ คือหนังสือ "พระพุทธพจน์ของพระพุทธองค์" ซึ่งแปลมาจากหนังสือของพระญาณติโลกะมหาเถระซึ่งเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและรู้จักกันมากโดยทั่ว ๆ ไป ด้วยอาศัยหนังสือเล่มนี้เองจึงทำให้สามารถได้พบพระธรรมคำสั่งสอนอันลึกซึ้งที่สุดที่มีอยู่ในภาษาบาลีของพระไตรปิฎก

ในเวลาต่อมาหนังสือทั้งหลายของเธอได้ถูกรวบรวมเก็บรักษาไว้ในห้องสมุดซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนแซนเลขที่ ๓๑ (31, RUE DE SEINE) และต่อมาย้ายมาตั้งอยู่ที่ถนนโลมอนด์เลขที่ ๖๒ (62, BIS RUE LHOMOND) ซึ่งห้องสมุดแห่งนี้เปิดให้นักศึกษาเข้าไปหาความรู้ได้ในตอนบ่ายวันอังคารและพฤหัสบดี ภายในห้องสมุดนั้นมีหนังสือที่สำคัญเกี่ยวกับศาสนาต่าง ๆ พระธรรมคำสั่งสอน และปรัชญาจากตะวันออกไกลเป็นจำนวนมาก

ณ ที่นั้น ได้จัดให้มีการประชุมแสดงปาฐกถาอยู่

เสมอ จึงทำให้มีผู้สนใจหลายคนกลายเป็นสมาชิกพวกแรกของสมาคมนี้

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๙ (พ.ศ. ๒๔๘๒) วารสารฉบับแรกชื่อ ลา บั่งเซ บุสดิส (LA PENSÉE BOUDDHIQUE) วารสารฉบับนี้ได้ออกมาเป็นฉบับแรกของวารสารสมาคม เรื่องราวต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในวารสารนั้นมีดังต่อไปนี้

๑. บทความเรื่องแง่หนึ่งแห่งพระธรรมโดยพระภิกษุรูปหนึ่ง

๒. พระสูตร ๆ หนึ่งซึ่งแปลมาจากภาษาบาลีที่ยังไม่เคยแปลเป็นภาษาฝรั่งเศส

๓. เรื่องศิลปะของพระพุทธศาสนาหรือศิลปของฮินดู

๔. ข่าวต่าง ๆ จากประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา

ในวารสารทุกฉบับนั้นยังได้พิมพ์ปาฐกถาซึ่งแสดงที่ศูนย์กลางของสมาคมนั้น หรือแปลจากวารสารอื่น ๆ และอันดับสุดท้ายได้จัดพิมพ์จดหมายต่าง ๆ จากสมาชิกเพื่อแลก

เปลี่ยนความคิดเห็นและสิ่งที่มีประโยชน์ในการให้ข้อคิดเห็นใหม่ ๆ บางประการ แม้แต่บางครั้งผู้เขียนจะยังรู้พระพุทธศาสนาไม่ถูกต้อง และมีความรู้ไม่เพียงพอก็ตาม นางสาว จี คอนสตัง เลาส์เบรี เป็นผู้เขียนคำนำในวารสารนั้นทุกครั้ง และ มาดาม ลา เพื่อนเต เป็นผู้แปลบทความต่าง ๆ จากวารสารอื่น ๆ และแปลพระสูตรด้วย ในบรรดาพวกที่เป็นผู้ช่วยทำวารสารและผู้แสดงปาฐกถาที่ศูนย์กลางของสมาคมนั้น มี มาดาม อเล็กซานดรา ดาวิดนิน (ALEXANDRA DAVIDNEEL) พระมหาลามะโฆวินทะ ศีลจาระ นารทะเถระ ญาณติโลกะมหาเถระ โสฮากู โอกาตา (นิกายเซน) เถระสยาดอร์ ราหุล ซูซูกิ เอเยนโยซิกามิ อูทิทติลา บูโนวาริลลา (นักวิทยาศาสตร์) ไรส์ เดวิด นางสาว ไอ บี ฮอนเนอร์ ศาสตราจารย์โบล เลวิ และมาลาลาเซเกลา บรรดาพวกสมาชิกที่แสดงปาฐกถาหรือเขียนบทความนั้น มี นายเลอังเดรอ ฟรัง บราส เล เบรอ บารบาแรง โบคานเต (เขียนเรื่องมัชฌิมนิกาย) ดร. ไมล์เลอ และคนอื่น ๆ อีกหลายคน วารสาร ลาบั่ง

เซ บุสดิส ได้มีจำนวนบุคคลรับเป็นสมาชิกมากขึ้น โดยอาศัยการเผยแพร่ฉบับต่าง ๆ ของสารสารนั้น ๆ "สมาคมมิตรสหายของพระพุทธศาสนา" ได้มีโอกาสดีที่ได้พบมิตรสหายที่ดีและรู้จักยอมเสียสละ และยังได้รับความช่วยเหลือเป็นทางราชการจากประเทศเขมร และประเทศไทยอีกด้วย และยังมีพุทธศาสนิกชนชาวเวียตนามได้บริจาคเงินมาบำรุงสมทบด้วยทุกเดือน

กิจกรรมต่าง ๆ ของสมาคมนั้น ได้มีการประชุมสมาชิกประจำอาทิตย์ทุกอาทิตย์ เพื่อปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และได้มีการปาฐกถาเป็นต้น นอกจากนั้นแล้วทุก ๆ ปีจะมีงานฉลองสมโภชต่าง ๆ เช่น งานวันวิสาขบูชา และงานในวันพระโดยมีพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นประธาน คือ พระ ดร. ราหุล หรือ ที. เอส ธัมมารามะ งานฉลองวิสาขบูชาทุก ๆ ปีได้มีบุคคลต่าง ๆ มาร่วมฉลองเป็นจำนวนมาก จนทำให้หอประชุมที่ถนน เซน เล็กเกินไป เมื่อสองปีก่อนนี้ งานฉลองวันวิสาขบูชามีความสำคัญมากเป็นพิเศษ ครั้งแรกต้องจัดงานในห้องประชุมใหญ่ระหว่างชาติ (MAI-

SON INTERNATIONALE) ซึ่งเป็นสถานที่ของมหาวิทยาลัย (CITE UNIVERSITAIRE) ครั้งที่สองได้มีการประชุมกันในห้องของพิพิธภัณฑ์กีเม การฉลองวิสาขบูชาทั้งสองครั้งนี้ มีประชาชนมาร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก การประชุมเพื่อจัดงานฉลองวิสาขบูชานั้นตั้งแต่แรกมาได้เชิญทูตของประเทศต่าง ๆ ทางตะวันออกไกลมาเป็นประธานจัดงาน และมีพระภิกษุหลายรูปมาประกอบพิธีกรรมในท่ามกลางผู้มาร่วมประชุม และได้มีอุปทูตและผู้แทนกระทรวงฝรั่งเศสบางกระทรวง ศาสตราจารย์และบุคคลสำคัญได้มาแสดงปาฐกถาตั้งแต่การฉลองครั้งแรก ในปี ค.ศ. ๑๙๔๕ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ที่พิพิธภัณฑ์ของมนุษย์ (MUSÉE DE L' HOMME) ได้มีผู้ปาฐกถาที่มีชื่อเสียงมาร่วมด้วย เช่น ศาสตราจารย์ โปล ริเว (PAUL RIVET) จี ที. มาลาลาเซเกลา หลุย เรนู จัง พีลีโอซาท อังเคร บาโร จัคเกอร์ บาโค สวามี สิเธสวารานันทะ) ที่ถึงแก่มรณกรรมไปแล้วซึ่งเป็นผู้จัดตั้งศูนย์กลาง เวทันตะ รามากฤษณะ ที่ เกร (QRETZ) นายบุญจันทร์ จาก ยูเนสโก ดร. ฮวง มอง ลวง จาก พุทธสมาคมแห่งเวียดนามและคนอื่น ๆ อีกหลายคน

กิจกรรมอื่น ๆ ของสมาคมซึ่งเป็นสิ่งที่น่าจะกล่าวอีก คือ การไปร่วมประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกที่ประเทศศรีลังกา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๐ (พ.ศ. ๒๔๙๓) ได้มีผู้แทนต่าง ๆ จาก ๒๐ ประเทศมาร่วมประชุมกัน นางสาว จี คอนสตัง เลาส์เบรี ต่อมาได้ถูกเลือกให้เป็นผู้ช่วยประธานแห่งองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกประจำกรุงปารีส และมาดาม ลา เพื่อน ได้เป็นผู้แทนของ "สมาคมมิตรสหายของพระพุทธศาสนา" LES AMIS DU BOUDDHISME" ไปร่วมประชุมด้วย แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่บุคคลทั้งสองมีสุขภาพไม่ดีในการเดินทางไกลไปร่วมประชุมอย่างนั้นอีก ดังนั้น นางสาวคาร์เปเลส์ จึงได้เป็นผู้แทนของสมาคมไปร่วมประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกที่กรุงโตเกียว ที่แรงกูนและที่เนปาล ในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ (พ.ศ. ๒๔๙๖) สมาคมนี้มีความยินดีที่ได้เห็นสมาชิกของสมาคมท่านหนึ่งคือ โปล อาดัม (PAUL ADAM) หลังจากที่เขาได้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยนาสันทาแล้ว เขาได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุมีฉายาว่า "อริยเทวา" แต่ว่าในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ (พ.ศ.๒๕๐๑)

สมาคมมีความเสียใจอย่างสุดซึ้งในการมรณกรรมของ มาดาม ลาเพื่อนเต

ทุกวันนี้ (พ.ศ. ๒๕๐๒) สมาคมได้รับผลประโยชน์มากจาก พระภิกษุ ดร. ราหุลซึ่งได้แสดงปาฐกถาหลายครั้ง ได้แสดงพระธรรมคำสั่งสอนและเป็นประธานในวันธรรมมัสสวนะ และพระภิกษุธัมมารามะจากประเทศเขมรได้มาแปลธรรมอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่สมาคมได้มีแสงสว่างรุ่งเรืองอยู่ในชั่วระยะหนึ่ง บัดนี้สมาคม "มิตรสหายของสมาคมพระพุทธศาสนา" (LES AMIS DU BOUDDHISME) ก็ต้องได้รับความยุ่งยากบ้าง เนื่องจากบรรดาสมาชิกไม่มีจำนวนเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนบุคคลที่ถึงแก่มรณกรรมไปแล้ว อย่างไรก็ตามโดยอาศัยสมาคมนี้ ประเทศฝรั่งเศสก็ได้รู้จักพระพุทธศาสนา แม้ว่าสมาชิกบางคนยังไม่ได้รับความรู้อย่างลึกซึ้งในเรื่องพระพุทธศาสนาและธรรมก็ตาม แต่ก็เป็นที่น่าเชื่อได้ว่า พวกเขาก็คงจะได้รับความรู้ไปบ้างไม่มากก็น้อยในหลักธรรมของพระพุทธศาสนา และสมาคม

หวังใจว่า สิ่งที่ได้มีการเริ่มต้นขึ้นอย่างดีแล้วก็คงจะได้พบกับผู้ที่มีความเสียสละร่วมมือเพื่อทำงานนี้ต่อไป

อนึ่งในปัจจุบันนี้ ประเทศฝรั่งเศสมีพุทธสมาคมต่าง ๆ อยู่หลายแห่ง แต่ละแห่งล้วนแต่ดำเนินกิจกรรมและพยายามเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้ชาวยุโรปได้รับรู้เรื่องราวของพระพุทธศาสนาทั้งสิ้น ในที่นี้เราขอยกเอาสมาคมต่าง ๆ มาให้ผู้อ่านทั้งหลายได้ทราบไว้ ท่านผู้ใดมีความประสงค์จะติดต่อหรือสอบถามเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาก็ขอให้ท่านได้ติดต่อตามสถานที่ดังต่อไปนี้:

พุทธสมาคมในประเทศฝรั่งเศส

๑. พุทธสมาคมโพ้นทะเลแห่งเวียตนาม – ASSOCIATION DES BOUDDHISTES VIETNAMIES D' OUTRE – MER (O.V.B.A.): VO VAN AI, 11 RUE DE VENUS, 94 MAISONS ALFORT (NEAR PARIS) (TEL:, 2074528)

๒. สมาคมค้นคว้าความรู้ของพระพุทธศาสนา – CONNAISSANCE DU BOUDDHISME: MAURICE SALEN, 13 RUE DE LA MONTAGNE STE – GENEVIEVE, F – 7505 PARIS.

๓. สหพันธ์ชาวพุทธแห่งฝรั่งเศส – FEDERATION FRANCAISE DES BOUDDHISTES DE FRANCE, 27 RUE ST. DOMINIQUE F- 75017 PARIS.

๔. วัดพระพุทธศาสนาแห่งมหาปรัชญาปารมิตา – พระไตเย็น โจลี – MONASTERE BOUDDHILQUE DE LA MAHAPRAJNAPARAMITA: REV. TAIGEN JOLY, 4 AVENUE DES BOULEAUX, QRETZ, F 77220 TOURNAN.

๕. สมาคมมิตรสหายของพระพุทธศาสนา – มาดาม เนลลี เค้าฟฟ์มานน์ – SOCIETE DES AMIS

DU BOUDDHISME; MME NELLY KAUFF MANN, 4 SQUARE RAPP, F-7507 PARIS (TEL: 5518125)

๖. วัดเซน-นามฟุทซู เซนจิ-TEMPLE BOUD DHISTE ZEN-NEM FUTSUZ ZENJI, CHEMIN DE LA CALADE, F-06250 MOUGINS (TEL: 901478)

๗. ศูนย์กลางพุทธศาสนาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก-มาดาม ไตเซน เปรุซัล สตอร์ค-W.F.B. REGIONAL CENTRE: MME. TEISEN PERUSAL STORK, 90 BOULEVARD MONTPARNASS, E F-75014 PARIS(TEL: 3265319)

๘. เซน โด โจะ โรชี เดชิมารู ไตเซน-ZEN DO JO: ROSHI DESHIMARU TAISEN, 46 RUE PERNETY, F-75014 PARIS.

- ๔ -

พระพุทธศาสนาในอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต ของประเทศเบลเยี่ยม

โดย

ADRIAN PEEL

เมื่อสำรวจตรวจตราดูถึงสถานการณ์และความเป็นไปต่างๆ ของพระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยมแล้ว เราก็ไม่ควรจะมองข้ามความจริงที่ปรากฏขึ้นในทางประวัติศาสตร์ที่ว่า ประเทศเล็กๆ ที่ตั้งอยู่บนทางสามแพร่งนั้นมีความโอนเอียงแตกต่างกันไปหลายอย่าง คือ เขตแดนทางทิศใต้ของประเทศนี้ติดต่อกับประเทศฝรั่งเศส และมี

วัฒนธรรมลาตินเข้ามาปนอยู่ด้วย ส่วนทางทิศตะวันออกนั้นติดต่อกับประเทศเยอรมันนี และมีวัฒนธรรมทางจิตใจเป็นไปตามแบบฉบับของเยอรมัน และเขตแดนทางทิศตะวันตกข้ามไปจนจดทะเลเหนือติดต่อกับสหราชอาณาจักร ส่วนเขตแดนทางทิศเหนือสุดติดต่อกับประเทศเนเธอร์แลนด์–เยอรมันนี ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ประชาชนของประเทศนี้ มีวัฒนธรรมผิดแผกแตกต่างกันไปหลายอย่าง แต่ละประเทศที่มีเขตแดนติดต่ออยู่กับประเทศนี้ ต่างก็มีวัฒนธรรมของตัวเองเข้าไปปะปนอยู่เสมอ จุดหมายปลายทางทุกจุดของแต่ละประเทศที่พุ่งตรงเข้ามาประเทศนี้เป็นพิเศษล้วนแล้วแต่มารวมเป็นสถานการณ์ของประเทศเบลเยี่ยมทั้งสิ้น จากประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ผืนแผ่นดินของประเทศเบลเยี่ยมได้ถูกใช้เป็นสนามรบและมีกำลังกองทัพของแต่ละประเทศยกมารบพุ่งกัน และแข่งขันอิทธิพลซึ่งกันและกันด้วยการแลกเลือดเนื้อ ในสมัยที่ชนต่างชาติเข้ามาตั้งมั่นอยู่ประเทศเบลเยี่ยมนั้น แต่ละประเทศมีการแก่งแย่งซึ่งกันและกัน และมีอิทธิพลเหนือ

ชนชาติเบลเยี่ยมทั้งสิ้น ประชาชนชาวเบลเยี่ยมได้ถูกกลืนชาติไปจนได้รับผลตามข้อเท็จจริงที่ว่า "ประชาชนของประเทศนี้เกือบจะไม่มีสัญชาติเหลืออยู่เลย" ประเทศเบลเยี่ยมนั้น ไม่มีภาษาและวัฒนธรรมของตนเองเหลืออยู่เลย เพราะความจำเป็นในทางประวัติศาสตร์ ซึ่งได้นำเอาเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมารวมกันจนทำให้ประเทศเบลเยี่ยมเป็นที่รู้จักกันในเวลานี้แต่เพียงคำว่า "เบลเยี่ยม" เท่านั้น ธาตุแท้ของประเทศเบลเยี่ยมที่มีอยู่ก่อนแล้ว ต้องศูนย์เสียอำนาจดังเดิมไปโดยเฉพาะ การสร้างส่วนประกอบทั่วๆ ไปขึ้นตามแนวทางใหม่อย่างผิวเผินนั้น เพื่อการดำรงอยู่รวมกันเท่านั้น

เราไม่อาจจะลืมได้ว่า ประเทศเบลเยี่ยมนั้นได้ตั้งตัวเองขึ้นมาเป็นประเทศได้ตามวิถีทางที่สำคัญสองส่วน และมีความแตกต่างเกี่ยวเนื่องกันไปหลายอย่าง ในส่วนที่ ๑ นั้นประกอบด้วยประชาชนที่อยู่ทางฟลานเดอร์ (Flanders) เป็นประชาชนที่พูดภาษาดัทช์ประมาณ ๕,๕๐๐,๐๐๐ คน

(Flemish) ในจำนวนบุคคลเหล่านั้นประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นพวกที่นับถือศาสนาคาธอลิคตามจารีตประเพณีดั้งเดิม ส่วนที่สองได้แก่พวกวอลลูนผู้ประกอบอุตสาหกรรมเป็นอาชีพ เป็นพวกที่พูดภาษาฝรั่งเศสอีก ๓,๕๐๐,๐๐๐ คน ในจำนวนบุคคลเหล่านั้นประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์เป็นพวกที่นับถือศาสนาคาธอลิค เราจะเห็นได้แล้วอย่างแน่ชัดว่านโยบายทางสังคมนั้นมีความแตกต่างกันไปหลาย ๆ อย่าง และสถานที่เกี่ยวข้องกันระหว่างมนุษยชาตินั้นเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเปรียบเทียบที่ฉลาดพร้อมกับความบ้าคลั่งที่หยาบคาย คือว่าบุคคลเหล่านั้นจะต้องการมีดิ้นรนเพื่อหาสถานที่อยู่อาศัย เพื่อการศึกษา เพื่อภาษาที่จะใช้พูดกัน เพื่อการเงิน และผลประโยชน์อย่างอื่น ความจำเป็นที่เกิดขึ้นภายใต้สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นทั้งหมด เป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกอย่างที่ถูกเรียกว่า "เป็นสาเหตุอันสำคัญ"

นั่นก็เป็นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความ

โง่เขลาขึ้นในจิตใจตามสัญชาตญาณของมนุษย์ ซึ่งทำให้พวกเขาไม่ยอมรับรู้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่จิตใจ และดูเหมือนว่าจะเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงลักษณะพิเศษอย่างเพียงพอตามข้อที่ว่า ถึงแม้จะมี โคลง กาพย์ กลอน อันไพเราะอ่อนหวานและมีภาพเขียนที่สวยสดงดงามซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลกแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่มีนักศิลปินของเราคนใดมีความรอบรู้อย่างดียิ่งในเรื่องศิลปะที่ยังไม่ได้ประดิษฐ์เขียนขึ้นอีกเล็กน้อย ขอให้ท่านปฏิบัติตนให้ตั้งอยู่ในสภาวะนามธรรม ท่านจึงจะได้ชื่อว่า เป็นผู้มิได้บรรลุถึงสิ่งที่เป็นโลกุตรธรรมใด ๆ เนื่องจากขาดความคิดเห็นอันหรูหราฉะนั้น เกอเต ชิลเลอร์ โวลแตร์ ดาวินซี โดสทรอยสกี Goete, Schiller, Voltaire, davinci, dostoicysky) จึงได้ถูกจัดตั้งขึ้นในประเทศอื่น ๆ

เราลองหยิบยกเอาสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายให้เข้าไปอยู่ในเรื่องราวนั้นซิ เราจะลืมไม่ได้เลยว่าประเทศเบลเยี่ยมนั้นไม่เคยมีการติดต่อกับโลกทางทิศตะวันออกเลย ประเทศเบลเยี่ยมไม่มีประเทศที่เป็นอาณานิคมใด ๆ ในเอเชียเลย หรือ

มีธุรกิจใด ๆ ที่น่าสนใจในส่วนนี้ของโลก (นอกจากจะมีธนาคารตั้งอยู่ในประเทศจีนเท่านั้น) แม้ความจริงจะมีปรากฏอยู่ว่า ประเทศเบลเยี่ยมจะเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในภาคพื้นยุโรปก็ตาม (Flemish Ruysbroeck) และเป็นประเทศที่รู้จักกันดีว่าเป็นพวก รูบรูกิส (Rubruquis) (ค.ศ. ๑๒๒๐ –๑๒๙๓) มาตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน ซึ่งได้เดินทางผ่านเข้ามายังเอเชียตะวันออกกลางก็ตาม แต่ชื่อเสียงของพวกเขาก็ยังเป็นที่รู้จักกันได้ยากในภายนอกของสังคมนักปราชญ์ผู้คงแก่เรียนทั้งหลาย และการเดินทางผ่านของพวกกรีกและพวกโรมันเข้ามาในครั้งนั้น พวกเขาไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ ตอบแทนในการเดินทางครั้งนั้นเลย ฉะนั้นการเดินทางของพวกเขาครั้งนี้ จึงผิดกับพวกชาวฮอนแลนด์ที่ไม่เคยเรียกร้องความเข้มแข็งใด ๆ จากวัฒนธรรมทางตะวันออก

เพราะเหตุที่ประเทศเบลเยี่ยมมิได้มีการติดต่อกับทางตะวันออกโดยตรง ประเทศนี้จึงมิได้มีการเตรียมการใด ๆ เกี่ยวกับวิทยาการที่จะกระทำขึ้นเพื่อสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับลัทธิของพระพุทธศาสนา เหมือนกับประเทศ

ใหญ่ ๆ หลายประเทศกระทำกัน ในด้านการศึกษาเล่าเรียนนั้น ประเทศนี้ก็ได้มีการเตรียมการกันไปตามขั้นมูลฐาน เพื่อทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจอันดีแก่ลัทธิพระพุทธศาสนา งานชั้นนี้อาจจะล้าสมัยเสียแล้ว แต่ว่าคุณค่าของงานชั้นนี้ยังคงมีเหลืออยู่ ตามความเชื่อถือส่วนมากของพวกเขา และยังมีความตั้งใจอย่างมั่นคงอยู่เสมอ ที่จะขอรับเอาเรื่องราวของพระพุทธศาสนามาศึกษา ดังนั้นบทบาทของงานที่ได้ทำไปแล้วจึงเป็นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่นงานของ เบอร์นุฟ (Bernouf) และงานของซิลเวียน เลวี Sylvian Lévi) ในฝรั่งเศส งานของ ไร้ส เดวิดส์ (Rhys Davids ในอังกฤษ งานของ นอย มานน์ Neumann) ในเยอรมันนี งานของ โชเปน เฮาเออ (Shopen hauer) ในเดนบรุค งานของ วากเนอร์ (Wagner) และ นิทซเช (Nictzshe) เป็นต้น เราไม่อาจจะมองข้ามผลงานไปได้ แม้ในฮอนแลนด์ก็เช่นเดียวกัน บทบาทในการทำงานต่าง ๆ ของบุคคลเหล่านี้ เป็นคุณประโยชน์อย่างมากไม่เพียงแต่การติดต่อกับเอเชียเท่านั้น แต่ก็ยังสามารถเป็นงาน

ที่แข่งขันกันซึ่งควรจะได้รับการชมเชยเป็นอย่างมากอีกด้วย งานบางสิ่งบางอย่างที่มีบทบาทเหมือนกันนี้ไม่เคยมีปรากฏอยู่ในประเทศเบลเยี่ยมเลย นอกจากจะมีศาสตราจารย์บางท่านที่มีชื่อเสียงอยู่ในมหาวิทยาลัยคาธอลิคที่โลเวียน (Louvian) และศาสตราจารย์ อี ลา ม๊อทเต (E. La—Motte) เท่านั้น งานของบุคคลทั้งสองนี้เป็นงานที่กระตุ้นเตือนให้เกิดความสนใจจำเพาะในเรื่องวิทยาศาสตร์และวิทยาการอย่างอื่นมากกว่าเรื่องราวของพระพุทธศาสนา ดังนั้นผลงานเหล่านั้นจึงไม่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจโดยแท้ และเป็นแต่เพียงให้ความรู้โดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น

หนังสือนวนิยายราคาถูกส่วนมากหลายเล่มได้เขียนแต่เรื่องราวเกี่ยวกับการฆาตกรรม ในสถานที่ซึ่งพระพุทธรูปบางองค์ประดิษฐ์อยู่ในเงามืดอันลึกลับ เรื่องราวอันมืดมนเรื่องการขว้างปามีด เรื่องการสูบฝิ่นของชาวจีน เรื่องแหล่งกำเนิดทองและเพชรพลอย หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือที่สาธารณชนทั่ว ๆ ไปมีไว้อ่าน ดังนั้นอุดมการที่ไม่เป็นไปตามความจริงจึงไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของพระพุทธ-

ศาสนาแต่อย่างใด และถ้าหนังสือเหล่านี้มีมาก ก็จะทำให้ทรรศนะที่เกี่ยวกับวิชาการของพวกเขาจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป

บางคราวก็เกิดความสนใจที่สำคัญขึ้นในหมู่ชนชั้นที่ที่ชอบแสวงหา "พระเจ้า" และเกิดความไม่พอใจในพระเจ้าของตัวเองขึ้นภายในโบสถ์ของคริสตศาสนาเหล่านั้น เราสามารถจะมองหาบางสิ่งบางอย่างที่ดีเยี่ยมซึ่งจะหาสิ่งอื่นใดมาเปรียบเสมอเหมือนก็มิได้ก็มี บางทีบุคคลจำพวกนี้ก็พยายามคิดค้นหาคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาก็มี ไม่จำเป็นอย่างใดเลยที่จะต้องกล่าวว่า ลัทธิการเข้าฌานนั้นจะต้องกำหนดเอาแหล่งกำเนิดที่สำคัญในการที่จะดึงดูดจิตใจของบุคคลผู้แสวงหา "พระเจ้า" ผู้ยิ่งใหญ่ให้เข้ามาแก้ไขปัญหาง่าย ๆ ที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปตามกฎที่มีอยู่ การกระทำเช่นนั้นดูเหมือนว่าจะเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิตใจที่เขายังไม่ได้ผึกฝนมาก่อนมากกว่า และได้รับความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงมาแล้ว "ลัทธิการทำพิธีรับคนเข้ามาเป็นพวกเดียวกัน" นั้น ได้วางระเบียบปฏิบัติไว้ในระดับเดียวกัน เช่น

ข้อระเบียบปฏิบัติของโมเสส (Moses) กริสนะ (Krishna) ซาราถุสตรา (Zarathustra), พระพุทธเจ้า, เยซู, มะหะมัด, (Mohammed) กฤษณะมูรติ (Krishnamurti) รูดอล์ฟ สไตเนอร์ (Rudolf Steiner) และ แอนนี่ เบซาน (Annie Besant) เป็นต้น ระเบียบการปฏิบัติของบุคคลเหล่านี้ไม่ค่อยจะได้รับผลสำเร็จมากนัก แม้จะมีวรรณคดีเกี่ยวกับคำสั่งสอนของชาวตะวันออกจะให้ผลเป็นสักขีพยานแก่พวกเขาอยู่แล้วก็ตาม แต่ก็เป็นที่น่าประหลาดใจอยู่มิใช่น้อยที่หนังสือต่าง ๆ เหล่านั้นไม่อาจจะจัดพิมพ์ขึ้นมาได้ แต่ก็ยังโชคดีอยู่อีกอย่างหนึ่งที่มีลัทธิการเข้าฌานนั้นก่อน ข้างจะมีอิทธิพลเหนือจิตใจของชาวพุทธในประเทศอังกฤษเท่า ๆ กับอิทธิพลที่มีอยู่ในประเทศฮอนแลนด์ ดังนั้นจึงไม่มีความแตกต่างอะไรมากนักที่จะนำเอาคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาและการเข้าฌานให้เข้ามารวมอยู่ด้วยกันในประเทศนี้

แท้ที่จริงแล้ว ถ้าเราต้องการจะทำความเสื่อมเสียใด ๆ ให้เกิดขึ้นแต่สิ่งต่าง ๆ ที่มีมาก่อนแล้ว บางครั้งเราใช้คำพูดเพียงคำเดียวก็มีน้ำหนักพอที่จะกล่าวโจมตีได้ เช่น

กฤษณะมูรติ ได้กล่าวคำพูดโจมตีเรื่องพระไตรปิฎกเป็นต้น มิใช่เป็นการยากอะไรนักที่จะค้นคว้าหาคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาที่ตกอยู่ในฐานะอันน่าเศร้าเช่นนั้น สำหรับบุคคลผู้เป็นเจ้าของตำหรับวิทยาศาสตร์พร้อมด้วยพวกเพื่อนฝูงของเขาที่กำลังมีความชื่นชมยินดีกับการเคลื่อนไหวอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น และดูเหมือนว่าจะเพิ่มความสังเวชใจให้แก่สิ่งที่พวกเขากล่าวว่า "พระพุทธศาสนาใหม่" "Neo – Buddhism" มากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอเตือนท่านผู้อ่านเรื่องราวต่าง ๆ ของพวกเขาด้วย เช่น เรื่องการวิพากย์วิจารณ์ถึงพระพุทธศาสนาในหนังสือ Buddhisme Antico เขียนโดยศาสตราจารย์ เดล โลเซนโซ และเรื่องการวิพากย์วิจารณ์ถึงพระพุทธศาสนาในหนังสือ Le Bouddha เขียนโดย เจ บาคอทด้วยบุคคลทั้งสองนี้ได้กล่าวประณามโจมตีพระพุทธศาสนาในแถบยุโรปว่า "เป็นศาสนาที่น่ากลัวมาก" และยิ่งไปกว่านั้น บุคคลทั้งสองนี้ยังทำให้พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ซึ่งมีความแจ่มแจ้งและเป็นสัจจธรรมอยู่แล้วให้ผันแปรไปในทาง

ที่ผิดต่อการมีขอบเขตด้วย เพราะจิตใจของบุคคลทั้งสองนี้ถูกอาบด้วยยาพิษและมีอุดมคติที่ผิดพลาดอยู่มาก

เมื่อหลายปีมาแล้ว ได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งพยายามจัดตั้งคณะชาวพุทธหรือคณะชาวพุทธเทียมขึ้นในประเทศเบลเยี่ยม แต่ไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดที่คณะบุคคลเหล่านั้น ไม่ได้ติดต่อกับชาวเอเชียอย่างแท้จริงเหมือนอย่างที่พวกเขาได้ประกาศไว้ ในระหว่างสงครามได้มีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งได้จัดตั้งสมาคมพระพุทธศาสนาแห่งเบลเยี่ยมขึ้นในกรุงบรัสเซล (Eglise Bouddhique Universelle) Société Bouddhiqne Belgesection Eucharistiqué Véritas) สมาคมพระพุทธศาสนาแห่งนี้ไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเลย แต่ว่าตั้งไว้เป็นศูนย์กลางการชุมนุมของบุคคลที่ขึ้นอยู่กับขบวนการอันลึกลับเท่านั้น บุคคลพวกนี้นับถือผีสางทางโหราศาสตร์ พวกเขาได้ใช้เวทย์มนต์คาถาทำเสน่ห์ยาแฝดและทำสิ่งอื่นๆ ที่มิได้เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาหลายอย่าง ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวว่า "บุคคลพวกนี้มิได้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นสามัญทั่วๆไปเกี่ยวกับพระธรรมคำสั่งสอน

ของพระพุทธศาสนา และได้ใช้สถานที่นั้นเป็นที่ปกปิดความลับ" เมื่อมีการปล่อยให้ทำสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอิสระเช่นนั้น ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ นั่นเอง บุคคลพวกนี้ก็ได้ถูกเจ้าหน้าที่เบลเยี่ยมใช้กฎหมายล้อมกรอบ ผู้นำของพวกเขาหลังจากถูกจับติดคุกแล้ว เมื่อเขาหลุดจากคุกก็ออกมาเริ่มดำเนินการธุรกิจของเขาด้วยการทำทุจริตต่าง ๆ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบต่อมาว่า ไม่มีบุคคลพวกหนึ่งพวกใดได้ตั้งตัวขึ้นเป็นชาวพุทธอีกเลย"

ข้าพเจ้าได้รับการบอกเล่าจากบุคคลบางคนแจ้งให้ทราบว่า เมื่อประมาณสองสามปีที่แล้วมานี้ ได้มีบุคคลพวกอื่นอีกคณะหนึ่ง ตั้งตัวเป็น "คณะชาวพุทธ" ขึ้นในกรุงบรัสเซล แต่ต่อมาบุคคลผู้เป็นหัวหน้าได้ถูกจับกุมในต่างประเทศฐานมีความประพฤติไม่อยู่ในศีลธรรม และเป็นบุคคลฉ้อโกง บุคคลผู้นี้ได้รับการสนับสนุนให้เป็นผู้ทำการเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่เรียกว่า "ลัทธิพระพุทธศาสนาแบบธิเบต" เขาได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นและสอน "ทฤษฎีความเป็นไปของพระพุทธศาสนาในตอนปลาย" แท้ที่จริง

แล้ว ดูเหมือนว่าทฤษฎีที่จัดสอนขึ้นนั้นเป็นทฤษฎีหยาบ ๆ บางอย่างไม่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาเลย เช่นสอนให้มีการทำเวทย์มนต์คาถา ทำเสน่ห์ยาแฝด เป็นต้น เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่องค์การพระพุทธศาสนาไม่ได้รับรู้เห็นด้วยกับกิจกรรมเช่นนี้ องค์การพระพุทธศาสนานั้นไม่เคยยอมรับรู้และอนุญาตให้บุคคลใด ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพระพุทธศาสนาในทำนองเช่นนั้นเลย

ต่อจากนั้นแล้ว ยังมีบุคคลกลุ่มอื่น ๆ บางพวกในเมืองโลเวียน (Louvian) ได้ยื่นข้อเสนอขอตั้งตัวเองเป็นตัวแทนพระพุทธศาสนาต่อองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (M.F.B.) ที่เมืองสะเทิม (Thaton) เพื่อหวังหาผลประโยชน์ตามที่พวกเขาต้องการฝ่ายเดียว กล่าวคือ บุคคลกลุ่มนั้นได้จัดตั้งทฤษฎีอันเหลวไหลต่าง ๆ ขึ้น แล้วเที่ยวพยายามโฆษณาหาเสียงและสมาชิก ไม่มีใครเลยที่จะเชื่อถือต่อทฤษฎีนั้น ๆ เช่นได้มีการสวดมนต์อ้อนวอนถึงดวงวิญญาณของบุคคลที่ล่วงลับไปแล้ว พร้อมกับใช้บาโรมิเตอร์วัดสติสัมปชัญญะ "และพยายามเผยแพร่" ตำราปรุงอาหารสำหรับเด็กเป็นต้น

ดูเหมือนจะมีแต่ทรรศนะของบุคคลที่มองเห็นแต่ในแง่ร้ายโดยทั่วไปอยู่เสมอ บัดนี้ทรรศนะเช่นนั้นได้ปรากฏแจ่มชัดขึ้นแล้วในแง่ที่ว่า ทำไมประชาชนในประเทศนี้จึงไม่อาจจะยอมรับนับถือและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาได้อย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ดี บัดนี้ได้เกิดความจริงในทรรศนะที่ทำให้เกิดความปลาบปลื้มยินดีขึ้นแล้ว บนหน้ากระดาษอันมืดมนแห่งการจารึกประวัติศาสตร์ทางศาสนานั้นได้มีมานานแล้ว บัดนี้หน้ากระดาษใหม่ต่อไปกำลังได้รับแสงสว่างอันสดใสด้วยการจารึกเรื่องราวของพระพุทธศาสนาขึ้นแล้ว และเป็นเหตุผลอันเป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่ง คือ บัจจุบันนี้ได้มีบุคคลคณะหนึ่งกำลังจัดตั้งศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาขึ้นในประเทศเบลเยี่ยม บุคคลผู้เป็นหัวหน้าของคณะนี้คือ นาย คีเร (Mr. Kiére) แห่ง Ans นับเป็นเวลานานหลายปีมาแล้วที่บุคคลผู้นี้ได้พยายามดิ้นรนต่อสู้กับความไม่สนใจและความไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาของประชาชนชาวเบลเยี่ยม บุคคลผู้นี้ได้ใช้เวลาของเขาให้หมดไปกับการต่อสู้อย่างกล้า

หาญและเด็ดเดี่ยว แต่เขามิได้ต่อสู้อย่างเยี่ยงทหารนะ ! แม้ในบัจจุบันนี้ก็ปรากฏว่า เขายังต่อสู้กับอุปสรรคนานาประการต่อไปอีก ผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่นายคีเรได้รับมาแล้วนั้นยังเล็กน้อยมาก มีบุคคลได้รู้เรื่องความยุ่งยากที่เขาจะต้องต่อสู้ต่อไปอีกเป็นอย่างดี แน่นอนละ เราได้เห็นคุณค่าของการต่อสู้ดิ้นรนของเขาแล้ว คือ ต่อมาอีกไม่กี่ปี ตัวเขาเองกับพรรคพวกได้รับการช่วยเหลือในเรื่องการเงินใช้จ่ายต่าง ๆ วารสารฉบับเล็ก ๆ ของเขาก็ได้ถูกจัดพิมพ์ขึ้นปีละ ๔ ฉบับ ต้นฉบับเกือบทุกเล่มเขาได้เขียนด้วยตัวของเขาเอง และได้พิมพ์แจกจ่ายไปตามสถานที่ต่าง ๆ ฟรี และพร้อมกันนั้นตัวของเขาเองก็ได้ถูกโจมตีตอบโต้อย่างหนักจากบุคคลบางพวกที่มีความรู้เรื่องราวของพระพุทธศาสนาแต่เพียงผิวเผิน แต่ในที่สุดด้วยความมานะพยายามของเขาๆ ก็ได้จัดตั้งศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาขึ้นในกรุงปรัสเซล

ณ ที่ศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่กรุงปรัสเซลนั่นเอง มีชาวพุทธอังกฤษท่านหนึ่ง ชื่อ นายพิชเช่อ ได้ช่วยเขาวางหลักการวิธีเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาที่แท้จริงร่วมอยู่ด้วย

นี่ก็เป็นสาเหตุที่สำคัญอีกข้อหนึ่งที่กระตุ้นเตือนให้เห็นว่า ได้มีบุคคลแต่ละคนพยายามเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยม แต่ว่าไม่มีบุคคลใดเกิดความสนใจมากนัก หรือ สามารถจะต่อต้านการที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากประเทศที่หยาบคายและมีความคิดอันผิวเผินเช่นนั้น

เมื่อเรามองดูอย่างรอบคอบแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าประชาชนนั้นต้องการที่จะเข้ามาร่วมงานด้วยเสมอ และหวังที่จะได้รับความรู้ทั้งเหตุและผลจากการโฆษณาเกี่ยวกับเรื่องธรรม ถึงแม้ว่าประชาชนเหล่านั้นจะมีความผิดแผกแตกต่างกันไปหลาย ๆ อย่างในการเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันอยู่ก็ตาม ลักษณะทั่ว ๆ ไปนั้นดูเหมือนว่าจะมีความมืดมนมากกว่าที่จะได้รับการส่งเสริม เพราะว่าประชาชนส่วนมากนั้นต้องยุ่งอยู่กับการดิ้นรนเพื่อการมีวัตถุบั่จจัยเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิต และพวกเขาได้พยายามมองดูแต่สาเหตุที่สำคัญ ๆ จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะยังความเป็นอยู่ของพวกเขาให้เกิดผลดีอย่างเดียวเท่านั้น หรือไม่ก็พวกเขาพยายามมองดูแต่สิ่งที่จะ

ให้เกิดความพอใจจากสิ่งที่พวกเขาต้องการตามสัญชาตญาณเท่านั้น ดังนั้นบุคคลที่เข้ามาร่วมดำเนินงานเช่นนี้ จึงได้ถูกอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ หลายอย่างหลายประการ พวกเขาปฏิเสธที่จะมองดูสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขากำลังถูกโจมตีและกำลังเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณอยู่ พวกเขาปฏิเสธที่จะมองดูบุคคลที่ไม่มีเหตุผลอันเหมาะสมในการประกอบกรรมอันชั่วร้าย ความจริงพวกเขามีความรู้สึกในสาเหตุเหล่านั้นได้ดี แต่ปฏิเสธไม่ยอมรับรู้สาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่พอใจนั้นพร้อมกับไม่ยินดียินร้ายในสาเหตุที่เกิดขึ้นนั้นแม้ว่าจะเป็นไปได้ไกลที่อาจจะทึกทักเอาได้ว่า ชีวิตนั้นเป็นบาปอย่างใหญ่หลวงก็ตาม (แม้ว่าจะไม่ยอมรับเอาอุดมคตินี้ แต่ในขณะที่ท่านบอกแก่พวกเขาถึงคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา) อีกประการหนึ่ง พวกเขาได้ถูกคะยั้นคะยอให้เกิดตัณหาราคะที่จะสร้างสาเหตุแห่งการทำความชั่วทั้งปวงให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ

เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะมองดูอย่างไม่แยแสอะไรทั้งสิ้น พวกเขาไม่จำกัดตัวเองที่

จะพูดถึงเรื่องบรรยากาศที่ไม่เคยเป็นอย่างที่พวกเขาชอบ หรือเรื่องเงินทองที่พวกเขามีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน หรือเรื่องความปรารถนาในสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาไม่เคยมีความยินดียินร้ายมาก่อน หรือเรื่องทีมฟุตบอลล์ที่มีชื่อเสียงของพวกเขา หรือเรื่องวัตถุบัจจัยอื่น ๆ ที่พวกเขากำลังเกี่ยวข้องอยู่ ในเวลานั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นนั้น พวกเขาทำตัวเหมือนกับว่าไม่เคยมีอุดมคติใด ๆ ฝังอยู่ในจิตใจของพวกเขาเลย แม้จนกระทั่งความสามารถที่พวกเขาจะต้องนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แน่นอนละ อาจจะไม่มีบุคคลใดเลยที่จะคิดถึงเรื่องราวของพระพุทธศาสนาว่า เป็นศาสนาที่ไม่มีประโยชน์

ถ้าหากบุคคลเหล่านี้เกิดมีความรู้สึกขึ้นมาว่า ในชีวิตของพวกเขายังมีบางสิ่งบางอย่างยังขาดตกบกพร่องอยู่ ทางโบสถ์คาธอลิคที่กรุงโรมจะรีบจัดแจงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นส่งมาให้ตามประเพณีเป็นอย่างดี เพื่อเป็นเครื่องปลอบใจอย่างง่าย ๆ แก่พวกเขา และยังพยายามทำให้พวกเขาเกิดความพอใจในอารมณ์นั้น ๆ ตามที่พวกเขาต้องการอีกด้วย

แท้ที่จริงแล้ว โบสถ์คาธอลิคที่กรุงโรมเองก็พยายามกำจัดบุคคลที่เป็นศัตรู ซึ่งมีความคิดเห็นใด ๆ ที่ไม่อาจจะตกลงกันได้แต่เพียงคนเดียวอยู่เสมอ แม้ที่โบสถ์คาธอลิคในเบลเยี่ยมก็มีอิทธิพลเช่นเดียวกับโบสถ์คาธอลิคที่กรุงโรม ฉะนั้น โบสถ์คาธอลิคจึงสามารถต่อต้านกับวิถีทางต่าง ๆ ทั้งปวงได้ และยังใช้เป็นสถานที่ต่อต้านการประกาศความผิดพลาดบางอย่างของบุคคลนอกศาสนา หรือเดียรถีย์ได้อีกด้วย และยังรู้ถึงความเป็นจริงของนิกายโปเตสแตนท์เล็ก ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ฉะนั้นจึงได้มีการคาดหมายกันว่า วันหนึ่งข้างหน้าพระพุทธศาสนาอาจจะฝั่งรากฐานอันมั่นคงลงในประเทศนี้ โดยการโฆษณาถึงเรื่องพระธรรมคำสั่งสอนให้คนในประเทศเบลเยี่ยมรู้จัก และอาจจะทำให้โบสถ์คาธอลิคมีสภาพเลวลง เพราะว่าพระพุทธศาสนานั้นสามารถจะตรวจสอบดูถึงอิทธิพลของศาสนาคาธอลิคได้ทุก ๆ อย่าง ดังนั้นจึงได้มีการเข้มงวดกวดขันเรื่องพระพุทธสาสนาไปทุก ๆ แห่งไม่ว่าทางใดที่โบสถ์คาธอลิคสามารถจะทำได้

แม้กระทั่งทุกวันนี้ โบสถ์คาธอลิคก็ยังได้รับความ

ระมัดระวังไว้เป็นอย่างดีในการที่จะต้องพูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา บรรดาสมาชิกที่เลื่อมใสนับถือพระพุทธศาสนาส่วนมากนั้นเป็นบุคคลที่มีการศึกษาดี พวกเขาจึงได้วางหลักปฏิบัติศีลธรรมและคุณธรรมของมนุษย์ที่เลื่อมใสนับถือพระพุทธศาสนาไว้ และดำเนินการปฏิบัติไปตามหลักศีลธรรมและคุณธรรมนั้น ๆ ให้กว้างขวางออกไปมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งได้มีการประกาศออกมาว่า หลักศีลธรรมและคุณธรรมของพระพุทธศาสนานั้นเป็นธรรมอันสูงสุดยากที่มนุษย์ทั้งหลายจะเข้าถึงได้ง่าย ๆ และมิได้ก่อให้เกิดความสงสัยลังเลใจใดๆ ในการที่จะแนะนำให้ชาวคาธอลิคที่ใช้ชีวิตเป็นชาวคริสเตียนหันหน้ามาเป็นชาวพุทธ และใช้ชีวิตอยู่อย่างแบบชาวพุทธ ทันทีที่ประกาศออกมาเช่นนี้ โบสถ์คาธอลิคก็ได้ประกาศออกมาบ้างว่า ลัทธิพระพุทธศาสนานั้นกำลังขาดสิ่งที่จะเป็นไปได้ในการที่จะช่วยเหลือให้มนุษย์พ้นจากบาปกรรมทั้งปวง และขาดคุณค่าในทางปรัชญา มันเป็นวิธีการที่แปลกประหลาดมากที่โบสถ์คาธอลิคพยายามประกาศหลีกเลี่ยง ไม่ยอมให้รายละเอียดใด ๆ มากไปกว่านี้ แท้ที่จริง

แล้ว การกระทำเช่นนั้น แทนที่โบสถ์คาธอลิคควรจะให้อุดมการที่แจ่มแจ้งกว่านั้น แต่กลับทำตัวเป็นร้วกันการกระทำเช่นนั้นไว้เพื่อจะได้กีดกันบุคคลที่ยอมรับนับถือศาสนาคาธอลิคไม่ให้เอนเอียงที่จะสอบถามเรื่องราว หรือให้มีความรู้เรื่องราวของพระพุทธศาสนามากไปกว่านั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าหากพวกคาธอลิคของเขาต้องการที่จะทราบเรื่องราวของพระพุทธศาสนาให้มากไปกว่านั้น ทางโบสถ์ของคาธอลิคก็จะให้คำตอบแก่พวกเขาเพียงคำเดียวว่า นั่นเป็นกฎคำสั่งสอนที่สอนให้เชื่อแต่เพียงอย่างเดียว และนั่นเป็นสิ่งที่ควรเชื่อถือได้ ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องไปแสวงหาข่าวคราวใด ๆ ให้มากเกี่ยวกับเรื่องราวของลัทธิพระพุทธศาสนา ดังนั้นครั้งหนึ่ง ๆ จึงมีชาวคาธอลิคต้องถูกทอดทิ้งไว้บนความสุขอันเกิดจากจิตใจของเขาเอง หรือมีอยู่ภายในจิตใจของเขาเอง หรือไม่ก็ถูกทอดทิ้งไว้บนบาปกรรมที่มีอยู่ภายในจิตใจของเขาเองอยู่ตลอดเวลา

มีบุคคลที่ได้รับการศึกษาไม่ค่อยมากนัก โบสถ์คาธอลิคได้แสดงวิธีการต่าง ๆ ให้บุคคลเหล่านั้นเชื่อถือแตก

ต่างกันออกไปหลายวิธี วิธีการเช่นนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่า โบสถ์คาธอลิคจะต้องบรรยายลัทธิของพระพุทธศาสนาว่าเป็นเสมือนกับการเคารพบูชารูปปั้นอันเลวร้าย และรูปปั้นนั้นไม่มีคุณค่าอะไรแก่ประชาชนที่มีความโง่เขลาเช่นนั้น และอาจจะบรรยายถึงรูปปั้นที่พวกเขาเองทำขึ้นว่าเป็นเสมือนรูปปั้นอันควรแก่การเคารพรักยิ่ง ซึ่งพวกเราเรียกว่า "พระพุทธรูป" ก็ได้ โบสถ์คาธอลิคอาจจะบรรยายว่า พระภิกษุในพระพุทธศาสนานั้น เป็นพระสงฆ์ที่เกียจคร้านไม่ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลยเที่ยวรีดนาทาเร้นทุกสิ่งทุกอย่างจากประชาชนตามความสามารถที่พระภิกษุสงฆ์จะเอามาได้ การโต้แย้งในเรื่องนี้ ลัทธิพระพุทธศาสนาแบบมหายานซึ่งเป็นลัทธิพระพุทธศาสนาอีกนิกายหนึ่ง ได้อธิบายเน้นถึงหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ที่วางหลักไว้เป็นข้อปฏิบัติอันสำคัญของลัทธิมหายานเพื่อโต้ตอบแทนการโจมตีพระพุทธศาสนาไว้แล้ว ผู้บรรยายคำสอนของศาสนาคาธอลิคเป็นอันมากยังได้บอกเล่า และเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่ากลัวพร้อมกับบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ ทางตะวันออกไว้ด้วย เช่น

บรรยายถึงเรื่องจารีตประเพณีอันดุร้ายของบุคคลที่ไม่อาจจะเปลี่ยนใจหันมานับถือศาสนาคาธอลิคไว้ด้วย ประชาชนต่าง ๆ ที่เข้าฟังคำบรรยายเหล่านั้นได้เก็บเอาความโง่เขลาเข้าไว้ในจิตใจเสมอ และพวกเขาได้เห็นการกระทำของผู้บรรยายมาอย่างนี้เป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้ว

ที่จริงมีบุคคลหลายคนได้ปลีกตัวออกห่างจากสังคมโบสถ์คาธอลิค ซึ่งเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ จากประเพณี จากประสบการณ์ต่าง ๆ ส่วนตัว หรือไม่ก็จากชัยชนะที่พวกเขาได้รับจากการต่อต้าน บุคคลเหล่านั้นได้ทำตัวของเขาเองเหมือนกับว่า พวกเขาเชื่อถืออุดมคติอย่างอื่น พวกเขามีความรู้สึกตัวเองว่า เป็นผู้มีความสะดวกสบายในหมู่สังคม และพวกเขายังได้คัดค้านเรื่องที่จะสถาปนาจัดสร้างโบสถ์คาธอลิคขึ้นใหม่เพื่อใช้เป็นเครื่องมือติดต่อนำพวกเขาให้เข้ามารวมอยู่ด้วยกัน พวกเขาได้มีชัยชนะอย่างงดงามอยู่บ่อยในเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม และพวกเขาไม่ต้องการที่จะทำสิ่งใด ๆ เกิดขึ้น แต่ว่าพวกเขาก็ยังมีความประพฤติอยู่ในขอบเขตต์ตามปรกติทั่วไปของโบสถ์คาธอลิค คือ พวกเขา

ก็ยังต่อต้านศาสนาทุก ๆ แบบ หรือไม่ก็ต่อต้านสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาเห็นว่าเป็นลัทธิของศาสนา เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ต่อสู้และขัดแย้งเรื่องการสร้างโบสถ์คาธอลิคใหม่ พวกเขาได้ใช้วิธีการต่อต้านอันเก่าแก่อย่างเดียวกับวิธีการของโบสถ์คาธอลิคใช้ต่อต้านลัทธิพระพุทธศาสนา อย่างที่เราเรียกกันโดยทั่ว ๆ ไปว่า "น่าขันทำเหมือนเด็ก ๆ เล่น"

บรรดาบุคคลจำพวกนี้ แท้ที่จริงแล้วเป็นบุคคลที่มีความโง่เขลาเบาปัญญาอย่างมากมาย ไม่รู้ว่าพระพุทธศาสนาคืออะไร นี่ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่น่าแปลกประหลาดมาก ซึ่งเราจะสังเกตเห็นได้จากวิธีการของบุคคลสองสามคนที่มีมาแล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นเจ้าของวัฒนธรรมอันใหญ่โตกว้างขวางก็ตาม และเป็นผู้ที่มีความรู้และเฉลียวฉลาดอย่างแน่นแฟ้น แต่ความรู้และความเฉลียวฉลาดของพวกเขาก็มิได้ทำให้พวกเขาได้รู้เรื่องราวของพระพุทธศาสนามากมายนัก

เราต้องขอกล่าวเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า การปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนานั้น เป็นวิถีทาง ๆ หนึ่งที่จะสามารถจะดึงดูดให้เข้าไปหาบุคคลบางพวกที่มีเชาว์ปัญญา

อันเลวทราม และมีความรอบรู้ลัทธิพระพุทธศาสนาแต่เพียงเข้าถึงตามคำบรรยายอันบ้าคลั่งจากนวนิยายเท่านั้น และนำบุคคลเหล่านั้นให้ผ่านเข้าไปถึงสิ่งที่ทำให้พวกเขาเกิดความนึกคิดเอาเองว่าจะทำให้เกิดการประติดประต่อกับการปฏิบัติในทางเวทมนต์ไสยศาสตร์ได้เท่านั้น และยังทำให้พวกเขาเกิดความใฝ่ผันอันลึกลับ ซึ่งจะทำให้เป็นสิ่งที่น่าแปลกประหลาดในต่างประเทศได้ ยิ่งเป็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะวางท่าทางว่าเป็นผู้ดีมีความรู้เกี่ยวกับลัทธิของพระพุทธศาสนาด้วยแล้ว ก็สามารถจะเป็นเครื่องล่อจิตใจของบุคคลอื่นได้มากอีกด้วย เพราะว่ามันจะทำให้บุคคลเกิดความเลื่อมใสในตัวเอง และเป็นที่น่าเชื่อถือกันได้ว่าเป็นของ "แปลกประหลาด"

ฉะนั้นเราจึงเห็นได้อย่างแน่ชัดว่า ทำไมบุคคลจึงไม่สามารถจะระมัดระวังตัวได้อย่างเต็มที่ในเมื่อบุคคลอื่น ๆ ก็แสวงหาหนทางแห่งชีวิตเช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ยังได้อธิบายให้รู้ไว้อีกด้วยว่า ทำไม นาย คีเร (Mr. Kiere) ซึ่งเคยเห็นประสบการณ์ในเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นมานาน เขาจึง

ต้องตัดสินใจค้นหาขอบเขตต์ในการศึกษาพระพุทธศาสนา นอกนั้นแล้ว เขาเองยังได้เป็นครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยมด้วย นาย คีเร นั้นเป็นแต่เพียงตั้งตัวอยู่ในกรอบศีลธรรม และเป็นผู้เชื่อมั่นในการที่จะต้องตรวจสอบตัวเองดูเท่านั้น แล้วตัวเขาเองก็ถูกยอมรับให้เข้าไปอยู่ใน M.B.B. ซึ่งในที่นั่นเขาได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากบุคคลอื่น ๆ ในวงการศึกษาพระพุทธศาสนา นั่นก็เป็นอีกก้าวหนึ่งที่จะช่วยป้องกันความยุ่งยากและความสับสนที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้เขาเกิดความไม่สบายใจ (ถ้าหากสิ่งเหล่านี้บังเอิญเกิดขึ้นในประเทศอื่น ๆ ทางยุโรป) ประชาชนก็อาจจะเกิดความไม่เชื่อมั่นขึ้นอย่างไม่ต้องมีข้อสงสัย หรือไม่ก็บุคคลที่มีศีลธรรมอาจจะโต้แย้งเอาได้ว่า เขาเองนั่นแหละเป็นผู้ตีราคาตัวเองให้เป็นชาวพุทธก็ได้ โดยที่เขาอ้างอิงถึงองค์การหนึ่งซึ่งคนรู้จักดีมาเป็นเครื่องบังหน้า

เมื่อได้ตรวจสอบดูถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ในประเทศเบลเยี่ยมแล้ว เราจะลืมเสียมิได้เลยว่าวัตถุประสงค์ในการโฆษณาถึงเรื่องราวของพระพุทธศาสนานั้น ไม่เคยลงมือทำ

กันอย่างจริงจังมาก่อนเลย และยิ่งไปกว่านั้นหนังสือที่อธิบายถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนานั้นหายากมาก วิชาการที่ค้นคว้าพบกันบ่อย ๆ นั้น เป็นวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาอย่างผิวเผินเท่านั้น และยังเป็นหนังสือวิชาการที่เกี่ยวข้องกับศาสนาทางตะวันออกหรือปรัชญาอินเดีย ซึ่งเป็นแต่เพียงหนังสือเกี่ยวกับวิชาการแขนงหนึ่งที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อป้องกันการแบ่งพรรคแบ่งพวกมากกว่า และเป็นหนังสือวิชาการที่จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกซึ้งเข้าถึงวิชาการนั้น ๆ เท่านั้น

หนังสือต่าง ๆ ที่เขียนอุทิศให้แก่พระพุทธศาสนา และหนังสือที่จะใช้เป็นประโยชน์ได้ในประเทศเบลเยี่ยมนั้น ส่วนมากจัดพิมพ์ขึ้นในประเทศฝรั่งเศส และเป็นหนังสือที่มีคุณค่ามากมายหลายเล่ม ยิ่งไปกว่านั้น จำนวนสมาชิกชาวพุทธในประเทศฝรั่งเศสก็ยิ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากมายแก่กิจการของสมาคมเพื่อชาวพุทธในกรุงปารีส แม้หนังสือต่าง ๆ ของสมาคมนี้จะไม่ได้โฆษณาก็ตาม แต่ก็ได้จัดขึ้นตามสมควร

ในทำนองเดียวกันนั้น เราไม่อาจจะกล่าวถึงเรื่อง

ราวของวรรณคดีภาษาดัทช์ที่ใช้เป็นประโยชน์ได้อย่างมากมาย เพราะว่าส่วนสำคัญของวรรคดีนั้นได้แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลหลายอย่าง ซึ่งมิได้มีแนวโน้มเอียงไปในเรื่องราวของพระพุทธศาสนาอย่างที่ได้อธิบายไว้แล้วข้างบนนั้น และยังเป็นวรรณคดีที่ไม่ได้บรรจุความรู้ในเรื่องพระพุทธศาสนาไว้เลย ฉะนั้นการแปลความส่วนมากจึงพบว่าเป็นไปในทำนองหนังสือกวีนิพนธ์มากกว่า และไม่เป็นการแปลที่ตรงไปตรงมาจากต้นฉบับเดิม ผู้แปลส่วนมากรู้ความหมายเกี่ยวกับงานของเขาได้ดี แต่ว่าพวกเขามิได้จัดเตรียมงานนั้น ๆ ไว้ก่อนในที่ทั่ว ๆ ไปนั้น ข้าพเจ้าเกรงว่าจะมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ไปในทำนองที่จะก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายมากกว่าในทำนองเดียวกันนั้นจะต้องทบทวนการแปลเสียใหม่อีกครั้ง ถึงแม้ว่าการแปลความนั้นจะมีอิทธิพลซึ่งมีแนวโน้มเอียงเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาก็ตาม

ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีความจริงปรากฏออกมาว่าจำนวนบุคคลที่มีความรู้ยังต้องการแปลเพิ่มขึ้นอีก ความต้องการอยากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาก็ยิ่งเพิ่มทวี

มากขึ้นทุกที แต่ก็ไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ เพราะว่าหนังสือวิชาการเกี่ยวกับพระพุทธศาสนานั้นได้ขาดตลาดไปอย่างน่าใจหาย ไม่เพียงแต่หนังสือขาดตลาดไปเท่านั้น แต่ยังขาดวัตถุต่าง ๆ ที่จะหามาได้ในการจัดพิมพ์ให้ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนั้น ๆ อีกด้วย เช่นเดียวกับหนังสือเรื่องที่ว่า "จะเป็นโยคีภายใน ๑๐ บทเรียนได้อย่างไร?" หรือหนังสือ "ปรัชญาของพราหมณ์และพระพุทธศาสนาอันเร้นลับ" เป็นต้น เพื่อจะกล่าวเพิ่มเติมถึงสิ่งที่มีมาก่อนที่เราเรียกว่า "พระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยม" และท่านผู้อ่านเองก็คงจะเข้าใจได้ดีว่า บางคราวหนังสือที่ดี ๆ เกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาไม่ปรากฏว่ามีขายในท้องตลาด เพราะว่ามิได้มีการจัดพิมพ์ติดต่อกันไปให้เพียงพอ ดังนั้นจึงมีแต่หนังสือที่ดีพิมพ์แล้วเหลืออยู่เท่านั้น แต่ก็มิใช่จะเป็นหนังสือที่จะให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาได้ดีมากนัก ที่จริงแล้ว พวกเราก็ยอมรับรู้เหมือนกันว่า หนังสือซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี และได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นต้นฉบับแบบกระเป๋านั้น คือ หนังสือพระพุทธศาสนา"

เขียนโดยนายคริสมัส ฮัมเฟรส์ และหนังสือ "ความเป็นมาของพระพุทธศาสนา" เขียนโดย เอดวาร์ด คอนเซ่ เราควรจะใช้ความสังเกตให้ดีว่า หนังสือเหล่านั้นเป็นแต่เพียงใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จำเพาะในด้านภาษาต่างประเทศเท่านั้น

เมื่อความจริงทุก ๆ อย่างได้กล่าวไว้โดยย่อ ๆ เช่นนี้แล้ว บุคคลทั้งหลายก็ไม่ควรที่จะลงความเห็นว่า อาจจะเป็นการคุยโม้เกินความจริงไปบ้างก็ได้ ที่เราคาดหมายเอาไว้ว่าการขยายตัวของพระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยมนั้น อาจจะต้องลงมือทำกันเป็นการใหญ่ และจะต้องไม่มีการทำกันในอนาคตข้างหน้าโน้น หรือไม่ก็ทางที่ดีและสะดวกสบายที่สุดก็ควรจะได้จัดสร้างสำนักงานของพระพุทธศาสนาย่อม ๆ ขึ้นก่อน ส่วนคณะธรรมทูตที่จะเดินทางเข้ามาพำนักอยู่ที่นี่ ซึ่งกำลังหวังไว้เป็นพิเศษนั้น ได้แก่บุคคลที่ต้องการจะเข้ามาอยู่โดยตรง แต่ความหวังอันนี้เป็นเพียงเส้นผมบังภูเขาเท่านั้น ปัจจุบันนี้เราไม่สามารถจะทำอะไรได้มากนัก

อย่างไรก็ตาม ถ้าหากมีงานรีบด่วน ที่ควรจะต้อง

จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมบรรยากาศอันดีในสถานที่ต่างๆ ที่พระพุทธศาสนาควรจะได้ถูกยอมรับนับถือแล้ว อย่างน้อยที่สุด เราก็จะพยายามทำไปตามกำลังส่วนน้อยของเรา เพื่อให้บุคคลที่สนใจต่อคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาสามารถจะค้นคว้าคำสั่งสอนนั้นๆ ได้ในโอกาสอันควร เพื่อการศึกษาถึงแนวทางของพระพุทธศาสนา และเพื่อการแสวงหาถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เป็นทางแห่งความต้องการทางจิตใจโดยปราศจากการหัวเราะเยาะ เพราะว่าปัญหาต่างๆ นั้นได้เกิดขึ้นเป็นประจำวัน และเป็นงานที่จะต้องส่งเสริมตามวิถีทางดำเนินชีวิตในพระพุทธศาสนา ระหว่างบุคคลกลุ่มใหญ่ของประเทศนั้น

ตั้งแต่ค่ำจนถึงรุ่งสว่างของวันอันเป็นศิริมงคลนั้น พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาในประเทศเบลเยี่ยมนั้นได้เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่กับชีวิตของบุคคลที่มีความสนใจแต่เพียงส่วนตัวเท่านั้น เรื่องนี้มิใช่เป็นการงมงายที่จะสนับสนุนว่า การขยายตัวของพระพุทธศาสนาให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในทันทีทันใดนั้น อาจจะพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าเป็น

ไปเพื่อความลำเอียง เพราะว่าไม่มีบุคคลใดในโลกของชาวพุทธสามารถจะดำเนินงานให้เป็นไปได้อย่างแข็งแกร่งเพียงพอในประเทศนี้

สิ่งที่เราต้องการล่วงหน้าก่อนการแนะนำใด ๆ ในเรื่องลัทธิของพระพุทธศาสนานั้น คือ การดำเนินงานไปตามแนวทางความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เราจะต้องเริ่มต้นด้วยการวิพากย์วิจารณ์ลัทธิอื่น ๆ เสียก่อนจนทำให้ทุกคนสามารถเห็นได้ว่า สิ่งใด ๆ ก็ตามที่มีอยู่ในลัทธิของพระพุทธศาสนานั้นสามารถจะยืนยงคงอยู่ได้เพื่อการทดสอบในการวิพากษ์-วิจารณ์นั้น ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และปรัชญา แล้วทำให้การคัดค้านนั้น ๆ ต้องเลิกล้มไป ความเข้าใจผิดใด ๆ มาตั้งแต่โบราณกาลก็จะต้องถูกถอนรากถอนโคนให้หมดสิ้นไป สิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นมาใหม่นั้นจะต้องพยายามสร้างขึ้นเพื่อทำให้ประชาชนเกิดความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับพระพุทธ-ศาสนาอย่างแท้จริง และจะต้องแสดงออกให้เห็นว่า พระ-พุทธศาสนานั้นไม่มีพิษมีภัยใด ๆ ตามทรรศนะของคนทั่ว ๆ ไปพร้อมกับไม่มีวิชาการที่เกี่ยวข้องกับผีสางเวทมนต์ พระ-

พุทธศาสนานั้นไม่ได้สอนให้บุคคลเกิดสติปัญญาอันโง่เขลาหรืออ่อนแอ

เมื่อพระพุทธศาสนาได้ถูกดำเนินไปในสถานที่อันมีสิทธิชอบธรรมเช่นนี้แล้ว การพิสูจน์เพื่อให้หมดความสงสัยในคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ก็จะเป็นคำสั่งสอนที่แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างดีเลิศ

อนึ่งปัจจุบันนี้ในประเทศเบลเยี่ยมนั้น ได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งที่มีความเลื่อมใสในคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า บุคคลกลุ่มนี้ได้จัดตั้งพุทธสมาคมขึ้นแห่งหนึ่งเพื่อใช้เป็นที่พบปะสังสรรคกันระหว่างชาวพุทธทั่วโลก พุทธสมาคมแห่งนี้มีชื่อเรียกว่า "สมาคมติดต่อของพระพุทธศาสนา" "Le Contact Bouddhique"

พุทธสมาคมแห่งประเทศเบลเยี่ยม

๑. ศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาแห่งประเทศเบลเยี่ยม–BUDDHIST STUDY CENTRE

OF BELGIUM 74 RUE DE L' ORIENT, BRUXELLES, BELGIUM

๒. สมาคมติดต่อพระพุทธศาสนา – LE CONTACT BOUDDHIQUE, MON M. BURY-19 RUE DES FAGNES, B – 4131 AWIRS BELGIUM.

- ๕ -

พระพุทธศาสนาในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กลุ่มชาวพุทธในเมืองโลซาน (LAUSANNE)

โดย G. BEX.

ปัจจุบันนี้ พระพุทธศาสนาได้แผ่ขยายออกไปในประเทศยุโรปและอเมริกาหลายประเทศได้มีบุคคลบางกลุ่มในประเทศต่าง ๆ ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาทั้งนิกายเถรวาทและมหายาน พระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ถูกยอมรับและปฏิบัติกันไปในหมู่ชาวพุทธหลายประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น พระธรรมคำสั่งสอนยังได้ถูกสอนให้แก่ประชาชนและนักศึกษาได้รู้และปฏิบัติ

ในสถาบันต่าง ๆ หลายแห่ง. ถึงแม้ว่ายังมีกลุ่มชาวพุทธในประเทศทางยุโรปและอเมริกายังไม่ใหญ่โตมากนักก็ตาม แต่บุคคลเหล่านั้น ก็ยอมรับว่า พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์นั้นเป็นวิชาปรัชญาอันยิ่งใหญ่แขนงหนึ่งในบรรดาวิชาปรัชญาทั้งหลายทางตะวันตก และผู้ที่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาทั้งหลายได้พยายามจัดตั้งศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา และลงมือสอนตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นานมาแล้ว ดังจะเห็นได้จากประเทศสวิตเซอร์-แลนด์ซึ่งเป็นประเทศเล็ก ๆ ประเทศหนึ่ง แต่ก็ยังมีกลุ่มชาวพุทธและมีพุทธสมาคมจัดตั้งขึ้นถึง ๓ แห่งเช่นที่เมืองโลซาน เมืองซูริค เป็นต้น

พระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้าไปสู่ประเทศนี้ตามรายละเอียดโดยย่อของเอกสารที่ ย๊อทส์เบ๊ก (G. BEX) ได้ให้ไว้ดังนี้:-

ในปลายปี ค.ศ. ๑๙๖๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)

ย๊อทส์เบ๊ก (GEORGES BEX) ได้เดินทางมายังประเทศศรีลังกา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องปัญหาของ

พระพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์ที่เมืองโปโลนารุวา เขามีความรู้สึกแปลกประหลาดบางอย่างเกิดขึ้นในจิตใจของเขา เมื่อเขาไปชมเมืองโปโลนารุวา (เหมือนมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เข้ามาดลใจของเขาให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา) แล้วตั้งแต่นั้นมา เขาก็ได้ปฏิญาณตนเป็นพุทธมามกะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเขาก็เดินทางกลับประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และได้ติดต่อกับ นายร้อยเอก HARDY และเขาได้รับการอุปสมบท (แบบมหายาน) มีชื่อฉายาในการอุปสมบทของเขาว่า บั๋ทมาวจร (PADMA-VAJRA)

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๑๙๖๘ (พ.ศ. ๒๕๑๑)

บั๋ทมาวจรได้รับเชิญให้แสดงปาฐกถา เรื่องพระพุทธศาสนาที่ห้องประชุม อัลปีนา (ALPINA) ซึ่งเป็นศูนย์กลางของ MASONIC LOGE บั๋ทมาวจรได้รับการยกย่องชมเชยเป็นอย่างมากจากนายร้อยเอก HARDY ซึ่งเขาเองไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะได้รับการยกย่องชมเชยเช่นนั้น เรื่องนี้ได้ให้กำลังใจแก่บั๋ทมาวจรมาก

วันที่ ๒๑ และ ๒๔ ตุลาคม ๑๙๖๘ (พ.ศ. ๒๕๑๑)

ทางสมาคมได้จัดให้มีการแสดงปาฐกถาธรรมสองครั้ง ได้อาราธนาพระโสภิตเป็นองค์แสดงปาฐก พระโสภิตนั้นจำพรรษาอยู่ที่กรุงปารีส ๕๑ ถนนบาเบส (BARBES MONT VOUGE 92 กรุงปารีส)

วันที่ ๑๙ เมษายน ๑๙๖๙ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

ทางสมาคมได้จัดงานฉลองวันวิสาขบูชาเป็นครั้งแรก ได้อาราธนา พระโสภิตมาเป็นประธานในงานวิสาขบูชาครั้งนี้ด้วย

วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ทางสมาคมได้จัดให้มีงานฉลองวันวิสาขบูชาเป็นครั้งที่สอง ได้อาราธนาพระโสภิต พระคุสโซโลเกรอ และพระอุกเกนเซเตน มาร่วมเป็นประธานในงานนี้ พระคุสโซโลเกรอและพระอุกเกนเซเตนทั้งสองรูปนี้ เป็นพระสงฆ์ชาวธิเบต จำพรรษาอยู่ที่วัดธิเบต (RIKON) สถานที่อยู่ของพระทั้งสองรูปนี้มีดังนี้: สำนักพระพุทธศาสนานิกาย

ธิเบต ๘๔๘๖ RIKON, ZH สวิตเซอร์แลนด์(TIBETAN INSTITUT, 8486 Rikon, Z H, Suisse)

วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ได้รับจดหมายแสดงความดีใจในการแสดงกิจกรรมของพระพุทธศาสนา จากนายคริสมาสฮัมฟรีส์ (Mr. CHRISTMAS HUMPHREYS) แห่งกรุงลอนดอน

วันที่ ๕ กันยายน ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ทางสำนักได้เริ่มเปิดการปฏิบัติโยคะ (PHYSIOTHÉRAPIE) กรรมฐาน (เกี่ยวกับการรักษาโรค) ได้มีบุคคลมาร่วมปฏิบัติ ๑๕-๒๕ คน และมีหมอสอนศาสนาคริสเตียนมาร่วมประชุมและปฏิบัติด้วยตลอดเวลา ๒ ปี

วันที่ ๒๖ กันยายน ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ทางสำนักได้ออกวารสารฉบับแรก ตั้งแต่เริ่มพิมพ์หนังสือวารสารดูเหมือนว่าได้ทำให้กิจการของสำนักเจริญก้าวหน้าไปมาก

วันที่ ๕ ธันวาคม ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ได้มีการพบปะสนทนาธรรมกับภิกษุณีชาวธิเบต ชื่อ KARMA KHECHOG จากวัด RUMTECK ในแคว้นสิขิม

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

คณะชาวพุทธของสำนักนี้ได้มีการพบปะสนทนาธรรมกับพวก QUAKERS

เดือน กุมภาพันธ์ ๑๙๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ทางสำนักได้ติดต่อกับนาย บูรี (M. BURY) อาศัยอยู่ที่ ถนน Fangnes 19, B. 4131 Awirs ในเบลเยี่ยม

วันที่ ๒๒ มกราคม ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ทางสำนักได้จัดให้มีการประชุมใหญ่เป็นประวัติการณ์ร่วมกับ พระ เอราเกลอ (ERACLE) (พระนิกายโจโต ซินชู จากเยเนวา) คณะชาวพุทธของเราได้รื้อฟื้นการปฏิบัติพระพุทธศาสนาขึ้นใหม่ทั้งหมด เพราะสิ่งต่าง ๆ ที่ทำไปแล้วไม่ถูกต้องตามธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา เป็น

สิ่งที่ลำบากมากแก่พวกเรา เราต้องพิจารณาการปฏิบัติใหม่ทุกอย่าง ในที่สุดพวกเราชาวพุทธก็ค้นพบวิธีปฏิบัติที่ง่าย ๆ โดยยึดถือเอาการศึกษาธรรมเป็นหลักปฏิบัติ

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ได้มีการจัดงานฉลองวันวิสาขบูชาที่สถานทูตศรีลังกา พวกเราชาวพุทธได้ไปร่วมงานฉลองในครั้งนี้ด้วย ผู้ที่เข้ามาร่วมในงานนี้มีพระโสภิต ศาสตราจารย์ MAY ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาวรรณคดีของพระพุทธศาสนาที่มหาวิทยาลัยโลซาน

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ทางสำนักได้จัดให้มีการประชุมใหญ่เป็นพิเศษร่วมกับพระ เอน จิกเม โดโม เกเช วิมโปเชจากสำนักงานใหญ่ TRIPAS–KALIMPONG–DARJEELING และพระโลดเดรอ และพระโสภิต

วันที่ ๒๓ กันยายน ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

สมเด็จพระราชชนนีสังวาลย์มหิดล พระราชชนนี

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งประเทศไทยได้ทรงให้เกียรติเสด็จมาเยี่ยมสำนักงานพุทธศาสนาของเรา

ในที่สุดเราขอสรุปเรื่องได้ดังนี้:-

ชาวพุทธกลุ่มเล็ก ๆ ที่เป็นสมาชิกของสมาคมของเราไม่ได้ขยายตัวออกไปรวดเร็วมากนัก บางทีเป็นเพราะข้าพเจ้าเองผู้เป็นหัวหน้าไม่มีความสามารถจะทำให้กลุ่มชาวพุทธขยายตัวออกไปก็ได้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าเชื่อว่าธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ประเสริฐสุดสำหรับชาวยุโรป และธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่จะสามารถช่วยคริสศาสนาให้กลับไปเพิ่มเติมคุณค่าเดิมที่วางหลักไว้แล้วแก่คนทั้งหลายอีกด้วย สิ่งที่ยากที่สุดตามความรู้สึกของข้าพเจ้าก็คือ เราจะหาวิธีอธิบายธรรมให้เกิดความเหมาะสมเพื่อช่วยให้เกิดความหมายอันแจ่มแจ้งของอนัตตาได้อย่างไร อย่าลืมว่ายุโรปนั้นตั้งแต่สองพันปีมาแล้ว บุคคลอาศัยหลักคำสอนของคริส-ศาสนาที่ยกย่องบุคลิกลักษณะและความจริงของความไม่แน่นอนในตัวตน และความจำเป็นในการที่จะต้องเสียสละตัวเองตามหลักคำสอนของคริสศาสนา แต่ว่าเรื่องวัฏฏสงสาร

ของพระพุทธศาสนาก็เป็นธรรมอีกข้อหนึ่ง ที่ทำให้ชาวยุโรปแปลกใจและรับเอาธรรมข้อนี้ยาก แท้ที่จริงคริสต-ศาสนาเองก็กำลังพยายามแสวงหาหนทางใหม่ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าพระพุทธศาสนานั้นมีหวังจะเจริญได้ง่ายกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ในยุโรปนั้นยังมีลัทธิความเชื่อถือบางอย่างที่ยังมั่นคงอยู่ แม้แต่มันจะไม่ปรากฏให้เห็นได้ด้วยตาก็ตาม

หมายเหตุ ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ที่เมืองโลซาน มีปูชนียสถานเล็ก ๆ ของพระพุทธศาสนาตั้งอยู่ ปูชนียสถานแห่งนี้มีอายุตั้งแต่ต้นศตวรรษนี้ ที่ตั้งปูชนียสถานแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ถนน Dassier 9,1200 เยเนวาพระ ERACI E ซึ่งเคยเป็นพระบาทหลวงคาธอลิค ก่อนจะมาอุปสมบทเป็นพระภิกษุนิกาย โจโดซินชูในวัดธิเบตจำพรรษาอยู่ที่นั่น คือ ที่สำนักพระพุทธศาสนานิกายธิเบต 8486 RIKON Z.H. สวิตเซอร์แลนด์ (TIBETANINSTITUT, 8486 Rikon Z.H. Suisse) สำนักพระพุทธศาสนาในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่บุคคลพูดภาษาเยอรมันนั้นขึ้นอยู่กับนาย FRED GARDIAN POSPACH, 8021. Zurick 681.

สถานที่ตั้งพุทธสมาคมและศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแห่งประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั้น มีดังนี้:-

๑) GROUPEMENT BOUDDHIST ROMAND: Georges Bex, Place Pepinet, 4,1000 Laussane.

๒) INFORMATIONSBU"RO FU"R BUDDHISMUS: Fred Gardian Pospach, 802 Zurick 618

๓) TIBETAN MONASTIC INSTITUTE, 8486 Rikon Tosstal-Z.H. (NEAR WINTERTHUR)

- ๖ -

พระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรีย

โดย

Dr. MARGARETEBAUER

BUDDHISTISCHE GESELLSCHAFT, AUSTRIA

ในประเทศออสเตรียนั้นมีบุคคลที่เลื่อมใสพระ-พุทธศาสนาเหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในยุโรป ปัจจุบันนี้ การดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนานั้นได้กระทำกันอย่างเข้มแข็ง ซึ่งเป็นความเคลื่อนไหวอย่างหนึ่งของพระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรีย พุทธสมาคมแห่งประเทศออสเตรียนั้นจัดตั้งขึ้นที่กรุงเวียนนา ได้มีคณะกรรมการของพุทธสมาคมดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษา

พระพุทธศาสนาด้วย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้จัดทำขึ้นโดยชาวพุทธเยอรมันและชาวพุทธออสเตรียร่วมกัน

แต่มีการกล่าวกันว่า ความเคลื่อนไหวของพระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรียนั้นก็ยังไม่มีอะไรมากนัก เช่นเดียวกับสถาบันต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาที่ได้จัดทำขึ้นในประเทศอื่น ๆ บางประเทศในยุโรป

ในประเทศออสเตรียนั้น ประเทศศรีลังกาและประเทศอื่น ๆ ที่นับถือพระพุทธศาสนาได้ตั้งตัวอยู่ในฐานะเป็นผู้ช่วยเหลือประเทศออสเตรีย โดยเป็นคณะกรรมการผู้เผยแพร่และดำเนินกิจการ และความมุ่งหมายอย่างอื่น ๆ เช่น การใช้หนังสือต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนา การใช้หนังสือเล่มเล็ก ๆ อื่น ๆ เพื่อให้รู้ว่าชาวออสเตรียที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วยนั้น มีความสนใจต่อการศึกษาและปฏิบัติพระพุทธศาสนาอย่างไร ณ ที่นั้น ประเทศศรีลังกายังได้ช่วยเหลือรับประกันพระพุทธศาสนาอีกด้วย

ถึงแม้ว่านิกายต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาทั้งหมดก็ได้ถูกแปลความหมายเพื่อการศึกษาเล่าเรียนในที่นั้นด้วยก็

ตาม แต่สมาชิกของพุทธสมาคมส่วนใหญ่มีความยึดมั่นและเลื่อมใสพระพุทธศาสนานิกายแบบเถรวาท ห้องสมุดพุทธสมาคมนั้นเป็นเครื่องช่วยสนับสนุนให้เกิดความรู้ และถูกบำรุงรักษาไว้เป็นอย่างดี การประชุมต่าง ๆ นั้นได้ดำเนินให้เป็นไปตามปกติ รวมทั้งวันแห่งการรักษาอุโบสถด้วย ในที่นั้นได้มีสมาชิกมาศึกษาพระธรรมสั่งสอนและปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานด้วย ความสนใจอันหลักแหลมในการฟังธรรมนั้นเป็นที่เชื่อมั่นได้โดยคุณธรรมที่เป็นความจริง ในที่นั้นแม้แต่ตัวประธานพุทธสมาคมเอง คือ นายฟริทซ์ ฮุงเกอลิดเดอร์ (HERR FRITZ HUNGERLIEDER) ก็ได้กล่าวสุนทรพจน์เกี่ยวกับเรื่องนิกายต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรีย เยอรมันนี และอิตาลี ตอนเหนือไม่น้อยกว่า ๒๔๐ ครั้ง

กิจกรรมต่าง ๆ ของพุทธสมาคมในประเทศออสเตรีย

เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๙๗๑ พวกเราได้จัดให้มีการประชุม

กันทุก ๆ วันพฤหัสบดีในสถานที่ของพุทธสมาคม ขอบเขตในการให้คำบรรยายที่สำคัญในการประชุมก็คือ การค้นคว้าปรัชญา จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ ศิลปะ โบราณคดีของพุทธศาสนาในโลก มีสมาชิกของเราประมาณครึ่งหนึ่งที่เลื่อมใสพุทธศาสนาแบบเถรวาทได้มาฟังคำบรรยาย ฉะนั้นเรื่องราวต่าง ๆ ที่บรรยายประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ตามรายการที่เชิญมาร่วมประชุม จึงได้แสดงถึงเรื่องภาษาบาลีของพระพุทธศาสนา ในปีที่กำลังจะมาถึงอยู่นี้พวกเราจึงต้องทำงานไปตามรายละเอียดของรายการต่าง ๆ เพื่อให้เข้าไปหาสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้รวบรวมไว้ในตอนที่จะต้องบรรยายการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ในการร่วมมือช่วยเหลือทำงานกับสมาคมออสเตรีย–ญี่ปุ่นนั้น พุทธสมาคมแห่งกรุงเวียนนาได้จัดให้มีการบรรยายเรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทุก ๆ เย็นและทุกปลายสัปดาห์ ซึ่งเป็นกิจกรรมเกิดขึ้นอีกส่วนหนึ่งในกรุงเวียนนา และกิจกรรมอีกส่วนหนึ่งนั้นได้กระทำกันในวัดคาธอลิค คือ วัด ZWETTE ซึ่งตั้งอยู่ในออสเตรียตอนกลาง การวิวัฒนาการไปเช่นนั้นได้รับการยกย่อง

สรรเสริญมาก และยังเป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงการกระทำที่เป็นอิสระของโบสถ์คริสตศาสนาในทุกวันนี้ด้วย เพียงเมื่อสองสามปีที่ผ่านมาแล้วนั้น โบสถ์คริสตศาสนานั้นไม่อาจจะจัดให้มีการบรรยายเรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานของพระพุทธศาสนาได้แน่นอนทีเดียว นอกจากงานต่าง ๆ เหล่านี้แล้วกิจกรรมต่าง ๆ ของข้าพเจ้ายังต้องแบ่งภาระออกไปจัดทำระหว่างประเทศออสเตรียและประเทศเยอรมันนีอีกด้วย คือข้าพเจ้าจะต้องรับภาระเรื่องสมาชิกที่จะไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่อาศรมวิเวก(House of Quietness) ในเมืองโรสเบิร์ก ในเมืองมุนเช่น ในสตุทการ์ด บนฝั่งทะเลสาบสแตนเบิร์กในเมืองบาดเมอเกนไต และในสถานที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง ส่วนการบรรยายและการแบ่งส่วนของงานต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าต้องเฝ้าดูการปฏิบัติงานต่าง ๆ ไปจนถึงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๗๒ ข้าพเจ้ามีความยินดีจะแจ้งให้ทราบว่า ความสนใจในพระพุทธศาสนาได้เกิดขึ้นแก่บุคคลในประเทศต่างๆที่พูดภาษาเยอรมันทั้งหมดอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าได้รับการยกย่องสรรเสริญในการกระทำกุศลกรรมของ

ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าขอสัญญาว่า ข้าพเจ้าจะใช้ชีวิตและกำลังกายทั้งหมดของข้าพเจ้าเพื่อประกาศพุทธธรรมของพระพุทธองค์

เกี่ยวกับ ดร. MARGARETEBAUER นั้น เขาได้เปิดร้านจำหน่ายหนังสือพุทธศาสนาในกรุงเวียนนาร่วมกับนาย SKRLETA ซึ่งเป็นสมาชิกของพระพุทธสมาคม นาย SKSLETA นั้นไม่เพียงแต่จะไปเยี่ยมเยือนการประชุมของพุทธสมาคมตามปกติเท่านั้น แต่เขายังตั้งใจที่จะเปิดสัมมนาการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานขึ้นอีกด้วย เขาเป็นบุคคลหนุ่มที่เอาจริงเอาจังและมีความตั้งใจดีต่อการทำงานอยู่เสมอ

เกี่ยวกับกิจกรรมอื่น ๆ ของพุทธสมาคมนั้น ดร. MARGARETEBAUER กล่าวว่า "พวกเรากำลังเช่าวัดและปราสาทที่สวยงามหลังหนึ่งไว้เมื่อเร็ว ๆ นี้ ซึ่งตั้งอยู่รอบนอกของกรุงเวียนนา และกำลังจะจัดการสัมมนา เรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานของพระพุทธศาสนา เพื่อต้องการรู้

วิธีปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นวิถีทางที่สำคัญของชีวิตด้วย"

สถานที่ตั้งพุทธสมาคมแห่งประเทศออสเตรียนั้น มีที่ติดต่อดังนี้ :-

THE VIENNA BUDDHIST SOCIETY (BUDDHISTISCHES GESELLSCHAFT WIEN): Treitstrasse 1-3 (PORRHAUS),Wien IV, Austria

-๗-

พระพุทธศาสนาในประเทศเนเธอร์แลนด์

โดย

ALBERT KOLLE & RUSSELL WEBB

พระพุทธศาสนาซึ่งเป็นที่นิยมนับถือของปวงชนโดยทั่ว ๆ ไปในประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น บางทีอาจจะเป็นการริเริ่มแผ่ขยายเข้าไปในประเทศนี้เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เช่นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๐ นั้น พุทธสมาคมมหาโพธิแห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นไม่นานนัก THE SHORT-LIVED NEDERLANDSCHE MAHA BODHI VEREENIGING) พุทธสมาคมแห่งนี้ตั้งอยู่ในกรุงอัมส-

เตอร์ดัมภายใต้การควบคุมดูแลของ เอม. จี เจ. บีทส์ (M.G.J. BEETS)

หลังจากสงครามโลกเสร็จสิ้นลงแล้ว พุทธสมาคมแห่งแรกซึ่งได้จัดตั้งขึ้น คือ "พุทธสมาคมแห่งมิตรสหาย" (THE BUDDHIST CIRCLE OF FRIENDS) เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๘ ได้จัดให้มีการประชุมสมาชิกขึ้นที่กรุงเฮก ภายใต้การอำนวยการของ ดร. อี. แฟร์วัล Dr. S E.-VERWAAL) ซึ่งเขาได้ส่งจดหมายเวียนไปถึงสมาชิกต่างๆ (SAMENSPRASK) เป็นคราวๆ ไป ต่อจากปีนั้นแล้ว นาง เอ. สปรูเต้นบุคดวาร์ส (Mrs. A. SPRUITENBURGDWARS) ก็ได้จัดตั้งพุทธสมาคมแห่งเนเธอร์แลนด์ขึ้นที่ฮุยเซน (NEDERLANDE BUDDHISCHE VRIENDERKRING AT HUISEN) ใกล้ๆ กรุงอัมสเตอร์ดัม และได้ให้มีการประชุมกันที่นั่นต่อไปเป็นเวลานานประมาณ ๑๕ ปี ต่อจากนั้นอีกหลายปี ไอ. อาร์. เจ. โปลมสมา (I.R.J. BLOEMSMA) ก็ได้จัดตั้ง "สถาบันแห่งพระพุทธศาสนา" ขึ้นที่กรุงเฮก ซึ่งอย่างน้อยก็ยังเป็นรากฐานมีอยู่ในหนังสือรายงานนั้นๆ

ความพยายามของ ดร. อี. แฟร์วัล ที่จะจัดให้มีการประชุมสมาชิกนั้น เอ. เอ. โคลลา (A.A. KOLLA) และนางสาว เค. แฟร์ลุฟ ได้ร่วมกันดำเนินงานจากปี ค.ศ. ๑๙๖๕ ต่อไปอีกเป็นเวลานาน ๒ ปี ส่วนการประชุมประจำเดือนก็ได้กระทำกันที่สถานเอกอัครราชทูตไทยที่กรุงเฮก และตัว พณ ฯ ท่านเอกอัครราชทูตไทย คือ นายภักดี ได้เป็นประธานในที่ประชุม "โต๊ะกลม" แขกที่มาเยี่ยมเยือนเป็นประจำก็คือ พระมหาวิจิตร ติสฺสทตฺโต

เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๗ นั้น ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ก็ได้ถูกจัดตั้งขึ้นที่กรุงเฮก โดย "พระบีเตอร์ วัล เดอร์ บีค เอ. เอม. เอม. (REV. PIETER VAN DER PEEK A.M.M) และ นางสาว เจ.เจ.ซี. เพริก์ (Miss J.J.C. PERK) (เลขาธิการกิตติมศักดิ์) (HON. SECRETARY, 111 Cornelis Jolstaat) แต่ว่าประธานของศูนย์คนปัจจุบันนี้ คือ แอล.บอร์ (L. BOER, Snoekgenskeuvel 83, Amers Foort) ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาแห่งนี้ได้จัดพิมพ์หนังสือพิมพ์รายเดือน

ชื่อ สัทธรรม (SADDHARMA) ขึ้นและนำเอาผลงานที่สำคัญของ พระลามะแห่งธิเบตสองรูป คือ พระลามะเกเช (LAMA GESHE) และพระลามะเรพเตน (LAMA REPTEN) ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่พิพิธภัณฑ์สถานริสก์ ฟอร์ โฟลเคนเคนเดไลเดน (RIJKSMUSEUM VOOR VOLKENKENDE LEIDEN) ออกแสดง (ครูสอนของพระลามะทั้งสองรูปคือ ดร. เจโพทท์ ซึ่งสำเร็จการศึกษามาจาก ดร. เจ.ดับลิวเด จอง (Dr. J. PoTT WHO SUCCEEDED Dr. J. W. DE JONG) พระลามะทั้งสองรูปได้ช่วยเหลือ ดร. โพทท์ เรื่องการศึกษาภาษาธิเบตอยู่ที่สถาบัน เคิร์น (KERNINSTITUTE) ร่วมกับ ไลเดน ซึ่งเป็นผู้ชำนาญการพิเศษในเรื่องภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก

การศึกษาธรรมของพระพุทธศาสนาในประเทศเนเธอร์แลนด์นั้นยังไม่แผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวางมากนัก บางคราวพวกเราได้นิมนต์พระสงฆ์ หรือเชื้อเชิญแขกผู้ที่เดินทางมาจากต่างประเทศให้ไปแสดงปาฐกถาและอภิปรายธรรมอยู่เสมอ พวกเราได้เริ่มลงมือปฏิบัติวิปัสสนา

กรรมฐาน และทำสมาธิตามแต่โอกาสที่จะอำนวยให้ พวกเรามีความยินดีที่จะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องธรรมของพระพุทธศาสนาจากผู้ที่มีจิตใจเป็นกุศลเสมอ และเราหวังใจว่า พุทธสมาคมและสถาบันการศึกษาในประเทศของเราคงจะเจริญรุ่งเรืองต่อไปในอนาคตข้างหน้านั้น พุทธสมาคมแห่งนี้จะดำเนินงานเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาให้เป็นประโยชน์แก่ชาวโลกและพุทธศาสนิกชนโดยทั่ว ๆ ไป

สถานที่ตั้งพุทธสมาคมแห่งประเทศเนเธอร์แลนด์นั้นมีดังนี้.

42 Buddhist Institute, 499 Mient, The Hague, Netherlanbs.

-๘-

พระพุทธศาสนา และพุทธศาสนิกชน ในสหภาพโซเวียต (BUDDHISM AND BUDDHISTS IN THE USSR.)

โดย

สำนักแถลงข่าวโซเวียต

ข้าพเจ้ายังคงจดจำวันหนึ่งแห่งเดือน ธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ อันเป็นวันที่ภาคพื้นปฐพีปกคลุมด้วยหิมะหนาทึบ และท่านบรรณาธิการได้เรียกข้าพเจ้าเข้าไปพบ เวลานั้นข้าพเจ้ายังเป็นเพียงผู้สื่อข่าวหนุ่มคนหนึ่ง ครั้นข้าพเจ้าเข้าไปพบแล้ว ท่านได้สั่งให้ข้าพเจ้าขึ้นเครื่องบินเดินทางไปยังแคว้นบรูยาเตีย (BURAYATIA) พร้อมกับคณะผู้แทนพุทธศาสนิกชนชาวเนปาลที่ได้รับเชิญให้มาสู่ประเทศ

สหภาพโซเวียตในฐานะเป็นแขกของพุทธศาสนิกชนแห่งโซเวียต ข้าพเจ้ายังไม่เคยทราบมาก่อนเลยว่า การเดินทางไปเยือนไซบีเรียในฤดูหนาวจะต้องเผชิญกับความหนาวเย็นอย่างร้ายกาจจนถึงกับมีหิมะปกคลุมไปทั่วทุกแห่งหน และภาคพื้นดินมีแต่น้ำแข็ง ข้าพเจ้าจึงมีความกระตือรือร้นตื่นเต้นที่ได้มีโอกาสเดินทางไปเที่ยวไซบีเรียจนบอกไม่ถูกทีเดียว เพราะระเบียบวินัยและความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ตนยังไม่เคยเห็นนั้นมีมากเหลือเกิน ข้าพเจ้าได้ขอยืมเสื้อขนสัตว์จากเพื่อนคนหนึ่ง และไปขอเบิกเครื่องอัดเสียงในฐานะของผู้สื่อข่าวจากสำนักงานกลางแห่งวิทยุกระจายเสียงมาเครื่องหนึ่งแล้วต่อมาอีกเพียงไม่กี่ชั่วโมงข้าพเจ้าก็ได้มาปรากฏตัวอยู่ในเมืองอูลาน – อูเด (Ulan – Ude) นครหลวงแห่งแคว้นบูรยาเตีย

นี่เอง นับเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้มาพบกับพระพุทธศาสนาและพุทธศาสนิกชน นับแต่วันนั้นจนถึงบัดจุบันนี้ เวลาก็ได้ล่วงเลยไปถึง ๖ ปีแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังไม่พึงประสงค์ที่จะทอดทิ้งการเอาใจใส่ศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาที่

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมากที่สุด ข้าพเจ้าได้เขียนรายงานข่าวการสัมภาษณ์พุทธศาสนิกชนชาวโซเวียตและคณะผู้แทนพุทธศาสนิกชนผู้เป็นแขกมาจากต่างประเทศเช่นอินเดีย และจีน ที่ได้มาเยี่ยมแคว้นบรยาเตียส่งไปให้ท่านบรรณาธิการกว่า ๑๒ ฉบับว่า ข้าพเจ้าได้สนทนากับบรรดาผู้นำชาวพุทธโซเวียตกับชาวพุทธเนปาล พม่าและลังกา เป็นต้น ได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจหลายอย่างจากขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวโซเวียต และจากผู้เชี่ยวชาญในวิชาพระพุทธศาสนา (โดยเฉพาะจากศาสตราจารย์ยูริโรริช YURIROERICH) จนในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้นั่งลงเขียนหนังสือเล่มน้อยนี้ตามคำขอร้องของผู้แทนแห่งสำนักพิมพ์ในโวสติ (The Novosti Press Agency Publishing House)

ข้าพเจ้าจะเอาอะไรมาเสนอต่อท่านผู้อื่นดีเล่าหนอ? ข้าพเจ้าจะนำเอามาเสนอต่อท่านผู้อ่านได้ก็แต่เพียงเรื่องราวที่เป็นความจริงและข้อปลีกย่อยที่ว่า พระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้ามาในดินแดนของสหภาพโซเวียตได้อย่างไร ชีวิตแห่งการปฏิบัติกิจศาสนาและการดำเนินชีวิตทางโลกของ

พุทธศาสนิกชนชาวโซเวียตเป็นมาอย่างไร นักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซียในระบอบโซเวียตผู้ที่ได้ยอมเสียสละชีวิตของพวกเขาเพื่อศึกษาค้นคว้าวัฒนธรรมและปรัชญาแห่งพุทธศาสนา และความสัมพันธ์อย่างฉันท์มิตรที่มีอยู่ระหว่างพุทธศาสนิกชนแห่งสหภาพโซเวียตกับบรรดาพี่น้องพุทธศาสนิกชนของพวกเขาในประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชีย

พระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในฐานะที่เป็นศาสนาและระบบแห่งปรัชญาได้เริ่มเผยแพร่เข้าไปในดินแดนที่สหภาพโซเวียตได้ครอบครองอยู่ในปัจจุบันนี้ ในคริสต์ศตวรรษที่ ๑ สมัยดังกล่าวนี้ก็ได้เวลาที่พระพุทธศาสนาได้เผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวางในเอเชียกลาง ตามเส้นทางคมนาคมทางบกที่เป็นเสมือนเส้นไหมแผ่กระจายเป็นทางสัญจรใหญ่น้อย

แรกเริ่มที่เดียวพระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้ามาตั้งมั่นอยู่ในแคว้นโขเรสม์ (KHORESM) สมัยโบราณ แล้วจึงได้เกิดมีศูนย์กลางเผยแพร่พระพุทธศาสนาเพิ่มทวีขึ้นมาที

ละน้อย ๆ ตามลำดับในดินแดนอันกว้างใหญ่ไพศาลระหว่างทะเลแคสเบียนกับทะเลอารอล (ARAL) และมหาสมุทรแปซิฟิค ศูนย์กลางแห่งการเผยแพร่วัฒนธรรมของพุทธศาสนา ได้รับการรับรองอย่างมีเกียรติอยู่ในโลกแห่งวัฒนธรรมของเอเชียในสมัยเหล่านั้น

ครั้นมาถึงสมัยแห่งยุคกลางก็ได้มีการสร้างวัดวาอารามของพระพุทธศาสนาในตัวเมืองใหญ่ ๆ ส่วนมากที่สุดแห่งเอเชียกลาง เอกสารเก่าแก่ฉบับหนึ่งซึ่งอธิบายถึงการธำรงรักษาวัดพระพุทธศาสนาโดยทั่วไปในสมารกันด์ (SAMARA KAND) ในตอนกลางแห่งคริสต์ศวรรษที่ ๗ นั้นได้พรรณนาไว้ว่า ศูนย์กลางแห่งวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาในแคว้นกุชา (KUCHA) และในโขตาน (KHOTAN) ได้เป็นที่นิยมยกย่องกันอย่างกว้างขวางในหมู่ประชาชนทั่วไป บรรดานักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายมักจะพากันสู่แคว้นโขตานเพื่อค้นคว้าหาเอกสารเก่า ๆ ของอินเดียที่หาได้ยากนักหนาซึ่งไม่สามารถจะหาได้ในอินเดียนั้น บางทีบางคราวก็พบได้ในดินแดนเหล่านี้บ้างเหมือนกัน

มาจนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้เองจึงได้พบร่องรอยที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในเอเชียกลางขึ้นมาบ้าง ก็ได้แก่จดหมายเหตุสั้น ๆ ที่นักเดินทางท่องเที่ยวผจญภัยในสมัยโบราณบางคนได้จดบันทึกไว้ และภาพแกะสลักหินเป็นรูปของพระพุทธเจ้าปรากฏอยู่ตามหน้าผาเป็นจำนวนมากเท่านั้น

ในระหว่างเวลาที่รัสเซียได้มีระบบการปกครองแบบโซเวียตนี้ รัฐบาลได้ให้นักโบราณคดีทำการสำรวจตรวจค้นโบราณวัตถุ จึงได้มีการพบอนุสรณ์แห่งวัฒนธรรมทางพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก เช่นซากสลักหินและร่องรอยแห่งภาพเขียนฝาผนังต่าง ๆ ปรากฏออกมา

นอกจากนี้ ยังได้พบพระพุทธรูปสลักหินแบบคันธาราษฎร์ปรากฏอยู่ใกล้ ๆ กับเมืองเทอรเมซ (TERMEZ) และในบีเดียวกันนั้นเอง ก็ได้พบซากปรักหักพังของวัดพุทธศาสนากับรูปสิงโตหล่อด้วยทองเหลืองอยู่ในบริเวณสถานที่แห่งเดียวกันนี้อีกด้วย

ภูมิภาคอันเขียวขจีในบริเวณสองฝั่งแม่น้ำชู (River CHU) ทางภาคเหนือของกิรฆิเซีย (KIRGHIZIA)

ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์แห่งวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาสมัยโบราณ ซึ่งยังคงปรากฏร่องรอยให้เห็นอยู่จนทุกวันนี้ ในบริเวณใกล้ ๆ กับเมืองดัซฮุล (DZHUL) โบราณนั้น นักค้นคว้าได้พบซากของวัดพระพุทธศาสนาโบราณที่ยังสามารถแลเห็นกุฏิน้อย ๆ อันเป็นที่พำนักของพระสงฆ์จำนวนมากอย่างที่เรียกว่าเกือบสมบูรณ์ทั้งวัด พร้อมกับมีโรงพระอุโบสถ พระเจดีย์ต่าง ๆ ตั้งเรียงรายอยู่โดยรอบ ทั้งยังมีร่องรอยให้เห็นภาพเขียนฝาผนังเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาอยู่บ้างในบางแห่ง บนกำแพงพระอุโบสถและกุฏิวิหารเหล่านั้น

การแพร่หลายเข้ามาสู่เอเชียกลางของพระพุทธศาสนานั้นมิใช่แต่เพียงจะเข้ามามีอิทธิพลในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนพลเมืองเท่านั้น แต่ว่ายังมีผลสะท้อนไปถึงศิลปกรรมของประชาชนเหล่านั้น ซึ่งมันได้เข้ามาพร้อมกับพระพุทธศาสนาด้วยเพราะว่าได้มีนายช่างผู้มือผู้ชำนาญในการก่อสร้างได้เข้ามาทำการก่อสร้างโบสถ์วิหารและวัดวาอาราม เดินทางมาพร้อมกับพระสงฆ์ที่มาทำการเผยแพร่

พระพุทธศาสนา กับยังมีพวกช่างปั้นและช่างแกะสลักที่มีฝีมือดีติดตามเข้ามาช่วยสร้างพระพุทธปฏิมาตามแบบอย่างแห่งศิลปกรรมของอินเดีย ดังจะเห็นได้จากภาพเขียนที่ปรากฏตามฝาผนังโบสถ์ที่สร้างไว้ตามถ้ำซึ่งได้ค้นพบ นับเป็นถ้ำที่มีชื่อเสียงรู้จักกันดีในหมู่ชาวพุทธทั่วโลก

ในขณะที่นักโบราณคดีกำลังดำเนินการขุดค้นวัตถุโบราณอยู่ทางภาคเหนือของไบรามอาลี (BAIRAM-ALI) ในแคว้นเตอร์กเมเนีย (TURKMENIA) ก็ได้พบปูชนียวัตถุของพระพุทธศาสนาและวัตถุที่ทำด้วยเครื่องปั้นดินเผาที่มีลวดลายประดับอยู่ด้วย วัตถุเหล่านี้มีพระพุทธรูปหินสลักเหรียญกระษาปณ์ของชาวเปอร์เซียในรัชสมัยของกษัตริย์สัสซานิดส์ (SASSANIDS) ซึ่งเป็นสมัยราวคริสต์ศตวรรษที่ ๕ และยังมีใบลานที่จารึกอักษรวางอยู่อีกกองหนึ่งด้วย และใบลานจารึกอักษรเหล่านั้นซึ่งอยู่ในภาชนะดินที่ฝังอยู่ใต้ดินนานกว่า ๑,๕๐๐ ปี เวลานี้ยังคงเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งเมืองเลนินกราดแผนกที่เกี่ยวกับสถาบันเอเชีย ซึ่งนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีค่าหาประมาณมิได้ ในใบลานเหล่านี้ใช้

จารึกเอกสารเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาที่เก่าที่สุดราวคริสต์ศตวรรษที่ ๕ ที่เขียนด้วยอักษรพราหมี โดยนักเขียนหนังสือที่เชี่ยวชาญ ข้อความในใบลานเหล่านี้คัดลอกเอามาจากคัมภีร์พระพุทธศาสนาในส่วนที่ว่าด้วยระเบียบข้อบังคับสำหรับพระภิกษุ (พระวินัยปิฎก)

นักโบราณคดีของโซเวียตได้ค้นพบเอกสารทางวรรณคดีพุทธศาสนาแห่งอินเดียที่จารึกไว้ด้วยอักษรขาโรสติ (KHAROSHTI) และอักษรพราหมี (PRAHMI) ในเอเชียกลางมากกว่า ๒๐ ฉบับ ในระยะเวลา ๒–๓ ปีมานี้ได้มีการค้นพบศูนย์กลางแห่งการเผยแพร่พุทธศาสนาหลายแห่งในเอเชียกลางในเสมิรีชเย (SEMI-RECHYE) ในอัก-เบซิ (AK–BESHI) และกราสโนรีเซนสก์ (KRASNOREC-HENSK) ในบริเวณที่ราบแห่ง เฟอคานา (FERGANA) หรือกูวา (KUVA) ทางภาคใต้ของทาจิคิสตาน (TAJIKI-STAN) หรืออัดซีนาเตเป (ADZHINATEPE) และในที่อื่น ๆ อีกบางแห่ง จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าพระพุทธศาสนาได้เผยแพร่ออกไปในเขตแดนแห่งเอเชียกลางของโซเวียต

อย่างกว้างขวางในตอนต้นของคริสต์ศักราช โดยมีโบราณวัตถุเป็นประจักษ์พยานดังกล่าวแล้ว

พระพุทธศาสนาได้เสื่อมสูญไปจากเอเชียกลางที่ละน้อย ๆ ในระหว่างศตวรรษที่ ๗–๙ ของคริสต์ศักราชเนื่องมาจากอิทธิพลของศาสนาอิสลามเข้ามาบีบบังคับ สำหรับส่วนต่าง ๆ ทางภาคตะวันตกของเอเชียกลางและแถบลุ่มแม่น้ำ ตาริม (TARIM) นั้น ประชาชนได้หันไปนับถือศาสนาอิสลามในเวลาต่อมาภายหลังจากนั้น คือในราวคริสต์ศตวรรษที่ ๑๐ ถึงที่ ๑๔

พระพุทธศาสนาได้กลับเข้าไปปรากฏในดินแดนทางภาคตะวันตกของเอเชียกลางอีกเป็นครั้งที่สองและในบริเวณลุ่มน้ำวอลก้า (VOLGA) ตอนล่างในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๓ และ ๑๔ ภายหลังจากที่พวกมองโกลเข้าไปรุกรานดินแดนส่วนนี้เพราะว่าพวกมองโกลข่านจำนวนมากเป็นพุทธศาสนิกชน

พระพุทธศาสนาได้กลับมาปรากฏในดินแดนแถบนี้อีกเป็นครั้งที่สามในระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ และที่ ๑๘

พร้อมกับการเข้ามาของประชาชนเผ่าออยเรท (OIRATES) ซึ่งเป็นชาวมองโกเลียภาคตะวันตกในปี ๑๖๒๐ เจ้าชายไบบาคัสบาตา (BAIBAQAS-BAATAR) แห่งโฮชุท (HOSHUT) ได้ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาตามลัทธิของชาวธิเบต (ที่เรียกกันว่าศาสนาของชนผิวเหลือง)

ในระหว่าง ค.ศ. ๑๖๒๘-๓๐ พวกชาวมองโกเลียนภาคตะวันตกได้อพยพมาจนถึงชายฝั่งแห่งแม่น้ำวอลก้า และได้นำเอาพระพุทธศาสนามาเผยแพร่พร้อมกับพวกเขาด้วย จะอย่างไรก็ตามไม่ปรากฏว่ามีศูนย์กลางของวัดพระพุทธศาสนาขนาดใหญ่ปรากฏอยู่ในโปโวลซเย (POVOLZHYE) และในกาลมิก (KALMYK) บรรดาวัดพระพุทธศาสนาที่ยังเหลืออยู่ก็มีแต่เป็นแบบของชนเผ่าเร่ร่อนทั้งสิ้น คำสอนของพระพุทธศาสนาได้นำเอาไปเผยแพร่จนถึงชายฝั่งทะเลดำโดยชนเผ่าตูเรเนียน (TURANIAN) ผู้ชอบเร่ร่อนเช่นเดียวกัน

พระพุทธศาสนาได้ไปปรากฏในภาคตะวันออกของไซบีเรียในภาคพื้นแห่งไบกาล (BAIKAL) เกือบจะเป็นสมัยเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว โดยได้เริ่มเผยแผ่เข้ามาในหมู่

ชนเผ่าบูรายัต (BURYAT) ที่นิยมการเร่ร่อนในราวปี ๑๗๑๒ เมื่อมีพระภิกษุสงฆ์ชาวธิเบตจำนวน ๑๕๐ รูปเดินทางเข้ามาสู่เมืองนี้ พระภิกษุนักแสวงบุญชาวอินเดียก็ได้เดินทางเข้ามาเยี่ยมในบริเวณทุ่งหญ้าบูรายัตในคริสต์-ศตวรรษที่ ๑๘ และได้สอนให้ประชาชนในเมืองนี้กลับใจไปนับถือพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก ยิ่งไปกว่านั้นยังได้ไปสู่มองโกเลีย ซึ่งเวลานี้ชาวพุทธที่นั่นยังคงรักษาไม้เท้าและถ้วยน้ำชาที่ใช้ภายในวัดที่เป็นบริขารของพระสงฆ์ทั้งหลายที่เดินทางจาริกไปจากอินเดียที่อยู่ไกลแสนไกลนั้นไว้ที่วัดกันดาน ในอูลาน-บาตอร (ULAN - BATOR) อีกด้วย

วัดพระพุทธศาสนาวัดแรกที่สร้างขึ้นในบูรยาเตีย BURYATIA) ในซองโกลดาซาน (TSONGOL-DAZAN ในเขตหมู่บ้าน เซเลงกิน (SELENGIN) ในปี ๑๗๑๔

มีข้อน่าสังเกตอยู่ว่าวัดพระพุทธศาสนาแห่งแรกที่สร้างขึ้นในเมืองหลวงของรัสเซียที่อยู่ในเขตทวีปยุโรปนั้นสร้างไว้ที่เมืองเซนต์บีเตอร์สเบอร์ก (ST. PETERSBURG) ในปี ๑๙๑๔

นี้เป็นประวัติศาสตร์อย่างย่อว่าพระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้ามาในเขตแดนที่อยู่ในปกครองของสหภาพโซเวียตได้อย่างไร ในปัจจุบันนี้พระพุทธศาสนายังคงมีผู้นับถืออย่างแพร่หลายก็แต่ในเขตไซบีเรียเท่านั้น ชีวิตความเป็นอยู่และการปฏิบัติกิจพระศาสนาของชาวพุทธโซเวียตจะได้กล่าวถึงในบทต่อไปข้างหน้าโดยสังเขป

พุทธศาสนาในสหภาพโซเวียตรัสเซีย

ยังมีประชาชนเป็นจำนวนมากมีความคิดเห็นที่ผิดไปจากความเป็นจริงที่ว่า นับแต่คอมมิวนิสต์ได้ควบคุมอำนาจการปกครองในโซเวียตรัสเซียแล้ว ประชาชนมิได้มีเสรีภาพในการนับถือศาสนาแต่อย่างใดเลย ความคิดเห็นเช่นนี้นับว่าผิดอย่างปราศจากมูลความจริงโดยสิ้นเชิง จริงอยู่ประชาชนชาวโซเวียตส่วนมากที่สุดมีความคิดเห็นไปในทางไม่เชื่ออำนาจพระเป็นเจ้า แต่ในขณะเดียวกันนั้นเอง ประชาชนแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซียทุก ๆ คน ก็มีเสรีภาพ

ที่จะนับถือศาสนาใด ๆ ได้ตามแต่ความพอใจของเขา และสามารถจะปฏิบัติกิจพระศาสนาตามความเชื่อของตนได้เช่นเดียวกับประชาชนพลเมืองในชาติอื่น ๆ ทั่วโลกนั้นประชาชนส่วนใหญ่ของโซเวียตรัสเซียนับถือศาสนาคริสต์นิกายรัสเซียออธอด็อกเชิช (ORTHODOX RUSSIAN CHURCH) ซึ่งจะมีโบสถ์ในนิกายนี้ตั้งอยู่ทั่วประเทศ รองลงมาก็คือผู้นับถือศาสนาอิสลาม กับยังมีสมาคมของผู้นับถือศาสนาคริสต์-นิกายคาธอลิค ผู้นับถือพระพุทธศาสนา ผู้นับถือศาสนาคริสต์นิกายลูเธอและอื่น ๆ

บรรดาศาสนาและนิกายแห่งศาสนาต่าง ๆ มีอยู่ในสหภาพโซเวียตทั้งหมด โดยมิได้คำนึงถึงศาสนิกฝ่ายคฤหัสถ์ นักบวชและสถานที่บำเพ็ญศาสนิกจะย่อมมีเสรีภาพเสมอกันตามกฎหมาย

นับตั้งแต่ปี ๑๙๑๘ เป็นต้นมารัฐบาลโซเวียตได้พิจารณาเห็นว่าพลเมืองทุกคนไม่ควรจะมีอภิสิทธิ์ในส่วนที่เกี่ยวกับเชื้อชาติและศาสนาแต่อย่างใด จึงได้กำจัดอำนาจพิเศษของพวกออธอร์ด็อกเชิช (ORTHODX CHURCH) ที่เคยมีอยู่นั้นเสีย

รัฐธรรมนูญแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซียให้การรับประกันเสรีภาพของประชาชนพลเมืองทุกคนในการที่ยอมรับนับถือศาสนาและปฏิบัติกิจศาสนารวมทั้งพิธีกรรมแห่งศาสนาได้ตามความเชื่อถือของตน กฎหมายแห่งโซเวียตห้ามมิให้กีดกันในส่วนแห่งความเชื่อถือและเลื่อมใสในศาสนา รวมทั้งการกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงเกินหรือกระทบกระเทือนความรู้สึกของผู้เลื่อมใสในศาสนารัฐต้องการเพียงอย่างเดียวว่าองค์การจัดตั้งทั้งหลายของศาสนาจะต้องเคารพต่อกฎหมายของประเทศที่กำลังใช้อยู่ในขณะนั้น และจะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่วงละเมิดกฎหมายเหล่านั้น

ประชาชนบางส่วนแห่งเขตปกครองตนเองบรูยัตสาธารณรัฐประชาธิปไตย ในจังหวัดอากินสก์ (AGINSK) แห่งท้องถิ่นชิตา (CHITA REGION) กล่าวโดยย่อก็คือว่าประชาชนในเขตบรูยัตทางภาคตะวันออกของไซบีเรียแห่งสภาพโซเวียตนับถือพระพุทธศาสนา อนึ่งพระพุทธศาสนาได้เผยแผ่ออกไปอย่างกว้างขวางในเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยปกครองตนเองตูวา (TUVA) และกัลมิก (KALMYK)

บรรดาโบสถ์ชาวพุทธแห่งโซเวียตสร้างนั้นมีรูปร่างเหมือนกับโบสถ์แห่งมองโกเลียและธิเบต วัดพระพุทธศาสนาในสหภาพโซเวียตนั้นมีไม่มากนัก กล่าวคือมีน้อยกว่าวัดพระพุทธศาสนาเช่น ในพม่า เป็นต้น ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์ ประการแรกที่เดียวนั้น พระพุทธศาสนาได้เริ่มเผยแผ่เข้าไปสู่เขตแดนแห่งบรยาเตียเมื่อสักสองศตวรรษมานี้เอง ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากที่พระพุทธศาสนาได้เผยแผ่เข้าไปสู่ประเทศอื่น ๆ นานมาก ดังจะเห็นได้ว่าปูชนียสถานอันสวยงามหรูหราที่สร้างไว้ในอินเดีย พม่า เนปาล กัมพูชา ไทยและลังกานั้นมีอายุนานไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ปีก็มีเป็นจำนวนมาก ประการที่สองความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่ก็ขึ้นอยู่กับระบบแห่งการดำรงชีวิตของพุทธศาสนิกชนเป็นสำคัญ พุทธศาสนิกชนแห่งโซเวียตส่วนใหญ่ได้เคยเป็นชนเผ่าเร่ร่อนไม่มีหลักแหล่งแน่นอนมาก่อน ครั้นต่อมา เมื่อโซเวียตได้มีอำนาจปกครองประเทศ จึงสามารถจัดการให้ชนเผ่าเร่ร่อนเหล่านั้นตั้งหลักแหล่งลงทำมาหากินเป็นหลักฐานได้ ประการ

สุดท้ายก็เนื่องมาจากประชาชนที่นับถือพระพุทธศาสนาในโซเวียตมีจำนวนน้อยกว่าชาวพุทธในประเทศอื่น ๆ อย่างเทียบกันไม่ได้เลยเหตุผลเหล่านี้ทั้งหมดจะเห็นได้ว่าย่อมเป็นธรรมดาอยู่เองที่ปูชนียสถานที่จะสร้างขึ้นก็มีจำนวนน้อยตามไปด้วย

ถึงแม้กระนั้นก็ตาม ปูชนียสถานและวัดพระพุทธในศาสนาในสหภาพโซเวียตก็มีเป็นจำนวนมากที่มีอายุนานเกินกว่า ๒๐๐ ปี

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเยี่ยมดินแดนบรยาเตียที่เต็มไปด้วยเทือกเขา ในไซบีเรียและอยู่บนชายฝั่งทะเลสาบไบคาล ซึ่งเป็นทะเลสาบที่ลึกที่สุดในโลก วันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจว่าจะไปเยี่ยมวัดพระพุทธศาสนาสักแห่งหนึ่ง ที่นิคมเศรดนายา ไอโวลกา (SREDNANY IVOLGA SETTLEMENT) ซามบอล ดอรซี กอมบอเยฟ (ZAMBAL DORZHI GOMBOYEN) ผู้นำแห่งชาวพุทธโซเวียตได้เชิญให้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมวัดของพวกท่านในระหว่างเวลาที่ท่านให้สัมภาษณ์แก่ข้าพเจ้าในกรุงมอสโควหลังจากที่

ท่านกลับจากประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกที่สารนาถนั้น

วัดพระพุทธศาสนา อิวอลกา หรือที่ชาวพุทธในท้องถิ่นนี้เรียกวัดพระพุทธศาสนาว่า ดาซัน (DAZAN) ตั้งอยู่ห่างจาก อูลาน-อูเด เมืองหลวงของแคว้นนี้ประมาณ ๔๐ กิโลเมตร และอยู่ในภูมิประเทศที่สวยงามและสงบสงัด แวดล้อมไปด้วยเทือกเขาที่มีหิมะปกคลุมอยู่บนยอดดูขาวโพลน และเบื้องล่างก็มีป่าไม้ทึบและดูเขียวสดชื่นไปจนสุดสายตา

เมื่อเราไปถึงประตูวัดก็ได้มีพระสงฆ์ที่ทรงผ้ากาสาวพัสตร์สีเหลือง ยืนคอยต้อนรับพวกเราอยู่ก่อนแล้ว เข้าใจว่าท่านคงจะมองเห็นรถยนต์ของเราวิ่งมาจากที่ไกลก่อนแล้ว ท่านได้เปิดประตูวัดต้อนรับพวกเราด้วยใบหน้ายิ้มแย้มอย่างเต็มใจโดยที่มิได้เอ่ยปากไต่ถามเลยสักคำเดียวว่า พวกเราเป็นใครหรือมาที่นี่เพื่อประสงค์สิ่งใด ? อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าต้องการที่จะอธิบายให้ท่านทราบว่า เหตุใดพวกเราพากันมาที่นี่ และขอร้องให้ท่านเรียนท่านกอมบอเยฟว่า พวกเรามา

เพื่อเยี่ยมเขาพวกภิกษุนั้นตอบว่าแขกที่มาเยี่ยมวัดนี้ทุก ๆ คน ล้วนแต่เป็นผู้ที่ทางวัดยินดีให้การต้อนรับ และให้คำมั่นสัญญาว่าจะเรียนท่านแบนดิโด – ขัมโป ลามา (BANDIDO KHAMBO LAMA) เป็นชื่อตำแหน่งของเจ้าอาวาสวัดพระ-พุทธศาสนาในสหภาพโซเวียตรัสเซีย

วัดนี้มีอาคารที่เป็นกุฏีที่อาศัยของพระสงฆ์ราว ๓๐ – ๓๕ หลัง มีวิหารที่สร้างไว้อย่างสวยงาม มีภาพเขียนฝาผนังอย่างวิจิตรตระการตาตั้งอยู่ตรงกลางอีก ๒ หลัง ภายในบริเวณวัดมีพระเจดีย์สร้างไว้เป็นจำนวนมาก และพระ-เจดีย์เหล่านั้นสร้างคล้ายกับพระเจดีย์ที่มีอยู่ตามวัดต่างๆ แห่งเอเชียได้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาก

ขณะนั้นเป็นเวลายังเช้าอยู่มาก แต่ถึงอย่างนั้นภายในวัดมีประชาชนพากันมาวัดเป็นจำนวนมากแล้ว เราได้รับคำบอกเล่าว่า ประชาชนผู้นับถือพระพุทธศาสนาได้พากันมาสู่วัดหลายวันมาแล้ว เพื่อที่จะร่วมงานวันขึ้นปีใหม่ที่ชาวพุทธโซเวียตจัดให้มีขึ้นตามปฏิทินจันทรคติ โดยจัดให้มีการประกอบพิธีทางศาสนาติดต่อกันไปเป็นเวลาหลายวัน ใน

ระหว่างเวลาดังกล่าวนี้ ได้มีการสวดมนต์ด้วยพระสูตรต่าง ๆ มีทั้งการสวดสรภัญญะ และการร้องเพลงสรรเสริญพระรัตนตรัย ตลอดจนการแสดงธรรมเทศนาแก่ประชาชนที่มาร่วมประชุมทุก ๆ วัน พิธีกรรมทางศาสนาเริ่มต้นเช้าตรู่และไปสิ้นสุดลงจนค่ำมืดดึกดื่นทีเดียว แต่ว่าได้มีการหยุดพักในระหว่างหลายครั้ง

ประชาชนผู้มีความปรารถนาที่จะพักอยู่ในวัดในระหว่างที่มาร่วมงานวันปีใหม่ ก็สามารถจะเข้าไปพักที่เรือนรับรองสองชั้นขนาดใหญ่ที่มีอยู่ภายในวัดนั้นได้ ถ้าหากว่าที่เรือนรับรองนั้นไม่มีห้องว่างพอ พุทธศาสนิกชนเหล่านั้นก็อาจจะเข้าไปพักอาศัยในกุฏีของลามะที่ว่างอยู่ก็ได้ ภิกษุลามะจำนวน ๓๐ รูปที่จำพรรษาอยู่ในวัดไอโวลกานี้ ต่างก็อยู่ในกุฏีหลังละรูปต่างหากมิได้รวมกัน และกุฏีเหล่านั้นเป็นสมบัติขององค์การพุทธธรรมกลางของพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียต

ส่วนอาคารหลังใหญ่นั้นยกให้เป็นที่ทำการห้องสมุดสำหรับนักศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาชาวบูรยัตได้เข้าไปค้น

ค้าศึกษา ห้องสมุดแห่งนี้มีหนังสือพระไตรปิฎก อรรถกถา และตำราพระพุทธศาสนาอยู่เป็นจำนวนมากมายจนกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไปอีกแห่งหนึ่ง ที่มีชาวพุทธมาแสดงความเคารพบูชากับยังมีเอกสารต่าง ๆ และตำราพระพุทธศาสนาที่แกะสลักไม้จาก ธิเบต มองโกเลีย อินเดียและจีน ที่หาได้ยากอยู่เป็นจำนวนมาก และมีคัมภีร์คันชูร์ (GANJUR) จำนวน ๑๐๘ คัมภีร์ ตันชูร์ (TANJUR) อีก ๒๒๕ เล่ม ซึ่งได้รวมกันเป็นคัมภีร์พระไตรปิฎกที่สมบูรณ์ของธิเบต

ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีบทประพันธ์ที่เป็นผลงานของดาไลลามาองค์ที่ ๕ และผลงานของตสองขะปะ (TSONG-KHAPA) ที่นับว่ามีคุณค่าหาประมาณมิได้และหาได้ยาก เหลือเกินรวมอยู่ด้วย และตสองขะปะนี้เป็นผู้ริเริ่มตั้งนิกาย "หมวกเหลือง" (YELLOWHAT) แห่งพระพุทธศาสนานิกายธิเบต ในบรรดาหนังสือเหล่านี้ภายในห้องสมุดนั้น ยังมีหนังสือที่น่าสนใจอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น หนังสือที่เขียนโดยท่านตาระนาถะ นักปรัชญาและนักประวัติศาสตร์ชาวอินเดียที่มีชื่อเสียง หนังสือ ที่เขียนโดยกันเชน ชามยัน

ชัดบา (GUNCHEN ZHAMYAN SHADBA) ผู้ริเริ่มจัดระบบการศึกษาปรัชญาขึ้นในวัดพระพุทธศาสนาทั่วไปแห่งธิเบต มองโกเลียและบูรยาเตียอีกหลายเล่ม หนังสือปรัชญาเหล่านี้ ส่วนมากที่สุดห่อไว้ด้วยผ้าไหมสีเหลืองและสีน้ำตาลอย่างสวยงามมาก หนังสือสมัยนี้ก็มีมากเหมือนกัน บรรดาพระสงฆ์ในวัดนี้ได้รวบรวมวรรณคดีของชาวพุทธและของพระพุทธศาสนาที่จัดพิมพ์ในสหภาพโซเวียตไว้ทั้งหมด แม้จนกระทั่งหนังสือ INDIAN PHILOSOPHY และพระธรรมบท (DHAMMAPADA) ของ ดร. ราธกฤษณัน อดีตประธานาธิบดีแห่งอินเดียที่ได้มีผู้แปลเป็นภาษารัสเซียก็มีอยู่ในห้องสมุดของวัดนี้ด้วย

เมื่อข้าพเจ้าออกจากห้องสมุดแล้วก็เข้าไปเยี่ยมโบสถ์วิหาร ซึ่งนายช่างสถาปนิกแห่งบรูยัตได้สร้างไว้ระหว่างปี ๑๙๔๕-๔๗ ขณะนั้นการประกอบพิธีกรรมทางศาสนายังคงดำเนินอยู่โดยไม่ขาดสายในโบสถ์วิหาร พระสงฆ์ทั้ง ๓๐ รูป รวมทั้งบันดิโด-ขัมไบ ลามา เจ้าอาวาสแห่งวัดไอโวลกา ก็มาร่วมพิธีอย่างพร้อมเพรียงกัน ชาว

พุทธผู้แสวงบุญบางคนหลังจากที่ได้สวดมนต์ไหว้พระที่โบสถ์อื่นอีก อากาศก็หนาวจัดมาก กล่าวคือลดลงถึง ๔๐ ดีกรีเซนติเกรด แต่ว่าบรรดาชาวพุทธที่ไหว้พระสวดมนต์เหล่านั้นต่างก็ถอดหมวกออกแล้วเข้าไปสวดมนต์กราบไหว้สถูปต่าง ๆ ทุกแห่งที่พวกเขาเดินผ่านไป ก่อนที่พวกเขาจะเข้าไปในโบสถ์ก็ต้องถอดหมวกออกแล้วสวดมนต์เสียบทหนึ่งก่อนจึงเข้าไปได้

ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วนั้น ในวันนั้นได้จัดให้มีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาขนาดใหญ่มาก เพื่อเป็นการฉลองปีใหม่และฉลองวันตรัสรู้ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้พวกเขาช่วยแปลบทสวดมนต์ที่พระสงฆ์ใช้สวดในตอนเช้าวันนั้นให้ข้าพเจ้าฟัง บทสวดมนต์นั้นแปลออกได้ดังต่อไปนี้ “ขอบรรดาสัตว์ทั้งผองที่สามารถมองเห็นได้และที่ไม่สามารถมองเห็นได้ ทั้งที่อยู่ใกล้และอยู่ไกลจากตัวข้าพเจ้าสักเท่าใด ๆ จงมีความสุขทั้งกายและใจโดยทั่วหน้า ขอบรรดาสรรพสิ่งที่อยู่ในสากลจักรวาลจงมีแต่ความรื่นเริงเกษมสำราญนิรทุกข์ ขอสัตว์ทุก

แหล่งหล้าอย่าทำอันตราย หรือปองร้ายซึ่งกันและกัน ขออย่าได้คิดปรารถนาเป็นอกุศลใด ๆ แก่ใครเลย ท่านทั้งผองจะต้องรักสรรพสัตว์ในทำนองเดียวกับที่มารดารักเมตตาต่อทารกลูกน้อยนั้นได้ พี่น้องทั้งหลายเอ๋ย ไม่ว่าท่านอยู่ในที่ใดก็ตามที ท่านจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า พระพุทธเจ้าพระองค์เป็นจอมปราชญ์ เมื่อท่านมีอนุสสติอยู่ดังนี้ท่านจะไม่เกิดความหวาดกลัวและสงสัยแต่ประการใดเลย"

บางคราวการสวดมนต์ก็มีดนตรีประสานเสียงซึ่งตามความรู้สึกของข้าพเจ้าเห็นว่า มันมีลักษณะคล้ายคลึงกับการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาภายในวัดแห่งเนปาลและธิเบตมากที่สุด ห้องประชุมใหญ่ที่ประกอบพิธีกรรมทางทางศาสนาได้รับการประดับตกแต่งด้วยรูปภาพพุทธประวัติชาดกและพระพุทธรูปปางต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งภาพของพระศรีอริยเมตตรัย (MAITRIYA) ภาพของตสองชะปะ และพุทธสาวกที่สำคัญองค์อื่น ๆ ภาพสังสารจักร (วัฏฏสังสาร) ภาพชีวประวัติของพระพุทธเจ้าที่เขียนด้วยสีอันวิจิตรงดงามแขวนไว้ตามฝาผนังโดยรอบ ส่วนภายนอกโรงอุโบสถประ-

ดับด้วยพระพุทธรูปแกะสลักและเขียนระบายด้วยสีอันเจิดจ้า ทั้งสีเหลืองและสีเทาเกี่ยวกับเรื่องความเป็นมาแห่งพระพุทธศาสนาประดับไว้โดยรอบ

เวลานั้น ท่านเจ้าอาวาสแห่งวัดนี้กำลังเป็นประธานในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอยู่ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องรอคอยจนท่านทำพิธีเสร็จแล้ว เวลาสองโมงตรงพระสงฆ์ก็เสร็จพิธีทางศาสนาและกลับไปพักยังกุฏิของตน ขณะที่พระสงฆ์กำลังพากันเดินไปยังที่พักของท่านนับว่าเป็นภาพที่น่าดูอย่างเหลือเกิน โดยเฉพาะสำหรับนักถ่ายรูปที่ติดตามข้าพเจ้าไปด้วยถ่ายภาพไว้หลายภาพ ความจริงมีอยู่ว่าขณะที่พระสงฆ์ลามาที่มีจีวรสีเหลืองและสีน้ำตาลแก่ห่มอย่างเรียบร้อยสีตัดกับสีของหิมะขาวที่ส่องแสงแวววาว เนื่องมาจากกระทบกับแสงอาทิตย์ในยามเช้าช่างตื่นตาตื่นใจยิ่งนัก

ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปยังศูนย์กลางแห่งสำนักงานบริหารพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซีย ท่านกอมบอเยฟได้ให้การต้อนรับแก่ข้าพเจ้าด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มเปี่ยมด้วยความกรุณา พร้อมกับได้ถามทุกข์สุขของข้าพเจ้า

ตลอดจนถึงการเดินทางไปที่นั่นว่า ข้าพเจ้าพอใจหรือไม่ เพียงใดสิ่งที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นมีส่วนสัมพันธ์กับสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยคาดคิดไว้หรือไม่ ? ข้าพเจ้าชอบบูรยาเตียมากน้อยเพียงใด ? เป็นต้น ในระหว่างเวลาที่เราสนทนากันอย่างฉันท์มิตรอันสนิทนั้น ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ประมุขแห่งชาวพุทธโซเวียตเล่าให้ข้าพเจ้าทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระพุทธศาสนากับรัฐบาลโซเวียตว่าอยู่ในสภาพเช่นไร ? ท่านได้กรุณาแถลงให้ข้าพเจ้าทราบดังต่อไปนี้

"ในประเทศของเรานี้มีศาสนาและนิกายแห่งศาสนาต่าง ๆ อยู่มาก ศาสนิกชนทุกศาสนาและนิกายของศาสนาต่างก็มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันในหมู่ของนักศาสนาและต่อรัฐ รัฐบาลสหภาพโซเวียตอนุญาตให้ประชาชนพลเมืองมีอิสระในการเลือกนับถือและปฏิบัติกิจศาสนาตามความพอใจของตน สิทธิดังกล่าวได้ตราไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซีย และเจ้าหน้าที่แห่งรัฐก็ได้รักษาและปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้อย่างเคร่งครัด"

"เมื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐ กับ

เจ้าหน้าที่แห่งศาสนานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าถึงซึ่งความสมบูรณ์ทุกอย่าง พวกเราต่างก็พากันให้ความเคารพและสนับสนุนระบบการปกครองแห่งโซเวียตซึ่งมีความมุ่งหมายเพื่อความสุขและความเจริญรุ่งเรืองของประชาชนด้วยความจริงใจ และต่างก็ตั้งความปรารถนาให้ระบบนี้ประสบความสำเร็จสมความมุ่งหมาย ดังปรากฏความจริงบางอย่างที่แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ให้ความเคารพและสนับสนุนพร้อมกับธำรงรักษาเสรีภาพทางศาสนาไว้อย่างเคร่งครัด เช่นการเลือกตั้งอันนับว่าเป็นองค์กาพยพที่สำคัญแห่งอำนาจของรัฐที่จัดให้มีขึ้นในสหภาพโซเวียตที่ได้กำหนดวันเลือกตั้งไว้อย่างตายตัวนั้น บรรดาพระสงฆ์ภายในวัดนี้พร้อมด้วยประชาชนเหล่าอื่นทั้งหมดล้วนมีสิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้ง และเข้าร่วมในการเลือกตั้งได้อย่างเสรี เมื่อไม่นานมานี้ก็ได้มีการสร้างทางหลวงมาสู่วัดของเรานี้ รัฐบาลโซเวียตได้ให้ความอุปถัมภ์จ่ายค่าซ่อมแซมวัดกูซินู-เซอร์สก์ (GUSINOOZERSK) ซึ่งเป็นถาวรวัตถุที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ รัฐบาลได้ดำเนินการติดตั้งและจ่าย

กระแสไฟฟ้าให้แก่วัดเราตามที่เราได้ขอร้อง เราเคยได้ขอร้องเจ้าหน้าที่รัฐบาลให้ช่วยนำรถยนต์ขนส่งช่วยทำการขนน้ำมันเชื้อเพลิงมายังวัดของเราบ่อย ๆ ซึ่งก็ไม่เคยได้รับการปฏิเสธเลย ตัวอย่างตามที่กล่าวมาเหล่านี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าเราชาวพุทธมีความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ขององค์การรัฐบาลมากเพียงใด" ข้าพเจ้าได้ขอร้องท่านบานดิโดขัมโปลามา ให้ช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าทราบว่า ชุมนุมชนแห่งชาวพุทธได้รับความเอาใจใส่ช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลโซเวียตเกี่ยวกับโครงร่างของสังคมอย่างไรบ้าง ท่านได้กรุณาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังดังนี้

"เรามีชีวิตอยู่ได้เพราะอาศัยความเสียสละของพุทธศาสนิกชน และเราก็ยังไม่เคยขัดสนในเรื่องทุนทรัพย์สำหรับใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเลย เมื่อกล่าวถึงโครงร่างแห่งองค์การพระพุทธศาสนาของเรา ข้าพเจ้าสามารถที่จะกล่าวได้อย่างเต็มภาคภูมิว่า ได้รับการเสริมสร้างบนพื้นฐานแห่งหลักการที่เป็นประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนกลางของพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซีย ประกอบ

ด้วยผู้นำชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตที่ได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมพระสงฆ์และพุทธบริษัทฝ่ายคฤหัสถ์เป็นตัวแทนเข้ามาดำเนินการบริหารองค์การบริหารส่วนกลางนี้ มีหน้าที่ควบคุมการดำเนินชีวิตและพิธีกรรมแห่งศาสนาของชาวพุทธ บรรดาโบสถ์และวัดพระพุทธศาสนา หอประชุมชาวพุทธและทรัพย์สินอื่น ๆ ทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์การบริหารนี้"

"ภายในวัดพระพุทธศาสนาแห่งหนึ่ง ๆ นอกจากจะมีเจ้าอาวาสเป็นประมุขสงฆ์แล้ว ยังมีรองเจ้าอาวาสและสถานแห่งพุทธศาสนิกชนที่ได้รับเลือกตั้งมาจากที่ประชุมใหญ่แห่งพุทธศาสนิกชนแห่งท้องถิ่นนั้น ๆ"

คำถามต่อไปของข้าพเจ้านั้นเกี่ยวกับวันหยุดงานประจำสัปดาห์ทางศาสนา ที่ชาวพุทธแห่งโซเวียตหยุดงานประจำสัปดาห์หรือหยุดงานเพื่อเป็นอนุสรณ์

ท่านกอมบอเยฟได้ตอบให้ข้าพเจ้าทราบว่า:-

"ชาวพุทธที่อาศัยอยู่ในสหภาพโซเวียตได้จัดให้มีวันหยุดงานสำหรับวันสำคัญของพระพุทธศาสนาไว้ ๖ วัน

เรียกว่า "ขูรอล" (KHURALS) สำหรับ ๕ วันแรก เป็นวันสำคัญเกี่ยวกับองค์พระพุทธเจ้า ส่วนอีกวันหนึ่งนั้น เป็นวันที่ระลึกของนักปฏิรูปพระพุทธศาสนาคนสำคัญผู้หนึ่ง คือ ท่านตสองขะปะ ชื่อของท่านได้เป็นที่รู้จักและเป็นที่เคารพยกย่องของพระพุทธศาสนิกชนที่อาศัยอยู่ตามชายแดนซึ่งส่วนใหญ่เป็นพุทธศาสนิกชนในดินแดนสหภาพโซเวียตอย่างแพร่หลายมาก"

"วันหยุดงานที่สำคัญที่สุดของพวกเราก็คือวัน "ซากัน ซาราขูรอล" (ZAQAN ZARA KHURAL) หรือเรียกกันว่าวัน "พระจันทร์ขาว" ซึ่งตามปฏิทินของชาวพุทธถือว่าเป็นวันขึ้นต้นของวันปีใหม่ วันซากัน-ซารา เริ่มต้นในวันแรกของเดือนต้นแห่งฤดูใบไม้ผลิ ตามปฏิทินจันทรคติของพระพุทธศาสนาตามคติของลัทธิมหายาน เป็นวันหยุดงานเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่พระพุทธเจ้าโดยตรง ในระหว่างปีใหม่ซากัน – ซารานี้ชาวพุทธทุกคนจะพากันไปปฏิบัติธรรมเพื่อล้างชำระและขัดเกลากิเลสพร้อมกันนี้ก็พยายามทำความดีเพื่อความสุขความเจริญในปีต่อไป"

"ชนเผ่าบูรยัต กาลมิกส ตูวิเนียและชาวพุทธเผ่าอื่น ๆ ได้เริ่มต้นเตรียมการฉลองวันปีใหม่มาแล้วหลายวันก่อนที่จะถึงวันปีใหม่ เช่น ทำการประดับตกแต่งบ้านเรือนด้วยธงและดอกไม้ และเครื่องปูลาดที่สวยงามพร้อมกับแขวนประทีปโคมไฟ ประดับธงนานาชนิดตามถนนหนทางทั่วไป แล้วจัดหาเครื่องนุ่งห่มที่ใหม่และสวยงามมาสวมใส่งานฉลองวันปีใหม่ซากัน–ซารามีติดต่อกันไปเป็นเวลา ๑๕-วัน บรรดาพุทธศาสนิกชนจะมาร่วมประชุมพร้อมกันที่โบสถ์วิหารหรือวัดต่าง ๆ เริ่มแต่วันแรกของจันทร์เพ็ญ หรือพระจันทร์ขาว (WHITE MOON) วันหยุดงานที่ระลึกจะเริ่มต้นด้วยพิธีสิดาร์ (SIDAR) ซึ่งเป็นพิธีสวดพระพุทธ-มนต์สูตรต่าง ๆ ที่รองเจ้าอาวาส พระสงฆ์สามเณรในวัดนั้นทั้งหมดและพุทธศาสนิกชนชายหญิงเข้าร่วมในพิธีนี้พร้อมกับเจ้าอาวาส พอเสร็จพิธีสีดาร์แล้วพระสงฆ์สามเณรและพุทธศาสนิกชนจะร่วมกันทำพิธีถวายสักการะแก่เจ้าอาวาสและรองเจ้าอาวาสเป็นทำนองของขวัญ อันเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นปีใหม่"

ในระหว่างวันแห่งการมีงานฉลองปีใหม่ ซากัน-ซารานี้ประตูบ้านของชาวพุทธทุกบ้านจะเปิดต้อนรับทุก ๆ คนที่ไปเยี่ยมและอวยพรปีใหม่ แขกที่ไปสู่บ้านทุกคนจะได้รับการต้อนรับอย่างดีพร้อมกับอวยพรให้มีความสุขความเจริญตลอดปีใหม่ และจะได้รับเชิญให้ร่วมรับประทานอาหารเป็นการเลี้ยงฉลองปีใหม่อีกด้วย

ในระหว่างการหยุดงานฉลองปีใหม่นี้ บรรดาพระสงฆ์สามเณร และชาวพุทธทั้งหลายจะร่วมกันทำพิธีทางศาสนาในโบสถ์หรือในที่ประชุมภายในวัดทั้งหลาย เช่น ทำวัตรสวดพระพุทธมนต์ แสดงธรรมและฟังพระธรรมเทศนา มีธรรมสากัจฉาและพิธีกรรมทางศาสนาอย่างอื่น ๆ เป็นประจำทุกวัน ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ทั้งหลายจะต้องออกไปเยี่ยมเยียนหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลการคมนาคมและความเจริญซึ่งไม่มีวัดขนาดใหญ่ตั้งอยู่อีกด้วย

ข้าพเจ้าจะขอแทรกเรื่องส่วนตัวของท่านซามบาล โดซี กอมบอเยฟ เข้ามาเล่าคั่นกลาง การสนทนาวิสาสะ

นี้สักนิดหน่อย ท่านเจ้าอาวาสบัดนี้มีอายุราว ๗๐ ปี มีเชื้อชาติเป็นชนเผ่าบูรยัต ซึ่งท่านได้ยอมเสียสละชีวิตของท่านถวายแด่พระพุทธศาสนาเป็นพุทธบูชา บิดามารดาของท่านได้นำท่านมาฝากให้อยู่วัดตั้งแต่ท่านมีอายุได้เพียง ๑๒ ปีเท่านั้นท่านได้รับการอุปสมบทเมื่ออายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์เป็นนวกะภิกษุ ซึ่งเรียกว่า "เก็บชา" (GEBSHA) ครั้นในเวลาต่อมาก็ได้รับตำแหน่ง "กาบชา" (GABSHA) อยู่ต่อมาอีกเป็นเวลานานท่านซามบาลโดซีกอมบอเยฟ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองเจ้าอาวาสวัดอากินสค์ (GAINSK) ท่านได้รับเลือกตั้งจากสภาชาวพุทธให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการกลางแห่งองค์การบริหารพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียตในปี ๑๙๖๓ (เทียบตำแหน่งสังฆราช) ปัจจุบันท่านจำพรรษาอยู่ที่วัดไอโวลการ่วมกับพระสงฆ์สามเณรทั้งหลายแห่งวัดนี้โดยร่วมทุกข์ร่วมสุขกันอย่างใกล้ชิดสนิทสนม ท่านได้รับยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้ดีในวิชาประวัติศาสตร์และปรัชญาแห่งพระพุทธศาสนาฝ่ายเหนือ ยิ่งไปกว่านั้นท่านยังเป็นที่เคารพนับถือในหมู่ชาวพุทธแห่งประเทศ

ต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชีย จนได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกผู้หนึ่งแห่งสภาสันติภาพแห่งโลก (WORLD PEACE COUNCIL) ทั้งที่ท่านมีอายุมากแล้วก็ยังพร้อมที่จะเดินทางไปเยี่ยมพี่น้องชาวพุทธในต่างประเทศในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยท่านตระหนักเป็นอย่างดีว่า การติดต่อร่วมมือกันเช่นนี้ในหมู่พี่น้องพุทธบริษัทผู้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งสอนให้รักสันติภาพ มีเมตตากรุณาต่อกันและกันโดยปราศจากเสียซึ่งความโลภเห็นแก่เงิน และไม่มีใจอิจฉาพยาบาทซึ่งกันและกันแล้ว สงครามก็ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้เลย ในโอกาสที่ท่านได้เข้าร่วมประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก ท่านก็ได้พบกับบรรดาผู้นำชาวพุทธแห่งประเทศต่าง ๆ เช่น จากเนปาล กัมพูชา พม่า ลังกา ญี่ปุ่น อินเดีย มองโกเลีย และอื่น ๆ

ตามที่ได้กล่าวมานี้เป็นภาพประทับใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับวัดพระพุทธศาสนาไอโวลกาทั้งหมด อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสเยี่ยมวัดที่เป็นศูนย์กลางแห่งพระพุทธศาสนาแห่งอื่น ๆ ด้วย เช่น วัดอากินสค์ คาสัน (AKINSK

DAZAN) ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดอากินสค์แห่งเขตจิตา (CHITA REGION) เป็นต้น

วัดพระพุทธศาสนาแห่งนี้สร้างขึ้นในปี ๑๘๑๐ โดยศรัทธาของสถาปนิกชาวรัสเซีย ซึ่งมีชาวพุทธจำนวน ๘ คน ที่เป็นชนเผ่าบูรยัตที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในแถบทุ่งหญ้าอากินสค์เป็นผู้บริจาคทรัพย์ในการก่อสร้าง วัดนี้ยังอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ดีเกือบทุกอย่าง เป็นวัดที่มีชื่อเสียงในทางที่เป็นศูนย์กลางแห่งการพิมพ์หนังสือมาเป็นเวลานานแล้ว ที่สนามหญ้าของวัดมีตัวอักษรจารึกพระไตรปิฎกที่แกะสลักด้วยไม้วางไว้อย่างเป็นระเบียบและยังมีการระบายสีอย่างสวยงาม พจนานุกรมธิเบตมองโกเลีย คัมภีร์อรรถกถาและวรรณคดีพระพุทธศาสนาและปรัชญาที่ได้รับการแปลงสู่ภาษาธิเบต รวมทั้งคัมภีร์พระไตรปิฎกในภาษาเดิมของบูรยัตก็ได้จัดพิมพ์ขึ้นที่นี่โดยการใช้ตัวพิมพ์ไม้ทั้งสิ้น เมื่อได้พัฒนาการพิมพ์ไปสู่ระบบทันสมัยแล้วการพิมพ์ที่นี่ก็ซบเซาลงไปไม่มีชื่อเสียงโด่งดังเหมือนอดีต

วัดพระพุทธศาสนาอากินสค์นั้นสวยงามสง่ามากมี

อาคารสีขาวเป็นตึกสองชั้นตามแบบสถาปนิกของธิเบตอยู่หลังหนึ่ง บนชั้นที่หนึ่ง เป็นห้องโถงใหญ่สำหรับประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ทำวัตรสวดมนต์เป็นต้น ในห้องนี้มีพระพุทธรูปปางต่าง ๆ อยู่เป็นจำนวนมาก กับยังมีภาพพุทธประวัติและชาดกและประวัติพุทธสาวกประดับอยู่ฝาผนังอีกโดยรอบ นอกจากนี้ยังมีรูปปั้นของเทพบุตร เทพธิดา เช่น พระศรีอารียเมตรัยรูปปั้นท่านตสองขะปะ (TSONG-KHAPA) มัญชุศรี (MANJUSRI) และอื่นอีกด้วย พระพุทธรูปนั้นนับว่าเป็นที่เคารพสักการะอย่างสูงของพุทธศาสนิกชนทั่วไป กระจกศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถส่องแลเห็นแสงสะท้อนของโลกได้ทั้ง ๑๐ ทิศก็เก็บไว้ในห้องนี้ด้วย

ส่วนอาคารชั้นที่ ๒ ใช้เป็นห้องสมุดสำหรับเก็บหนังสือตำราพระพุทธศาสนา มีทั้งพระไตรปิฎกอรรถกถาฎีกาและหนังสือที่เขียนโดยท่านตสองขะปะ ท่านวสุพันธุ์ (VASUBANDHU) ท่านธรรมกีรติ(DHARMKIRTI) และของนักปราชญ์วิชาพระพุทธศาสนาคนอื่น ๆ กับยังมีหนังสือที่กล่าวถึงความเป็นอยู่ของชาวพุทธในธิเบต อินเดีย ลังกา

เนปาล จีน และบรรดาประเทศพุทธศาสนาแห่งเอเชียอื่น ๆ อีก ส่วนมากเป็นหนังสือที่บรรดาพี่น้องชาวพุทธแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ส่งมาให้แก่ชาวพุทธในท้องถิ่นนี้ ที่หน้าวัดมีรูปจตุโลกบาลเทพเจ้าตั้งอยู่พร้อมกับมีพระพุทธรูปองค์น้อย ๆ อีกองค์หนึ่งส่วนภายในวัดนั้นมีพระพุทธรูปและพระเจดีย์เป็นจำนวนมาก

กิจการของวัดอกินสค์ทั้งหมดอยู่ในความควบคุมดูแลของสภาแห่งวัดที่ประกอบด้วยผู้แทนของพระสงฆ์สามเณรและพุทธบริษัทชายหญิง สภานี้ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งมาจากที่ประชุมใหญ่ของชาวพุทธทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์โดยมีท่าน โกลสัม ซิมบ้า กันชิค็อฟ (GOLSAN ZHIMBA GANCHIKOV)ผู้เป็นบุตรชาวนาแห่งบูรยัต ซึ่งถือกำเนิดในเมืองซาไบกาลส์คในปี ๑๘๙๘ เมื่อท่านมีอายุได้ ๙ ปี บิดามารดาก็จัดส่งให้ไปเรียนหนังสือในโรงเรียนธิเบต ซึ่งมีการบังคับให้ศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาด้วย และท่านก็มีความสนใจในการศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาเป็นพิเศษ เมื่อไม่นานมานี้ท่านได้เสียสละเวลาทั้งหมดเพื่อทำงานให้แก่

พระพุทธศาสนาและได้เข้ามาจำพรรษาอยู่ในวัดนี้ ครั้นเมื่อท่านกอมบอเยฟในฐานะเป็นรองเจ้าอาวาสวัดนี้ได้รับเลือกเป็นประธานกรรมการกลางแห่งคณะกรรมการบริหารพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียตในปี ๑๙๖๓ และได้ย้ายไปอยู่ที่วัดไอโวลกา ท่านกันชิก๊อฟก็ได้เข้าดำรงตำแหน่งรองเจ้าอาวาสแทนและได้เป็นเจ้าอาวาสในที่สุด

สัญญลักขณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของวัดนี้ก็คือต้นพระศรีมหาโพธิ์ที่ชาวพุทธแห่งอินเดียได้นำเอาพืชพันธุ์มาจากต้นที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้มามอบให้ พระสงฆ์สามเณรและชาวพุทธชายหญิงได้ให้ความเคารพและบำรุงรักษาแก่ต้นพระศรีมหาโพธิ์นี้เป็นอย่างดียิ่ง นอกจากวัดนี้แล้วก็ยังมีวัดคุสินูเซอร์สกี้ GUSINOOZERKY) ที่ได้รับการบำรุงรักษาไว้อย่างดีอีกวัดหนึ่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างชาวพุทธนานาชาติกับชาวพุทธแห่งโซเวียต

พุทธศาสนิกชนโซเวียตได้พยายามอยู่ตลอดเวลาที่

จะสถาปนาความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนแห่งประเทศอื่นๆ เช่น ความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับชาวพุทธแห่งมองโกเลีย ธิเบต และจีนซึ่งได้มีมาช้านานแล้ว แต่ชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตยังมีการติดต่อกับชาวพุทธในอินเดีย พม่า ลังกา และประเทศอื่นๆ แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้น้อยมาก

การพบปะกันระหว่างประธานคณะกรรมการกลางแห่งกรรมการบริหารพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียตกับเจ้าพ่านโรดมสีหนุแห่งกัมพูชาในระหว่างฤดูร้อนปี ๑๙๕๖ นั้นแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างชาวพุทธนานาชาติกับชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตได้ก้าวหน้าไปไกลมากอย่างน่าพึงพอใจทีเดียว

คณะผู้แทนชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตได้ไปร่วมงานฉลองครบ ๒๕๐๐ ปี แห่งพระพุทธศาสนา นับแต่วันเสด็จปรินิพพานแห่งพระโคดมพุทธเจ้าผู้เริ่มตั้งพระพุทธศาสนาขึ้นมากที่นครนิวเดลฮีในปีเดียวกันนั้นเอง คณะผู้แทนพุทธศาสนิกชนแห่งโซเวียตก็ได้รับเชิญจากรัฐบาลอินเดียให้ไปร่วมการประชุมว่าด้วยเรื่องอิทธิพลแห่งพระพุทธศาสนา

ที่มีต่อประวัติศาสตร์ ปรัชญา วรรณคดี ศิลปกรรมและวัฒนธรรมของประชาชนแห่งภาคตะวันออกในที่ประชุมดังกล่าวนี้ได้มีบุคคลสำคัญเช่น ดร. สรวปัลลี ราธกฤษณัน ประธานาธิบดีแห่งอินเดีย บัณฑิต ยวาหรลาล เนหรู นายกรัฐมนตรีแห่งอินเดียเป็นต้น กับยังมีบุคคลสำคัญอื่น ๆ และผู้นำกลุ่มชนแห่งอาเซียตะวันออกเฉียงใต้อีกเป็นจำนวนมากเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกัน ยิ่งไปกว่านั้นคณะผู้แทนชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตยังได้เข้าร่วมประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกครั้งที่ ๔ ที่นครกัตมัณฑุ อีกด้วย อดีตบันดิโดขัมโป ลามา เอชิ ซาราปอฟ (BANDIDO KHAMPO LAMA ESHI DORZHI- SHARAPOV) หัวหน้าคณะผู้แทนในคราวนั้นได้กล่าวคำปราศรัยในที่ประชุมนั้นก็ได้รับการต้อนรับจากที่ประชุมอย่างอบอุ่นมาก ท่านได้กล่าวในนามของชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียต แสดงความเชื่อมั่นต่อที่ประชุมว่า บรรดาผู้แทนที่มาประชุมอยู่ในที่นั้นเป็นผู้ปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอย่างครัดย่อม สามารถที่จะร่วมมือร่วมใจกันเป็นเอกภาพ เพื่อต่อสู้กับ

ความเลวร้ายของโลกให้ก้าวไปสู่จุดหมายอันประเสริฐ คือ สันติภาพและความสงบสุขของมวลมนุษยชาติได้ ท่านยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า ชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตทั้งมวลล้วนปรารถนาจะได้เห็นความสมัครสมานสามัคคีของชาวพุทธนานาชาติ และท่านยังได้เล่าถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวพุทธในสหภาพโซเวียตด้วย

คณะผู้แทนชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตได้มีโอกาสไปนมัสการพุทธปูชนียสถานในเนปาล ระหว่างที่พักอยู่นั้นและยังได้เข้าเฝ้ากษัตริย์และราชินีแห่งเนปาลด้วย ก่อนที่จะเดินทางออกจากนครกัตมัณฑุท่านบันดิโดขุมโป ลามา ราชาปอฟได้จัดให้มีเลี้ยงรับรองแก่บรรดาชนชั้นนำแห่งเนปาลและบรรดาผู้แทนชาวพุทธนานาชาติที่ได้มาร่วมการประชุมองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกครั้งที่ ๔ อีกด้วย

เมื่อท่านบันดิโดขัมโป ลามากลับมาถึงรัสเซียท่านได้กล่าวว่าทุกหนทุกแห่งที่คณะผู้แทนชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตได้ไปเยี่ยมนั้นล้วนแต่ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดียิ่ง เราได้เรียนรู้อย่างมากมายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาว

พุทธในประเทศอื่น ๆ เราจึงขอแจ้งให้พี่น้องชาวพุทธของเราได้ทราบเกี่ยวกับเรื่องราวของเขาเหล่านั้น สิ่งที่เราสนใจเป็นพิเศษในระหว่างที่เราได้เดินทางท่องเที่ยวไปในเนปาล และอินเดียก็คือ ได้เห็นชาวพุทธของทุกประเทศกำลังพ้นผ่าอุปสรรคในการที่จะสถาปนาสัมพันธภาพระหว่างชาวพุทธนานาชาติให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ในเดือนมิถุนายน ๑๙๕๗ ท่านบันดิโด – ข้มโป ลามา ซาราป๊อฟ ได้ไปเยี่ยมลังกาในฐานะแห่งผู้แทนชาวพุทธโซเวียตร่วมประชุมองค์การสันติภาพแห่งโลกที่นั่น ท่านได้กล่าวคำปราศรัยในที่ประชุมครั้งหนึ่ง ชมเชยความพยายามของบรรดาผู้นำชาวพุทธที่ได้ดำเนินงานอันสำคัญยิ่งใหญ่ เพื่อสันติภาพของประชาชนชาวโลก และได้มาร่วมประชุมกันในดินแดนแห่งอารยธรรมของพระพุทธศาสนาที่ได้เคยเจริญรุ่งเรืองมาแต่สมัยโบราณนานมาแล้ว

ท่านบันดิโด–ข้มโป ลามา ได้กล่าวอีกว่า "ชาวพุทธโซเวียตก็เช่นเดียวกันกับพี่น้องชาวพุทธในประเทศภาคพื้นเอเชียอื่น ๆ ที่มีความหวาดหวั่นต่ออันตรายจากการทด

ลองระเบิดปรมาณูและไฮโดรเจนเป็นอย่างยิ่ง ในนามของชาวพุทธโซเวียตท่านขอร้องเรียนต่อบรรดาพี่น้องชาวพุทธทั่วโลกให้เพิ่มเสียงเรียกร้องของพวกเขาไปรวมกับบรรดาเสียงของประชาชนชาวโลกอีกหลายล้านคนที่กำลังเรียกร้องให้มหาอำนาจเลิกการทดลองปรมาณูเสียโดยเร็วและให้ยุติการใช้อาวุธปรมาณูและระเบิดไฮโดรเจนเสียโดยสิ้นเชิงด้วย" ท่านยังได้กล่าวต่อไปว่า "เราสวดอ้อนวอนเพื่อให้ชาวโลกทั้งมวลมีชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขและร่วมกันปฏิบัติพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเพื่อทำตัวให้เราพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง ขอให้สันติภาพอันถาวรจงบังเกิดมีแก่ประชาชนชาติทั้งปวง"

ในระหว่างที่พักอยู่ในลังกา ท่านเอชิ-คอรชิ ซาราป๊อฟ ได้ไปนมัสการปูชนียสถานและเยี่ยมวัดพระพุทธศาสนาหลายแห่ง ทั้งยังมีโอกาสสนทนากับบรรดาผู้นำชาวพุทธที่มีชื่อเสียงแห่งลังกาอีกด้วย ส่วนที่ในเมืองแคนดี (KANDY) ท่านหัวหน้าคณะผู้แทนชาวพุทธของเราได้รับเกียรติจากเจ้าอาวาสให้เป็นผู้อัญเชิญพระทันตธาตุของพระ-

พุทธเจ้าจากที่ประดิษฐานภายในมณฑปออกมาให้คณะผู้แทนชมข้างนอกได้นมัสการนับว่าเป็นการให้เกียรติอย่างสูงที่สุดทีเดียว

ในระหว่างที่คณะผู้แทนชาวพระพุทธแห่งสหภาพโซเวียตเดินทางเยี่ยมเยือนประเทศพระพุทธศาสนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ท่านหัวหน้าคณะผู้แทนของเราได้บริจาคทรัพย์บำรุงวัดและองค์การพุทธศาสนาเพื่อนำไปใช้ส่งเสริมการเผยแพร่พระพุทธศาสนาตามความจำเป็นอีกด้วย เช่น ได้บริจาคเงินบำรุงและซ่อมแซม "มหิยังคณะเจดีย์" (MAHIYANGANA CHALTYA) ในลังกา บริจาคเงินช่วยในการขุดค้นปูชนียวัตถุ และพระบรมสารีริกธาตุที่ลุมพินีในเนปาลเป็นต้น

ในฤดูร้อนปี ๑๙๕๘ ท่านบันดิโด-ขัมโป ลามา ซาราป๊อฟ ได้เชิญภิกษุสรณังกรเถระ ผู้นำชาวพุทธที่มีชื่อเสียงและเป็นสมาชิกองค์การสันติภาพแห่งโลกผู้หนึ่ง พร้อมด้วยดร. เบเนราคม (BENERAGAMA) จากลังกา ให้มาเยี่ยมชาวพุทธในสหภาพรัสเซีย ท่านทั้งสองได้มาเยี่ยมวัด

อิวอลก้า และคูสินูเซิร์สก์ (GUSINOOZERSK)ณ ที่นั้น ท่านทั้งสองได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพระสงฆ์และชาวพุทธฝ่ายคฤหัสถ์ และได้กล่าวว่า "บัดนี้ข้าพเจ้าได้มาเห็นด้วยตาของข้าพเจ้าเองแล้วว่ารัสเซียได้ธำรงรักษาวัดปูชนียสถานแห่งพระพุทธศาสนาเป็นอย่างดี พุทธบริษัทเล่าก็สามารถปฏิบัติกิจพระศาสนาตามความเชื่อถือของตนได้อย่างอิสรเสรี"

ในระหว่างที่มีการประชุมองค์การพุทธศาสนานอกสัมพันธ์แห่งโลกในเนปาลนั้น คณะผู้แทนชาวพุทธของสหภาพโซเวียตได้ทำความรู้จักมักคุ้นกับบรรดาผู้นำชาวพุทธแห่งประเทศในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นจำนวนมาก ในบรรดาผู้นำชาวพุทธเหล่านั้นก็มี ดร. มาลาลาเสเกรา (MALALASEKERA)ผู้แทนของชาวพุทธแห่งประเทศลังกา ผู้ซึ่งได้รับเลือกให้เป็นประธานองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก และหลังจากนั้นไม่นานนัก ดร. มาลาลาสาเกรา ก็ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตลังกาประจำสหภาพโซเวียต ดังนั้น บรรดาผู้นำชาวพุทธแห่ง

สหภาพโซเวียตรัสเซียจึงได้ติดต่อกับ ดร. มาลาลาเกราอย่างใกล้ชิดมาตลอดเวลา ดร. มาลาลาเกราเล่าก็ได้ไปเยี่ยมชาวพุทธและสนทนาและเปลี่ยนความคิดเห็นกับบรรดาผู้นำชาวพุทธหลายครั้งหลายหน โดยเฉพาะชาวพุทธในแคว้นบูรยาเตีย

ในเดือนพฤศจิกายน ๑๙๕๙ ภิกษุอมฤตานันทะ ประธานแห่งธรรมโมทยสภา (DHARMODYASABHA) สมาคมพระพุทธศาสนาแห่งเนปาล และรองประธานองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกได้เดินทางมาเยี่ยมสหภาพโซเวียตรัสเซีย และได้พักอยู่ที่นี่ราวหนึ่งเดือน ในระหว่างที่ท่านได้ไปเยี่ยมกรุงมอสโคว์และเลนินกราดนั้น ท่านได้แสดงปาฐกถาเรื่องพระพุทธศาสนาในเนปาลสมัยปัจจุบัน และได้เดินทางไปเยี่ยมเมืองวอลโกกราดโสชิและเมืองสุขุมิ (VOLGOGRAD, SOCHI, SUKHUMI) ครั้นแล้วจึงได้ไปเยี่ยมเขตปกครองตนเอง หรือสาธารณรัฐประชาธิปไตยบูรยาเตียเพื่อได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซีย ในระหว่างที่ภิกขุอมฤตานันทะพักอยู่ใน

รัสเซียท่าน บันดิโด – ขัมโป ซาราป๊อฟ และบรรดาผู้นำชาวพุทธคนอื่นๆ ได้นำท่านไปเยี่ยมวัดพระพุทธศาสนาต่างๆ พร้อมกับได้เข้าร่วมในพิธีกรรมทางศาสนา กล่าวคำปราศรัยต่อพี่น้องชาวพุทธแห่งโซเวียตและมักจะไปเยี่ยมบ้านเรือนของชาวพุทธเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ ก่อนที่จะเดินทางออกจากรัสเซีย ภิกษุอมฤตานันทะได้แสดงความพึงพอใจต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านได้พบเห็นพร้อมกับกล่าวขอบคุณต่อชาวพุทธรัสเซียที่ได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นและเป็นกันเองอย่างดียิ่ง

ท่านอมฤตานันทะได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า "วัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าเดินทางมาเยี่ยมสหภาพโซเวียตรัสเซียครั้งนี้ก็เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้มาเห็นด้วยตาตนเองว่า สภาพที่แท้จริงของศาสนาในสหภาพโซเวียตนั้นตกอยู่ในฐานะเช่นไร ด้วยว่าข้าพเจ้าเคยได้ยินได้ฟังแต่เรื่องที่ไม่ดีไม่งามมากมายในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาในสหภาพโซเวียตรัสเซีย น้ำระหว่างเวลาที่ข้าพเจ้าพักอยู่ในสหภาพโซเวียตรัสเซียหนึ่งเดือนนี้ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสรุปได้ตามที่ข้าพเจ้าได้รู้เห็นตาม

ความเป็นจริงว่ามิได้มีอุปสรรค หรือข้อขัดข้องอย่างใด สำหรับประชาชนผู้จะนับถือศาสนา หรือปฏิบัติกิจศาสนาตามความเชื่อถือของตนในสหภาพโซเวียตรัสเซียนี้เลย ข้าพเจ้าได้พบเห็นโบสถ์คริสต์ โบสถ์ยิว สุเหร่าของพวกมุสลิม และยังมีความสุขใจที่ได้ไปเยี่ยมวัดพระพุทธศาสนาทั้งหลายในแคว้นบูรยาเตียอีกด้วย ข้าพเจ้ายังได้มีโอกาสเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาในที่นั้น ได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนทรรศนะกับพระสงฆ์และพระพุทธบริษัททั้งชายและหญิง ข้าพเจ้าจึงหมดความสงสัยในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาว่ามีอยู่หรือไม่ และที่เกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาในสหภาพโซเวียต รวมทั้งสิทธิของพลเมืองทุก ๆ คนในการปฏิบัติกิจและพิธีกรรมแห่งศาสนาตามที่ปรากฏในคัมภีร์และตามประเพณีที่มีมาแต่โบราณนั้น"

ภิกขุอมฤตานันทะ ได้มาเยี่ยมสหภาพโซเวียตรัสเซียอีกเป็นครั้งที่สองในปี ๑๙๖๕ ในฐานะของหัวหน้าผู้แทนชาวพุทธแห่งเนปาล

ในฤดูร้อนของปี ๑๙๖๐ องค์การบริหารกลางแห่ง

พระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซียได้จัดส่งคณะผู้แทนแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซียไปยังประเทศพม่า ลังกา และกัมพูชา เพื่อทำการเยี่ยมเยียนกระชับสัมพันธไมตรีระหว่างชาวพุทธแห่งประเทศเหล่านี้ให้สนิทแน่นแฟ้นยิ่ง ๆ ขึ้นไป และเพื่อนมัสการปูชนียสถานแห่งพระพุทธศาสนาในประเทศเหล่านี้แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในระหว่างที่คณะผู้แทนชาวพุทธพักอยู่ในประเทศเหล่านี้ หัวหน้าคณะผู้แทนชาวพุทธของเราทำความรู้จักมักคุ้นกับพระสงฆ์และชาวพุทธทั่วไปจนสามารถทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องชาวพุทธในดินแดนเหล่านั้น ว่าเป็นอย่างไรและได้ไปนมัสการพุทธปูชนียสถานต่าง ๆ อีกด้วย ในประเทศพม่าท่านหัวหน้าคณะผู้แทนชาวพุทธของเราได้ส่งคำเชิญไปยังอูจันทุน ซึ่งเป็นประธานองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกอยู่ในขณะนั้นให้ไปเยี่ยมสหภาพโซเวียต ในฐานะเป็นแขกขององค์การบริหารกลางแห่งพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียต ครั้นต่อมาอีกปีหนึ่ง คณะผู้แทนชาวพุทธแห่งพม่าก็ได้เดินทางมาเยี่ยมสหภาพโซเวียต

ในปัจจุบันนี้ ความสัมพันธ์ฉันท์มิตรอันสนิทแน่นได้มีขึ้นในระหว่างพี่น้องชาวพุทธโซเวียตกับพี่น้องชาวพุทธในประเทศเหล่านั้นเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนผู้แทนไปเยี่ยมซึ่งกันและกันเป็นประจำปีเช่นการแลกเปลี่ยนคณะผู้แทนเยี่ยมเยียนกับญี่ปุ่น เนปาล ลังกา พม่า และมองโกเลีย ชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตได้ให้มีการต้อนรับแก่หมู่คณะผู้แทนชาวพุทธนานาชาติอย่างอบอุ่น และในทำนองเดียวกัน คณะผู้แทนชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตที่ได้ไปร่วมการประชุมองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกครั้งที่ ๗ ก็ได้มีโอกาสพบสหายเก่า ๆ เป็นจำนวนมาก ท่านซามบอล ดอรชิ คอมโบเยฟ หัวหน้าคณะผู้แทนชาวพุทธแห่งโซเวียตได้กล่าวถึงการเยี่ยมเยียนกันไว้ว่า

"เราต่างก็ได้รับความซาบซึ้งตรึงใจอย่างใหญ่หลวงจากความจริงที่ว่า การประชุมได้จัดให้มีขึ้นในอินเดีย ซึ่งเป็นดินแดนแห่งอารยธรรมของพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่มาก โดยเฉพาะได้จัดให้มีที่สารนาถ ซึ่งเป็นที่สัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนา พวกเรามีความยินดีปรีดา

เป็นอย่างยิ่งที่ว่าการประชุมของพวกเรานี้ได้รับเกียรติจาก ดร. สารวปัลลี ราธกฤษณัน ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยอินเดีย

เราถือว่า การที่คณะของเราได้มาเยี่ยมอินเดียเป็นครั้งที่สองนี้ น่าสนใจและมีความสำคัญมากทีเดียว ถึงแม้ว่าอากาศจะร้อนมากผิดปรกติสำหรับเราก็ตามที เราก็ได้พยายามเยี่ยมเยียนวัดและอนุสรณ์แห่งวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาให้มากที่เท่าที่จะพึงทำได้ เพราะเราถือว่า พุทธปูชนียสถานเหล่านั้นเป็นสังเวชนียสถานศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกันกับที่ชาวพุทธอินเดียมีความรู้สึกกัน ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะลืมการต้อนรับอย่างอบอุ่นที่พระสงฆ์และประชาชนในประเทศเหล่านั้นได้ให้แก่คณะผู้แทนของเราเสียได้เลย เราได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบรรดาผู้นำชาวพุทธรัฐบุรุษแลชนชั้นนำของอินเดียอย่างน่าสนใจยิ่ง เราได้มีโอกาสเข้าร่วมในพิธีกรรมต่าง ๆ และสามารถแลเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวอินเดียได้ทำการต่อสู้เพื่อผลอย่างเดียวกันกับประชาชนแห่งสหภาพโซเวียต คือ เพื่อสันติภาพ และความมั่นคงปลอดภัยของโลก

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ได้ทรงประกาศเผยแผ่สัจธรรมอย่างเดียวกันนี้ อันได้แก่ความคิดเห็นเกี่ยวกับสันติภาพ ภาราดรภาพ มิตรภาพและการทำความดีเพื่อประโยชน์สุขและความเจริญของส่วนรวม ข้าพเจ้ามีความเชื่ออย่างเหลือเกินว่า ชาวพุทธแห่งสหภาพโซเวียตรัสเซียและชาวพุทธแห่งอินเดียปฏิบัติตามแนวทางแห่งพุทธธรรม และมีความเคารพพ่อสัจธรรมเช่นเดียวกัน ตามความคิดของข้าพเจ้าแล้วจะไม่สามารถมีสิ่งใดมาขัดขวางสัมพันธภาพอันแน่นแฟ้นระหว่างประชาชนแห่งเราทั้งสองประเทศได้เลย

ที่ประชุมแห่งองค์การพุทธศาสนาสนิกชนสัมพันธ์แห่งโลกที่สารนาถได้เลือกซานซี ดีลีก็อฟ (SANZHE DYLYKOV) เป็นรองประธานแห่งองค์พุทธศาสนาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก องค์การบริหารกลางแห่งสหภาพโซเวียตมีความประสงค์ที่จะขยายสัมพันธภาพขององค์การพระพุทธศาสนาในต่างประเทศและกับชาวพุทธชั้นนำในประเทศเหล่านั้นทั้งหมด

ความสนใจในพระพุทธศาสนาในสหภาพโซเวียตรัสเซีย

มรดกทางวัฒนธรรมแห่งพระพุทธศาสนาอันเก่าแก่หลายศตวรรษมาแล้วนั้นได้เป็นที่สนใจอย่างใหญ่หลวงแก่บรรดาผู้รอบรู้วัฒนธรรมตะวันออกของโลกในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุด นักศึกษาค้นคว้าเป็นจำนวนมากจากยุโรป เอเชียอเมริกาได้ยอมสละชีวิตของพวกเขาเพื่อศึกษาวรรณคดีปรัชญา ประวัติศาสตร์และศิลปกรรมแห่งประเทศพระพุทธศาสนาทั้งหลาย ความสนใจในพระพุทธศาสนาเริ่มมีขึ้นในรัสเซียก่อนกว่าในประเทศภาคพื้นตะวันตกอื่น ๆ ทั้งนี้ก็เพราะว่าประชาชนทั้งหลายที่นับถือพระพุทธศาสนาตั้งหลักแหล่งอยู่ตามชายแดนภาคใต้และภาคตะวันออกของประเทศนี้เอง

ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะกล่าวได้ว่าความสนใจในพระพุทธศาสนาดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเมื่อใด วันเดือนปีไหนลงไปอย่างแน่นอนได้เท่านั้น แต่ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในปี ๑๗๑๖ พระเจ้าปีเตอร์มหาราชทรงจัดส่งคณะผู้แทน

แห่งศาสนาไปยังนครปักกิ่งเพื่อศึกษาพระพุทธศาสนาในนิกายของจีนและธิเบต สมาชิกแห่งคณะผู้แทนท่านหนึ่งได้มอบหนังสือพุทธประวัติที่เป็นภาษารัสเซียเล่มแรกให้เป็นของขวัญ จี.มิลเลอร์ (G.Miller) นักประวัติศาสตร์ชาวรัสเซียที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ก็ได้สนใจศึกษาพระพุทธศาสนาด้วยเหมือนกัน วิชาว่าด้วยจักรวาลแห่งพระพุทธศาสนา การแสดงภาพเขียนฝาผนังที่มีค่าที่ว่าด้วยชีวิตความเป็นอยู่แห่งวัดพระพุทธศาสนาต่าง ๆ และชีวประวัติของเจ้าชายสิทธัตถะโคตมะ อันได้แก่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในเวลาต่อมาปาลาสนักศิลปวรรณคดีชาวรัสเซียก็ได้เขียนขึ้นไว้ กับยังมีนักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซียเป็นจำนวนมากที่ได้ให้ความสนใจในวิชาพระพุทธศาสนา ในรัสเซียนั้น ท่านวาสซิลลี่ วาสซิลลีเยฟ (VASSILLY VASSILLIYEV) นักศิลปวรรณคดีและเป็นผู้แทนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งแห่งคณะผู้ก้าวหน้าในด้านการศึกค้นคว้าวิชาการภาคตะวันออกของรัสเซียก็ได้เป็นผู้วางรากฐานไว้ให้เป็นอย่างดีมาแล้ว

วาสซิลลิเยฟเป็นบุตรของเสมียนคนหนึ่งเกิดมาเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ บี ๑๘๑๘ ในเมืองนิซนีนอฟโกรอด (NIZHNI NOVGOROD) เมื่ออายุได้ ๑๖ บี เขาได้เข้าศึกษาอยู่ในแผนกวัฒนธรรมภาคตะวันออกแห่งคณะนิรุกติศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยกาซาน (KAZAN UNIVERSITY) โดยได้เข้าศึกษาภาษามองโกเลียนอยู่ภายใต้การอบรมสั่งสอนของศาสตราจารย์ โอ. โกวาเลฟสกี้ (O. KOVALEVSKY) ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในวัฒนธรรมแห่งมองโกเลีย วาสซิลลิเยฟได้ศึกษาบัญหาแห่งตรรกศาสตร์แห่งภาคตะวันออกตามคำแนะนำของศาสตราจารย์โกวาเลฟสกี้ โดยเฉพาะได้ศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาเป็นพิเศษ ซึ่งในสมัยนั้นยังมีคนศึกษาค้นคว้าน้อย เขาได้เริ่มต้นศึกษาพื้นฐานวัฒนธรรมแห่งมองโกเลียและหลังจากนั้นไม่นานนักเลย คือเมื่อเขามีอายุได้เพียง ๑๙ บี ก็สามารถเริ่มต้นเขียนวิทยานิพนธ์ของเขาภายใต้หัวข้อเรื่องว่า "เจตนารมณ์ของชาวพุทธ, ผลงานของอาลตันเกเรลา" (THE SPIRIT OF THE BUDDHIST, WORK OF ALTAN GERELA) เพื่อรับปริญญาโท

ท่านวาสซิลลิเยฟได้เดินทางไปยังมองโกเลียเพื่อศึกษาพระพุทธศาสนาให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก และในปี ๑๘๔๐ ท่านได้เดินทางไปยังนครบู๊กกิ่งในฐานะแห่งผู้แทนชาวพุทธผู้หนึ่ง และได้พักอยู่ที่นั่นถึง ๑๐ ปี ท่านได้ศึกษาภาษาจีน ธิเบต และสันกฤตจนมีความรู้ดีทั้งสามภาษา ท่านวาสซิลลิเยฟเป็นคนขยันทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย สามารถรวบรวมหนังสือที่มีค่าทางพระพุทธศาสนาที่มีอยู่ใน ธิเบต อินเดีย และจีนไว้เป็นจำนวนมาก และได้นำเอากลับไปรัสเซียด้วย โดยเฉพาะท่านได้นำพระคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาจีนทั้งหมดรวมทั้งคัมภีร์อรรถกถาและฎีกาและหนังสือประกอบในด้านปรัชญาและประวัติศาสตร์เป็นจำนวนมาก เมื่อท่านกลับมาอยู่วัดที่เมืองกาซานแล้ว ท่านก็ได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ในวิชาภาษาจีนและแมนจูเรีย แต่ท่านก็มิได้อยู่ในที่นั้นนานเท่าใดนัก ในปี ๑๘๕๕ ท่านได้ย้ายไปอยู่ในเมืองเซนต์บีเตอร์สเบอร์ก ในที่สุดท่านก็ได้รับปริญญาเอกโดยเขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "หลักปรัชญาของพระพุทธศาสนา" (The Fundamentals of Buddhist Philosophy)

ในระหว่างที่ท่านได้บำเพ็ญประโยชน์แก่สาธารณชนอย่างมากมายนั้น ท่านได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ก่อนที่ท่านจะถึงแก่มรณภาพเล็กน้อย ท่านได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งรัสเซียด้วยผู้หนึ่ง ผลงานที่เด่นมีชื่อเสียงของท่านก็มีหนังสือ เรื่อง "พระพุทธศาสนา, คำสอน ประวัติศาสตร์และวรรณคดี" (Buddhism, Its Tenets, History And Literature) ซึ่งพิมพ์ออกเผยแพร่ในปี ๑๘๗๘ เป็นหนังสือที่มีความสำคัญในด้านการศึกษาพุทธศาสนาที่มีนักศึกษานิยมยกย่องกันมาก

ในบรรดาผลงานของท่านวาสซิลลิเยฟที่ยังมีอยู่นั้น มีหนังสืออรรถกถาเล่มใหญ่ที่สุดคือ "Commentary To Makhavgutpatti, A Buddhist Terminological Dictionary" ซึ่งได้อธิบายความหมายของศัพท์วิชาพระพุทธศาสนาอย่างพิสดารไว้ถึง ๙,๕๖๕ คำ กับยังมีต้นฉบับลายมือเรื่อง "Review of The Schools of Buddhist Literature History of Buddhim in TIBET" เกี่ยวกับนิกายและ

ประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาในธิเบตอีกเล่มหนึ่ง คือ ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในอินเดียของท่านตารนาถ (TARNATHA) เล่มนี้ได้แปลเป็นภาษารัสเซีย.เล้ว ผลงานของท่านวาสซิลลิเยฟ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาค้นคว้า หนังสือ "General Survey of Buddhism" ของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาโดยย่อตามแบบอย่างของท่าน รวมทั้งวิธีการศึกษาพระพุทธศาสนาและยังรวบรวมทรรศนะ พร้อมทั้งให้อรรถาธิบายถึงอย่างแจ่มแจ้ง ยังมีอีกสิ่งหนึ่งซึ่งจะเว้นไม่กล่าวถึงเสียมิได้ "เพราะงานพื้นฐานของ อี. เบอร์นูฟ นักปราชญ์ ชาวฝรั่งเศสนั่นเองที่ช่วยให้มีการวางรากฐานการค้นคว้าพระพุทธศาสนาอย่างจริงจังขึ้นในยุโรป" ท่านวาสซิลลอเยฟได้ถึงแก่มรณภาพในเมืองเซนต์บีเตอร์สเบอร์กเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๑๙๐๐ เมื่อท่านมีอายุได้ ๘๒ ปี ชื่อของท่านยังคงจารึกอยู่ในประวัติแห่งการพัฒนางานการศึกษาวัฒนธรรมภาคตะวันออกของชาวรัสเซียที่ท่านได้ทำไว้อย่างมากมาย

อีวาน มินาเยฟ (IVAN MINAYEV) ศิษย์ของ

ท่านวาสซิลิเยฟ นับปราชญ์ฝ่ายวิชาการภาคตะวันออกชาวรัสเซียที่มีชื่อเสียง ทั้งยังเป็นนักเขียนนักท่องเที่ยวได้ทำการค้นคว้าสืบต่อจากที่อาจารย์ของตนได้ริเริ่มไว้แล้วนั้น มินาเยฟได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเซนต์บีเตอร์สเบอร์ก ในแผนกวิชาภาษาตะวันออกที่ท่านวาสซิลลิเยฟเป็นศาสตราจารย์หัวหน้าคณะอยู่ในเวลานั้น เนื่องมาจากอิทธิพลของท่านวาสซิลลิเยฟนี้เอง ที่ทำให้นักศึกษาหนุ่มมินาเยฟมีความสนใจต่อวิชาพระพุทธศาสนาอย่างมากมาย ทั้งในด้านที่เป็นศาสนาและเป็นปรัชญา จะอย่างไรก็ตาม มินาเยฟก็ได้สร้างอนาคตตามวิถีทางของตนโดยไม่ซ้ำแบบใคร ด้วยว่า นักค้นคว้าชาวรัสเซียโบราณมักจะสนใจศึกษาค้นคว้าแต่พระพุทธศาสนาฝ่ายเหนือ มิใคร่จะสนใจศึกษาค้นคว้าพระพุทธศาสนาฝ่ายใต้เท่าใดนักจึงสามารถจะกล่าวได้อย่างตรงตามความจริงว่า มินาเยฟเป็นนักศึกษาค้นคว้าชาวรัสเซียคนแรกที่เป็นผู้วางรากฐานแห่งแนวทางในการศึกษาภาษาสันสฤตและบาลี อันเป็นภาษาสำหรับจารึกวรรณคดีพระพุทธศาสนาฝ่ายใต้ทุกชนิด รวมทั้งภาษาปรากฤตและภาษาสมัยปัจจุบันของอินเดียอื่น ๆอีกด้วย

ในปี ๑๘๖๒ หลังจากที่ท่านอีวาน มินาเยฟสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วก็ได้ออกเดินทางไปต่างประเทศเพื่อหาความชำนาญกับงานการค้นคว้าของผู้เชี่ยวชาญในพระพุทธศาสนาแห่งยุโรปตะวันตก ท่านได้ทำงานการค้นคว้าอยู่ในพิพิธภัณฑ์สถานอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยเบอร์ลิน ในหอสมุดแห่งชาติในนครปารีส เพื่อศึกษาคัมภีร์พระพุทธศาสนาที่จารึกอยู่ในภาษาบาลีเป็นเวลารวมกันนานถึง ๕ ปี ท่านได้วางพื้นฐานแห่งความรู้อันกว้างขวางของท่านอย่างลึกซึ้ง ซึ่งในเวลาต่อมาได้ทำให้บรรดาสหายร่วมงานของท่านได้ความประหลาดใจอย่างใหญ่หลวง

ครั้นในปี ๑๘๖๗ หลังจากที่ท่านอีวาน มินาเยฟเดินทางกลับจากต่างประเทศมาสู่มาตุภูมิแล้วจึงได้จัดการพิมพ์หนังสือของท่านออกเผยแพร่เป็นครั้งแรกเช่น เรื่องปราติโมกษสูตร (Pratimoksha Sutra) และหนังสือ "A Buddhist Service Book" โดยแปลลงสู่ภาษาท้องถิ่น การศึกษาคัมภีร์พระพุทธศาสนาโบราณนับว่าได้เป็นสิ่งแรกที่ช่วยให้นักค้นคว้าผู้มีความรู้หลายอย่างผู้นี้สามารถ

ทำประโยชน์ในด้านการศึกษาอย่างมากเกินกว่าที่ใคร ๆ จะคาดหมาย ท่านมีความสนใจอย่างยิ่งในวิชาประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ นิยายพื้นเมืองต่าง ๆ ของอินเดีย ท่านเห็นว่านิยายพื้นเมืองเหล่านั้นมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อพระพุทธศาสนา เพราะว่ามวลประชากรส่วนใหญ่ที่มีความเชื่อถือในปรัชญาและเข้าถึงสัจธรรมแห่งศาสนาก็ได้ผ่านนิยายพื้นเมืองเหล่านั้น คัมภีร์พระไตรปิฎกนั้นเล่าก็เต็มไปด้วยชาดก ซึ่งเป็นนิยายพื้นเมือง และได้นำเอามาเขียนความเป็นรูปภาพสำหรับประดับโบสถ์และวัดทั้งหลายให้แลดูสวยงามน่าเลื่อมใส

เนื่องมาจากที่ท่านอีวาน มินาเยฟ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างถี่ถ้วน จึงสามารถเข้าใจระบบแห่งศาสนาและปรัชญาอันลึกซึ้งคัมภีร์ภาพนั้นได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง อย่างไรก็ดีมินาเยฟมิได้สนใจศึกษานิยายปรำปราแต่ส่วนเดียว ส่วนมากที่สุดท่านได้ทุ่มเทเวลาไปในการศึกษาประวัติศาสตร์และปรัชญาแห่งพระพุทธศาสนาดังจะเห็นได้จากผลงานในหนังสือชื่อ "Buddhism Study and Materials" เป็นผลงานสำคัญของมินาเยฟ ล้วนแต่มีพื้นฐานมาจากเรื่อง

ราวที่ได้มาจากตำราภาษาสันกฤตและบาลีทั้งนั้น ในผลงานนี้ ท่านได้กล่าวไว้ว่าท่านได้พยายามที่จะทำให้ท่านผู้อ่านได้ทำการสำรวจพระพุทธศาสนา และความเจริญเติบโตของพระพุทธศาสนาโดยทั่วไป ก็มีแต่บุคคลที่มีความสำคัญยิ่งใหญ่อย่างอีวาน มินาเยฟ เท่านั้นที่จะสามารถเข้าเผชิญกับปัญหายุ่งอยากสลับซับซ้อนเช่นนั้นได้ ผลงานนี้นับว่าได้ให้แสงสว่างแก่การค้นคว้า และมีค่ามากสำหรับการศึกษาวิชาการแห่งภาคตะวันออก แม้จนกระทั่งบัดนี้มันก็ยังมีความสำคัญอยู่

ในปี ๑๘๗๖ ท่านมินาเยฟได้ออกเดินทางท่องเที่ยวไปในทวีปเอเชียเป็นครั้งแรก คือได้ไปสู่ลังกาและได้ไปเที่ยวนมัสการปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธศาสนาหลายแห่ง ทั้งยังได้ชมศิลปทางพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมากอีกด้วย กับยังได้ทำความรู้จักมักคุ้นกับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธศาสนาแห่งอินเดียและเนปาล ในปี ๑๘๗๙ ท่านได้เดินทางไปเยี่ยมอินเดียเป็นครั้งที่สอง และในปี ๑๘๘๕ ท่านก็ได้ท่องเที่ยวไปสู่ภาคตะวันออกอีกเป็นครั้งที่

สาม บันทึกการเดินทางท่องเที่ยวของท่านมินาเยฟ (ซึ่งได้พิมพ์ออกเผยแพร่ในโซเวียตรัสเซียในปี ๑๙๕๕) นับว่ามีเรื่องสนใจอย่างมาก

ในระหว่างที่ท่านมินาเยฟได้ท่องเที่ยวไปนั้นท่านได้รวบรวมสิ่งของที่มีค่าทางวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาและศิลปกรรมของพระพุทธศาสนาไว้เป็นจำนวนมาก และได้เก็บรักษาไว้อย่างดีในพิพิธภัณฑ์แห่งมนุษย์วิทยาและชาติพันธ์วิทยาแห่งสถาบันการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และวรรณศิลปแห่งสหภาพโซเวียต ซึ่งเวลานี้ตั้งอยู่ในหอสมุดแห่งเลนินกราด ถึงแม้ว่าท่านจะถึงแก่กรรมแต่ยังหนุ่มแน่น (ท่านถึงแก่กรรมเมื่ออายุ ๔๙ ปี เท่านั้น) ทำให้งานการเขียนหนังสือที่น่าอ่านและแผนงานในอนาคตของท่านต้องยุติลงเร็วเกินไปก็ตามถึงอย่างนั้น ท่านมินาเยฟก็ได้ทิ้งผลงานไว้เบื้องหลังเป็นหนังสือมากกว่า ๑๓๐ เล่ม มีหนังสือรวมเรื่องของท่านมีชื่อว่า "เรื่องราวและจดหมายเหตุเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา" (Materials and Notes on Buddhism) ได้นำออกพิมพ์เผยแพร่ภายหลังที่ท่านได้ถึงแก่กรรมแล้ว

โดยศิษย์ของท่าน ชื่อ เซอร์ไก โอลเดน เบอร์ก (SERGEI OLDENBURG) แต่ว่าการยอมทุ่มเทเพื่อการศึกษาพระพุทธศาสนาที่นับว่าสำคัญท่านอีวานมินาเยฟก็คือท่านได้เป็นบุคคลแรกที่ทำให้นักศึกษาค้นคว้าแห่งรัสเซียและชาวตะวันตกเกิดหันมาเอาใจใส่ศึกษาระบบปรัชญาของพระพุทธศาสนาเป็นการใหญ่

เซอร์ไก โอลเดนเบอร์ก (มีชีวิตอยู่ในระหว่างปี ๑๘๖๓ – ๑๙๓๔) เป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกว่าเป็นนักปราชญ์แห่งโซเวียตที่เด่นอีกคนหนึ่งผู้ซึ่งได้ยอมทุ่มเทชีวิตของเขาเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์แห่งวรรณคดีและศิลปกรรมเก่า ๆ ของพระพุทธศาสนา เมื่อเขาได้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา โดยได้รับรางวัลเหรียญทองในปี ๑๘๘๑ แล้ว โอลเดนเบอร์กก็ได้เข้าศึกษาอยู่ในแผนกภาษาภาคตะวันออกแห่งมหาวิทยาลัยเซนต์บีเตอร์สเบอร์ก และได้มีโชคดีได้ศึกษาภาษาเปอร์เซียและสันสกฤตภายใต้การสอนของนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียง เช่น ท่านวาสซิลลิเยฟ และท่านอีวาน มินาเยฟ

เมื่อโอเดนเบอร์กทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "A Survey of the Dhonetics and Morphology of the Prakit Dialect Magadhi" สำเร็จจนได้รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยแล้วก็ยังคงทำการค้นคว้าตำราพระพุทธศาสนาสืบต่อมาอีก จนถึงปี ๑๘๙๔ เขาจึงได้รับปริญญาโท โดยเขาได้แต่งวิทยานิพนธ์เรื่องตำนานของพระพุทธศาสนา (Buddhist Legends) หรือภัทรกัลปาวาทนา, ชาดกมาลา (BHADRAKALPAVADANA, JATAKAMALA)

เนื่องจากความรู้อย่างกว้างขวางในขนบธรรมเนียมประเพณีของอินเดียนั่นเองที่ช่วยให้โอลเดนเบอร์กสามารถเข้าใจความหมายของรูปภาพที่องค์การสถูปภารหุท (BHARHUT STUPA) และองค์พระเจดีย์โบโรบูโดในเกาะชวาได้ดียิ่งไปกว่านั้น เขายังได้ศึกษาบทกวีนิพนธ์โบราณของอินเดียในสมัยแรกอีกด้วย ผลงานที่นับว่าน่าสนใจและสำคัญมากอีกอย่างหนึ่งก็คือ ปัญหาเรื่องมหาภารตะในวรรณคดีของพระพุทธศาสนา (The Problem of Mahabharata in Buddhist Literature) งานที่มีคุณค่าของโอลเดนเบอร์กอีกอย่างหนึ่ง

ก็คือ การถอดความ และแปลความหมายของข้อความที่คัดลอกมาจากตัวอักษรจารึกโบราณในภาษาต่าง ๆ ที่พบอยู่ในทะเลทรายแห่งเอเชียกลาง งานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของเขาในด้านนี้ก็คือ การวิเคราะห์ตัวอักษรที่เขียนไว้ในอักษรขาโรสตี (KHAROSHTI) ซึ่งบรรจุข้อความเป็นภาษาปรากฤตโบราณเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา คือ "พระธรรมบท"

ในปี ๑๘๙๗ โอลเดนเบอร์กได้เริ่มต้นดำเนินงานวรรณกรรมมีชื่อเรียกว่า "Biblioteka Buddhika" เป็นหนังสือรวบรวมพุทธปรัชญาทั้งฝ่ายเหนือฝ่ายใต้ โดยได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากบรรดาผู้เชี่ยวชาญในวิชาพระพุทธศาสนาที่มีชื่อเสียงตนอื่น ๆ ทั่วโลกที่ได้ช่วยเหลืองานนี้ที่นำโดยสมาชิกแห่งสมาคมศิลปวรรณคดี โอลเดนเบอร์กจนถึงบัจจุบันนี้ได้พิมพ์เป็นหนังสือชุดนี้ออกเผยแพร่มากกว่า ๓๐ เล่มแล้ว เนื่องมาจากที่เขาได้เสียสละรับใช้งานในด้านนี้ คือ ส่งเสริมการศึกษาวัฒนธรรมตะวันออก จึงทำให้โอลเดนเบอร์กได้รับเลือกเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของสมาคมบริติช รอแยลเอเชียน (BRITISH ROYAL ASIAN

SOCIETY) และสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งสมาคมอาเซียแห่งฝรั่งเศส (FRENCH ASIAN SOCIETY) ทั้งยังได้รับเลือกให้เป็นประธานกิตติมศักดิ์แห่งสมาคมศึกษาวรรณคดีของพระพุทธศาสนา (Society For The Study of Buddhist Literature) สมาชิกฝ่ายประชาสัมพันธ์แห่งบัณฑิตสภาแห่งเบอร์ลินและกอตติงเยน (BERLIN AND GÖTTINGEN ACADEMIES) เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งสถาบันโบราณคดีแห่งอินเดีย (The INDIAN Archaeological Institute) ในระหว่างที่เขายังมีชีวิตอยู่จนถึงปีสุดท้าย เซอร์ไก โอลเดนเบอร์ก นักวรรณคดีและศิลป ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาค้นคว้าวัฒนธรรมภาคตะวันออกแห่งสภาวิทยาศาสตร์สหภาพโซเวียต

ที่ใกล้ ๆ กับป่าสนแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านบอร็อฟโวเย (BOROVOYE) ในภาคเหนือของกาซัคสถาน (KAZAKHSTAN) มีหลุมฝังศพอยู่แห่งหนึ่งซึ่งมีเสาจารึกด้วยอักษร มีใจความดังนี้ "เขาได้อธิบายให้เพื่อนร่วมประเทศของเขาทราบถึงอภิปรัชญาแห่งนักคิดทั้งหลายสมัย

โบราณแห่งอินเดีย" ในหลุมฝังศพนี้เองที่ร่าง ไฟโอดอร์ เชอรบาตสกอย (FYODOR SHCHERBATSKOI) นอนสงบนิ่งอยู่เขาได้ทุ่มเทชีวิตของเขาเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาในอินเดียและในภาคตะวันออกไกลไว้อย่างมากที่สุด

ไฟโอดอร์ อิบโปลิโตวิช เชอรบาตสกอย (FYODOR IPPOLITOVICH SHCHERBATSKOI)เป็นบุตรของข้าราชการผู้หนึ่ง ซึ่งเกิดในหมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๑๘๖๖ เมื่อสำเร็จการศึกษาในเมืองซ้าสโกเย เซโล (TSARSKOYE SELO) แล้วก็ได้เข้าเรียนในแผนกประวัติศาสตร์และปรัชญาแห่งมหาวิทยาลัยเซนต์บีเตอร์สเบอร์ก ซึ่งเขาได้เข้าฟังการบรรยายในวิชาภาษาศาสตร์และภาษาสันสกฤต ซึ่งมีอีวาน มินาเยฟ เป็นอาจารย์ผู้บรรยายในระหว่างที่ท่านมินาเยฟเดินทางท่องเที่ยวไปในอินเดียและพม่านั้น เชอร์บาตสกอยได้ศึกษาอยู่ภายใต้การแนะนำของ เซอร์ไก โอลเดนเบอร์ก เนื่องมาจากอิทธิพลของนักวิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองนี้เองที่ทำให้เขา

ตัดสินใจ เพื่อศึกษาปรัชญาของพระพุทธศาสนา เพราะเขาคิดว่ามี สาระสำคัญที่จะสามารถก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จในวิชาพระพุทธศาสนาชั้นสูงสุดแห่งวัฒนธรรมอินเดียได้ ในปี ๑๙๑๐ เขาได้เดินทางไปสู่อินเดียเพื่อการศึกษาชั้นสูงของเขา ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวนั้นเข้าได้แวะเยี่ยมเมืองบอมเบย์ กัลกัตตา พาราณสี และเมืองอื่น ๆ ซึ่งได้พิสูจน์ให้เขาเห็นว่าล้วนแต่น่าสนใจอย่างยิ่งทั้งนั้น และเขาเองก็มีความรู้สึกพึงพอใจอย่างยิ่งตลอดเวลาความสนใจอย่างสำคัญของเขานั้นก็คือการศึกษาตำราพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของอินเดียสมัยโบราณเขาได้ใช้เวลาอยู่ในเมืองพาราณสีหลายเดือน เพื่อศึกษาปรัชญาภายใต้การแนะนำของบัณฑิตผู้ทรงคุณวุฒิผู้หนึ่ง

หนังสือเล่มเล็กเล่มซึ่งเป็นผลงานของเชอรบาตสกอยในวิชาตรรกวิทยาของพระพุทธศาสนา และตรรกวิทยาแห่งอินเดียนั้น ทันทีที่ออกเผยแพร่ก็ได้เป็นที่สนใจของประชาชนอย่างกว้างขวาง ในหนังสือเล่มนี้เขาได้กล่าวแย้ง

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญวิชาตะวันออกที่เป็นชาวยุโรป บางคนที่ว่าปรัชญาอินเดียมีรากฐานมาจากปรัชญาของกรีก เขาได้แสวงหาทางพิสูจน์ว่า "ปรัชญาแห่งอินเดียตรรก-ศาสตร์นั้นได้เกิดขึ้นและพัฒนาขึ้นมาตามธรรมชาติบนผืนแผ่นดินแห่งอินเดีย และเป็นผลจากการทำงานอย่างเป็นอิสระเสรีที่ฝังอยู่ในชีวิตจิตใจของชาวอินเดียโดยแท้จริง"

อีกปีหนึ่งต่อมา เชอรบาตสกอยได้พิมพ์ภาคแรกของทฤษฎีแห่งความรู้ความเข้าใจและตรรกวิทยาตามคำสอนของพุทธสาวกในเวลาต่อมา ส่วนภาคที่สองของหนังสือเล่มนี้บรรจุเนื้อเรื่องของประวัติศาสตร์และทฤษฎีแห่งตรรกวิทยาของพระพุทธศาสนาได้พิมพ์ออกเผยแพร่ในปี ๑๙๐๙ ผลงานที่สำคัญชิ้นแรกของเชอรบาตสกอยสำหรับตรรกวิทยาแห่งพระพุทธศาสนาในสมัยหลังนี้ ได้รับการรับรองจากชาวโลกและได้ถูกแปลลงสู่ภาษาเยอรมันและภาษาฝรั่งเศสอีกด้วย

งานที่สำคัญของเชอรบาตสกอย สมาชิกแห่งสมาคมภาษาและวรรณคดีที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นปรัชญา

ของพระพุทธศาสนาที่ดีถึงขนาดนั้น ล้วนแต่เขียนขึ้นภายหลังการปฏิวัติเดือนตุลาคมทั้งสิ้น ในบรรดาผลงานเหล่านั้นก็มี "ศูนย์กลางแห่งความเข้าใจพระพุทธศาสนา" (THE CENTRAL CONCEPTION OF BUDDHISM) และความหมายของคำว่า "ธรรม" (๑๙๒๔) ความเข้าใจเรื่อง "นิพพาน" ของชาวพุทธ คำแปลเรื่อง "Treatise on Relativity" ตั้งแต่บทที่ ๑ ถึงบทที่ ๒๕ ซึ่งเขียนโดยท่านนาครชุน (NAGARAJUNA) และฎีกาแก้หนังสือเล่มนี้ ซึ่งเขียนโดยท่านจันทรกีรติ (CHANTRAKIRTI)

แต่ว่าผลงานที่สำคัญที่สุดและเป็นพื้นฐานของงานของไฟโอดอร์เชอร์บาตสกอยนั้นก็ได้แก่หนังสือสองเล่ม ชื่อ "ตรรกวิทยาของพระพุทธศาสนา" (BUDDHIST LOGIC) ซึ่งได้พิมพ์ออกเผยแพร่ในปี ๑๙๓๐ และ ๑๙๓๒ บรรดาผู้เชี่ยวชาญในวิชานี้ต่างพากันแสดงความพึงพอใจต่อผลงานนี้มาก เพราะว่ามีเรื่องราวที่นำมากล่าวมากมายและผู้เขียนก็อธิบายได้ชัดเจนมาก ราวครึ่งหนึ่งของพระไตรปิฎกภาษาสันสกฤตของธิเบตล้วนมีแต่มีกล่าวไว้ในตรรกศาสตร์ทั้งสิ้น

จากการศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวางของนักปราชญ์ฝ่ายยุโรป–ตะวันตก, อินเดีย, ญี่ปุ่น, และรัสเซีย เชอร์บาตสกอยได้พิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่า "ตรรกศาสตร์" ของพระพุทธศาสนาเป็นปรัชญาสูงสุดของอินเดียมานานแล้ว และชี้ให้เห็นว่ามันเป็นเอกเทศต่างหากออกไปจากตรรกศาสตร์ของกรีก และมีพื้นเพอยู่ในอินเดียมาแต่ปางบรรพ์ นาย ดี. เอ็น. ศาสตรี (D. N. SHASTRI) นักวิทยาศาสตร์ชาวอินเดียที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งกล่าวว่าตรรกศาสตร์ฝ่ายพระพุทธศาสนามิใช่แต่เพียงจะเป็นผลงานที่น่าอัศจรรย์ที่ช่วยเปิดเผยปรัชญาอันล้ำค่าของท่านทินนาคะ (DIGNAGA) ที่ยังมิได้มีผู้ใดนำมาเปิดเผยเท่านั้นแต่ยังบรรจุเรื่องราวแห่งการค้นคว้าในทำนองวิพากษ์วิจารณ์งานที่เป็นของดั้งเดิมที่เขียนโดยท่านอุททโยตะการะ (UDDYOTAKARA) ท่านวาจัสปฏิมิสระ (VACHASPATIMISRA) ท่านธยายันตะ (DHYAYANTA) ท่านสริทธระ (SRIDHRA) ท่านอุทยานะ (UDAYANA) และนักเขียนคนอื่น ๆ ไม่มีนักวิทยาศาสตร์คนใดที่สามารถเข้าใจปรัชญาของพระพุทธศาสนาได้อย่าง

ลึกซึ้งถึงสาระสำคัญอย่างแท้จริงเหมือนกับท่านเชอรบาต-สกอยเลย แม้ ดร. ศาสตรีก็ยังกล่าวว่า ประชาชนชาวอินเดียจะระลึกถึงชื่อไฟโอดอร์ เชอรบาตสกอยอย่างไม่สามารถจะลืมเสียได้เลย และรู้สึกขอบคุณประเทศรัสเซียที่ได้ผลิตบุคคลที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างยิ่งใหญ่ในพัฒนาการด้านปรัชญาของอินเดีย บัณฑิต ยาหรลาล เนห์รู ได้กล่าวถึงเชอรบาตสกอยไว้ในหนังสือพบถิ่นอินเดีย (DISCOVERY-OF INDIA) ว่าเป็นผู้ที่โลกให้การรับรองว่าเป็นปราชญ์คนสำคัญแห่งปรัชญาอินเดีย

ถึงแม้ว่าเชอรบาตสกอยจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่ของเขาไปในการศึกษาค้นคว้าปรัชญาของพระพุทธศาสนาก็ตาม ความจริงเขาก็มีความสนใจในวิชาประวัติศาสตร์และวรรณคดีด้วยเหมือนกัน เขาได้แปลหนังสือ "การผจญภัยของ ๑๐ เจ้าชาย" (Adventures of Ten Princes) และปัญจตันตระ (PANCHATANTRA) และหนังสืออื่นจากภาษาสันสกฤตลงสู่ภาษารัสเซียเขาได้ควบคุมให้นักศึกษาค้นคว้า เยาวชนชาวรัสเซียกลุ่มหนึ่งทำการแปลหนังสือ

"อรรถศาสตร์" (ARTHASHASTRA) ลงสู่ภาษารัสเซีย อยู่เป็นเวลาถึง ๕ ปี (จากปี ค.ศ. ๑๙๓๑–๑๙๓๔ และ ๑๙๓๘)

งานของเขาทั้งหมดล้วนแต่แทรกซึมไปด้วยความรักอย่างลึกซึ้งต่อประชาชนแห่งภาคตะวันออกและวัฒนธรรมอันเก่าแก่หลายศตวรรษของพวกเขาด้วย เชอรบาตสกอยได้ทุ่มเทชีวิตของเขาเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์อย่างไม่รู้จักเหนื่อยและได้มองเห็นสาระประโยชน์ในการใช้ชีวิตไปเพื่อการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์นี้อยู่อย่างแท้จริง เชอรบาตสกอยเป็นครูที่มีอนาคตแจ่มใสมาก เขาได้พยายามอบรมนักศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญในวิทยาการต่าง ๆ ในด้านตะวันออก และยังได้สร้างสรรค์ระบบการศึกษานั้น ๆ ซึ่งเป็นผลให้การศึกษาพระพุทธศาสนาแผ่ไพศาลไปทั่วโลกอีกด้วย

เพื่อเป็นการรับรองผลงานอันดีเด่นของท่านผู้นี้ ไฟโอดอร์ เชอรบาตสกอยจึงได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งรอแยลเอเชียนโซไซเอ็ตตี้ (ROYAL ASIAN SOCIETY) ในนครลอนดอน สมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งสมาคมการศึกษา

วิชาตะวันออก (SOCIETY OF ORIENTAL STUDIES) ในกรุงเบอร์ลินเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งสมาคมปารีสเอเชียนโซไซเอ็ตตี้ (PARIS ASIAN SOCIETY) และยังเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์แห่งสมาคมการศึกษาวิชาตะวันออกอื่น ๆ ในประเทศอื่น ๆ อีกมาก รวมทั้งเป็นสมาชิกฝ่ายประชาสัมพันธ์แห่งสถานศึกษาคอตติงเย็น (GÖTTINGEN ACADEMY) ไม่มีหนังสือประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนาเล่มใดที่จะเว้นไม่กล่าวถึงนามและผลงานของท่านผู้นี้เลย ท่านได้ถึงแก่กรรมเมื่อปี ๑๙๔๔

การสำรวจนี้จะไม่สามารถถึงความสมบูรณ์ได้เลย หากว่าข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงชื่อของ ยูริ โรริช (YURI ROERICH) ผู้มีความเชี่ยวชาญในวิชาพระพุทธศาสนาลึกซึ้งยิ่งคนหนึ่ง ท่านผู้นี้ได้รับการศึกษาอย่างดีในรัสเซีย แล้วได้เดินทางไปศึกษาต่อเพิ่มเติมความรู้ให้สมบูรณ์ในนครลอนดอน ปารีส และอเมริกา ท่านได้ใช้เวลาหลายปีในการเดินทางท่องเที่ยวไปในมองโกเลีย จีน ธิเบต ลังกา เนปาล พม่าและอินเดีย และได้ไปนมัสการพุทธปูชนียสถาน

ในประเทศเหล่านี้ทุกแห่ง ความสำเร็จและผลงานอันล้ำค่านานาประการของท่านผู้นี้อาศัยพื้นฐานแห่งความเป็นผู้คงแก่เรียนและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งโดยเฉพาะ

เมื่อศาสตราจารย์โรริชสามารถศึกษาภาษาตะวันออก ๖ ภาษา และภาษาในภาคพื้นยุโรปอีก ๔ ภาษา กับยังมีความเชี่ยวชาญในสาระสำคัญแห่งประวัติศาสตร์ ปรัชญา ตรรกศาสตร์ จริยปรัชญา วรรณคดี และศิลปกรรมแห่งพระพุทธศาสนาอย่างสูงยิ่ง ท่านเป็นผู้สามารถทำให้บรรดาศิษย์ของท่านตื่นตัวขึ้นมาสนใจพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง เนื่องมาจากการเสนอแนะของท่านผู้นี้ นักศึกษากลุ่มหนึ่งซึ่งท่านให้การอบรมศึกษาจึงได้มุ่งหน้าศึกษาพระพุทธศาสนาในลังกาและในประเทศภาคพื้นอาเซียตะวันออกเฉียงใต้ พระพุทธศาสนาภาคใต้ของอินเดีย พุทธปูชนียสถานแห่งทมิฬ ตรรกปรัชญาของท่านนาคารชุน (NAGARAJUNA) และบทกวีปลุกใจของอารยสูร (ARYASURA) ยิ่งไปกว่านั้น ท่านยังได้เห็นผู้ควบคุมการพิมพ์หนังสือพระธรรมบทที่แปลมาจากภาษาบาลีลงสู่ภาษารัสเซียในสหภาพโซเวียต

การที่ศาสตราจารย์โรริชถึงแก่กรรมอย่างปัจจุบันทันด่วนในปี ๑๙๖๖ นั้น นับเป็นการสูญเสียอันยิ่งใหญ่สำหรับวงการพระพุทธศาสนา รัฐบาลโซเวียตได้จัดตั้งสถาบันการศึกษาแห่งประชาชนแห่งเอเชีย (INSTITUTE OF THE PEOPLES OF ASIA) ขึ้นเป็นอนุสรณ์ในนามของท่านผู้นี้เพื่อให้เป็นเกียรติแก่ท่าน พร้อมกันนั้นได้ย้ายเอาห้องสมุดของท่านมาไว้ที่สถาบันแห่งนี้ นักศึกษาที่เคยอยู่ภายใต้การอบรมสั่งสอนของท่านก็ยังคงทำการศึกษาค้นคว้าอยู่ต่อไปในสถาบันแห่งนี้ซึ่งท่านได้เป็นผู้ริเริ่มจัดตั้งขึ้น

สถาบันแห่งอื่น ๆ แห่งประเทศของเราที่ดำเนินการค้นคว้าพระพุทธศาสนาอย่างได้ความสำเร็จอย่างดีก็มีเป็นจำนวนมากเช่น ที่แผนกเอกสารต้นฉบับแห่งสถาบันของประชาชนแห่งเอเชียนครเลนินกราด สภาวิทยาศาสตร์สหภาพโซเวียตและบรยัตคอมเพล็กรีเซิชอินสติติว (BURYAT COMPLEX RESEARCH INSTITUTE) ในแคว้นอูลาน–อูเด(ULAN–UDE) บรรดาผู้เชี่ยวชาญแห่งบรยัตก็กำลังศึกษาพระพุทธศาสนาและวรรณคดีเกี่ยวกับเนื่องด้วยปรัชญา

อยู่ แผนกเอกสารต้นฉบับเดิมแห่งนี้ได้รวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ไว้มากที่สุดแห่งหนึ่งในโลก คือมีเอกสารต้นฉบับเขียนถึง ๓๐,๐๐๐ ฉบับ และยังมีเอกสารต้นฉบับตัวอักษรไม้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในภาษาธิเบต มองโกเลีย และบรยัตอีกมาก เอกสารต้นฉบับที่รวบรวมไว้ได้เหล่านี้รวมทั้งงานที่เขียนโดยนักเขียนชาวพุทธแห่งมองโกเลียนและธิเบต และตำราที่เกี่ยวกับปรัชญาอีกด้วยปัจจุบันนี้ สถาบันแห่งบรยัตกำลังเตรียมการทำบัญชีแห่งเอกสารต้นฉบับเหล่านั้นซึ่งมีเป็นจำนวนมากแปลมาจากภาษาสันสกฤต คัมภีร์พระไตรปิฎกหรือภาษามองโกเลียเรียกว่า คันชูร (GANJUR) พร้อมด้วยคัมภีร์ตันชูร (TANJUR) อีก ๒๒๕ เล่ม และอรรถกถาแห่งคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดได้บรรจุเอาผลงานของผู้เชี่ยวชาญของพระพุทธศาสนาชาวอินเดียไว้ทุกสาขาวิชา ตันชูร เป็นเอกสารต้นฉบับที่มีภาพประกอบสวยงามมาก มายรวมถึงผลงานของท่านนาครชุน ท่านวสุพันธุ (VASU BANDHU) ท่านทินนาคะ (LIGNAGA) ท่านกาลิทาสและคนอื่น ๆ อีกด้วย

กอร์กี้ รูมยันทเซฟ (GEOGIRUMYANTSEV) ผู้เชี่ยวชาญทางประวัติศาสตร์ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเอกสารต้นฉบับนั้น ท่านบาเดีย ดันดารอน (BADIA DANDARON) ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ผู้เป็นนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโซเวียตในภาษาธิเบตก็ทำงานอยู่ในสถาบันแห่งนี้ด้วย โดยการร่วมมือกับนายโบริส เซมิเชฟ (BORIS SEMICHEV) เขาก็สามารถรวบรวมถ้อยคำเรียงเป็นพจนานุกรมภาษาธิเบตรัสเซียและพิมพ์ออกเผยแพร่เมื่อไม่นานมานี้เองทำให้สามารถเปิดเผยความลี้ลับของคัมภีร์ของพระพุทธศาสนาที่เขียนไว้ในภาษาธิเบตไว้อย่างมากมาย นายบอริส เซมิเชฟ นั้น นอกจากจะมีความรู้ภาษาธิเบตแล้วยังรู้ภาษาสันสกฤตและบาลีอีกด้วย เขาสามารถแปลคัมภีร์อรรถศาสตร์ลงสู่ภาษารัสเซียได้สำเร็จ

ในกลุ่มแห่งนักค้นคว้าเหล่านี้ ย่อมรวมเอานักค้นคว้าหนุ่มหลายคนผู้ซึ่งกำลังศึกษา คำพังเพย คำสุภาษิต ชาดก และบทกวีแห่งนิยายของวีรบุรุษที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพระพุทธศาสนาและชาวบรยัตขอยืมมาจากวรรณคดีภาษา

สันสกฤตด้วย ในระหว่างที่ข้าพเจ้ามีโอกาสไปเยี่ยมสถาบันแห่งนี้ข้าพเจ้าได้พบว่ามีหนังสือพระธรรมบทอยู่เล่มหนึ่ง ซึ่งพิมพ์ออกเผยแพร่ตอนต้นของศตวรรษนี้ และได้รับการแปลลงสู่ภาษาพื้นเมืองจากภาษาธิเบต โดยท่านโอชิรอฟ O. CHIROV) ซึ่งเป็นนักปราญ์ชาวบรยัตผู้หนึ่ง ต้นฉบับคำแปลนิยายเรื่องปัญจตันตระก็ยังคงอยู่ และบางเล่มก็มาจากเรื่อง "ชาตกมาลา" (GARLAND OF TALES) เขียนโดยท่านอารยสูรและเรื่อง "Drops OF RASHIYANA" ที่เขียนโดยท่านนาคารชุน หนังสือทั้งหมดนี้เขียนไว้ในภาษาบรยาเตียและบรรดานักค้นคว้ามีความเห็นพ้องต้องกันว่าคำแปลนี้สามารถเรียบเรียงได้อย่างวิเศษทีเดียว

บรรดาผู้สนใจในวิชาตะวันออกในแคว้นอูลาน-อูเด ต่างก็พากันศึกษาปรัชญาของพระพุทธศาสนาและประวัติศาสตร์ ทั้งยังหันมาสนใจในกิจการของพระพุทธศาสนาในสมัยเดียวกันอีกด้วย บรรดานักค้นคว้าวิชาพระพุทธศาสนาในสถาบันต่างก็ได้เตรียมรวบรวมบทความเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในสมัยปัจจุบันโดยอาศัยหลักฐานที่หาได้ในท้องถิ่น

เหล่านั้นเป็นสำคัญ ปัจจุบันนี้กำลังเตรียมการจัดพิมพ์หนังสือเพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนาในเอเชียกลาง และกำลังศึกษาตำราปรัชญาของพระพุทธศาสนาที่แต่งโดยนักปราชญ์ชาวบรูยาเตียนี้เอง

ตำราพระพุทธศาสนาภาษามองโกเลียนก็นับว่าน่าสนใจศึกษาเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งหนังสือภาษามองโกเลียนอีกเล่มหนึ่งที่เขียนโดยนักปราชญ์วิชาตะวันออกชาวอินเดีย ชื่อตารนาถ (TARNATHA) หนังสือเล่มนี้ได้รับการรับรองว่าแปลงจากบทความอธิบายถึงการเดินทางไปเมืองนรก เพื่อช่วยมารดาของเขาให้พ้นทุกข์ทรมาน ยิ่งกว่านั้นสถาบันยังมีหนังสือที่แปลลงสู่ภาษามองโกเลีย จากบทกวีนิพนธ์ของกาลิทาสเรื่อง "เทวทูต" (CLOUD MESSENGER)

เมื่อไม่นานมานี้เอง นายอาร์. ปูบาเยฟ (R.PUBA YEV) และนายบี.ดันดารอน (B.DANDARONP) ได้ทำการแปลพจนานุกรมการใช้ถ้อยคำแห่งพระพุทธศาสนาชื่อ "บ่อเกิดของนักปราชญ์" (Resource of the Sages) พิมพ์ออกเผยแพร่ พจนานุกรมนี้แต่งในตอนกลางของคริสต์ศตวรรษ

ที่ ๑๘ โดยคณะกรรมการประกอบด้วยองค์ลามาผู้มีการศึกษาสูง ๔๐ องค์ พร้อมกับทัศนะคติการแปลพระไตรปิฎกภาษาธิเบตลงสู่ภาษามองโกเลียน พจนานุกรมอันเก่าแก่เล่มนี้ได้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในอดีตและได้ถูกใช้เป็นหนังสืออุทเทศที่มีค่ายิ่งหนังสือเรื่องบ่อเกิดของนักปราชญ์ได้เป็นที่น่าสนใจของนักปราชญ์อย่างยิ่ง

นักปราชญ์วิชาตะวันออกแห่งเมืองเลนินกราด ได้ทำการศึกษาวิชาพระพุทธศาสนากันอย่างจริงจัง ในหมู่นักปราชญ์เหล่านี้ ศาสตราจารย์ บอริส บั้งกราต๊อฟ (PROF BORIS PANKRATOV) เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงเด่นมาก ด้วยท่านผู้นี้มีความรู้ในภาษาจีน ธิเบต มองโกเลียน และภาษาอื่น ๆ อีกหลายภาษาอย่างใช้การได้ดี ทำให้ท่านผู้นี้เป็นผู้เชี่ยวชาญวิชาพระพุทธศาสนาในประเทศต่าง ๆ อย่างที่จะหาผู้ใดเสมอเหมือนได้ยาก ส่วนผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ ก็มี บอริส กุซเนทซอฟ (BORIS KUZNETSOV) อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยเลนินกราด เอ็ดด๊วด เตมกิ้น (EDUARD TEMKIN) ผู้เชี่ยวชาญปรัชญาอินเดีย มาริยา

โวรอบเย๊ฟวา–เดสยา ตอฟสกายา (MARIYA VOROBYEVA DESXYA TOVSKAYA) และ เลโอนิด เมนชิก๊อฟ (LEONID MENSHIKOV) นักค้นคว้าแห่งเมืองเลนินกราด ต่างก็มุ่งมั่นอยู่กับการศึกษาเอกสารต้นฉบับและต้นฉบับตัวอักษรไม้แห่งพระพุทธศาสนาที่ได้รวบรวมไว้เป็นพิเศษในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ซึ่งขณะนี้เก็บรักษาไว้ในเมืองเลนินกราด ที่แผนกเอกสารต้นฉบับสถาบันประชาชนแห่งเอเชีย สภาวิทยาศาสตร์แห่งสหภาพโซเวียตการสะสมของเก่าที่เรียกว่า ดันฮวน (DANHUAN) ที่เซอร์ไก โอลเคนเบอร์ก ได้นำมายังรัสเซีย และที่นักค้นคว้าและนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียคนอื่นๆ นำมาเก็บไว้นับว่าเป็นของที่มีคุณค่าประมาณมิได้ โดยเฉพาะเอกสารต้นฉบับของพระพุทธศาสนาภาษาจีน เอกสารฉบับล่าสุดก็สามารถที่จะพบว่ามันเป็นเอกสารในสมัยตอนต้นของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๑ และสามารถที่จะแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือที่แปลมาจากภาษาสันสกฤตและที่เป็นต้นฉบับภาษาจีน ในบรรดาผลงานแห่งการแปลที่คิดว่ามันสูญหายไปแล้วก็กลับค้นพบอีก

ในกรุงมอสโคว์ก็มีการสอนวิชาพระพุทธศาสนาที่สถาบันประชาชนแห่งเอเชีย สภาวิทยาศาสตร์แห่งสหภาพโซเวียต โดย สันเซ ดิลิก๊อฟ (SANZHE DYLYKOV) อ้อกตยาบรินา โวลโกวา (OKTYABRINA VOLKOVA) กริกอรี่ บองการ์ด-เลวิน (GRIGORI BANGARD LEVIN) อาเล็กไซ โกเชต๊อฟ (ALEXEI KOCHETOV) เยเลนา เสเมกา (YELENA SEMEKA) ศาสตราจารย์แห่งสถาบันผึกหัดครูแห่งมอสโคว์ (MOSCOW PEDAGOGICAL INSTITUTE) และบุคคลอื่น ๆ อีกมาก

ทุกวันนี้ สำนักศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาแห่งโซเวียตสามารถรักษาทรัพย์สมบัติที่เป็นประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ให้คงอยู่ได้สำเร็จ เมื่อไม่นานมานี้ สำนักพิมพ์เนากา (วิทยาศาสตร์) (NAUKA PUBLISHING HOUSE) ได้จัดพิมพ์หนังสือพระธรรมบทซึ่งเป็นคัมภีร์เก่าของพระพุทธศาสนาฉบับแปลเป็นภาษารัสเซียโดย วิกเตอร์ โทโปคอฟ (VICTOR TOPOROV) และชาดกมาลา ซึ่งเขียนโดยอารยสูระ กวีชาวอินเดีย ซึ่งได้แปลเป็นภาษา

รัสเซียเช่นเดียวกันโดย อาเล็กไซ บารานนิก๊อฟ (ALEXEI BARANNIKOV) และอ้อกตยาบรินา โวลโกวา (OKTYABRINA VOLKOVA) อดีตอาจารย์วิทยาลัย รวมทั้งหนังสือประวัติวรรณคดีธิเบต (Tibetan Historical Literature) ที่เขียนโดย อาเล็กซานเดอร์ วอสทริก๊อฟ (ALEXANDER VOSTRIKOV) กรีกกอรี บองการ์ด – เลวิน และ อ้อกตยาบรินา โวลโกวา ได้จัดพิมพ์หนังสือ "Legend of Kunal" จาก "Ashok Advadanamala" เป็นผลงานแห่งวรรณคดีที่นิยมกันแพร่หลายมากที่สุดสำหรับพระพุทธศาสนาฝ่ายเหนือ กับยังมีหนังสือที่น่าสนใจอีกเล่มหนึ่งที่จัดพิมพ์โดย เยเลนา เสเมกา ผู้เชี่ยวชาญวิชาประวัติศาสตร์ กล่าวถึงระบบแห่งการดำเนินการวัดพระพุทธศาสนาสมัยโบราณแห่งลังกา โดยอาศัยตำนานภาษาสิงหลเป็นพื้นฐานสำคัญ

ในโอกาสเดียวกันนี้เอง อาเล็กไซ โกชีต๊อฟ (ALEXEI KOCHETOV) ก็ได้จัดพิมพ์หนังสือชื่อ "พระพุทธศาสนา" (BUDDHISM) ออกเผยแพร่เมื่อไม่นานมานี้เองซึ่งพรรณนาถึงบทบาทของพระพุทธศาสนาที่ดำเนินไป

อยู่ในทุกวันนี้มีต่อโลกอย่างไรเป็นส่วนใหญ่ของหนังสือเล่มนี้ และสามารถเร้าใจผู้เชี่ยวชาญและผู้อ่านคฤหัสถ์ให้เกิดความสนใจขึ้นมาได้อย่างมากมาย

ผลงานในด้านประวัติศาสตร์และปรัชญาที่เขียนโดย บัณฑิต ยวาหรลาล เนหรู, ดร. สารบัลลี ราชกฤษณัน, นายเอส. แชตเตอร์จี (S. CHATTERJEE) นายดี. ทัตตะ (D. DUTTA) นาย เอ็ม รอย (M. ROY) นาย เอ็ม สิงห์ (M. SINGH) นาย เอ บันเนอรจี (A. BANERJEE) และนักเขียนชาวอินเดียคนอื่น ๆ ได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการทำให้ประชาชนหันมาสนใจในพระพุทธศาสนา

การทำงานในฐานะเป็นนักค้นคว้าโบราณคดีโซเวียตที่ดีเด่นก็มีเช่น นาย เอส. ตอสโต๊ฟ (S. TOLSTOV) นาย เอ. ยากุบ้อฟสกี้ (A. YAKUBOBSKY) นาย เอ. เบินซแตม (A. BERNSHTAM) นาย เอ็ม กรยาสโนฟ (M. GRYAZNOV) นาย เอ. เบเลนิสกี้ (A. BELENISKY) และบุคคลอื่น ๆ ผู้ได้ค้นพบโบราณวัตถุสถานของพระพุทธศาสนาที่มีแบบสถาปัตย์กรรมคล้ายคลึงกับคันธาระ (GANDHARA) ในโขเรสม์ (KHORESM) ปยานด์เซนท์

(PYANDZHENT) ในบริเวณที่ลุ่มชูอิ (CHUI VALLEY) และเธอเมส (TERMEZ) ได้เป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลกแล้ว

เมื่อกล่าวโดยย่อก็สามารถจะกล่าวได้ว่า ความสำเร็จในการศึกษาพุทธปรัชญาของนักปราชญ์วิชาตะวันออกของรัสเซียและโซเวียตจนสามารถก้าวไปเทียมบ่าเทียมไหล่ที่นับถือพระพุทธศาสนาโดยทั่วไปในโลกได้ก็เพราะว่านักค้นคว้าชาวโซเวียตปฏิบัติต่อมรดกทางวัฒนธรรมอันอุดมสมบูรณ์ของพระพุทธศาสนาด้วยความสนใจและระมัดระวังอย่างที่สุด การแปลและการค้นคว้าในการเขียนวิชาพระพุทธศาสนามีส่วนช่วยเปิดเผยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งประเทศต่าง ๆ ในภาคตะวันออกได้อย่างชัดเจนทีเดียว

สถาบันของพระพุทธศาสนาแห่งสหภาพโซเวียต.

W.F.E. Regional Centre,

A – 167 Teatralnaya Alleya 2.

MOSCOW, U.S.S.R.

ประธาน: Prof. S.D. Dyeykov.

- ๙ -

พระพุทธศาสนาในประเทศเช็คโกสโลวาเกีย

โดย

DY. DUSAN J. KAFKA

ดร. คาเรล เวอร์เนอร์ (DR. KAREL WERNER) นั้น เป็นผู้นำกลุ่มชนชาวพุทธเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งในประเทศเช็คโกสโลวาเกีย กลุ่มชนของเขานั้นมีความเชื่อเลื่อมใสและสนใจในพระพุทธศาสนา เมื่อก่อนหน้านี้ ขณะที่ประเทศเช็คโกสโลวาเกียต้องตกอยู่ภายใต้ระบบปกครองอันเข้มงวดกวดขัน มันเป็นไปไม่ได้เลยที่เขาจะมีโอกาสทำงานเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ต่อมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ประ

เทศเช็คโกสโลวาเกียต้องตกอยู่ภายใต้ระบบการปกครองของรัฐบาลเสรีนิยมแบบใหม่ เขาจึงสามารถจัดตั้งองค์การของพระพุทธศาสนาขึ้นเป็นครั้งแรก และให้ชื่อองค์การพระพุทธศาสนานั้นว่า "(THE BUDDHIST CIRCLE OF BRNO)" ดร. เคเรล เวอร์เนอร์ ได้รับเชิญจากชาวพุทธในประเทศอังกฤษให้ไปเยือนพวกเขาในประเทศอังกฤษ แต่ว่าก่อนหน้านั้น เขาได้ถูกกดขี่อย่างหนักจากการปกครองระบบเสรีนิยม เป็นที่ปรากฏชัดแล้วว่า การดำเนินกิจกรรมใดๆ เกี่ยวกับศาสนานั้นเป็นไปตรงกันข้ามกับระบบการปกครองของคอมมิวนิสต์รัสเซีย เมื่อ ดร. คาเรล เวอร์เนอร์ เดินทางมาถึงประเทศอังกฤษครั้งสุดท้าย เขาได้แจ้งข่าวให้เพื่อนๆ ชาวพุทธอังกฤษของเขาได้ทราบว่า เขาได้เดินทางเป็นระยะไกล ๑๕ ไมล์ ข้ามเขตแดน ภรรยาและลูกของเขาสองคนได้ถูกทอดทิ้งอยู่ข้างหลัง และเขายังได้บอกอีกว่า มันเป็นโชคร้ายมากที่เขาไม่อาจจะกลับไปเยี่ยมภรรยาและบุตรของเขา ในประเทศเช็คโกสโลวาเกียได้

ตามความจริงแล้ว แม้บรรดาเพื่อน ๆ ชาวอังกฤษก็ให้ความเมตตากรุณาต่อเขาอย่างอบอุ่น ในฐานะที่เขามาอยู่ในประเทศอังกฤษด้วย และให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่เขามากเท่าที่พวกเขาทั้งหลายสามารถจะทำได้ก็ตาม แต่ว่าก็ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นในครอบครัวของเขา งานอดิเรกและงานในการเผยแพร่แสงสว่างแห่งธรรมในสถานที่นั้นก็ยังเป็นไปมืดมนอยู่

ดร. คาเรล เวอร์เนอร์ได้กล่าวว่า เขาปรารถนาที่จะพักผ่อนอยู่ในประเทศทางตะวันตก ตามระยะเวลาที่ไม่แน่นอน และเขาตั้งใจจะออกเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในเอเชียบางประเทศเท่าที่เขาสามารถจะไปได้

ดร. คาเรล เวอร์เนอร์ ได้เขียนรายงานข่าวลงในหนังสือพิมพ์ "โลกของพระพุทธศาสนา" เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า ปัจจุบันนี้เขาหมดหวังจะจัดตั้งพุทธสมาคมในเมืองบรึนในประเทศเช็คโกสโลวาเกียเสียแล้ว เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเกิดขึ้นในประเทศเช็คโกสโลวาเกียใหม่

ดร. คาเรล เวอร์เนอร์ กล่าวว่าความจริงนั้นรัฐบาล

ใหม่ของประเทศเช็คโกสโลวาเกียได้เตรียมที่จะออกพระราช-บัญญัติฉบับใหม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งสมาคมต่าง ๆ ได้โดยเสรีแล้ว แต่ว่าสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ทำให้เป็นไปไม่ได้

การค้นพบพระพุทธรูปดินองค์มหึมาในภูเขาอัดจิน-เตเป

เมื่อเร็ว ๆ นี้นักโบราณคดีหลายคนในเมือง ทัดจิกิสตาน (TADJIKISTAN) ได้ค้นพบพระพุทธรูปดินองค์มหึมาประดิษฐานอยู่ในโพรงข้างภูเขา อัดจิน เตเป (ADJIN-TEPE) พระพุทธรูปดินองค์นี้มีอายุเก่าแก่มากกว่า ๑๒ ศตวรรษ พระพุทธรูปองค์นี้ยาว ๑๗ เมตร และเป็นพระพุทธรูปดินองค์หนึ่งที่ใหญ่โตที่สุด สร้างขึ้นในเอเชียกลาง พระพุทธรูปองค์นี้สร้างขึ้นตามส่วนต่าง ๆ ในทางสถาปัตยกรรมจากศตวรรษที่ ๗-๘ โดยนายช่างพื้นเมือง ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของชาวพื้นเมืองทัดจิกิสตานปัจจุบันนี้ พระพุทธรูปองค์นั้นเป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์ เป็นสัญญลักขณ์แสดงให้เห็นถึงการเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ปัจจุบันนี้ในประเทศเช็คโกสโลวาเกียนั้น ยังมีพุทธสมาคมตั้งอยู่ สถานที่ตั้งพุทธสมาคมนั้นมีดังนี้

๑. DR. DUSAN J. KAFKA. ANENSKA 5/186 STARE MESTO PRAHA-1, CZECHOSLOVAKIA

- ๓๐ -

พระพุทธศาสนาในประเทศโปแลนด์

โดย

LONDON BUDDHIST VIHARA

เราได้ทราบข่าวเกี่ยวกับการโฆษณาการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศโปแลนด์ การโฆษณาเผยแพร่พระพุทธศาสนาในครั้งนี้ เป็นงานที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากเป็นทวีคูณ กล่าวคือ เมื่อว่ากันโดยขนบธรรมเนียมประเพณีแล้วประเทศโปแลนด์นั้นเป็นประเทศที่ยอมรับนับถือศาสนาโรมันคาธอลิคอย่างมั่นคง แต่ว่าประเทศโปแลนด์นั้นเป็นประเทศที่ใช้ระบอบคอมมิวนิสต์ปกครองประเทศ

ด้วยเหตุนี้เอง ระหว่างทางทั้งสองแพร่งนี้ ทางสายกลางของพระพุทธศาสนาก็กำลังแผ่ขยายออกไป โดยน้ำมือของบุคคลผู้ศรัทธาเลื่อมใสต่อพระพุทธศาสนา นาย วลาดดิสลอว์ มิซีวิคซ์ (Mr, WLADYSLAW MISIEWICZ) ได้ชี้แจงเรื่องนี้ให้พวกเราทราบ เขาได้บอกแก่พวกเราว่า ตัวของเขาเองกับสหายของเขาคนหนึ่งได้ช่วยกันแปลหนังสือพระพุทธศาสนาที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาเยอรมันให้เป็นภาษาโปแลนด์ หนังสือที่แปลนั้นเขาได้รวบรวมเอาหัวข้อธรรมมาจากหนังสือ "พระพุทธพจน์" THE WORD OF THE BUDDHA" ซึ่งแต่งโดยพระญาณติโลกะมหาเถระ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ ศาสตราจารย์ ออยเกนิอัส (PROF EUGENIUS) ก็ได้แสดงปาฐกถาเรื่อง "พระพุทธองค์และพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์" ในการแสดงปาฐกถาครั้งนี้มีบุคคลมาฟังมากกว่า ๓๐๐ คน

ดังนั้น ความเคลื่อนไหวของพระพุทธศาสนาที่กำลังเป็นอยู่ในประเทศนี้ได้แสดงออกให้เห็นถึงท่าทีอันยิ่งใหญ่ และความปรารถนาดีของพวกเรานั้นก็กำลังแผ่ขยาย

เข้าไปหาบุคคลที่กำลังตั้งใจจะทำงานอย่างแท้จริง และพวกเรากำลังบากบั่นเพื่อนำเอาข่าวสารอันดีเลิศของธรรมออกไปให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเป็นที่น่าชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง

การกระจายเสียงเรื่องพระพุทธศาสนาในประเทศโปแลนด์

เมื่อเดือนตุลาคม ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ นายวลาดดีสลอว์ มิซีวิคซ์ จากประเทศโปแลนด์ได้เขียนรายงานไว้ว่า "ข้าพเจ้าเป็นสุขใจมากที่ได้เขียนจดหมายมาถึงท่านแจ้งให้ทราบว่าสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศโปแลนด์ในกรุงวอซอ (WARSAW) ได้ส่งกระจายเสียงการปาฐกถาสองครั้งเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาในปีนี้ การแสดงปาฐกถาทั้งสองครั้งนั้น ครั้งหนึ่งเป็นการปาฐกถาเรื่อง "พระพุทธศาสนาและพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์"

นายวลาดดีสลอว์ยังได้กล่าวไว้ด้วยว่า "ถึงแม้ว่าข้าพเจ้ายังมิได้รับหนังสือพิมพ์ข่าวสารของพระพุทธศาสนา

แห่งโลกโดยสม่ำเสมอก็ตาม ความคิดเห็นที่สำคัญของข้าพเจ้าก็ได้มุ่งตรงเข้าไปหาท่าน และมุ่งเข้าไปหาประชาชนของประเทศศรีลังกา ผู้ซึ่งได้ช่วยกันรักษาพระธรรมคำสั่งสอนอันสูงสุดไว้ให้เป็นสิ่งที่ดีเลิศตามยุคนั้น ๆ

"ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะแสดงความขอบคุณท่านได้อย่างเพียงพอต่อสิ่งที่พระพุทธศาสนาของโลกได้นำเอาชีวิตของข้าพเจ้าให้เข้าไปหาสิ่งที่มีเหตุผลอันสูงสุดโดยทางหนังสือพิมพ์ข่าวสารของท่าน และบทความที่ดีเลิศที่ผ่านเข้ามาฝังอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า และหนังสือพิมพ์ภาพประกอบซึ่งท่านได้ส่งรวมกันมาแต่ละฉบับเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาของโลก"

"ข้าพเจ้าขอส่งความปรารถนาดีให้ข่าวสารของท่านจงเป็นที่รู้จักกันไปอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันนี้ประชาชนกำลังกระหายที่จะรู้ธรรมมากกว่าครั้งใด ๆ ในประวัติศาสตร์ของโลก"

ปัจจุบันนี้ประชาชนบางกลุ่มมีความสนใจในการศึกษาพระพุทธศาสนาและปฏิบัติธรรมตามโอกาสที่จะอำนวย

ให้พวกเขา และพวกเขาได้จัดตั้งพุทธสมาคมขึ้นเพื่อพบปะสนทนากันถึงเรื่องพระพุทธศาสนา และอภิปรายธรรมกันตามโอกาสที่จะอำนวยให้ พุทธสมาคมแห่งนี้ตั้งอยู่ที่

๑) CIRCLE OF FRIENDS OF BUDDHISM: W. MISIEWICZ, 26,600 RADOM, GWARDIL LUDOWEJ 12/23.

- ๑๑ -

พระพุทธศาสนา ประเทศฮังการี่

โดย

DR. DUSAN J. KAFKA

เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๒ นั้น "คณะธรรมทูตของพระพุทธศาสนา" (BUDDHIST MISSION) ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในกรุงบูดาเปสต์ในประเทศฮังการี่ คณะธรรมทูตของพระพุทธศาสนาคณะนี้ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับสถาบันทางศาสนาแห่งอื่นๆ ต่อมาคณะธรรมทูตคณะนี้ก็ได้รับการยอมรับว่า เป็นองค์การศาสนาอันสูงสุด เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาได้อย่างสะดวกสบาย กลุ่มชาว

พุทธใด ๆ ที่มีอยู่แล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตในประเทศนี้ จะได้ดำเนินงานของพระพุทธศาสนาไปภายใต้การอุปถัมภ์ของคณะธรรมทูตแห่งนี้ ในปัจจุบันนี้มีกลุ่มชาวพุทธทั้งหมด ๓ กลุ่ม และแต่ละกลุ่มกำลังทำการเผยแพร่พระพุทธศาสนาอยู่ภายใต้ขอบเขตแห่งการเผยแพร่ชาวพุทธทั้ง ๓ กลุ่มมีดังนี้ :-

๑. คณะสงฆ์อารยะ มันดละ ORDER ARYA MANDALA) ซึ่งเป็นตัวแทนของนิกายวัชรัชญา (VAJRAJNA SCHOOL)

๒. คณะสงฆ์แห่งพระพุทธศาสนาทางตะวันตก (WESTERN BUDDHIST ORDER) ซึ่งเป็นตัวแทนของนิกายโซตา-เซน แห่งญี่ปุ่น (THE JAPANNESE SOTA-ZEN SCHOOL)

๓. คณะสงฆ์ โจโด ชินชู (THE JODO-SHINSHU) ซึ่งเป็นตัวแทนของนิกาย อมิดา หรือผืนแผ่นดินอันบริสุทธิ์ (THE PURE LAND OR AMIDA SCHOOL)

สมาชิกที่ได้จัดตั้งองค์การแห่งนี้ขึ้นในประเทศฮังการีนั้นมีจำนวนเพียง ๕๐๐ คนเท่านั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า สถานที่ของคณะสงฆ์อารยะมัณฑละ ในประเทศฮังการีนั้นได้ถูกประกาศแต่งตั้งให้เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่แห่งยุโรปทางตะวันออกแก่อุบาสกอุบาสิกาผู้ยึดมั่นและมีความเลื่อมใสต่อคณะสงฆ์ที่อาศัยอยู่ในยุโรปทางตะวันออกนั้น คณะสงฆ์คณะนี้ได้รับสถาปนาตั้งขึ้น เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๖ ในคราวที่จัดให้มีงานฉลองพุทธชยันตีเมื่อคราว ๒๕ พุทธศตวรรษ และคณะสงฆ์คณะนี้ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่องพระพุทธศาสนาขึ้นเป็นครั้งแรกในยุโรปเพื่อการศึกษาของคณะสงฆ์ชาวพุทธทั้งหลาย ชื่อทางราชการของคณะสงฆ์นิกายนี้คือ "สถาบัน ALEXANDER CSOMA DE KOROS INSTITUTE FOR BUDDHOLOGY" ชื่อนี้ได้ตั้งขึ้นหลังจากการตายของนักวิทยาศาสตร์อันมีชื่อเสียงของโลกแห่งชาวฮังการีและนักตรรกวิทยาของชาวธิเบต คือเป็นชื่อทางตะวันตกได้ให้เกียรติแก่ "พระโพธิสัตว์"

สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศฮังการี่

กระทั่งจนถึงเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ คณะโจโดชินชูก็ได้ถูกจัดตั้งขึ้นที่กรุงบูดาเปสต์ในประเทศฮังการี่ แล้วคณะโจโดชินชูคณะนี้ก็ได้เลิกล้มตัวเอง เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม สมาชิกแก่ ๆ ส่วนมากของคณะโจโดชินชูได้เข้าไปรวมอยู่กับสมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศฮังการี่ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้นั่นเป็นการช่วยเหลือพระพุทธศาสนาอย่างสำคัญสำหรับสมาคมแห่งใหม่นี้ ถ้าประเทศต่าง ๆ จะจัดส่งหนังสือและนิตยสารรายสัปดาห์เป็นธรรมทานไปให้แก่นายแอล กีโยร์โคส ที่ VACI UT ๑๑๔ บูดาเปสต์ ๑๓, ประเทศฮังการี่ จะเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่สมาคมและผู้ศึกษาและปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง

ปัจจุบันนี้ สมาชิกของสมาคมกำลังศึกษาและปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาอยู่ ณ ที่สมาคมแห่งนี้ ได้มีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และค้นคว้าวิชาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอยู่เป็นประจำ บางคราวทางสมาคมก็ได้เชิญแขกชาว-

พุทธที่ไปเยือนสมาคมให้แสดงปาฐกถาเกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนาในทางตะวันออกอยู่เสมอ

สถานที่ตั้งของสมาคมแห่งนี้มีดังนี้ :-

๑. สมาคมมหาโพธิ์แห่งประเทศฮังการี MAHA BODHI SOCIETY OF HANGARY VACI UT 114, BUDAPEST, HANGARY

- ๑๒ -

พระพุทธศาสนาในสหรัฐ-อเมริกา

โดย

THE VENERABLE NARADA MAHATHERA

ประเทศสหรัฐอเมริกานั้นเป็นประเทศที่ยอมรับนับถือคริสศาสนามากกว่าประเทศอื่น ๆ และพร้อมกันนั้นในประเทศอเมริกานั้น มีสมาชิกที่ยอมรับนับถือศาสนาอื่น ๆ อย่างจำกัดด้วย

ชาวอเมริกันส่วนใหญ่ที่มีเชื้อชาติเป็นชาวญี่ปุ่นและชาวจีนซึ่งเข้ามาอาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกานั้นเป็นชาวพุทธมากที่สุด จะมีชาวอเมริกันอยู่ไม่กี่คนซึ่งเป็นชนผิวขาวที่เรียกตัวเองว่าเป็นชาวพุทธ

ในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น ยังมีบุคคลที่นับถือลัทธิต่าง ๆ อยู่หลายพวก เช่น พวกเควกเกอร์ (QUAKERS) (พวกเควกเกอร์เป็นสมาชิกของสมาคมแห่งหนึ่งในประเทศอังกฤษสมัยก่อน พวกเขามีลัทธิที่เคร่งครัดในทางศาสนา) พวกโรสิครูเซียน (ROSICRUCIAN) (พวกโรสิครูเซียนนั้นเป็นสมาชิกของสมาคมลี้ลับในประเทศเยอรมันตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๕ พวกเขาเหล่านี้ได้เคลื่อนย้ายเข้าไปอยู่ในประเทศอเมริกาถึง ๔ ครั้ง) และพวกยูนิตาเรียน (UNITARIAN) (พวกยูนิตาเรียนเป็นสมาชิกที่มีความคิดเห็นว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นมีอยู่เพียงพระองค์เดียว) บุคคลทั้งสามพวกที่กล่าวมาแล้วนี้มีความสนใจในพระพุทธศาสนาอยู่มากด้วย

ชาวพุทธญี่ปุ่น – อเมริกันนั้นเป็นผู้มีอิทธิพลมาก และพวกเขาทั้งหลายได้จัดตั้งองค์การของพระพุทธศาสนาขึ้น พวกเขามีศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาตั้งอยู่บนเกาะฮาวายและที่ฝั่งทะเลทางทิศตะวันออกของประเทศสหรัฐ-อเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขาได้จัดตั้งศูนย์กลาง

ของพระพุทธศาสนาขึ้นในรัฐซีแอทเติล (SEATTLE) ซานฟรานซิสโก เฟรสโน และที่ลอสอันเจลีสด้วย มีวัดพระพุทธศาสนาตั้งอยู่ในเกาะโฮโนลูลูซึ่งเป็นศูนย์กลางของพุทธศาสนาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปชมมากที่สุด สำนักงานของพระพุทธศาสนาแห่งใหม่ในนครนิวยอร์คนั้นเป็นอาคารหลายชั้นที่สง่างาม ตั้งอยู่ตรงข้ามกับฝั่งแม่น้ำฮัดสัน อาคารหลังนี้เป็นสถานที่สำคัญยิ่งเพื่อใช้เป็นที่สักการะบูชา ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลทางทิศตะวันตก และยังเป็นอาคารที่สร้างขึ้นใหม่อยู่ด้วยมีผู้ให้ความอุปถัมภ์เป็นจำนวนมากกำลังพยายามทนุบำรุงให้อาคารแห่งนี้เป็นสถานที่ดีที่สุด เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาระหว่างชาติ มีวัดพระพุทธศาสนาแบบนิกายเซน ซึ่งตั้งมาเป็นเวลานานหลายสิบปีในนครนิวยอร์ค ส่วนในนครนิวเจอร์ซีนั้นก็มีวัดพระพุทธศาสนาแห่งนิกายมองโกเลียอื่น ๆ ตั้งอยู่ด้วย

ชาวพุทธญี่ปุ่นส่วนมากมีความเลื่อมใสในนิกายอุมิตา พวกเขาได้สวดมนต์ภาวนาถึงพระพุทธเจ้าอมิตาเพื่อให้บรรลุถึงวิมุตติ คือการหลุดพ้นทุกข์ คนหนุ่มสาว

ที่ได้รับการศึกษาดีได้หยิบยกเอาปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแบบอย่างในการสวดมนต์ภาวนาเพื่อการหลุดพ้นทุกข์ตามความเชื่อถือซึ่งมิใช่จะเป็นสิ่งที่จะต้องเคร่งครัดเกี่ยวกับคำสั่งสอนเดิมของพระพุทธองค์ขึ้นมาอภิปรายกันอยู่เสมอ ในหนังสือต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์เรื่องการสวดมนต์ภาวนาพิมพ์ขึ้นในกรุงโตเกียวเมื่อเร็ว ๆ นี้นั้น ศาสตราจารย์ชาวญี่ปุ่นได้วิพากษ์วิจารณ์อย่างกล้าหาญถึงวิถีทางที่จะทำให้บุคคลหลุดพ้นทุกข์ได้ง่าย ๆ และได้คัดค้านต่อวิถีทางที่จะทำให้บุคคลหลุดพ้นทุกข์ที่ยาก ๆ ของพระพุทธองค์

ยังมีนิกายในพระพุทธศาสนาของชาวญี่ปุ่นที่มีอิทธิพลอื่น ๆ อีกนิกายหนึ่ง คือ นิกายเซน คำสอนของนิกายนี้ย้ำหนักถึงความสำคัญในการปฏิบัติสมาธิตามวิถีทางของศาสนานิกายนั้น บรรดาคณาจารย์เซนทั้งหลายได้อธิบายถึงวิธีการตรัสรู้โดยฉับพลันไว้ด้วย

มีวัดอยู่เพียงไม่กี่วัดที่สังกัดอยู่กับนิกายนิจิเรน ในขณะเดียวกันนั้น ผู้ที่เป็นสาวกซึ่งมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาแบบนิกายอมิตาก็เคารพนับถือพระพุทธองค์ซึ่งเป็น

ที่รู้จักกันดีว่าเป็น "อมิตาภะ" ส่วนบุคคลที่มีความเลื่อมใสในนิกายนิจิเรนนั้นเคารพบูชาพระคัมภีร์ – คือ คัมภีร์สัทธรรมปุณฑรีกสูตร (LOTUS OF THE GOOD LAW)

มีชาวอเมริกันที่มีความคิดเห็นว่า พระผู้เป็นเจ้านั้นสถิตอยู่โดยพระองค์เดียว และยังมีชาวอเมริกันอีกไม่กี่คนที่มีความเลื่อมใสในนิกายทั้งสอง คือ นิกายอมิตาและนิกายเซน ประชาชนที่มีการศึกษาดีส่วนมากถูกชักจูงให้เลื่อมใสในนิกายเซน

มีวัดจีนตั้งอยู่เพียงไม่กี่วัดที่เกาะฮาวาย วัดหนึ่ง ๆ นั้นได้ถูกจัดสร้างขึ้นโดยพุทธสมาคมแห่งชาวจีนที่ฮาวาย ปัจจุบันนี้วัดเหล่านั้นมีความเจริญเติบโตขึ้นอย่างสำคัญมาก และเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่ประชาชน มีวัดจีนอื่น ๆ ที่จัดสร้างขึ้นในซานฟรานซิสโกด้วย อาคารของวัดเหล่านั้นได้ถูกซ่อมแซมใหม่หลายแห่ง อาคารแต่ละหลังสร้างขึ้นด้วยเงินประมาณสองล้านดอลลาร์

ชาวพุทธจีนส่วนมากนั้นเลื่อมใสในนิกายอมิตา มี

รัฐมนตรีชาวพุทธบางคนของอเมริกาได้ทำงานร่วมกับชาวพุทธญี่ปุ่น

วัดพระพุทธศาสนาส่วนมากถูกจัดสร้างขึ้นตามแบบของโรงเรียนสอนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่พวกเด็ก ๆ ที่จะได้ศึกษาเล่าเรียน ส่วนเด็กชายและเด็กหญิงส่วนมากที่สังกัดอยู่กับศาสนาคริสเตียน และเรียนหนังสืออยู่ตามโรงเรียนของรัฐต่าง ๆ นั้น ยังไม่ได้รับการศึกษาพระพุทธศาสนาอย่างเพียงพอ

ถ้าไม่มีชาวพุทธญี่ปุ่นและชาวพุทธจีนเป็นผู้ริเริ่มบุกเบิกหนทางแล้ว พระพุทธศาสนาคงจะไม่มีโอกาสปรากฏโฉมหน้าขึ้นในประเทศอเมริกาให้ได้รู้จักพระพุทธศาสนา

พระธรรมคำสั่งสอนดั้งเดิมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไปคือ พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทนั้น ยังไม่แพร่หลายออกไปมากนัก

สำหรับนักศึกษาพระพุทธศาสนาบางท่านนั้น ได้รู้จักพระธรรมคำสั่งสอนจากหนังสือเป็นส่วนมาก

ยังไม่มีความพยายามอย่างหนึ่งอย่างใดที่พระภิกษุในนิกายเถรวาทจะกระทำขึ้นเพื่อเป็นการรับประกันให้ธรรมของพระพุทธองค์ปรากฏขึ้นในสหรัฐอเมริกาได้อย่างสมบูรณ์ยิ่ง สำหรับความรู้ของข้าพเจ้าซึ่งเป็นพระเถระแห่งอินเดียเพียงรูปเดียวในลอสอันเจลิสเท่านั้นที่พยายามกระทำให้พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาปรากฏมีขึ้นในสำนักของพระพุทธศาสนา และพระธรรมคำสั่งสอนนั้น คือ พระอภิธรรม ซึ่งข้าพเจ้าได้พยายามอธิบายให้บุคคลเพียงสองสามคนได้เกิดความสนใจในลอสอันเจลิสเท่านั้น

เพราะเหตุที่ไม่มีวัดพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทเลยสักวัดเดียวที่พระภิกษุสงฆ์สามารถจะพักอาศัยจำพรรษาอยู่ได้ เพื่อให้ความสนใจแก่ชาวพุทธทั้งหลาย และสามารถจะทำให้ชาวพุทธทั้งหลายได้มีโอกาสพบปะสนทนาธรรมกันได้อย่างอิสรเสรีนั่นเอง ดังนั้นบรรดาเอกอัครราชทูตผู้เป็นชาวพุทธของประเทศทั้งหลาย พร้อมด้วยความร่วมมือช่วยเหลือของชาวพุทธอเมริกา และชาวคริสเตียนทั้งหลายจึงได้ช่วยกันวางแผนผังสำนักงานพิทักษ์มรดกหรือทรัพย์สิน

ขึ้นเพื่อสถาปนาให้เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาระหว่างชาติขึ้นในกรุงวอชิงตันในอนาคตอันใกล้นี้ บัดจุบันนี้สำนักงานแห่งนี้ได้สร้างขึ้นมาสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

ในสหรัฐอเมริกานั้น ชายหญิงผู้คงแก่เรียนเป็นอันมากพยายามแสวงหาความจริง และมีความสนใจต่อการวิวัฒนาการทางจิตใจ ความมีเหตุผล ความไม่ก้าวร้าวรุกรานกัน และการยอมรับนับถือศีลธรรมอันเป็นอิสระ พร้อมทั้งระบบแห่งปรัชญาเหมือนกับระบบคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาเป็นต้น ได้เรียกร้องความสนใจให้เกิดขึ้นแก่พวกเขาอยู่เสมอ

ตั้งแต่เราเดินทางไปเยือนสหรัฐอเมริกาคราวนั้น กลุ่มชนที่ศึกษาพระพุทธศาสนา และสมาคมต่าง ๆ ได้ถูกวางรูปขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาหลายแห่ง เพราะว่าสมาคมต่าง ๆ เหล่านั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดย ASIA FOUNDATION และ CHRISTIAN BODY การใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินทางไปเยือนอเมริกาของข้าพเจ้า

ซึ่งเป็นผืนแผ่นดินอันสำคัญนั้น ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันทั้งสองแห่งนี้ ข้าพเจ้าได้เดินทางไปแสดงปาฐกถาเรื่องพระธรรมคำสั่งสอนเดิมของพระพุทธองค์ ตามมหาวิทยาลัยและสมาคมต่าง ๆ หลายแห่ง

ข้าพเจ้าได้รับนิมนต์ให้ไปแสดงปาฐกถาไม่เพียงแต่ในวัดพระพุทธศาสนาและพุทธสมาคมต่างๆ เท่านั้น แต่ยังได้รับนิมนต์ให้ไปแสดงปาฐกถาที่โบสถ์ PRESBYTERIAN อีกด้วย (โบสถ์ของนิกายคริสศาสนาฝ่ายโปรเตสแตนต์ซึ่งมีการปกครองโดยพระที่มีบรรดาศักดิ์เท่ากันทั้งหมด) และที่มหาวิทยาลัยคาธอลิคต่าง ๆ ที่สมาคมเทวปรัชญา ในที่ประชุมส่งเสริมศีลธรรม ในที่ประชุมของพวกเควกเกอร์ (QUAKCRS) ในที่ประชุมของกลุ่มโรสิครูเซียน ในที่ประชุมบาไฮ ที่ศูนย์กลางการรวมแห่งเอเชียอาคเนย์ ที่ศูนย์กลางเวทันตะ สหภาพระหว่างประเทศและที่สภาแห่งความช่วยเหลือและในที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง

การแสดงปาฐกถาของข้าพเจ้าทุกแห่งนั้น ได้ยังความปลาบปลื้มยินดีเป็นอย่างยิ่งให้เกิดขึ้นเหมือนกับเป็น

ครั้งแรกที่ชาวอเมริกาทั้งหลายส่วนมากได้รู้ถึงความลึกลับลึกซึ้งเกี่ยวกับพระธรรมคำสั่งสอน ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแจ่มแจ้ง มีบุคคลบางคนที่ได้รับความกดดันในทางที่ผิดคิดว่า พระพุทธศาสนานั้นเป็นศาสนาที่บ้าเถื่อน สอนให้บุคคลเชื่อถือผีสาง และเชื่อถือโชคลาง และสอนชาวพุทธทั้งหลายให้เป็นผู้เคารพบูชาเทวรูปต่าง ๆ และก็มีบุคคลอีกเป็นจำนวนมากที่มีความสนใจอย่างลึกซึ้งในพระธรรม-คำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาที่ประกอบไปด้วยเหตุและผล และเป็นอิสระ วิธีปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานของพระพุทธศาสนานั้น ได้เรียกร้องความสนใจให้เกิดขึ้นแก่บุคคลทั้งหลาย พวกเขามีความสนใจอยากจะพึงสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาสามารถจะปฏิบัติสมาธิเกี่ยวกับเรื่องอานาปานสติ เพื่อให้บรรลุถึงเอกัคคตาจิต และปลูกฝังความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจโดยมิได้คำนึงถึงสิ่งใด ๆ ตามความเชื่อถือในศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา

ถึงแม้ว่าการตอบคำถามในปัญหาต่าง ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้ายังได้ถูกบังคับให้ปฏิเสธเรื่องหลักคำสอนของคริส

ตศาสนาถึงจะมีเหตุผลอยู่บางอย่างก็ตาม ไม่ได้มีการคัดค้านที่จะแสดงให้เห็นในที่ใด ๆ ทั้งหมด ถึงแม่ว่าผู้แสวงหาความจริงทั้งหลายเหล่านั้นกระหายอยากจะรู้เรื่องความแตกต่างกันระหว่างพระพุทธศาสนากับคริสตศาสนา

ในอเมริกานั้น บุคคลที่ยึดถือมั่นในศาสนาอื่น ๆ บางคนยังมีความเชื่อถือตามบรรพบุรุษของเขา และยังเป็นผู้ภักดีต่อโบสถ์คริสตศาสนาของเขาอยู่ แต่ว่าบางคนก็ไม่พอใจที่จะยึดถือมั่นตามความเชื่อถือในศาสนาของพวกเขา และบางคนก็ไม่เอาใจใส่ต่อศาสนาใด ๆ เลย แต่บางคนก็ยังมีความพอใจยึดมั่นตามความเชื่อถือเดิมของพวกเขาอยู่ แต่ว่าต้องการแสวงหาวัตถุมาแทน พระพุทธศาสนานั้นได้รับการเรียกร้องจากบุคคลประเภทที่สามนี้มาก

หนังสือพระพุทธศาสนานั้นมีจำนวนปริมาณมากในทุก ๆ ที่ บุคคลพวกที่นับถือลัทธิต่าง ๆ (THEOSOPHISTS) พวกเควกเกอร์ (GUAKERS) พวกยูนิตาเรียน (UNITARIAN) พวกโรสิครูเซียน (ROSICRUCIAN) และเซน (ZEN) นั้นได้ปูลาดหนทางของพระพุทธศาสนา คือพระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้แล้ว

ได้มีแสงสว่างของพระพุทธศาสนาเกิดขึ้นแล้วในสหรัฐอเมริกาในอนาคตอันใกล้ข้างหน้า

หลังจากประชากรชาวพุทธทั่วโลกได้ทำการฉลองครบรอบ ๒๕ พุทธศตวรรษแล้ว ประชาชนชาวอเมริกาก็มีความตื่นตัวกระหายที่จะได้รู้และศึกษาพระพุทธศาสนา บางท่านได้ออกเดินทางมายังประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาในทวีปเอเชีย เพื่อศึกษาพระพุทธศาสนา และแนวทางในการปฏิบัติหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ทั้งในนิกายมหายานและเถรวาท กลุ่มชนอเมริกันบางพวกก็ได้ออกเดินทางไปยังประเทศอินเดียและประเทศศรีลังกา ประเทศไทยและประเทศจีน เพื่อสืบเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในประเทศนั้น ๆ บางคราวพวกเขาได้เข้ามาอุปสมบทเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาตามศรัทธาที่พวกเขามีอยู่ พวกเขามีความสนใจในเรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และการทำสมาธิเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าในแนวทางดำเนินชีวิต พระธรรมคำสั่งสอนได้แผ่ขยายเข้าไปสู่ประชาชนและสู่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เกือบทั่วอเมริกา มีนักศึกษาหนุ่มสาวหันมา

ศึกษาวิชาพระพุทธศาสนากันมากยิ่งขึ้น บางคราวคนหนุ่มสาวเหล่านั้นได้ออกเดินทางมาศึกษาพระพุทธศาสนาตามมหาวิทยาลัยของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย และเมื่อพวกเขากลับไปยังสหรัฐอเมริกา พวกเขาก็ได้จัดตั้งศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาขึ้นตามสถานที่ ๆ พวกเขาสามารถจะจัดตั้งขึ้นได้ ปัจจุบันนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีพุทธสมาคมและวิหารน้อยใหญ่ตั้งอยู่ตามเมืองต่าง ๆ หลายแห่ง ได้มีผู้ศรัทธาทั้งชาวอเมริกันและชาวต่างประเทศอื่น ๆ ได้ให้ความสนใจในการศึกษาเล่าเรียนพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนสอนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ให้แก่เยาวชนหลายแห่ง เราเชื่อว่าในอนาคตอันใกล้นี้ พระพุทธศาสนาจะเป็นดวงประทีปส่องแสงสว่างอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศใกล้เคียงอีกหลายประเทศ เพราะพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนานั้นเป็นหลักชัยแห่งชีวิตและจรรโลงโลกนี้ให้เกิดสันติสุขได้อย่างแท้จริง

สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา

ท่านศาสตราจารย์ รีโยเซทสุ ฟูจิวะระ (PROF.

RYOSETSU FUJIWARA) ได้เริ่มใช้เวลาครึ่งฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้สิทธิในฐานะเป็นศาสตราจารย์ของลัทธิพระพุทธศาสนาแบบชิน (SHIN) เดินทางไปประกาศพระพุทธศาสนาที่สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาที่มหาวิทยาลัยเบิร์กเลย์ (BERKELEY UNIVERSITY) ในรัฐแคลิฟอร์เนีย

ท่านศาสตราจารย์ ฟุจิวะระ ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่เป็นครั้งแรกในการเป็นครูสอนวิชาพระพุทธศาสนาที่สถาบันแห่งนี้ ในการประกาศโฆษณาให้บุคคลรู้นั้น พระภิกษุฮารุโยชิ กุสาดะ (REV. HARUYOSHI KUSADA) ผู้อำนวยการบริหารได้กล่าวว่า "สถาบันแห่งนี้ชี้ให้เห็นถึงความเจริญเติบโตต่อไปข้างหน้า และการสถาปนาสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแห่งนี้ขึ้นในครั้งนี้ ครูผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนาในอดีต จะไม่มีโอกาสได้เห็นสถาบันแห่งนี้อีกต่อไป "สถาบันแห่งนี้เป็นแต่เพียงสถานที่ๆ ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่สูงกว่าสถาบันการศึกษาแห่งอื่น ๆ ที่เคยสถาปนาขึ้นมาก่อนแล้ว โดยสังคมของชาวญี่ปุ่น–อเมริกันจัดสร้างขึ้น

ท่านศาสตราจารย์ฟูจิวะระนั้น เมื่อก่อนท่านเคยเป็นศาสตราจารย์ของลัทธิชินที่มหาวิทยาลัยรียูกก (RYUKOK UNIVERSITY) ที่กรุงโตเกียวในประเทศญี่ปุ่น ท่านได้รับตำแหน่งเป็นชินกิโย (SHINKYO) (ผู้ช่วยอธิบายคำสั่งสอน) แห่งนิกายฮองวันจิ ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งทางการศึกษาอันสูงสุดของสงฆ์ เพราะท่านเป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนอุดหนุน ท่านศาสตราจารย์ฟูจิวะระจึงได้จัดพิมพ์บันทึก หนังสือต่าง ๆ และบทความที่เป็นภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษและเราไม่มีความสงสัยใด ๆ ที่ท่านได้เป็นนักศึกษาชินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภายนอกประเทศญี่ปุ่น

ท่านศาสตราจารย์ ฟูจิวะระกับครอบครัวของท่านจะเข้าร่วมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงระยะเวลาอันสั้นที่มหาวิทยาลัยเบิร์กเลย์แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย

งานฉลองวิสาขบูชาที่พุทธวิหารแห่งกรุงวอชิงตันเมื่อต้นปี ค.ศ. ๑๙๗๒

เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) นี้ได้มีงาน

ฉลองวันวิสาขบูชาของพุทธวิหารในกรุงวอชิงตัน งานนั้นได้จัดให้มีขึ้นเมื่อวันเสาร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๑๙๗๒ งานฉลองวันวิสาขบูชาแต่ละวัน ได้บรรจุรายการต่าง ๆ ไว้อย่างเต็มที่ เช่น ให้มีการอภิปรายเรื่องพระพุทธมนต์แบบย่อ ๆ ที่สำคัญในวันวิสาขบูชาและรายการอื่น ๆ อีกหลายอย่าง รายการในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม นั้นเป็นรายการที่น่าสนใจที่สุด คือ ดร. ครอเนเลีย ดี เช็ช (DR. CORNELIA D. CHURCH) แห่งกรรมการศาสนาของมหาวิทยาลัยยอร์ช-ทาวน์ (GEORGETOWN UNIVERSITY) ได้แสดงปาฐกถาเรื่องที่เขาแสดงคือ "พระพุทธศาสนาในโลกสมัยใหม่"

ดร. เช็ช ได้แสดงปาฐกถาอย่างไพเราะจับใจและเป็นที่เชื่อถือได้ เขาได้แสดงถึงวิธีที่พระพุทธศาสนาได้มีความสัมพันธ์กับโลกสมัยใหม่ และยังมีสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดในการแสดงปาฐกถาของเขาครั้งนี้ เกี่ยวข้องกับพวกเรา คือ การบรรยายเรื่องการปฏิบัติสมาธิ (สมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐาน) เขาได้บรรยายเรื่องการปฏิบัติสมาธิเปรียบเทียบกับจิตวิทยาและการรักษาโรคโดยการเพ่งกระแสจิต จุด

มุ่งหมายที่สำคัญในการบรรยายของเขาอีกอย่างหนึ่งก็คือ ว่า ดร. เช็ช ได้กล่าวว่าไว้ว่า "ชั่วระยะเวลา ๕๐ ปี ที่ผ่านมาแล้วนั้น ดูเหมือนว่าได้มีบางสิ่งบางอย่างปรากฏชัดแก่ข้าพเจ้าว่าประเพณีที่ยึดถือสืบต่อกันมาเกี่ยวกับเรื่องผีกจิตและการเพ่งกระแสร์จิตรักษาโรคภัยไข้เจ็บทางตะวันตกนั้น ได้มีการเคลื่อนไหวไปในทำนองเดียวกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะยึดมั่นไปตามทรรศนะของ ซิคมูนด์ฟรอยด์ (SIGMUND FREUND) โดยเฉพาะซึ่งเป็นไปตามวิถีทางหลาย ๆ อย่างก็ตามแต่ก็เป็นไปตามวิถีทางทุกสิ่งทุกอย่างของพระพุทธองค์ โดยเฉพาะ "เพื่อเป็นการบำบัดความทุกข์การเจ็บไข้ได้ป่วย การเป็นโรคประสาท และความทุกข์ระทมที่เกิดขึ้นแก่จิตใจ และเพื่อบำบัดความประพฤติที่เป็นแบบอย่างอันเลวร้ายของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เขาได้กระทำให้เกิดขึ้นในจิตใจโดยที่เขาไม่รู้สึกตัวเองฟรอยด์จึงได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทุกข์นั้นเป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งที่อดกลั้นไว้ในจิตใจของบุคคล คือมันเป็นแต่เพียงความรู้สึกที่เกิดขึ้น แล้วผ่านเข้ามาในจิตใจของเราเอง และเราก็สามารถจะบำบัดความทุกข์ที่เกิดขึ้นในจิตใจ

ของเราให้หายไปได้ เพราะว่าสังสารวัฏฏนั้น เราสามารถจะเข้าใจได้ว่า เป็นโลกที่อยู่ภายใต้จิตใจสำนึก ซึ่งเราสามารถจะกำหนดวาระรู้ได้โดยการทบทวนจิตหลาย ๆ ครั้ง ถึงการแสดงออกของโรคประสาท ซึ่งได้นำเอาความป่วยไข้มาให้เรา ฉนั้นพระนิพพานจึงสามารถจะเข้าใจได้ว่าเป็นนิมิตอย่างหนึ่งที่มิได้อยู่ภายใต้จิตสำนึก ถ้าเราสามารถจะค้นพบถึงความรู้แจ้งเห็นจริงในความสุขอันเกิดจากพระนิพพานได้ การเจริญสมาธินั่นเองจะนำเอาการยอมรับตัวเองและความสงบทางจิตมาให้เรา สิ่งเหล่านี้เองที่เรียกว่าการเจริญสมาธิในทางพระพุทธศาสนา ซึ่งจะทำให้เกิดความรอบรู้เข้าไปฝังอยู่ในจิต ดังนั้นวิธีการต่าง ๆ ของ ฟรอยด์ที่ใช้รักษาโรคโดยการเพ่งกระแสร์จิตจึงทำให้คนไข้มีความทรงจำต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาเมื่อไม่นานมานี้ได้ เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นได้ฝังลงในจิตที่ปราศจากความสำนึกของเขาเพื่อเป็นการค้นหาความเข้าใจใหม่ ๆ เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในที่สุดความเข้าใจที่เกิดขึ้นต่อเหตุการณ์ในอดีตก็เพิ่มพูนขึ้นในจิตของเขา

จึงทำให้กลายเป็นความสุขอย่างยิ่งที่ตนเองได้ปรับปรุงมันให้เข้าไปรวมอยู่ในสังคมของตนเองในปัจจุบันนี้ "ความละม้ายคล้ายคลึงกันของธาตุแท้ที่จิตมิได้ตกอยู่ใต้ความสำนึกที่จะนำให้เข้าไปหาความสมบูรณ์ของจิตที่ตกอยู่ภายใต้ความสำนึกนั้นเอง จึงทำให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริงอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในตัวของมันเอง และยังเป็นผลที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้ยอมรับรู้ตัวเอง และยังทำให้จิตเกิดความสมดุลย์กันอยู่เสมอ ฉนั้นทฤษฎีของฟรอยด์ จึงกลายเป็นการเจริญวิปัสสนา-กรรมฐาน ซึ่งสามารถใช้รักษาความทุกข์ยากที่เกิดแก่จิตใจของมนุษย์ได้ และตามนัยความคิดของ JUNG ต่อไปก็เป็นอีกทรรศนะหนึ่งที่แสดงออกให้เห็นว่า ถ้าพวกเรารักษาตัวของเราเองแต่ละคนได้ ในที่สุดสังคมของเราก็จะเกิดเป็นกุศลมากยิ่งขึ้นในตัวของมันเอง การต่อสู้ขัดแย้งกันก็จะเข้าไปครอบงำสังคมนั้นน้อยลง ความสมดุลย์ของสังคมก็จะมีมากขึ้น สันติสุขก็จะเกิดมีมากขึ้นในสังคมนั้น ๆ แต่ว่าเราเองจะต้องเริ่มต้นปฏิบัติด้วยตัวของเราเองเสียก่อน แล้วความหมายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเจริญวิปัสสนากรรมฐานก็จะเข้าไปครอบงำอยู่ในจิตใจของเราเอง"

"ฉะนั้นการรักษาโรคโดยการเพ่งกระแสร์จิตทางตะวันตกและการเจริญวิปัสสนากรรมฐานของพระพุทธศาสนา จึงปรากฏออกมาเป็นความรู้ในทางจิตของบุคคลแต่ละคน และเป็นภาวะที่ไม่ได้ตกอยู่ภายใต้จิตสำนึก และยังเป็นความสุขของบุคคลที่ทำให้เกิดความสมบูรณ์ในการเปลี่ยนแปลงจากการเป็นโรคเส้นประสาท ความทุกข์ใจหรือความเป็นทุกข์ที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพทางจิต ซึ่งมีความสมดุลย์กัน หรือความสุขสันติ หรือพระนิพพาน อย่างไรก็ตาม วิถีทางทั้งสองนั้นก็ยังมีความแตกต่างกันไปบ้างเพียงการผึกหัดจิตซึ่งได้อธิบายไว้แล้วเท่านั้น วิถีทางทั้งสองนั้นได้ปรากฏเกิดขึ้นเชื่อมต่อกันด้วยอาการอย่างเดียวกัน และอาจจะเป็นไปได้ว่า ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามขบวนการต่าง ๆ เหล่านั้นอาจจะเป็นไปในแบบฉบับที่คล้ายคลึงกันตามปกติ

"ดังนั้นจึงสรุปความได้ว่า ประเพณีต่าง ๆ ในการรักษาโรคโดยการเพ่งกระแสร์จิต หรือโดยจิตวิทยาทางตะวันตกนั้น ดูเหมือนกำลังถูกค้นพบทั้งในด้านทฤษฎีแห่ง

ความคิดนึก และสิ่งที่มีตัวตนพร้อมด้วยพระธรรมคำสั่งสอน ของพระพุทธศาสนา คือ การเจริญภาวนา ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันไปหลาย ๆ อย่างก็ตาม แต่ทั้งสองวิธีนี้ก็รวมอยู่ในการใช้บำบัดโรคด้วยปัญญา และได้แสดงนัยไว้ให้รู้ว่าปัญญานั้นเกิดขึ้นได้ในตัวของมันเอง และสามารถจะทำให้บุคคลเป็นอิสระเพื่อความรักใคร่ต่อคนอื่นแต่ละคนได้

การแสดงปาฐกถา เรื่อง "พระพุทธศาสนาในโลกสมัยใหม่นี้" ดร. ครอเนเลีย ดี เซ็ชยังได้อธิบายถึงเรื่อง ศีล สมาธิ และปัญญาของพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะมีอะไรที่ชาวพุทธทั้งหลายเห็นว่าไม่เป็นไปตามปรกติบ้าง จะมีอยู่บ้างก็แต่เพียงอาการของเขาที่แสดงออกเกี่ยวกับอุดมการต่าง ๆ ซึ่งเขาได้เริ่มต้นบรรยายถ้อยคำที่ว่า ปัญญาหรือความฉลาดรอบรู้เท่านั้น แล้วเขาก็ได้แสดงถึงเรื่องสมาธิหรือการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน และก็จบลงด้วยการอภิปรายคำว่าศีลหรือศีลธรรมของเขาเท่านั้น

สมาคมพุทธวิหารแห่ง วอชิงตัน ดี.ซี.

๕๐๑๗-๑๖ ถนน N.W. วอชิงตัน ดี.ซี. ๒๐๐๑

(๒๐๒) ๗๒๓-๐๗๗๓

เป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่งแก่ข้าพเจ้าที่ได้แสดงให้เห็นถึงรายงานประจำปีครั้งที่ ๖ ของสมาคมพุทธวิหาร ซึ่งได้ร่วมกันจัดทำขึ้นโดยวอชิงตัน ดี.ซี. ในระหว่างปีที่แล้วมานี้ ถึงแม้ว่าจะมีการจำกัดอยู่บ้าง แต่ก็ได้ทำความก้าวหน้าให้เกิดขึ้นเป็นอย่างดียิ่งต่อการสนับสนุนโดยทั่ว ๆ ไปของชาวอเมริกันของชาวพม่า ชาวเขมร ชาวศรีลังกา ชาวจีน และรัฐบาลของประเทศศรีลังกา ของประเทศญี่ปุ่น ของประเทศลาว ของประเทศไทย ของประเทศเวียตนาม และมิตรสหายคนอื่น ๆ พร้อมกับผู้มีความปรารถนาดีทั้งหลายต่อสมาคมที่ให้การสนับสนุนโดยทั่วไป และทำให้เราต้องจ่ายเงินไปประมาณ ๒,๘๖๔.๓๓ ดอลลาร์ จากจำนวนเงินกู้ ๑๖,๕๐๐.๐๐ ดอลลาร์ ที่เราได้มาจากธนาคาร

RIGGS แห่งชาติ เพื่อใช้จ่ายซื้ออาคารหลังนั้น เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๘ บัจจุบันนี้เงินกู้ ๑๓,๖๓๕,๖๗ ดอลลาร์ ของเรามีความสมดุลย์กันตอนจะถึงปลายเดือนพฤศจิกายน ๑๙๗๒ นี้ เราได้จ่ายค่าดอกเบี้ยประจำเดือนให้แก่เงินกู้ไป ๑๔๖.๐๐ ดอลลาร์ การบริจาคต่าง ๆ และค่าบำรุงที่เราได้รับ เราสามารถจะใช้เป็นค่าซ่อมแซมอาคารหลังนี้ได้ เราได้สร้างห้องชั้นล่างขึ้นและได้นิมนต์พระสงฆ์รูปอื่น ๆ มาจากประเทศศรีลังกามาจำพรรษาอยู่ที่พุทธวิหารแห่งนี้ เราได้จัดบริการหนังสือแก่วิหารและจัดห้องสมุดของสมาคมแห่งนี้

การแสดงกิจกรรมต่าง ๆ : การแสดงปาฐกถา

พระมหาเถระดี.บี่ยนันท (D. PIYANAND) พระมหาเถระ เฮช คุณรัตนะ (H. GUNARATANA) และพระภิกษุ เอม. ปุณณชิ (M. PUNNAJI) ได้ร่วมกันแสดงปาฐกถาถึง ๑๕๓ ครั้ง ที่พุทธวิหารวอชิงตัน ที่โรงเรียนต่าง ๆ ที่วิทยาลัยต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัย ที่โบสถ์ และสุเหร่าต่าง ๆ และที่สถานทูตต่าง ๆ ในอาณาบริเวณพื้นที่นั้น ๆ

เช่นเดียวกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของสหรัฐอเมริกา และประเทศแคนาดา

บริการในวันอาทิตย์: ทุกวันอาทิตย์ในระหว่างปีที่ผ่านมาแล้ว เราได้จัดให้มีการสักการะบูชากันที่พุทธวิหารวอชิงตัน ดี.ซี. รายการนั้นมีดังต่อไปนี้:

เวลาบ่าย ๒.๐๐ น. – ๒.๔๕ น. ไหว้พระสวดมนต์

เวลาบ่าย ๒.๔๕ น. – ๓.๓๐ น. เลี้ยงเครื่องดื่มและอภิปรายธรรม

เวลาบ่าย ๓.๓๐ น. – ๕.๐๐ น. ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานและอภิปรายเรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

การฝึกสมาธิแบบอื่น ๆ และการฝึกโยคะ:

เพื่อเป็นการกล่าวเพิ่มเติมในการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในวันอาทิตย์ เราได้มีการฝึกสมาธิแบบอื่น ๆ อีก

สองแบบในวันอังคารและวันพุธตอนเย็นเวลา ๗.๓๐ น. ได้มีการสอนวิธีฝึกสมาธิให้แก่มิตรสหายของสมาคมโดยไม่ได้เก็บเงิน ดังนั้นจึงมีประชาชนเป็นจำนวนมากที่มีความสนใจไปฝึกสมาธิซึ่งทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกและเห็นว่าห้องที่ใช้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานอยู่แล้วนั้นเล็กมากไม่เหมาะแก่พวกเขาที่จะใช้เป็นห้องปฏิบัติแต่ละคราว มีประชาชนประมาณ ๒๐๐ คนได้เข้ามาร่วมปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และใช้ห้องบนชั้นต่าง ๆ ระหว่างบีหนึ่ง ๆ มีจำนวนมาก เรามีความสุขใจมากที่ได้เห็นความเจริญก้าวหน้าเกิดขึ้น และมีบุคคลสนใจในการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานกันมาก เพราะความมุ่งหมายดังกล่าวมานี้เอง จึงมีบุคคลที่มาปฏิบัติสมาธินั้น ได้เริ่มลงมือปฏิบัติโยคะในวันพุธเวลา ๖.๓๐ น. ไปด้วย

การรับจดหมายข่าวคราว: เรามีความยินดีที่ได้อัดเสียงและรวบรวมจดหมายต่างๆไว้ หลังจากพระภิกษุปุณณชิได้มาจำพรรษาอยู่ที่พุทธสมาคมแล้ว เราก็ได้รับจดหมายรายงานข่าวประจำเดือน ซึ่งพุทธสมาคมวอชิงตันได้ย่อเรื่อง

ราวต่าง ๆ ไว้เพื่อจัดพิมพ์ บัดนี้หนังสือพิมพ์ทั้งสามฉบับได้พิมพ์ออกเรียบร้อยแล้ว

สมาชิก : สมาชิกของสมาคมนั้นได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ความมั่นคงของสมาชิกจากการเริ่มต้นของสมาคมนี้มีอยู่เพียง ๓๓๒ คน เท่านั้น บัดนี้ได้มีบุคคลมาเข้าร่วมเป็นสมาชิกเพิ่มขึ้นใหม่อีก ๒๑๐ คน

การจัดงานวันฉลอง :

ได้มีการจัดงานฉลองที่สำคัญสองงานซึ่งได้กระทำกันเมื่อปีที่แล้วคืองาน วันโอลคอทท์ (OLDOTT DAY) และงานวันวิสาขบูชา งานฉลองทั้งสองวันนี้ดำเนินไปด้วยดี และในโอกาสแห่งงานวันฉลองทั้งสองวันนี้ได้มีการขายขนมปังที่จัดทำขึ้นโดยคณะทูตต่าง ๆ ของประเทศในทวีปเอเชียร่วมกับสมาชิก และผู้มีความปรารถนาดีทั้งหลายของสมาคม แสงสว่างอันเจิดจ้าในงานฉลองวิสาขบูชานั้นเป็นวันหนึ่งที่พวกเราควรจะจดจำไว้ ในงานฉลองครั้งนี้ได้มีการสัมนาเรื่องพระพุทธศาสนา รวมทั้งการบริการทั้งสองอย่าง คือ ได้มีการปาฐกถา และมีการประชุมเกี่ยวกับ

เรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ได้มีการอภิปรายธรรมะและฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ผู้อภิปรายคนสำคัญในงานวันวิสาขบูชา คือ ดร. ครอเนเลีย ดี. เช็ช ดร. เช็ช นั้น เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ทางศาสนาศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยยอร์ชทาวน์ แห่ง วอชิงตัน ดี.ซี. สาระที่สำคัญในการอภิปรายในวันวิสาขบูชา คือ การอภิปรายเรื่องการประกันสังคมซึ่งอภิปรายโดยพระภิกษุ คนอ็อฟ ครูทเซอร์ (KNOV KRUTZER) ดร. ดีโอตีส โรเบิทส์ (Dr. DEOTIS ROBERTS) นายมีฮาล ไอ โรเอม (Mr. MIEHHAL I ROEHM) ดร. เดวิด เอฟโรเดีย (Dr. DAVID F.RODIER) นายจอนห์ เอฟ การ์จ (Mr JOHN F. GARGES) และ ดร. ริชารด์ สโตน ฮัม (Dr. RICHARD STONEHAM) มีบุคคล ๓๒ คน ได้สมาทานศีลอุโบสถ ในวันโอลค็อทท์นั้น ดร. ชาร์เลส เจ. ไวท์ (Dr. CHARLES J. WHITE) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฝ่ายศาสนาแผนกปรัชญาและศาสนาแห่งมหาวิทยาลัยอเมริกันได้อภิปรายถึงเรื่องของพันเอก เฮนรี่ สตีล โอลค็อทท์

การปรึกษาหารือ: พระสงฆ์ที่จำพรรษาอยู่ที่พุทธสมาคมได้เปิดให้มีการปรึกษาหารือกันเป็นประจำกับบุคคลทั้งหลายและกลุ่มบุคคลที่ไปชมวิหาร หรือไม่ก็ได้นิมนต์พระภิกษุบางรูปไปที่บ้านของพวกเขา

บริการบูชาพิเศษ: ในระหว่างปีที่แล้ว เราได้จัดบริการพิเศษหลายอย่างแก่แขกต่าง ๆ ที่มาเยี่ยมอย่างนับไม่ถ้วน พระสงฆ์ที่จำพรรษาอยู่ที่นี่ได้ปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ เช่นให้บริการเรื่องฝังศพ ให้บริการช่วยเหลือแก่โรงพยาบาล ให้บริการสวดมนต์อวยพรแก่คู่บ่าวสาวที่มาทำการสมรสกัน ให้บริการช่วยเหลือการบ่วยไข้ในวอชิงตัน ดี.ซี. และทุก ๆ แห่งในสหรัฐอเมริกา

การให้รางวัลพิเศษ: แผนกปรัชญาและศาสนาของมหาวิทยาลัยอเมริกาทุกแผนก เราจะให้เงินรางวัลประจำปีเป็นจำนวน ๒๕.๐๐ ดอลลาร์แก่บุคคลที่เขียนเรียงความดีเลิศเรื่องพระพุทธศาสนา ได้มีบุคคลบางคนที่ไม่ประสงค์จะออกนามได้ตกลงเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินรางวัลในการเขียนเรียงความนี้ไว้เป็นระยะเวลานานอย่างน้อย

สามปี บทเรียงความต่าง ๆ นั้นจะได้รับการตัดสินโดยคณะศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ผู้เป็นกรรมการ ส่วนการติดต่อกับพระภิกษุต่าง ๆ ให้มาจำพรรษาอยู่ที่วิหารนั้นเป็นการกล้าได้กล้าเสียและเป็นคุณประโยชน์แก่การเผยแพร่พระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง เราหวังว่าการกระทำดังกล่าวมานี้จะนำไปถึงการริเริ่มการให้ทุนการศึกษาพระพุทธศาสนา ซึ่งจะเป็นขั้นมูลฐานเพื่อยังประโยชน์ให้แก่นักศึกษาทั้งหลายที่กำลังศึกษาพระพุทธศาสนาอยู่ และเป็นความซื่อสัตย์อันแท้จริง ซึ่งจะทำให้บุคคลมีจิตใจเป็นกุศลโดยทั่ว ๆ ไปด้วย ในสหรัฐอเมริกานั้นพวกเรารับอาสาที่จะดำเนินการเขียนเรียงความไปภายใต้ทุนการศึกษานั้น ๆ

แผนการณ์ในอนาคต: เรามีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะขยายการบริการของพวกเราออกไปให้มากและให้เข้าไปสู่ประชาชนมากที่สุด ในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือตามแต่ศรัทธา และเพื่อขยายบริการเรื่องหนังสือของวิหารและห้องสมุดให้เป็นไปได้ด้วยความสะดวกสบายมากที่สุด

พุทธสมาคมต่าง ๆ ที่สำคัญในสหรัฐอเมริกา

ในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น มีพุทธสมาคมและสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาอยู่หลายแห่ง บางแห่งก็ถูกจัดตั้งขึ้นโดยส่วนตัว แต่บางแห่งก็ถูกจัดตั้งขึ้นโดยทางราชการของประเทศต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือกับบริจาคทรัพย์เพื่อให้กิจกรรมของพระพุทธศาสนาเกิดความเจริญรุ่งเรือง และเพื่อเป็นการเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาให้เข้าไปสู่ประชาชน ในที่นี้เราขอแจ้งสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาที่สำคัญให้ท่านทราบดังต่อไปนี้:-

๑. สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาแห่งอเมริกา-AMERICAN BUDDHIST ACADEMY, 332 Riverside, Drive, W. 105TH ST, NEW YORK 10025.

๒. พุทธสมาคมแห่งอเมริกา-AMERICAN BUD-

DHIST ASSOCIATION, 1151, W–Leland AVE, Chicago, Illinois 60640

๓. พุทธสมาคมแห่งสหรัฐอเมริกา – BUDDHIST ASSOCIATION OF THE UNITED STATES, 3070 Albany CRE, W – 23 IST ST, Bronx, NEW YORK 10463

๔. โบสถ์พระพุทธศาสนาแห่งอเมริกา – BUDDHIST CHURCHES OF AMERICA, 1710 Octavia ST, SANFRANCISCO, CALIFORNIA 94190

๕. สมาคมพุทธวิหาร – BUDDHIST VIHARA SOCIETY, Inc, 5017 16TH ST, N.W. WASHINGTON D.C. 20011

๖. สถาบันเซนแห่งแรกของอเมริกา – FIRST ZEN INSTITUTE OF AMERICA, INC, 113 E. 30TH ST, NEW YORK 10016

๗. นีโอ – ธรรมะ – NEO – DHAMMA, 2648

Graceland AVE, SAN Carlos, California 94070

๘. พุทธสมาคมจีน – อเมริกัน – SINO AMERICAN BUDDHIST ASSOCIATION, 1731 15 TH ST, SAN FRANCISCO, CALIFORNIA 94103

๙. ไตแห่งไทเกอร์ – TAI OF TIGER, Star Route, Barnet, Vermont 05821

๑๐. พุทธสมาคมไทย – THAI BUDDHIST SOCIETY, INC, 5184 Scranton Court, Denver, Colorado 80238

๑๑. ศูนย์กลางวิปัสสนากรรมฐานแห่งเซน – ZEN MEDITATION CENTER, 7 Arnold ST, Rochester, NEW YORK 14607.

- ๑๓ -

พระพุทธศาสนา ในประเทศแคนาดา

โดย

Mr.H.T. CHOW. THE DIRECTOR-GENERAL OF CHAN YU-TSAI FOUNDATION OF BUDDHIST CULTURAL SCHOLARSHIPS.

ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาอันสง่างาม ได้วางแผนจัดตั้งขึ้นใกล้ ๆ น้ำตกไนการา

ไกลจากน้ำตกไนการาอันมีชื่อเสียงของโลกประมาณ ๒๐ ไมล์ เป็นพื้นที่ดินที่ถูกล้อมรอบอยู่ระหว่างทะเลสาปออนตาริโอ (LAKE ONTARIO) และทะเลสาปอีรี (LAKE ERIE) นั้น วัดพระพุทธศาสนาอันสง่างามวัดแรกของอเมริกาเหนือจะถูกสร้างขึ้นให้ปรากฏแก่สายตา

ของประชาชนในอนาคตอันใกล้นี้ หอระฆัง หอกลอง พระเจดีย์ต่าง ๆ กุฏิสงฆ์ ห้องสมุด และหอพักต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นเรียงรายล้อมรอบในบริเวณวัดแห่งนี้ ทำเลที่ตั้งสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธศาสนาแห่งนี้ตั้งอยู่ในเมืองแคมพ์เดน (CAMPDEN) ซึ่งเป็นศูนย์กลางเชื่อมต่อกันระหว่างเมืองใหญ่ ๆ ของสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ขับรถไกลออกจากเมืองโทโรนโต (TORONTO) ประมาณ ๖๐ ไมล์

สถานที่แห่งนี้จะมีอาคารใหญ่ ๆ เป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาของโลก ค่าก่อสร้างคิดคำนวณหยาบๆ จะตกประมาณราว ๒ ล้านดอลลาร์

โครงการก่อสร้างที่จะเป็นเครื่องแสดงออกให้เห็นถึงการแลกเปลี่ยนทางอุดมการ – วัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ระหว่างตะวันออกและวันตก นั้น คือ – ดับลิว บี. เอส. ซี (W.B.S.C.) ซึ่งจะดำเนินงานให้เป็นไปโดยมิได้คำนึงถึงเชื้อชาติใด ๆ สี และนิกายต่าง ๆ แล้วก็จะปลูกต้นมหาโพธิ์ลงในสถานที่นั้นด้วย หนังสือวรรณคดีพร้อมด้วยชาดกต่างๆ

จะถูกรวบรวมเอามาเก็บไว้ในสถานที่แห่งนี้ การค้นคว้าเรื่องราวของพระพุทธศาสนา และปัญหาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์แก่ทางวัฒนธรรมทางตะวันออกจะดำเนินการให้เป็นไปในที่นั้นด้วย ในสถานที่แห่งนี้ ท่านจะได้พบสวนดอกไม้ซึ่งจะก่อให้เกิดความงดงามขึ้นตามแนวความคิดทางตะวันตกและสวนดอกไม้นั้นจะถูกตบแต่งรักษามิให้เกิดความสกปรกตามความเฉลียวฉลาดของชาวตะวันออก ในที่นั้นทุก ๆ คนที่มีความยุ่งยากใจและมีความทุกข์ร้อนโดยไม่เคยได้หยุดพักจากการทำงานก็จะได้พบเมืองสวรรค์ และคาดหมายกันไว้ว่าบุคคลจะได้รับความร่มรื่นในบรรยากาศทางตะวันออก – คือ มิใช่เกี่ยวกับการเคารพบูชาที่มืดมน แต่ว่าเป็นการกระทำให้เกิดความเข้าใจอันดี และเกิดแสงสว่างและความรอบรู้ขึ้นในจิตใจ

โครงการของ W.B.S.C. นี้ได้รับการอุปถัมภ์จากองการพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกที่แสดงความจำนงค์ช่วยเหลือจากประเทศสมาชิกมากกว่า ๓๐ ประเทศ นำโดยหม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิศกุล แห่งประเทศไทย

นายชาน ลี-วู (CHAN-LE-WU) ชาวจีนโพ้นทะเล และเป็นผู้นำของชาวจีนอันมีชื่อเสียงในสังคมของประเทศแคนาดาได้บริจาคที่ดินส่วนตัวเป็นจำนวน ๒๐ เอเคอร์ เพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างวัดพระพุทธศาสนาตามโครงการนี้ เรื่องนี้ได้นำเข้าที่ประชุมแห่งองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกครั้งที่ ๘ ในประเทศไทยได้อภิปรายและยอมรับหลักการกัน เมื่อ ปี ก.ศ. ๑๙๖๖

โครงการที่จะจัดสร้างศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาให้มีขึ้นใหม่นี้ นายชาน-ลี-วู ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมราชินีนาถแห่งประเทศไทยที่สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงออตตาวา ระหว่างที่พระองค์ทั้งสองเสด็จมาเยือนประเทศแคนาดา ในคราวที่มีงานฉลองวันที่ระลึกการสถาปนาประเทศแคนาดาครบรอบ ๑๐๐ ปี บันทึกย่อของเอกอัครราชทูตจีน นายซุย ยู ฉี (Mr.SHUI-YU-SHI) และรัฐมนตรี ซี.เอส.เชน (C.S.CHEN) เกี่ยวกับโครงการและการบริจาคที่ดินของนายชาน ลี-วู ครั้งนี้ พระบาท-

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมราชินีนาถได้ทอดพระเนตรดูแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสว่า "สำหรับการส่งเสริมสันติภาพของโลกนั้นประเทศไทยเป็นประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา โครงการทั้งหมดนี้ทรงเห็นชอบด้วย และจะดำเนินการให้เป็นไปทุก ๆ อย่างเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมสนับสนุนอันดี"

นายชาน ลี–วู นั้นมีอายุได้ ๖๑ ปี และเป็นบุคคลที่รู้จักกันดีในวงการของชาวพุทธว่าเป็นนักกวีที่มีชื่อเสียง เขามาจากจังหวัดอันไว (ANHWEI) เขาได้เข้าไปพำนักอาศัยอยู่ในนครโทเรนโตตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ เขาเป็นชาวพุทธที่มีศรัทธาอันแรงกล้า และเป็นผู้ให้ทุนในการดำเนินกิจการต่างทางวัฒนธรรมหลายเขนง และเป็นผู้บริจาคทานเป็นอิสระ ในประเทศจีนนั้นนายชาน ลี – วู เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องและเป็นที่เคารพนับถือมากจากบุคคลที่เคยร่วมงานในทางวัฒนธรรมที่นี่ โครงการซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีที่สุดของเขาอีกโครงการหนึ่งก็คือ การจัดตั้งมูลนิธิของชาน-

ยู ไส (CHAN – YO – TSAI) สำหรับนักศึกษาต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาในสาธารณรัฐแห่งประเทศจีน การแสดงออกเพื่อเป็นอนุสรณ์ในการบริจาคทานครั้งนี้เพื่อกู้ฐานะทางศีลธรรมของหนุ่มสาวชาวจีนครั้งนี้ ประธานาธิบดีเจียงไคเช็คได้ตั้งให้เขาเป็น "ผู้ประกอบคุณประโยชน์ในการให้กำเนิดของคนหนุ่มสาวของประเทศจีน"

ด้วยการสนับสนุนจากพระทัยอันแท้จริงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งประเทศไทย จึงมีบุคคลเป็นจำนวนมากกำลังเฝ้าดูการวางศิลาฤกษ์ของสภาพระพุทธศาสนา อันเป็นมิติทางวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ และเป็นการแน่นอนที่จะทำให้น้ำตกไนการาอันมีชื่อเสียงโด่งดังอยู่แล้วให้มีชื่อเสียงโด่งดังมากยิ่งขึ้นไปอีก

ศูนย์กลางวิปัสสนากรรมฐานแบบนิกายเซนและศูนย์กลางพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท

ที่หัวหาดทั้งสองบนเวทีทางตะวันตกเมื่อเร็ว ๆ นี้

พระพุทธศาสนาได้ปรากฏขึ้นในเมืองที่มีอิทธิพล คือ โทโรนโตและ แวนคูเวอร์ (TORONTO AND VANCOUVER) ในประเทศแคนาดา ศูนย์กลางวิปัสสนากรรมฐานแบบตั้งนิกายเซน "BLUE MOUNTAIN" แห่งแคลิฟอร์เนียนั้น อยู่ในเมืองโทโรนโต โดยพระภิกษุ อนันตโพธิ ได้นำเอามาเผยแพร่เป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปีมาแล้ว

ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ เพื่อต่อต้านลัทธิวัตถุนิยม และในเวลาเดียวกันนั้น ความเบื่อหน่ายในวัตถุนิยมก็ได้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันเพราะการทุจริตที่เกิดขึ้นในจิตใจที่ได้แสดงออกให้เห็นโดยการเคลื่อนไหวอย่างกระวน-กระวายของคนหนุ่มสาวที่กำลังเพ้อฝัน (ทำให้ประชาชนแห่งอเมริกาเหนือต้องเลิกล้มความตั้งใจในการทำทุจริตไปได้มากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ กำลังได้รับผลจากการกระตุ้นเตือนอย่างหนักและทำให้ต้องเลิกล้มความตั้งใจในกลางคันเพียงชั่วระยะเวลาสองสามปีเท่านั้น และได้สัญญาที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงคุณค่าต่าง ๆ อย่างจำกัดขอบเขต พร้อมกันนั้น การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นจะคืบคลานเข้าไปหาสิ่งที่มี

เหตุผลพอสมควร และเข้าไปหาความจริงที่สูงกว่าเดิมอันมีอยู่ก่อนแล้ว

พระพุทธศาสนานั้นดูเหมือนจะปรากฏออกมาในรูปใหม่ ซึ่งเป็นอาการที่แสดงออกอย่างหนึ่งที่มีอยู่ในจิตใจของบุคคล เหตุการณ์ดังกล่าวมานี้ได้ปรากฏออกมา เมื่อเดือนเมษายน ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ เมื่อเจ้าคุณโสภณธรรมสุทธิได้รับนิมนต์ให้ไปแสดงปาฐกถาถึง ๒๐ ครั้ง ในจำนวนการแสดงปาฐกถา ๒๐ ครั้งนั้น ท่านได้แสดงปาฐกถาที่ศูนย์กลางพุทธธรรม (ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท) เสีย ๑๒ ครั้ง ในที่ต่าง ๆ เหล่านั้นอย่างน้อยก็มีผู้ฟังครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก คือ ประมาณ ๒๕ คน และแต่ละคนได้ไต่ถามในที่ประชุมทุกครั้ง ท่านเจ้าคุณได้อภิปรายถึงเรื่องวิปัสสนากรรมฐานมากกว่า ๒ ครั้ง ในกลุ่มของบุคคลที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

เป็นความสำเร็จและเป็นการแผ่ขยายศูนย์กลางการปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทคือ ได้ขยายพื้นที่ดินเป็นจำนวน ๔๐๐ ไร่ ในพื้นที่ของทะเลสาบออน-

ตาริโอออกไปอีก สำหรับบุคคลที่หันหน้าเข้าหาการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้นอาจจะได้รับผลการปฏิบัติปรากฏรู้ถึงความจริงในการแผ่ขยายอิทธิพลของพระพุทธศาสนาให้กว้างขวางออกไปอีกด้วย

เราคิดว่า มันอาจจะกลายเป็นพลังที่บุคคลไม่อาจจะต่อต้านไว้ได้ในการค้นคว้าเรื่องทางจิตของชาวอเมริกาเหนือในระยะสิบปีต่อไปข้างหน้านี้

ท่านเจ้าคุณโสภณธรรมสุทธิได้เดินทางไปเยี่ยม "LIFE TEMPLE" ของชาวคริสเตียน ณ ที่นั้น ท่านได้แสดงปาฐกถา เรื่อง การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ธรรม และพระพุทธศาสนาในประเทศไทยให้สาธารณชนทั่ว ๆ ไปฟังด้วย เรื่องการใช้ธรรมะเป็นเครื่องควบคุมจิตใจนั้น ท่านได้อภิปรายให้นักศึกษาไทยที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยโทโรนโตฟังที่ศูนย์กลางแห่งการปฏิบัติธรรม และสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงออตตาวาด้วย ได้มีคณะทูตานุทูตของประเทศพม่า ประเทศศรีลังกา กับพวกเพื่อน ๆ ชาวแคนาดามาร่วมฟังการปาฐกถาเรื่องทางสามแพร่งของพระพุทธองค์ด้วย

ศูนย์กลางพระพุทธศาสนา แบบเถรวาทแห่งใหม่

เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ปี ค.ศ. ๑๙๗๐ นาย เอ.จี. สมาร์ท และ นาง เอ.จี. สมาร์ท (Mr. AND Mrs. A.P. SMART) ชาวแคนาดา และเพื่อนของเขาคนหนึ่ง คือ นางจอยซ์อับราฮัม ชาวมาเลเซีย (Mrs JOYCE ABRAHAM) ได้ร่วมกันจัดตั้งศูนย์กลางแห่งพุทธธรรมแห่งใหม่ขึ้น (ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท) พร้อมด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนคนอื่น ๆ อีกสองคน คือ นายอาระยะนวล (อินเดีย) และนางศรีสวัสดิ์ ชลวิสุทธิ์ จากประเทศไทย พวกเราได้เริ่มก้าวแรกเพื่อทำให้ศูนย์กลางแห่งใหม่นี้ให้ได้รับความสำเร็จ

เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๗๐ พระมหาเถระ เอช คุณรัตนะแห่งพุทธวิหารกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ได้ไปเปิดศูนย์กลางแห่งพุทธธรรมของแคนาดาเป็นทางการ และท่านได้เดินทางไปเยี่ยมศูนย์แห่งพุทธธรรมแห่งนี้ด้วย

ศูนย์กลางแห่งนี้เป็นศูนย์กลางอิสระ ไม่ได้รวมอยู่กับพุทธสมาคมแห่งอื่นใด ศูนย์กลางแห่งนี้ควบคุมดูแลโดยคณะกรรมการบริหาร ซึ่งสามารถจะปฏิบัติงานและตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ โดยเฉพาะ คณะกรรมการบริหารนั้นได้รับเลือกให้ดำเนินงานไปตามบทบัญญัติของศูนย์ ซึ่งมิได้รวมเข้าด้วยกันตามกฎหมาย

ศูนย์กลางพุทธธรรมแห่งนี้เป็นองค์การของพระ-พุทธศาสนาโดยเฉพาะไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองพร้อมกับมีสมาชิกระหว่างชาติเป็นกรรมการ ปัจจุบันนี้ศูนย์กลางแห่งนี้ตั้งอยู่เป็นเอกเทศส่วนหนึ่งภายในบ้านของเรา เราหวังที่จะได้รับการอุปถัมภ์ การบริจาคทาน พินัยกรรม มรดก เพื่อให้พวกเราสามารถซื้ออาคารที่สมควรใช้เป็นที่ตั้งศูนย์กลางแห่งพุทธธรรม เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยหลังใหญ่ ๆ เพียงพอสำหรับพระภิกษุสงฆ์ที่จะเดินทางมาพำนักอยู่และเพื่อดำเนินงานศาสนกิจที่มีความจำเป็น และเพื่อการศึกษาธรรม และเพื่อสถาปนาให้เป็นสถานที่ถาวรและเป็นวัดเพื่อดำเนินการปฏิบัติศาสนกิจต่อไป

ศูนย์กลางพุทธธรรมแห่งนี้สามารถจะบรรจุคนได้ประมาณ ๓๐ คน ในครั้งหนึ่ง ตามต้องการในการประกอบศาสนพิธีเท่านั้น ดังนั้นจึงได้มีการจำกัดกิจกรรมอื่น ๆ ทางสังคม เช่น การมารับประทานอาหารกลางวัน และการอภิปรายต่าง ๆ ชนชาติหนึ่งชาติใดก็ตามสามารถจะใช้สถานที่แห่งนี้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กับเรื่องศาสนาได้โดยไม่มีการแทรกแซงใด ๆ จากกลุ่มบุคคลภายนอกอื่น

เรามีห้องสมุดพร้อมด้วยตู้พระไตรปิฎกแปลเป็นภาษาอังกฤษจากสมาคมตำราภาษาบาลีแห่งกรุงลอนดอนในประเทศอังกฤษ และมีหนังสืออื่น ๆ อีกหลายชนิดที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

บุคคลผู้มีความสนใจต่อศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา และกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์กลางแห่งนี้ โปรดโทรศัพท์มาที่โทร ๘๓๙๗๕๕๐ หรือจะเขียนจดหมายมาติดต่อศูนย์กลางพุทธธรรม ได้ที่ C/O นาย เอ จี. สมาร์ท ถนน FAIRPORT, NORTH, R.R. PECKERING, ONT, แคนาดา

ศูนย์กลางพุทธธรรมแห่งประเทศแคนาดา

ศูนย์กลางพุทธธรรมที่สำคัญแห่งประเทศแคนาดานั้นตั้งอยู่ในสถานที่ดังต่อไปนี้ :

๑. พุทธสมาคมแห่งประเทศแคนาดา- CANADIAN BUDDHIST SOCIETY: A.G. SMART, Fairport road, North, R.R. 2. Peckering, Ontario.

๒. KAGYU KUNKHYAB CHULING, 725 West 14 TH. ST. Vancouver, B.C.

๓. BUDDHIST CHURCHES OF CANADA HEAD GUARTERS, 918 Bathurst Street Toronto 4, Ontario, Canada.

- ๑๕ -

พระพุทธศาสนา ในประเทศบราซิล

โดย

MURILLO NUMES DE AZEVELO

GENERAL SECRETARY

พุทธวิหารแห่งแรกของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทในประเทศบราซิลนั้น ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ที่กรุง ริโอ เดอ จาไนโร (RIO DE JAENIRO) ทุกวันนี้พุทธสมาคมของประเทศบราซิลได้นิมนต์พระภิกษุ ทัลปีติเย อนุรุทธเถระ ไปจำพรรษาอยู่ที่วิหารแห่งนี้ (เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๗) พุทธวิหารแห่งนี้เป็นสถานที่ทางพระพุทธศาสนาแห่งเดียวในอเมริกาใต้

ในเมือง ซาน เปาโล (SAN PAULO) นั้น มีวัดพระพุทธศาสนาของญี่ปุ่นอยู่หลายวัด และมีชาวพุทธญี่ปุ่นอยู่มากกว่า ๒๕๐,๐๐๐ คน อย่างไรก็ดี ชาวพุทธบราซิลนั้นมีอยู่ไม่มากไปกว่า ๓๐๐ คน เพราะการมาเยือนกรุงริโอ เดอ จาไนโร ของพระสงฆ์ในครั้งนั้นเอง บุคคลผู้มีความสนใจในพระพุทธศาสนาจึงได้จัดสร้างวิหารขึ้นเป็นศูนย์กลางของพวกเขา เพื่อเปิดให้มีการอภิปรายเรื่องพระพุทธศาสนา และการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานขึ้น และด้วยการจัดสร้างพระวิหารแห่งนี้เอง จึงทำให้มิตรสหายของพระพุทธศาสนามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ในระยะเวลาที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อนั่นเอง พระปิยทัสสีมหาเถระแห่งประเทศศรีลังกา ซึ่งได้เดินทางไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาอยู่ในประเทศกานา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ก็ได้รับนิมนต์จากพระภิกษุสงฆ์ที่จำพรรษาอยู่ที่พุทธสมาคม และบุคคลที่ทำงานอยู่ในบราซิลให้มาจำพรรษาอยู่ที่พุทธสมาคมแห่งนี้ เมื่อเร็ว ๆ นี้พระภิกษุทั้งสองรูปนี้ได้ไปพบข้าหลวงประจำรัฐนี้ ข้าหลวง

ประจำรัฐนี้เป็นชาวคริสเตียนที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี ณ ที่นั้นเอง พระบัยทัสสีมหาเถระได้แสดงปาฐกถาธรรมแก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกที่ห้องประชุมของกระทรวงการคลัง

นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทยได้บริจาคทานให้แก่พุทธสมาคมของประเทศบราซิล

พุทธสมาคมแห่งประเทศบราซิล (SOCIEDADE BUDISTA DO BRAZIL) มีความปลื้มปีติยินดีเป็นอย่างยิ่งในการที่ได้ต้อนรับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ พุทธสมาคมแห่งประเทศบราซิลซึ่งได้จัดตั้งขึ้นนั้น มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อการโฆษณาเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้แก่ประชาชนชาวบราซิล พุทธสมาคมแห่งนี้ได้แปลวรรณคดีของพระพุทธศาสนาให้เป็นภาษาโปตุเกส และได้จัดพิมพ์ต้นฉบับแปล

นั้นขึ้นและอนุญาตให้สาธารณชนทั่วไปได้มีหนังสือที่จัดพิมพ์ขึ้นนั้นไปตามจำนวนตัวเลขที่จัดพิมพ์ขึ้น พุทธสมาคมยังได้พิมพ์นิตยสารเกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนา และทำการพิมพ์ข่าวคราวเกี่ยวกับความเป็นไปของพระพุทธศาสนาอย่างสมบูรณ์โดยพระบีย์ทัสสีมหาเถระด้วย เพื่อเป็นการกล่าวเพิ่มเติมในเรื่องนี้ พุทธสมาคมยังได้เปิดพุทธวิหารที่ตั้งอยู่ตอนล่างของนคร ริโอ เดอ จาไนโร ให้เป็นสถานที่สักการะบูชาเป็นประจำวันด้วย ได้เปิดชั้นเรียนวิปัสสนากรรมฐาน การแสดงปาฐกถาประจำสัปดาห์ และตั้งกลุ่มอภิปรายธรรมนำโดยพระ อนุรุทธ ซึ่งจำพรรษาอยู่ที่พระวิหารแห่งนี้ สมาคมได้พยายามมองหาช่องทางที่จะขยายกิจกรรมต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาในอนาคตอันใกล้นี้ โดยจะเปิดสถานที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานให้แก่บุคคลผู้มีความสนใจทั้งหลาย บุคคลใดก็ตามที่มีความประสงค์จะปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน โปรดรอโอกาสอันดีนี้ การติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ นั้น สมาคมได้พยายามมองหาบุคคลตัวอย่างซึ่งรัฐบาลไทยได้เปิดวิหารในกรุงลอนดอน และได้จัดส่ง

พระธรรมทูตไปเผยแพร่พุทธธรรมอยู่ พุทธสมาคมขอแสดงความขอบคุณอย่างใหญ่หลวงต่อ ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรีที่ได้บริจาคทรัพย์ซื้อโต๊ะหมู่บูชาและพระพุทธรูปพร้อมด้วยพระไตรปิฎกส่งไปให้แก่พุทธสมาคมแห่งประเทศบราซิลมา ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง พุทธสมาคมแห่งประเทศบราซิลนั้นตั้งอยู่ที่

๑. SOCIEDADE BUDISTA DO BRAZIL RAU IMPERATRIZ LEOPOLDINA 8 ROI DE JANEIRO, BRAZIL.

- ๑๕ -

พระพุทธศาสนาในประเทศสวีเดน

โดย

UPASAKA VINITA (GUNNAPGALLMO)

"บรรดามิตรสหายของพระพุทธศาสนา (BUDDHISMENS VANNER) แห่งกรุงสต๊อกโฮมในประเทศสวีเดนนั้น เป็นกลุ่มชนชาวพุทธเล็ก ๆ ยากที่จะหากลุ่มชนชาวพุทธอื่น ๆ มาเปรียบเทียบได้ แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นกลุ่มชาวพุทธเล็ก ๆ ก็ตาม แต่พวกเขาก็มีความแข็งแกร่งอยู่เป็นอันมาก เท่าที่เราทราบอยู่ในเวลานั้น บุคคลกลุ่มนี้เป็นชาวพุทธเก่าแก่ที่สุดที่มีอยู่ในประเทศสวีเดน

พวกเขาได้อุทิศตัวเป็นพุทธมามกะตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ นำโดยสุภาพสตรีท่านหนึ่ง ซึ่งในเวลาต่อมาสุภาพสตรีท่านนี้ได้ไปบวชเป็นนางภิกษุณี ชื่อ อมิตา นิสัตตา (VENERABLE BHIKKHUNI AMITA NISATTA) และในปัจจุบันนี้ นางภิกษุณีรูปนี้ก็ยังเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนา และเธอมีความพากเพียรพยายามอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา

เพราะไม่อาจที่จะอาศัยบุคคลที่นับถือพระพุทธศาสนาซึ่งมีจำนวนไม่มากตามปริมาณที่มีอยู่ในประเทศนั้นได้นั้นเอง การวางรากฐานของพระพุทธศาสนาในพวกของกลุ่มคนหนุ่มสาวที่ต้องแยกตัวออกมา จึงมิได้เกี่ยวข้องอยู่กับข้อสนับสนุนในระหว่างปีที่ผ่านมาแล้วนั้น แต่ว่าแผนการต่าง ๆ ของกลุ่มชาวพุทธหนุ่มสาวก็ได้เริ่มก่อตัวขึ้นมาแล้ว อย่างไรก็ดี สมาชิกผู้ที่ศึกษาพระพุทธศาสนา และกลุ่มชาวพุทธที่มาปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานก็กำลังขยายตัวออกไปอย่างสำคัญยิ่ง ซึ่งกลุ่มชนหนุ่มสาวทั้งหลายเหล่านั้นได้สร้างสรรค์ให้เกิดขึ้น

สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่สิ่งต่าง ๆ ที่ชาวพุทธสวีเดนยังต้องปฏิบัติตามศาสนาเดิมของพวกเขาอยู่นั้น มีความผิดแผกแตกต่างกันออกไปหลาย ๆ อย่างตามความคาดหมายบางอย่างของประเทศอื่น ๆ ส่วนมากคิด ถึงแม้ว่าสภาพของศาสนาต่าง ๆ ก็ยังต้องดำเนินการปฏิบัติไปตามแบบฉบับของพวกคริสเตียน ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับนิกายโปรเตสแตนท์เป็นทางราชการ ชาวสวีเดนนั้นต้องข้องเกี่ยวอยู่กับลัทธิการปกครองของประเทศอย่างแน่นอน เพราะว่าประเทศนี้ก็เป็นเหมือนกับประเทศอื่น ๆ ทั้งหลาย ซึ่งการปกครองนั้นต้องเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามอำนาจการปกครองบ้านเมืองของประเทศอื่น ๆ มากที่สุดในโลก อย่างน้อยที่สุดก็ต้องเปลี่ยนแปลงการปกครองให้เป็นไปตามประเทศที่อยู่ภายนอก ซึ่งมีการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ สิ่งที่ประเทศนี้มีการต่อต้านแข็งแกร่งที่สุด คือ การต่อต้านคณะธรรมทูตภายในประเทศ และไม่อนุญาตให้บุคคลใด ๆ ซึ่งยังมิได้เชื่อถือในลัทธิพระพุทธศาสนาเข้าไปทำการเผยแพร่หลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา แต่ว่าอนุญาตให้

บุคคลพูดสิ่งต่าง ๆ ซึ่งไม่ยั้งความสนใจให้เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับศาสนาใด ๆ ได้โดยทั่วไป

อย่างไรก็ตาม พระธรรมจักรได้หมุนรอบเข้ามาหาพวกเราแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนอยู่ในขณะนี้ ดูเหมือนว่าจะเป็นงานที่ก่อให้เกิดความสนใจแก่สาธารณชนทั่ว ๆ ไป ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเอนเอียงไปชั่วคราวจากการอภิปรายเรื่องการเมือง ซึ่งได้เข้าไปครอบงำจิตใจของบุคคลมาเป็นระยะเวลานานถึง ๖๐ ปีแล้ว และงานต่าง ๆ เหล่านั้นได้เข้าไปฝังอยู่ในจิตใจของบุคคลมากยิ่งขึ้น หรือเกิดขึ้นแก่จิตใจของบุคคลเหล่านั้นครั้งหนึ่ง ๆ อยู่เสมอกิจการต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุก่อให้เกิดความมั่งคั่งสมบูรณ์บางอย่างนั้น ไม่เพียงแต่เกิดจากการเคลื่อนไหว ซึ่งได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหลาย ๆ อย่างเท่านั้น แต่ยังได้นำเอาชื่อเสียงของพระพุทธองค์ไปใช้ในทางที่ผิด ๆ และยังได้แปลพระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัม-พุทธเจ้าให้ผิดไปจากความเป็นจริงด้วย

การจัดตั้งสมาคมแถลงข่าวพระพุทธศาสนาในประเทศสวีเดน

เมื่อเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. ๑๙๖๕ ได้มีชาวพุทธสวีเดน สองสามคนร่วมใจกันจัดตั้งสมาคมแถลงข่าวพระพุทธศาสนาขึ้น สมาคมแห่งนี้เป็นสมาคมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพุทธธรรม (พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท) ทั้งในด้านการพิมพ์ การอบรมสั่งสอนแก่บุคคลที่อยู่ในภาคพื้นซึ่งใช้ภาษาสแกนดิเนเวีย เช่น เดนมาร์ค ฟินแลนด์ นอรเวย์ และสวีเดน รากฐานของพุทธธรรมนั้น คือพระธรรมคำสั่งสอนแบบเถรวาท แต่ว่าสมาคมแห่งนี้ก็มิได้ขึ้นอยู่กับนิกายใด ๆ และมิได้เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองฝ่ายใดทั้งสิ้น สมาคมแห่งนี้เปิดต้อนรับนักศึกษาและผู้ที่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาทุก ๆ ท่าน การทำงานภายใต้การควบคุมของสมาคมแถลงข่าวพระพุทธศาสนาทุกอย่างนั้น ไม่มีผู้ใดได้รับเงินเดือน พวกเราได้รับความสำเร็จในการทำงานของพวกเราเอง แต่ว่าการจ่ายค่าพิมพ์หนังสือต่าง ๆ ค่าเดินทางไปแสดงปาฐกถา ค่าวัตถุในการ

เขียน ค่าอากรแสตมป์ ค่าโทรศัพท์และอื่น ๆ พร้อมด้วยค่าหนังสือตำรา เราต้องใช้เงินของเราเองเป็นจำนวนมากมาย มีบุคคลหลายคนได้ช่วยกันบริจาคสิ่งของต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้งานธรรมทูตสำเร็จลงได้ดี

หนังสือวรรณคดีของพุทธศาสนา

หนังสือของพระพุทธศาสนาที่เป็นภาษาสแกนดิเนเวียนั้นหายากมาก และหนังสือบางเล่มได้แสดงทัศนคติของคริสตศาสนามากกว่าทัศนคติของพระพุทธศาสนา เวลานี้เรามีหนังสือโพธิ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ของพระพุทธศาสนาอยู่หนึ่งในสี่เล่ม และหนังสือเล่มนี้ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของพระพุทธศาสนาแตกต่างกันไปหลาย ๆ อย่าง เราคิดว่าหนังสือโพธิกับหนังสือต่าง ๆ ของพระพุทธศาสนาที่ถูกจัดไว้เป็นพวก ๆ และหนังสือการปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนาจะเป็นกุญแจทองช่วยการศึกษาพระพุทธศาสนาในประเทศสแกนดิเนเวียจากบัดนี้ไปจนถึงอนาคตข้างหน้าโน้นได้เป็นอย่างดียิ่ง

ห้องสมุดของพระพุทธศาสนา

ประชาชนส่วนมากในประเทศสแกนดิเนเวียคิดว่าพระพุทธศาสนานั้นเป็น "ศาสนาของคนต่างชาติ" ตามห้องสมุดธรรมดาทั่ว ๆ ไปนั้น หนังสือพระพุทธศาสนาเป็นหนังสือที่หายากมาก และถ้ามีหนังพระพุทธศาสนาเล่มใดเล่มหนึ่งอยู่ในห้องสมุดใด ๆ หนังสือเหล่านั้นก็จะถูกเก็บไว้ในโรงเก็บหนังสือต่าง ๆ อยู่เสมอ

สมาคมแถลงข่าวพระพุทธศาสนาแห่งประเทศสวีเดนต้องเก็บรวบรวมหนังสือและการแปลต่าง ๆ ไว้ในห้องสมุดเพื่อใช้เป็นหนังสืออ้างอิงและให้บุคคลขอยืมอยู่เสมอ เพราะว่าประชาชนมีความต้องการเพิ่มมากขึ้น และเราเองก็มีความจำเป็นอยากจะได้หนังสือวรรณคดีของพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น ถ้าท่านจะสามารถจะช่วยส่งหนังสือพระพุทธศาสนามาให้เราได้ แม้จะเป็นตำราหนังสือเล่มเล็ก ๆ รูปภาพ นิตยสารรายสัปดาห์และอื่น ๆ ใดก็ตาม เรามีความยินดีเป็นอย่างมากที่จะได้รับหนังสือนั้น ๆ จากท่าน

การบริจาคหนังสือให้แก่สถาบันการศึกษา

เมื่อกลางเดือนกันยายน พระสงฆ์ฝ่ายมหายานสิบสองรูปและเจ้าอาวาสอื่น ๆ อีกบางรูปจากประเทศญี่ปุ่นได้เดินทางไปเยี่ยมสถาบันการศึกษาแห่งอุปปสาลา(UPPSALA) หัวหน้าคณะของ "good will Mission" คือพระสังฆราชไอโฮซูเอะฮิโร (AIHO SUEHIRO) ได้บริจาคหนังสือเป็นธรรมทานให้แก่สถาบันแห่งนี้เป็นจำนวนหกร้อยเล่ม หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือที่มีค่ามากจากประเทศญี่ปุ่น และในเวลาเดียวกันนั้น ผู้แทนของพระพุทธศาสนาจากประเทศญี่ปุ่นได้พยายามสถาปนาความสัมพันธ์ฉันมิตรกับชาวคริสเตียนทั้งหลายในยุโรป เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนบริการต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน และเพื่อให้เกิดสันติภาพในทางตะวันออกและตะวันตกและเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างชาติด้วย ระหว่างพุทธศาสนากับคริสตศาสนานั้น มีบางสิ่งบางอย่างที่คล้ายคลึงกันอย่างเห็นได้ชัดเช่นเดียวกับความไม่เหมือนกัน ความต้อง

การของมวลมนุษยชาตินั้นเน้นหนักให้เห็นถึงความเป็นกลุ่มเป็นก้อนในศาสนาทั้งสองนั้น

ก้าวแรกแห่งความมีเมตตาต่อกันนั้น คือการมาเยี่ยมเยือนซึ่งกันและกัน พวกเราได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดียิ่ง จากสถานทูตญี่ปุ่นในประเทศเดนมาร์ค เมื่อ บี ค.ศ. ๑๙๖๔ เพราะผลอันเกิดขึ้นจากความใกล้ชิดสนิทสนมของคณะผู้เผยแพร่พระพุทธศาสนาคือ "good will mission" นั้นเอง ปัจจุบันนี้ยังมีบางสิ่งบางอย่างปรากฏอยู่ในสมาคมเดนมาร์ค–ญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่น

เปิดโรงเรียนฤดูร้อน ในประเทศสวีเดน

เมื่อเดือนสิงหาคม บีค.ศ. ๑๙๖๖ ซิสเตอร์ อมิตา นิสัตตา (AMITA NISATTA) ซึ่งเคยเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนมัธยมของพระพุทธศาสนาในฤดูร้อน ได้เปิดสอนวิชาต่าง ๆ ขึ้นที่ดาลาร์นา (DALARNA) ซิสเตอร์ อมิตา นิสัตตา เกิด

ที่กรุงสต๊อกโฮม นครหลวงของประเทศสวีเดน เป็นเวลานาน๑๒ปีมาแล้ว ที่ ซิสเตอร์ อมิตา นิสัตตา ได้บวชเป็นนางภิกษุณีในประเทศเนปาล แล้วต่อมาภิกษุณี อมิตาได้ใช้เวลาสองสามปีเดินทางไปศึกษาพระพุทธศาสนาที่เมืองพาราณสี กาลิมปง สิขิม และที่กรุงย่างกุ้งในประเทศพม่า ปัจจุบันนี้ภิกษุณีอมิตา เป็นครูที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนในการสอน แต่ได้รับการบริจาคทานจากสมาคมแถลงข่าวพระพุทธศาสนาของประเทศสวีเดน ภิกษุณี อมิตาได้รับบริจาคทานที่ดีเลิศอีกอย่างหนึ่ง คือ หน่อมหาโพธิ เธอได้เก็บหน่อมหาโพธินั้นมาจากพุทธคยาในประเทศอินเดีย หน่อมหาโพธินั้นได้งอกงามเจริญเติบโตขึ้นอยู่ในร่มที่นี่ และยังเป็นเครื่องเตือนจิตใจให้พวกเราระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ในการตรัสรู้ของพระพุทธองค์

การร่วมมือช่วยเหลือของชาวพุทธ

ปัจจุบันนี้ มีมิตรสหายของพระพุทธศาสนาในกรุงสต๊อกโฮม ได้ร่วมมือทำงานกันอย่างใกล้ชิดกับสมาคมแถลง

ข่าวพระพุทธศาสนา และเราหวังใจว่า กลุ่มชาวพุทธทั้งหลายคงจะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ในประเทศสแกนดิเนเวีย และทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา

งานช่างฝีมือของธิเบตทำเพื่อจำหน่ายของสมาคมแถลงข่าวพระพุทธศาสนาแห่งสวีเดน

ปัจจุบันนี้ เรามีธงเสมาธรรมจักรของพระพุทธศาสนาสำหรับจำหน่าย และมีงานแกะสลักลวดลายของชาวธิเบตเพื่อจำหน่ายให้เกิดประโยชน์แก่ชาวธิเบตที่อยู่ต่างถิ่น

การแสดงปาฐกถาเรื่องพระพุทธศาสนาแก่เด็กนักเรียน

มีสมาชิกหลายท่านในสำนักงานสมาคมแถลงข่าวของพระพุทธศาสนาแห่งสวีเดนได้ไปบรรยายเรื่องพระพุทธศาสนาแก่เด็กนักเรียน และกลุ่มชนต่าง ๆ ที่มาศึกษาพระพุทธศาสนา

ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนา และพุทธสมาคมแห่งสวีเดน

๑. BUDDHISMENS VA"NNER: SISTER AMITA NISATTA, RINGVA"GEN 107 IV, 11660 Stockholm.

๒. SA''LLSKAPET FO"R BUDDHISTISK INFORMATION (SBI): GUNNA"R GALLMO, C/O LANGSTRO"M, NYBROGATAN 72, V, 11441 Stockholm.

๓. SVENSKA BUDDHISKA SAMFUNDET: MARCEL SINRANDER, NORDOSTPASSAGEN 59, 41311 Gothenburg.

๔. BUDDHISTISKA FO"RLAGET, BOX 4031, 45200 Str"omstand.

- ๑๖ -

แหล่งกำเนิด การปรากฏขึ้น และอนาคตของพระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรเลีย

โดย

C.F. KNIGHT

เรื่องราวของพระพุทธศาสนาในประเทศออสเตรเลียนั้น เป็นเรื่องราวของบุคคลผู้เก่งกล้าคนหนึ่ง และเป็นเรื่องการยอมเสียสละต่อธรรมของพระพุทธศาสนาโดยมิได้เห็นแก่ตัวของอุบาสิกาชาวพุทธรูปหนึ่ง เธอถือกำเนิดมาจากชนเชื้อชาติอเมริกันคนหนึ่ง ด้วยดวงวิญญาณของการเป็นอุบาสิกาของเธอ เธอจึงได้ตะเกียกตะกายออกเดินทางจากประเทศศรีลังกา ไปยังประเทศจีน

เพราะการเดินทางเช่นนั้นของเธอไม่มีอนาคตอันแน่นอน การต้อนรับด้วยความเคลือบแคลงใจก็อาจจะทำให้เกิดความเกรงกลัวขึ้นหลาย ๆ อย่าง อุบาสิกาธรรมทินนา นั้น (DHAMMADINNA) ได้เดินทางมาถึงออสเตรเลีย และเป็นผู้นำข่าวสารของพระพุทธศาสนาเข้ามาในประเทศนี้เป็นคนแรก

เพราะความยาวและความกว้างใหญ่ไพศาลของทวีปนั้นเอง พลเมืองของประเทศนี้จึงได้อาศัยอยู่กันประปรายในพื้นที่โดยทั่ว ๆ ไป และมีบุคคลอยู่เพียงสองสามคนเท่านั้นที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของพระพุทธศาสนาอย่างสูง เพราะว่าบุคคลเหล่านั้นได้ออกเดินทางไปแสวงหาที่อยู่ชั่วคราวในประเทศต่าง ๆ ที่ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนา หรือไม่ก็พวกเขาคงจะอ่านหนังสือวรรณคดีของพระพุทธศาสนาบางเล่มที่เริ่มต้นแพร่หลายออกไป หรือไม่ก็พวกเขาคงจะแปลหนังสือต่าง ๆ ที่อธิบายถึงความลี้ลับทางตะวันออกให้เป็นภาษาอังกฤษหรืองานต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดของเจ้าหน้าที่ชาวยุโรป

ในรอบสิบปีเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง อุบาสิกาธรรมทินนา ได้ออกไปดำเนินงานสงครามแห่งการบรรยายเรื่องพระพุทธศาสนาแก่สาธารณชนขึ้นล่องตามรัฐต่าง ๆ ทางตะวันออก และภายใต้เครื่องบังหน้าของอุบาสิกาธรรมทินนานี้เอง หมู่คณะและสมาคมต่าง ๆ จึงได้ถูกจัดตั้งขึ้นในเมืองหลวงหลายแห่ง ส่วนใหญ่แล้วหมู่คณะและสมาคมต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นประชาชนที่มีความสนใจซึ่งถือโอกาสให้ตัวเองได้แผ่ขยายความรู้เกี่ยวกับธรรม และได้เตรียมตัวเพื่อปฏิบัติไปตามวิถีทางอย่างที่พระพุทธองค์ได้ทรงสั่งสอนไว้แล้ว

หลังจากที่ได้เปิดสมรภูมิใหม่เพื่อขยายพระพุทธศาสนาแล้ว ก็ได้กลายเป็นที่รู้จักกันไปในทางตะวันออก และอุบาสิกาธรรมทินนาก็ได้ออกไปดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการแห่งธรรมทูตไปในประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศ เราได้รับความสำเร็จในการมาเยี่ยมเยือนของพระภิกษุหลายรูปที่มาจากประเทศศรีลังกา พม่า และประเทศไทย ซึ่งได้รับการอุปถัมภ์รับรองการใช้จ่ายในการเดินทางและให้ความเอื้อเฟื้อต่าง ๆ ได้มีองค์การต่าง ๆ ส่งคนไปรอรับพระภิกษุเหล่า

นั้น และจัดแจงกำหนดการเดินทางและให้ความสะดวกในการบรรยายแก่ท่าน พระภิกษุที่เดินทางมาเหล่านี้ได้มีวัฒนธรรมซึ่งฝังแน่นอยู่ในสายโลหิตของท่าน และมีอารมณ์โน้มเอียงไปทางตะวันออก และสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสายโลหิตของท่าน กล่าวคือ มีความดึงดูดต่าง ๆ ที่ทำให้พวกเขากระตือรือร้นแสวงหาพวกโยคีและพวกครูผู้ที่มาจากต่างแดน ซึ่งให้การอภิปรายถึงเรื่องเกี่ยวกับกายวิสัยที่สามารถจะดึงดูดผู้ฟังได้มากมาย ข้อมูลอีกอย่างหนึ่งที่สามารถจะดึงดูดผู้ฟังได้ก็เป็นเพราะเชื้อชาติของพวกเขา พวกนักศึกษาชาวสิงหลซึ่งอาศัยอยู่ที่ออสเตรเลียตามแผนการโคลัมโบได้มาประชุมร่วมกับพวกภิกษุชาวสิงหล ภิกษุชาวพม่า และภิกษุชาวไทย พวกเขาเหล่านั้นได้ให้ความรู้ที่ผิด ๆ แก่แขกผู้มาเยี่ยมเยือน ซึ่งทำให้เกิดความมุมานะและการขยายพรรคพวกชาวพุทธที่กระทำขึ้นโดยที่มิได้มีเจตนา ความรู้เหล่านั้นยังไม่ตรงต่อความจริงและยังผิดพลาดอยู่มาก

เพราะฉะนั้น การจากไปของพระภิกษุที่เป็นเถระและมีความกระตือรือร้นจึงได้เกิดปฏิกิริยาขึ้นตามระยะเวลา

และการอธิบายธรรมจึงต้องให้อยู่ในวงจำกัดและถูกรับรองกันแล้วว่า "ได้ดัดแปลงเอาอย่างมาจากชาวตะวันตก" เพื่อเรียกร้องความสนใจของชาวตะวันตกซึ่งเป็นการตรวจสอบหนังสือต่าง ๆ ของพระภิกษุสงฆ์ที่แสดงออกว่าเป็นพุทธพจน์มากกว่าคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาในเอเชีย-ตะวันออกเฉียงใต้ทุกวันนี้ ซึ่งหนังสือเหล่านั้นเป็นโคลงฉันท์ กาพย์ กลอน และร้อยแก้วในเมตตาสูตรและชาดกต่าง ๆ ที่ทำให้ อาคมะทั้งสี่และพระอภิธรรมมีความคลุมเครืออย่างมากเท่าที่เรื่องราวต่าง ๆ ได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วย ในระหว่างที่พระภิกษุเหล่านั้นไปเยี่ยมเยือน ได้ดึงดูดให้พุทธสมาคมต่าง ๆ จัดการประชุมขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการดูถูกดูแคลนบางอย่างเกิดขึ้น แต่ว่าในขณะนั้น ผู้ที่เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ ๆ เหล่านั้นก็ได้ตระหนักรู้ว่าพระพุทธศาสนานั้นเป็นวิถีทางของชีวิตคือเป็นวิถีทางที่เคร่งครัดและวิถีทางนั้นคือการเจริญภาวนาอันสงบ การเจริญสมถกรรมฐานและวิปัสสนากรรมฐานซึ่งเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดเป็นผลและเป็นระเบียบปฏิบัติอันเคร่งครัดเกี่ยวกับร่างกาย

และจิตใจ ทำให้ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ของเขาเบื่อหน่ายลง และพวกเขาจะได้เลิกล้มต่อการแสวงหาคุรุใหม่พร้อมด้วยการแสดงดูถูกดูแคลนลดน้อยลง

ทุกวันนี้บางทีเราอาจจะมีสมาคมอยู่เพียงสองหรือสามสมาคมเท่านั้นที่ดำเนินงานเผยแพร่ธรรมะ และมีสมาชิกรวมทั้งหมดเพียง ๑๐๐ คนเท่านั้น ยุวพุทธสมาคมนั้นทำหน้าที่เผยแพร่ธรรมอยู่ในวิคเตอเรีย และเป็นเวลานานหลายปีมาแล้ว สมาคมนิว เซาว์ เวลส์ (NEW SOUTH WALES SOCIETY) ได้จัดพิมพ์หนังสือพิมพ์รายสองเดือนอุทิศให้แก่ธรรม ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ นั้นได้กระทำขึ้นโดยพุทธสมาคมแห่งนิวเซาส์เวลส์และพุทธสมาคมวิคเตอเรียเพื่อดำเนินงานให้เป็นสหพันธ์พุทธสมาคมนี้ เป็นการช่วยให้รวมกลุ่มกันและทำให้สมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันอยู่มีพลังมากยิ่งขึ้น และจะได้ยกหนังสือพิมพ์ของสมาคมนิวเซาส์เวลส์ที่ชื่อว่า "เมตตา" ให้อยู่ในฐานะการพิมพ์ของชาติ

พวกเรามีอิสระในการนับถือนิกายต่าง ๆ ของ

พระพุทธศาสนาทั้งปวงเท่าที่เราจะร่วมกันจัดทำขึ้นได้ แต่ว่าพวกเราก็ได้งดเว้นจากการดูดกลืน หรืองดเว้นจากการให้การอุปถัมภ์แก่นิกายใด ๆ หรือแบบฉบับของพระพุทธศาสนาแห่งชาติใด ๆ ทั้งสิ้น การแปลต้นฉบับภาษาบาลีต่าง ๆ ที่คัดลอกเอามานั้น เราสามารถจะมีอยู่ในห้องสมุดต่าง ๆ ของเรา เราต้องการจะหันกลับไปหาความบริสุทธิ์ของพุทธธรรมที่ได้ค้นพบในหน้าหนังสือของพวกเขาเท่านั้น เพราะเราสามารถจะเข้าใจได้เป็นอย่างดีนี่เอง บุคคลที่จะเข้ามาอยู่ร่วมภายในบรรยากาศแห่งอิทธิพลของเรานี้จะเป็นชาวคริสต์ หรือบุคคลที่มีพื้นฐานไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า หรือบุคคลที่เชื่อมั่นในบุญกุศล หรือเชื่อมั่นในการสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้าในทางคริสตศาสนาอยู่ทุกวันนี้ก็ได้ แต่ต้องรักษาตัวบทกฎหมายไว้ให้มากกว่าเจตนารมณ์ของศาสนาซึ่งเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

เมื่อว่ากันโดยหลักธรรมคำสั่งสอนแล้ว มันอาจจะกล่าวได้ว่า พวกเราเป็นชาวเถรวาทมากกว่าเป็นลัทธิแห่งเถรวาทของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้ปฏิบัติกันอยู่ใน

ประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น และพวกเราต้องขออภัยต่อพระ-ภิกษุสงฆ์ที่ยอมรับว่า บุญกุศลและพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างเดียวเท่านั้นที่ได้กล่าวไว้ในเมตตสูตรนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสามารถจะทำให้เราเกิดความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ บุคคลนั้นควรจะได้รับการให้อภัยต่อกันตามความหมายในเมตต-สูตร เช่นเดียวกับความผิดที่พ้องร้องกันอยู่ในหมู่คณะสงฆ์ซึ่งเคยมีมาเป็นเวลานานถึง ๒๕๐๐ ปีแล้ว แต่ถ้าเปรียบเทียบกับความรู้ในทางศาสนาคริสเตียนก็เหมือนตอนที่พระ-เยซูถูกตรึงด้วยไม้กางเขนอยู่ในหมู่สังคมในประเทศที่นับถือคริสตศาสนาเท่านั้น

อีกประการหนึ่ง ความเห็นอกเห็นใจของเรานั้นได้เอนเอียงแผ่ขยายเข้าไปหามหายานเพื่อแสดงท่าทีต่อองค์การของคณะสงฆ์ในประเทศที่ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาแบบเถรวาทใดก็ตาม ส่วนสำคัญของงานนั้นขึ้นอยู่กับการบริการสังคม การศึกษา และการสงเคราะห์กันทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชน นั้นเป็นไปตามธรรมชาติของโลกซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องอยู่กับคณะสงฆ์มากที่สุด และเมื่องาน

ต่าง ๆ เหล่านี้ถูกทิ้งไว้ให้แก่คณะธรรมทูตชาวคริสเตียน พวกชาวคริสเตียนเหล่านั้นจะต้องเป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์ให้มากหรือน้อยก็ตาม ถ้าพวกเขารับเป็นผู้ปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ถูกมอบให้ไว้ดังกล่าวมาแล้ว ส่วนในทางตะวันออกไกลนั้น คณะสงฆ์ฝ่ายมหายานนั้นได้ตระหนักรู้ดีว่า ความเข้าใจอันถ่องแท้ตามคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ในขั้นมูลฐานที่เป็นสาระแก่นสารนั้น สามารถแต่เพียงทำให้บุคคลบรรลุผลสำเร็จได้ ถ้าที่ใดก็ตามการศึกษาได้ยกระดับของวรรณกรรมขึ้น ดังนั้นเพื่อที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนที่อยู่รวมกันในภายในแล้ว เราจะต้องเอาใจใส่ดูแลสุขภาพและความปลอดภัยบางประการให้แก่ประชาชนเท่าที่เราสามารถจะปิดช่องโหว่ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นระหว่างพระสงฆ์กับฆราวาสได้ เราขอชมเชยถึงความพยายามที่พุ่งตรงเข้าไปหาจุดนี้ที่พวกเขากำลังดำเนินการออกไปเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนในชนบทให้ได้ต่อสู้กับภาวะทางเศรษฐกิจ อันจะนำเอาการสนับสนุนนี้ไปให้แก่มวลสมาชิกทั้งหลายที่ยังมิได้รับการบอกเล่านั้น คือพระสงฆ์ซึ่งมิได้มี

ผลิตผลใด ๆ เพื่อให้เป็นแบบอย่างในการอยู่รอดตามที่พระพุทธองค์ได้ทรงกล่าวตำหนิไว้แล้ว

เพราะอนาคตของพระพุทธศาสนาในออสเตรเลียยังไม่แน่นอนนั่นเอง เราจึงไม่แน่ใจว่า พระพุทธศาสนาจะร่วมกับศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าเบ็ดเผยประวัติศาสตร์ที่ถูกพิสูจน์ว่าเป็นความผิดพลาดอย่างหนึ่งหรือไม่ จนทำให้ข้าพเจ้าอาจจะต้องกล่าวได้ว่า ปัจจุบันนี้สมาคมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อแสวงหาสมาชิกที่ถาวร และผู้แสวงหา หรือผู้ปฏิบัติตามวิถีทางของพระพุทธศาสนานั้นมีมากน้อยเพียงใด และเพื่อเป็นการกำจัดบุคคลที่มีความกลุ้มอกกลุ้มใจ และบุคคลที่ทำให้ตัวเองเกิดความชุลมุนวุ่นวาย และทำสิ่งต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพเลวลง แม้กระนั้นก็ตามความก้าวหน้าของพระพุทธศาสนานั้นก็ยังจะเกิดขึ้นต่อไปอย่างช้า ๆ เมื่อพระพุทธองค์ทรงเสด็จดับขันธปรินิพพาน สาวกของพระองค์เหล่านั้นมีความเศร้าสลดอาลัยในการศูนย์เสียพระบรมครูผู้เป็นที่รักยิ่งของพวกเขา ดังนั้นพระพุทธองค์จึงได้ทรงตรัสเตือนสาวกเหล่านั้นไว้ว่า เราได้มอบธรรมของเราไว้ให้แก่

พวกเธอแล้ว และธรรมนั้นจะเป็นมัคคุเทศก์นำพวกเธอจากสังสารวัฏฏ์ไปให้บรรลุถึงพระนิพพาน ทุกวันนี้ พวกเรามีธรรมส่วนมากเป็นของเรา ถ้าพวกเราไม่ปฏิบัติธรรมนั้น ๆ ให้เป็นไปอย่างสมบูรณ์แล้ว มันก็เหมือนกับหมู่สงฆ์ที่ร่วมกันจัดตั้งกลุ่มขึ้นภายหลังการเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานของพระพุทธองค์

แม้จะได้รับคุณประโยชน์หรือไม่ได้รับคุณประโยชน์เกี่ยวกับพระภิกษุสงฆ์ชาวเอเชียไปเยี่ยมเยือนพวกเราเป็นบางครั้งบางคราวก็ตาม แต่เราก็สามารถจะกล่าวได้ว่า การไปเยี่ยมเยือนของพระภิกษุสงฆ์นั้นไม่ได้รับคุณประโยชน์มากกว่า ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้านั้น เห็นว่าการไปเยี่ยมเยือนตามโอกาสอันควรนั้นตั้งอยู่บนข้อมูลที่เป็นสาระ แต่ว่าการไปเยี่ยมเยือนครั้งนี้มีอันตรายมากกว่ามีคุณประโยชน์ เพราะพวกเราได้รับการกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่ด้วยธาตุแท้ที่ไม่น่าปรารถนา การไปเยี่ยมเยือนจำเพาะส่วนตัวบุคคลเพื่อเป็นการปฏิบัติไปตามปกติแก่นักศึกษาที่มีความรู้ความก้าวหน้าเกี่ยวกับเรื่องพระธรรมคำสั่งสอนอันสูงสุดนั้น เป็น

การกระซับพวกเขาให้สนับสนุนสาธารณชนทั่ว ๆ ไปมากกว่า และการอบรมสั่งสอนนักศึกษาที่มีความรู้ก้าวหน้าไปได้น้อยกว่านั้น อาจจะเป็นไปเพื่อคุณงามความดีทั้งหลายด้วย สำหรับพวกเรานั้นมีคนอยู่เพียงสองสามคนเท่านั้น ถ้ามีคนหนึ่งคนใดโจมตีพวกเขามาถึงพวกเราว่าเป็นเพราะผลของการเดินทางมาบรรยายของพระภิกษุชาวเอเชียทีเดียว เงินทองค่าใช้จ่ายในการเดินทางนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญมากอีกอย่างหนึ่งของพระภิกษุที่จะเดินทางมาบรรยายธรรมเหล่านั้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาการสงเคราะห์ การยังชีพ การขนส่ง การโฆษณา ค่าเช่าห้องพัก และค่าใช้จ่ายประจำวัน พระภิกษุ-สงฆ์ทุกรูปควรจะกำหนดเอาไว้ด้วยว่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิทธิพิเศษของพระภิกษุสงฆ์เหล่านั้นเอง พระภิกษุสงฆ์นั้นอาจจะต้องใช้จ่ายเงินทองออกไปมากกว่ารายได้ของสมาคมที่มีอยู่เมื่อระยะสิบปีที่แล้วมา นั่นมิได้พิจารณาถึงเรื่องเล็ก ๆ น้อยในภาวะเช่นนั้น เพราะว่าเราไม่มีอุบาสกอุบาสิกานับเป็นจำนวนล้าน ๆ คนที่จะช่วยสนับสนุนค้ำจุน

ความพยายามของคณะธรรมทูตที่จะให้เกิดผลได้รับ

ความสำเร็จเร็วนั้น อาจจะมีความจำเป็นต่อไปในระยะเวลาอันยาวนานข้างหน้าโน้น เพื่อให้เกิดความรู้แจ้งแทงตลอดถึงเรื่องการบรรยายธรรมเพื่อป้องกันอารมณ์ที่แสดงออกตามสายโลหิต พระภิกษุสงฆ์ที่เป็นธรรมทูตนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสดงสมณสารูปออกอย่างระมัดระวัง และพระภิกษุนั้นต้องสามารถจะเข้ากับชนเชื้อชาติชาวยุโรปได้เป็นอย่างดี ความรอบรู้ตามสติปัญญาของชาวตะวันตกนั้นเป็นความปรารถนาที่ไกลกว่าความสามารถในการสวดมนต์เมตตสูตรในภาษาบาลี

แน่นอนละ ข้าพเจ้าคิดว่า ธรรมนั้นจะเจริญงอกงามในประเทศออสเตรเลียได้ก็ด้วยบุญกุศลของธรรมนั้นเอง จงลืมข้อสมมติที่ปราศจากเหตุผลนั้นเสียเถิด

ปัจจุบันนี้ พุทธสมาคมในประเทศออสเตรเลียนั้นมีอยู่เพียง ๓ แห่งในเมืองใหญ่ ๆ เท่านั้น และได้มีคณะธรรมทูตเดินทางไปพักแรมและแสดงธรรมอยู่เสมอ สถานที่ตั้งพุทธสมาคมเหล่านั้นมีดังนี้ :-

๑. BUDDHIST FEDERATION OF AUSTRALIA/BUDDHIST SOCIETY OF VICTORIA, BOX 2568 W. G.P.O. MELBOURNE, VICTORIA 3001

๒. BUDDHIST SOCIETY OF NEW SOUTH WALES, BOX 1489, G.P.O. SYDNEY-N.S.W. 2001

๓. AUSTRALIA BUDDHIST VIHARA TRUST, C/O 126 FIDDENS WHARF RD, KILLARA, N.S.W. 2071

- ๑๗ -

พระพุทธศาสนาในประเทศนิวซีแลนด์

โดย

TOUNAL OF THE W.F.B.O. NEW ZEALAND

เมื่อพูดถึงเรื่องพระพุทธศาสนาในประเทศนิวซีแลนด์แล้ว เราไม่อาจจะนึกเดาเอาได้ว่าพระพุทธศาสนานั้นมีอิทธิพลต่อจิตใจของประชาชนชาวนิวซีแลนด์อย่างไร แต่ก็มีบุคคลบางกลุ่มที่มีความเลื่อมใสต่อพระพุทธศาสนาและพยายามเผยแพร่พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ให้เข้าไปหาปัญญาชนทั้งหลายอยู่เสมอ บุคคลเหล่านั้นได้พยายามอภิปรายปัญหาของชีวิตมนุษย์ที่เกี่ยวข้องอยู่

กับธรรมของพระพุทธองค์ และได้พยายามจัดตั้งศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาขึ้น ดังนั้นในประเทศนี้ก็เหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในยุโรปและอเมริกาที่มีบุคคลเริ่มสนใจในพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้นตามลำดับ

เมื่อสองสามปีที่ผ่านมาแล้ว พระภิกษุสถวีระ สังฆรสิตะ (THE VENERABLE STHAVIRA SANGHARASHITA) พระเถระชาวอังกฤษรูปหนึ่ง ท่านเป็นหัวหน้าคณะสงฆ์ซึ่งได้เดินทางกลับมาจากประเทศต่าง ๆ ทางตะวันออก ท่านได้ใช้เวลาประมาณ ๒๐ ปี จำพรรษาอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทางตะวันออก ในขณะที่ท่านจาริกไปจำพรรษาอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทางตะวันออกนั้น ท่านได้รับการอุปสมบทเป็นภิกษุตามประเพณีของพระพุทธศาสนาที่สำคัญถึง ๓ แบบด้วยกัน ต่อมาเมื่อเดือน เมษายน ปี ค.ศ. ๑๙๖๗ นั้น บรรดาศิษย์ของท่านได้ร่วมใจกันนำเอาหลักพระธรรมคำสั่งสอนและบุคลิกภาพต่าง ๆ ของท่านมาจัดตั้งสมาคมมิตรสหายของคณะสงฆ์ทางตะวันตกขึ้น หลังจากช่วระยะเวลาอันสั้นในการกลับมาของท่าน ซึ่งจะต้องเดินทางไปจำพรรษา

อยู่ในประเทศอังกฤษอย่างถาวรแล้ว สาขาคณะสงฆ์ของท่านก็ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในประเทศนิวซีแลนด์

ท่านได้จัดตั้งสาขาของคณะสงฆ์แตกต่างจากกลุ่มชาวพุทธอื่น ๆ อย่างไรบ้าง? รูปของสมาคมที่ท่านได้จัดตั้งขึ้นนั้น มีความเกี่ยวข้องกันอยู่ระหว่างสมาชิกจำเพาะในส่วนบุคคล และเกี่ยวข้องอยู่กับส่วนขององค์การต่าง ๆ ที่มิใช่เป็นไปในส่วนของบุคคล และบุคคลที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกได้นั้นจะต้องจ่ายค่าบำรุงให้แก่สมาคม แต่ในคณะของพวกเรานั้น เราได้วางหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ในเรื่องการเกี่ยวข้องกับสมาคมที่จะต้องขึ้นตรงต่อกันระหว่างครูและศิษย์ของท่านตามเจตนารมณ์ และตามขอบเขตอย่างหนึ่งระหว่างตัวของศิษย์ท่านเอง หลักเกณฑ์ที่สำคัญทั้งสองประการนี้ได้ถูกวางไว้ตามอุดมการภายในโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งได้แสดงเป็นเครื่องหมายให้รู้โดยยึดถือเอาพระรัตนตรัยเป็นหลัก คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

สมาคมต่าง ๆ ทางโลกนั้นมีการแข่งขันชิงกันและกัน และมีการดิ้นรนต่าง ๆ เพื่อแสวงหาอำนาจอันเป็นการ

แสดงออกให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ขึ้นมาของบุคคลเหล่านั้น ไม่เร็วก็ช้าสมาคมนั้น ๆ ก็จะต้องเอนเอียงแตกสลายไปนำให้เกิดความเสียหายตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่พวกเขาได้ตั้งขึ้นเพื่อการส่งเสริมสมาคมนั้น พวกเราพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นโดยเราใช้กฎเกณฑ์จำเพาะในสิ่งจำเป็นขององค์การนั้น ๆ อย่างเดียว เพื่อดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อย

อะไรเป็นการสร้างให้สงฆ์เกิดขึ้น ? เราได้วางโครงสร้างของเราไว้ตามหลักเกณฑ์แห่งการปกครองของคณะสงฆ์ และได้วางหลักเกณฑ์ที่เราสามารถจะลงความเห็นได้จากข้อพิสูจน์ที่แสดงออกมาแล้วจากความเป็นพี่น้องร่วมกันตามเจตนารมณ์โดยไม่มีการยืดหยุ่นใด ๆ และเป็นการทำงานออกไปค่อนข้างจะเหมือนกับบีราฺมิดตามมูลฐานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้:-

มิตรสหาย

๑. สาวกต่าง ๆ และสมาชิกตามขั้น แล้วก็มาถึงคณะสงฆ์

๒. พี่น้องชายหรือพี่น้องสาวที่ได้มีการสมาทานศีลเป็นอุบาสกหรืออุบาสิกา

๓. พี่น้องชายหรือพี่น้องสาวที่ได้มีการสมาทานศีลเป็นมหาอุบาสกหรือมหาอุบาสิกา

๔. ผู้ทำงานหรือครูที่ทำงานเพียงวันละสองสามชั่วโมงซึ่งได้รับการอุปสมบทเป็นพระโพธิสัตว์หรืออนาคาริกะ

๕ ผู้ทำงานหรือครูที่ทำงานเต็มวันซึ่งได้รับการอุปสมบทเป็นพระโพธิสัตว์ อนาคาริกะ หรือเป็นพระภิกษุ และผู้มีอาวุโสสูงสุด

๖. ผู้เป็นครูตามเจตนารมณ์

ในที่ใดก็ตาม สมาชิกที่ได้รับการอุปสมบทเป็นสงฆ์แล้วจะได้พบตนเองว่า ในที่นั้นพระสงฆ์นั้นจะสามารถได้รับอนุญาตให้อยู่จำพรรษาได้ และเราจะต้องพิจารณาตัวของเราเองไว้ด้วยว่า สามารถจะเข้าไปอยู่ร่วมกับหมู่คณะศูนย์กลางและชุมชนได้ดังนี้ :-

หมู่คณะ นั้นจะต้องประกอบไปด้วยบุคคล ๕ คน

ตามที่กำหนดไว้แล้ว รวมทั้งสมาชิกคนหนึ่งที่ได้รับการอุปสมบทแล้ว และพบปะสนทนากันได้ตามปกติ เพื่อความประสงค์ในการศึกษา และการปฏิบัติ

ศูนย์กลาง นี้เป็นอย่างเดียวกับหมู่คณะ เว้นไว้แต่ว่าศูนย์กลางนั้นมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้แล้ว แม้ว่าศูนย์กลางนั้นจะมีห้องเพียงห้องเดียว ที่มีคนแสดงความประสงค์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาและการปฏิบัติ

ชุมนุมชน นั้นจะต้องประกอบไปด้วยหมู่คณะของบุคคลแต่ละคน หรือหน่วยครอบครัวซึ่งอย่างน้อยก็ต้องมีสมาชิกที่ได้รับการอุปสมบทแล้วหนึ่งคน ซึ่งอาศัยรวมกันอยู่เป็นกลุ่มชุมนุมชนตามเจตนารมณ์ ชุมนุมชนเช่นนั้นเรียกว่า วิหาร ถ้าหากมีพระภิกษุสงฆ์จำพรรษาอยู่อย่างถาวร

บุคคลจะเข้าไปรวมอยู่กับ W.F.B.O ได้อย่างไร?

บุคคลไม่อาจจะเข้าร่วมอยู่ได้โดยการจ่ายค่าบำรุงอย่างเดียว ประชาชนนั้นจะได้รับการต้อนรับให้อยู่ร่วมกับ W.F.B.O ได้ในฐานะการแสดงออกถึงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งของเราเสมอ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้รับการ

พิจารณาตัวเองว่าเป็นชาวพุทธก็ตาม แต่ว่าการช่วยเหลือเพื่อการเรียกร้องให้ช่วยกันบริจาคทานของเรานั้นได้รับการต้อนรับอยู่เสมอ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เองได้ช่วยเหลือเรามากในการที่จะต้องจ่ายเงินสำหรับค่าใช้จ่ายประจำวันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเป็นการช่วยเหลือพวกเราในการสนับสนุนครูของเราผู้ซึ่งไม่ได้รับเงินเดือนในการทำงานของพวกเขาทุกคน ถ้าบุคคลบางคนมีความรู้สึกขัดต่ออุดมการต่าง ๆ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่พวกเราปรารถนาอยากจะได้ พวกเขาก็จะกลายเป็นผู้สมัครที่เป็นโมฆะไปในการที่จะรับเขาเข้ามาเป็นสงฆ์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะใช้ความพยายามของเขาในการปฏิบัติและศึกษา และมีความเกี่ยวข้องอยู่กับครูอาจารย์มากยิ่งขึ้น พวกเขาก็มีสิทธิตามคุณธรรมเพื่อการอุปสมบทเท่านั้น

ในปัจจุบันนี้ในประเทศนิวซีแลนด์นั้นมีชาวพุทธที่สนใจการศึกษาเล่าเรียนและปฏิบัติพระพุทธศาสนาอยู่ไม่น้อยไปกว่าประเทศอื่น ๆ เหมือนกัน พวกเขาได้จัดตั้งพุทธ-สมาคมและองค์การของพระพุทธศาสนาขึ้น ได้มีสมาชิกมา

ชุมนุมกันและอภิปรายปัญหาพุทธธรรมและการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานกันตามควรแก่โอกาสของพวกเขา พุทธสมาคมและองค์การของพุทธศาสนานั้นยินดีต้อนรับบุคคลที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกอยู่เสมอโดยมิได้เลือกชั้นวรรณใดๆ สถานที่ตั้งพุทธสมาคม และองค์การของประเทศนิวซีแลนด์นั้นมีดังต่อไปนี้

๑. CHRISTCHURCH BUDDHIST SOCIETY. 52 BERWICKST, CHRISTCHURCH 1

๒. FRIENDS OF THE WESTERN BUDDIST ORDER (F.W.B.O.) 442 BEACH Rd, MAIRANG, BAY. AUCKLAND 10.